

הַיְסוֹד

HA-YESOD

הַיֶּסוֹד

HA-YESOD

סֵפֶר לַמּוֹד לְהוֹרְאֵת יְסוּדוֹת
הַלְשׁוֹן הָעִבְרִית

FUNDAMENTALS

OF HEBREW

מֵאֵת
נְחוּם מ. בְּרוֹנוֹנִיק
וְלוֹבָה יוֹבֵילֶר

by

LUBA UVEELER

and NORMAN M. BRONZNICK

*Department of Hebraic Studies
Rutgers / The State University
New Brunswick, New Jersey*

New, extensively revised and expanded edition

הוֹצֵאת סֵפֵרִים פֶּלְדֵּהִים

FELDHEIM PUBLISHERS

יְרוּשָׁלַיִם • נְיוּ יוֹרְק

Jerusalem • New York

First published 1972
Revised and expanded edition 1998
ISBN 0-87306-214-0
Library of Congress Card Number 72-86818
© Copyright
1972, 1980, 1989, 1991, 1993, 1994, 1998
by Luba Uveeler and Norman M. Bronzinck

All rights reserved.
No part of this publication may be translated,
reproduced, stored in a retrieval system or transmitted,
in any form or by any means,
electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise,
without permission in writing from the publishers.

FELDHEIM PUBLISHERS
200 Airport Executive Park
Nanuet, NY 10954
POB 35002 / Jerusalem, Israel 91350

Printed in Israel

דבר למורה

ספר זה מיועד בעיקרו לצורכי הוראת השפה העברית למתחילים במסגרת מיכללה ובית ספר תיכון. הספר מתאים גם להוראת העברית למבוגרים במסגרת אולפן וכיוצא בו. נקטנו בשיטה הבדוקה והמנוסה של הוראת העברית באמצעות לימוד יסודות הדיקדוק. בשיטה זו הכנסנו חידושים מחידושים שונים בהתחשב עם הבעיות של תלמיד דובר אנגלית, שמושגי הדיקדוק העברי זרים ומוזרים לו מכול וכול.

ברצוננו להצביע על כמה מן החידושים האלה. מתוך הנסיון למדנו שקשה לתלמיד למצוא את ידיו ורגליו בדיקדוק העברי אם בראשית צעדיו הוא נתקל בבנייניו השונים של הפועל. משום כך, הקדשנו שיעורים רבים להקניית הפועל על כל גורותיו בבניין קל (פעל) בלבד, בלי שהתלמיד ייפגש בקריאתו בשום בניין אחר. גם את נטיית הפועל בבניין קל הוא לומד בהדרגה איטית: תחילה הוא לומד את ההווה של הקל בכל הגזרות, לאחר מיכן הוא עובר לעבר, לשם הפועל ובסוף לעתיד ולציווי. בהגיעו לבניינים האחרים כבר קלט התלמיד היטב את המושגים של שורש, גיזרה ונטייה, ובעת ובעונה אחת הוא רכש אוצר מילולי די הגון. בהיותו מזויין בידעה מקיפה ובהבנה יסודית של בניין קל, המעבר לבניינים אחרים אינו גורם לתלמיד שום קשיים וסיבוכים מיוחדים.

בכדי שלא להפסיק את הרציפות של למידת בניין קל, דחינו את לימוד נטיית השם, שבא מיד לאחר בניין קל ולפני בניין פיעל.

המספרים מהווים בעייה די קשה בפני עצמה, ולכן הקדשנו להם ארבעה שיעורים רצופים והכנסנו אותם אחרי בניין פיעל.

מושגי הדיקדוק מנוסחים באנגלית לא רק בצורה של כללים, אלא גם מוסברים, עד כמה שניתן להסבירם בספר לימוד למתחילים, והם מודגמים על ידי שיבוצם ושילובם בתוך חומר קריאה מתאים המצורף לכל שיעור ושיעור.

חומר הקריאה הוא בחלקו מקורי, בעיקר בשיעורים הראשונים, אבל ברובו הוא לקוח מאוצר התרבות היהודית על כל שיכבותיה. כמוכן, החומר נוסח מחדש והותאם לצרכי הדגמתן של הצורות הדיקדוקיות של אותו שיעור.

אוצר המילים שבקריאה מכיל בקירבו את המילים היסודיות והחיוניות של השפה. כל מילה ומילה חוזרת ונישנית פעמים אחדות בתוך חומר הקריאה ובתוך התרגילים השונים.

ברצוננו להדגיש, שלאחר שהתלמיד למד את הדיקדוק ואת המילים של השיעור החדש, הוא מסוגל לקרוא בלי כל קושי את הסיפור המצורף לשיעור הזה, כי לא ייתקל בשום צורה דיקדוקית או מילה שלא למד עד כה.

החל משיעור עשרים והלאה הוספנו לכל שיעור אימרה או פתגם הלקוח מן המקורות: מקרא, סיפרות תלמודית ומדרשית וסיפרות ימי הביניים. הפתגם של כל שיעור מכיל רק אותן המילים שהתלמיד כבר הספיק לקולטן עד כה.

התרגילים שבספר מכוונים להדריך את התלמיד לכתיבת משפט עברי שלם. נמנענו במיתכוון מתרגילים הדורשים שיבוצים, מילואים והשלמות ההופכים לעיתים קרובות לפעולה מכנית או לניחושים גרידא מצד התלמיד.

בניקוד לא הקפדנו על רפייתן של אותיות בג"ד כפ"ת הבאות לאחר מילה המסתיימת באחת מאותיות אהו"י, היות וכלל זה אינו נהוג בדיבור פרט לביטויים מסויימים.

הספר הזה במהדורתו הראשונה הוכיח את יעילותו באוניברסיטאות שונות, ומורים רבים שהשתמשו בו מצאו בו סיפוק מלא. אנו בטוחים שכל מורה שיכניס ספר זה לכיתה יראה ברכה רבה בעמלו. אך זאת לדעת, שישנם כמה חוקים בדיקדוק שהוכנסו לספר, בעיקר בניקוד, שלגביהם לא כדאי לדרוש מן התלמיד אלא הכרות וידעה סבילה בלבד, וכל מורה יקבע מה אלה לפי ראות עיניו וסולם עדיפותיו, ולפי התנאים המיוחדים של הכיתה.

המחברים

תוכן הענינים   CONTENTS

האלף־בית	vii	The Hebrew Alphabet
תרגילי קריאה	xii	Reading Exercises
האותיות הסופיות	xv	The Final Letters
תרגילים באותיות כתב	xvii	Exercises in Written Letters

עמוד <i>page</i>	עמוד <i>page</i>	עמוד <i>page</i>
שעור נא 236 Lesson 5 1	שעור כו 109 Lesson 26	שעור א 1 Lesson 1
שעור נב 242 Lesson 5 2	שעור כז 114 Lesson 27	שעור ב 5 Lesson 2
שעור נג 248 Lesson 5 3	שעור כח 118 Lesson 28	שעור ג 8 Lesson 3
שעור נד 253 Lesson 5 4	שעור כט 125 Lesson 29	שעור ד 11 Lesson 4
שעור נה 258 Lesson 5 5	שעור ל 129 Lesson 30	שעור ה 15 Lesson 5
שעור נו 264 Lesson 5 6	שעור לא 135 Lesson 31	שעור ו 20 Lesson 6
שעור נז 269 Lesson 5 7	שעור לב 140 Lesson 32	שעור ז 25 Lesson 7
שעור נח 275 Lesson 5 8	שעור לג 145 Lesson 33	שעור ח 28 Lesson 8
שעור נט 280 Lesson 5 9	שעור לד 150 Lesson 34	שעור ט 32 Lesson 9
שעור ס 286 Lesson 60	שעור לה 155 Lesson 35	שעור י 36 Lesson 10
שעור סא 292 Lesson 61	שעור לו 162 Lesson 36	שעור יא 40 Lesson 11
שעור סב 298 Lesson 62	שעור לז 168 Lesson 37	שעור יב 44 Lesson 12
שעור סג 303 Lesson 63	שעור לח 173 Lesson 38	שעור יג 47 Lesson 13
שעור סד 308 Lesson 64	שעור לט 178 Lesson 39	שעור יד 51 Lesson 14
שעור סה 313 Lesson 65	שעור מ 182 Lesson 40	שעור טו 55 Lesson 15
שעור סו 318 Lesson 66	שעור מא 188 Lesson 41	שעור טז 61 Lesson 16
שעור סז 323 Lesson 67	שעור מב 191 Lesson 42	שעור יז 65 Lesson 17
שעור סח 328 Lesson 68	שעור מג 197 Lesson 43	שעור יח 70 Lesson 18
שעור סט 333 Lesson 69	שעור מד 201 Lesson 44	שעור יט 74 Lesson 19
שעור ע 339 Lesson 70	שעור מה 205 Lesson 45	שעור כ 79 Lesson 20
שעור עא 345 Lesson 71	שעור מו 210 Lesson 46	שעור כא 84 Lesson 21
שעור עב 351 Lesson 72	שעור מז 216 Lesson 47	שעור כב 90 Lesson 22
שעור עג 358 Lesson 73	שעור מח 221 Lesson 48	שעור כג 95 Lesson 23
שעור עד 364 Lesson 74	שעור מט 226 Lesson 49	שעור כד 99 Lesson 24
שעור עה 368 Lesson 75	שעור נ 231 Lesson 50	שעור כה 103 Lesson 25

לוחות ומפתחות	371	Tables and Indexes
אינדקס אנגלי	394	English Index
רשימת המילים	395	Word List
מלון אנגלי-עברי	407	English-Hebrew Dictionary
תרגילים נוספים	429	Additional Exercises

האָלף-בֵּית

The Alphabet

Numerical Value	Transcription	Name	Written Printed Form	
			Form	Form
1	'	'Aleph	אָלף	א
2	B	Bet	בֵּית	ב
	V	Vet	בֵּית	ב
3	G(Get)	Gimmel	גִּמֶל	ג
4	D	Dalet	דָּלֶת	ד
5	H	He	הָא	ה
6	V	Vav	וָו	ו
7	Z	Zayin	זַיִן	ז
8	Ḥ	Ḥet	חֵת	ח
9	T	Tet	טֵת	ט
10	Y(You)	Yod	יוֹד	י
20	K	Kaph	כָּף	כ
	Kh	Khaph	כָּף	כּ
30	L	Lamed	לָמֶד	ל
40	M	Mem	מֶם	מ
50	N	Nun	נוּן	נ
60	S	Samekh	סָמֶךְ	ס
70	'	'Ayin	עֵין	ע
80	P	Pe	פָּא	פ
	F	Phe	פָּא	פּ
90	Ts	Tsadi	צָדִי	צ
100	Q	Qof	קוֹף	ק
200	R	Resh	רֵישׁ	ר
300	Sh	Shin	שִׁין	ש
	S	Sin	שִׁין	ש
400	T	Tav	תָּו	ת

I. The Consonants.

1. The following five consonants,

כ מ נ פ צ

have a modified form when they come at the end of a word:

כ - ך, מ - ם, נ - ן, פ - ף, צ - ץ

2. Each of the following pairs of consonants,

א - ע, ב - ג, ח - כ, ט - ת, פ - ק, ס - ש

is nowadays pronounced identically by most Hebrew speakers. However, originally each of these consonants had its own distinct pronunciation which is still preserved by some non-Ashkenazic Jews.

II. The Vowels.

***	oo-food	ô - more	** ē-eve	ÿ - end	ai-rain	* â-air	ä - car
×	× ן ×	× × ן ×	× י ×	× ×	י ×	×	× × ×

* Some pronounce this vowel similar to “ā” as in “ape.”

** Pronounced more like the French “i” as in “dit.”

*** At the end of a syllable it is silent, but pronounced like a semi “ÿ” at the beginning of a syllable.

All the vowel signs, except for two (ן × , ן ×) , are placed below the consonants.

III. The Names of the Vowels.

(tsere) צִירָה — × ; (pataḥ) פִּתַח — × ; (kamatz) קָמֶץ — ×
 (kubbutz) קִבּוּץ — × ; (ḥolam) חוֹלָם — ×, ן × ; (seggol) סֶגּוֹל — ×
 (hiriq) חִירִיק — × ; (shuruk) שׁוּרֻק — ן ×

IV. The י× , ו× , ו× .

If there is a dot above or in the middle of the Vav ("ו"), following an unvocalized consonant, then the Vav ("ו") has no consonantal value. It serves as a vowel letter for the preceding consonant.

When a Yod ("י") has no vowel sign, and is preceded by the vowel י× , it then has no consonantal value. It merely serves to lengthen the vowel × .

V. Long and Short Vowels.

SHORT		LONG	
פֶּתַח	×	* קֶמֶץ	×
קִבּוּץ	×	שׁוּרְק	ו×
חִירִיק חֶסֶר	×	חִירִיק מְלֵא	י×
* קֶמֶץ קָטָן	×	חֹלֶם	×, ו×
סְגוּל	×	צִירָה	×

At present, the division between long and short vowels does not represent a difference in pronunciation, except for the צִירָה (×) and סְגוּל (×) which is distinguished in pronunciation by many Hebrew speakers. However, the knowledge of the division between long and short vowels will be of help in clarifying certain grammatical phenomena.

---

* In a limited number of instances, the קֶמֶץ is pronounced as ו× , in which case it is called קֶמֶץ קָטָן . During the course of the study of the grammar, these instances will be clarified.

VI. The Sheva — שְׁוָא .

When the Sheva (שְׁוָא) comes at the beginning of a word, or a syllable, it is pronounced like a semi “e”. It is called Sheva Na (שְׁוָא נָע), a mobile Sheva. E.g., כְּמוֹ , קִרְאוּ .

When the Sheva comes at the end of a syllable, it represents the absence of a vowel sound, and it is called Sheva Nah (שְׁוָא נָח), quiescent Sheva. E.g., אֶתְּ, בֶּרֶךְ .

When there are two consecutive Shevas in a word, the first is quiescent and the second is mobile. תִּלְּמְדוּ

A Sheva following one of the long vowels is mobile. בְּ | תְּרַבֵּה

VII. The Composite Sheva.

In order to facilitate the pronunciation of the mobile Sheva when it comes under the guttural consonants (א, ה, ח, ע), the Sheva is aided by an auxiliary vowel, either שְׁוָא, שְׁוָאִי or שְׁוָאָה

אֶנִּי, עֲבוּדָה, אֶמֶת, חֵלוֹם, אֲנִיָּה

The composite Shevas are called:

שְׁוָאִי - שְׁוָאָה - שְׁוָא - שְׁוָאִי - שְׁוָאָה - שְׁוָא - שְׁוָאִי - שְׁוָאָה

The “שְׁוָאִי” and “שְׁוָאָה” are pronounced practically like a regular “שְׁוָא” and “שְׁוָאִי”. However, in case of “שְׁוָאָה”, it is pronounced like שְׁוָאִי “שְׁוָאִי”. Also note that any שְׁוָאִי preceding a שְׁוָאִי - שְׁוָאָה is pronounced like a שְׁוָאִי : שְׁוָאִי - שְׁוָאָה - Tsohorayim.

VIII. The Dagesh- דָּגֶשׁ .

A dot placed in a consonant is called “Dagesh” .

There are two types of dagesh :

1. דָּגֶשׁ קָל — light dagesh
2. דָּגֶשׁ חָזָק — strong dagesh

A. The **דגש קל** comes only in the consonants **ב, ג, ד, כ, פ, ת**.
It changes the soft (spirant) sound of these consonants to a hard (stopped) one.

In modern Hebrew the **דגש קל** affects the pronunciation only of the consonants **ב, כ, פ**. The **ג, ד, ת** are pronounced identically with or without the **דגש קל**.

When the consonants **ב, ג, ד, כ, פ, ת** come at the beginning of a word or at the beginning of a syllable, a **דגש קל** is placed in them.*

B. The **דגש חזק** may come in any consonant except in the gutturals **א, ה, ח, ע** and the **ר**.

The **דגש חזק** denotes the doubling of the consonant in which it appears. E.g.,

bikkur   בקור — בק|קור

hazzan   חזן — חז|חזן

The rules for the **דגש חזק** will be taken up in the course of the study of the grammar.

---

* Note:

In classical Hebrew, no **dagesh** is placed in a word beginning with any one of these consonants when such a word follows closely a word ending in any one of the following consonants: **א, ה, ו, י**. This rule is observed today only in reading of the Bible and the recitation of the prayers and poetry.

Reading Exercises

	א א	א א א	א א	א א	א א א	א א א	א
ב	ב ב	ב ב ב	ב ב	ב ב	ב ב ב	ב ב ב	B ב
ב	ב ב	ב ב ב	ב ב	ב ב	ב ב ב	ב ב ב	V ב
ג	ג ג	ג ג ג	ג ג	ג ג	ג ג ג	ג ג ג	G ג
ד	ד ד	ד ד ד	ד ד	ד ד	ד ד ד	ד ד ד	D ד
	ה ה	ה ה ה	ה ה	ה ה	ה ה ה	ה ה ה	H ה
ו	ו ו	ו ו ו	ו ו	ו ו	ו ו ו	ו ו ו	V ו
ז	ז ז	ז ז ז	ז ז	ז ז	ז ז ז	ז ז ז	Z ז
ח	ח ח	ח ח ח	ח ח	ח ח	ח ח ח	ח ח ח	H ח
ט	ט ט	ט ט ט	ט ט	ט ט	ט ט ט	ט ט ט	T ט
י	י י	י י י	י י	י י	י י י	י י י	Y י
כ	כ כ	כ כ כ	כ כ	כ כ	כ כ כ	כ כ כ	K כ
כ	כ כ	כ כ כ	כ כ	כ כ	כ כ כ	כ כ כ	Kh כ
ל	ל ל	ל ל ל	ל ל	ל ל	ל ל ל	ל ל ל	L ל
מ	מ מ	מ מ מ	מ מ	מ מ	מ מ מ	מ מ מ	M מ
נ	נ נ	נ נ נ	נ נ	נ נ	נ נ נ	נ נ נ	N נ
ס	ס ס	ס ס ס	ס ס	ס ס	ס ס ס	ס ס ס	S ס
ע	ע ע	ע ע ע	ע ע	ע ע	ע ע ע	ע ע ע	ע
פ	פ פ	פ פ פ	פ פ	פ פ	פ פ פ	פ פ פ	P פ
פ	פ פ	פ פ פ	פ פ	פ פ	פ פ פ	פ פ פ	Ph פ
צ	צ צ	צ צ צ	צ צ	צ צ	צ צ צ	צ צ צ	Ts צ
ק	ק ק	ק ק ק	ק ק	ק ק	ק ק ק	ק ק ק	Q ק
ר	ר ר	ר ר ר	ר ר	ר ר	ר ר ר	ר ר ר	R ר
ש	ש ש	ש ש ש	ש ש	ש ש	ש ש ש	ש ש ש	Sh ש
ש	ש ש	ש ש ש	ש ש	ש ש	ש ש ש	ש ש ש	S ש
ת	ת ת	ת ת ת	ת ת	ת ת	ת ת ת	ת ת ת	T ת

א ב ב

אָ	א	ב	ב	ב	ב	אָב	בָּא	אָבא	בָּב	בָּבא	אָבב
אִי	א	ב	ב	ב	ב	פִּי	בִּיב	בִּיב	בִּיב	אָבִי	אָבִיב
אָ	א	ב	ב	ב	ב	אָב	אָבב	בָּבא	אָבִיא	בָּבָב	אָבב
או	א	ב	ב	ב	ב	אָב	בּו	אָבּוּא	בּוּאִי	בּוּאוּ	אָבּוּ
אוּ	א	ב	ב	ב	ב	אָב	בָּב	אָבּוּב	אָבּוּבּוּ	אָבּוּבּוּ	בּוּבּוּ

ג ד ה

גָּ	ג	ד	ד	ד	ד	גָּג	גָּב	דָּאָג	הָבָה	גָּרָה	גָּבִי
גִּי	ג	ד	ד	ד	ד	גִּיד	הִגִּיד	הִיא	דִּיב	הִגִּידָה	דָּגִי
גָּ	ג	ד	ד	ד	ד	גָּאָה	דָּהָה	הָד	אָגָד	בּוּדָד	הָדִי
גּוּ	ג	ד	ד	ד	ד	גּוּג	גָּב	דּוּד	לָב	הּוּדָה	הּוּדּוּ
גּוּ	ג	ד	ד	ד	ד	גָּבב	אָגּוּד	דּוּג	הּוּא	הּוּבָא	הּוּגִי

ו ז ח

וּ	ו	ז	ז	ז	ז	וּו	זָב	חָד	חָגּוּ	חָזָה	זָהָב
וִי	ו	ז	ז	ז	ז	וִידָא	זִיב	חָבָה	חָדָד	חִידָה	זִיג
וּ	ו	ז	ז	ז	ז	וּזָה	גּוּ	חָזָה	זָהָה	אָחָד	חָגּוּג
וּוּ	ו	ז	ז	ז	ז	וּזּוּ	חּוּב	חּוּזָה	חָד	חּוּבָה	חּוּגּוּג
וּוּ	ו	ז	ז	ז	ז	וּזּוּ	חּוּזּוּ	חָדִי	חּוּגּוּגּוּ	אָחּוּזּוּ	חָבּבּוּ

ט י ב

טָ	ט	י	י	י	י	טָח	חָטָא	יָד	בָּד	בָּכָה	חָיִט
טִי	ט	י	י	י	י	טִיב	בָּכִי	חָיִב	יָבב	בָּבָד	פִּיב
טָ	ט	י	י	י	י	טָטָא	בָּטָא	בָּהָה	אָוִיב	חּוּבָה	חּוּטָא
טּוּ	ט	י	י	י	י	טּוּב	כּוּב	יּוּד	כּוּחּוּ	אָיּוּב	כּוּחּוּ
טּוּ	ט	י	י	י	י	טּוּבִי	כּוּבּוּ	כּוּבָה	יּוּבָא	זָכָה	יָגָד

ל מ נ

ל	ל	מ	נ	לָהּ	לָמָּהּ	מָה	לָמַד	נָבִיא	מָנָה	נָמָה
ל	ל	מ	נ	לִי	מִי	מִלָּה	מִלָּה	לִינָה	נִיב	מִזוּג
ל	ל	מ	נ	לָאָה	מֵלֵא	יָלַד	גָּבַל	מָאָז	אֵלֶּה	מֵהֵמְלָה
ל	ל	מ	נ	לוֹ	לֹא	לוֹט	מוֹחָה	מוֹחַל	נוֹדָה	לוֹמַד
ל	ל	מ	נ	לוֹ	לוֹל	מוֹלוֹ	לְמוֹד	נוֹחִי	בָּלְנוּ	לְנוֹב

ס ע פ פ

ס	ס	ע	פ	פ	סָפָה	נָסַע	עָבַד	נָפַל	מִפְּלֵה	פָּסַע	עֲמַנּוּ
ס	ס	ע	פ	פ	פִּיּוֹ	יָפִי	אָפִי	עָמִי	פִּינוֹ	עֲגוּל	עָסִיס
ס	ס	ע	פ	פ	סָפַל	טָפַל	יָסַד	יָפָה	עָגַל	פָּלֵא	סָלַע
ס	ס	ע	פ	פ	סוֹד	עוֹרַד	פוֹעַל	פוֹחַד	פָּה	לָפֹז	עוֹלְמִי
ס	ס	ע	פ	פ	סוֹס	עוֹזִי	עָגָה	עוֹפּוֹ	טָפוּס	סָבָה	סוֹסְנוֹ

צ ק ר

צ	צ	ק	ר	צָר	צָרָה	צָדִיק	קָצָר	רָצָה	צָעַק	רָאָה
צ	צ	ק	ר	צִיר	קִיר	רִיצָה	צָפוּר	רָבָה	צָנָה	רָפַד
צ	צ	ק	ר	צָל	צָדַק	קָצָר	רָגַל	רָכַב	קָרַב	בָּקַר
צ	צ	ק	ר	צוֹדֵק	מְצוּד	קוֹלוֹ	קוֹרֵא	רוֹאָה	רוֹעָה	רַב
צ	צ	ק	ר	צוֹרָה	רוֹצוֹ	יְקוֹמוּ	רַבּוֹ	צוֹמִי	לְצוּד	יְצוּמוּ

ש ש ת ת

ש	ש	ש	ש	שָׁכַח	שָׁשׁ	תּוֹת	שָׁתָה	מִשָּׂא	שָׂדֶה	תָּפַר
ש	ש	ש	ש	שִׁירָה	שִׁימוֹ	שָׁסַע	שָׁחַק	נְשִׂיא	שִׁירוֹ	תִּיכּוֹנִי
ש	ש	ש	ש	שָׁמַשׁ	תָּבָה	שָׁה	שָׁבַע	תָּשַׁע	שָׁמוֹת	שָׁבַט
ש	ש	ש	ש	שׁוֹטֵר	שׁוֹאֵל	שׁוֹנֵא	תּוֹרָה	תָּאֵר	תּוֹדוֹת	תּוֹלְדוֹת
ש	ש	ש	ש	שׁוֹבִי	תְּשׁוּבוֹ	תּוֹת	בְּתוֹב	שָׁבַר	שׁוֹק	שִׁישׁוֹ

THE FINAL LETTERS

ך ף ן ם ף

The final "ך" is at times vocalized by a קמץ (×), whereas the other final letters are always unvocalized.

חנוך	הוריק	מוריק	בניך	איר	עליך	עליך	לך	אך	ך
מים	שמים	חלונם	לקום	מרום	מקום	שלום	שם	אם	ם
אבן	חלון	ספורן	מלון	שעון	ללון	רצון	פן	שן	ן
תופף	בתף	מנוף	צרוף	כפוף	מעוף	קוף	כף	סף	ף
ציץ	פוצץ	עקץ	בחויץ	מוצץ	קפץ	חץ	קץ	עץ	ץ

The Mappiq — מפיק

At times a dot may appear in an unvocalized "ה" when it comes at the end of a word. This dot is called מפיק, and it indicates that the "ה" has consonantal force.

שלהּ גבהּ

ה ח ע

When the consonants ה, ח, ע come at the end of a word and are vocalized by a פתח (×), the פתח is pronounced before the consonant, and the consonant is treated as being unvocalized.

יודע = יודע × י   כח = כח × ח   גבה = גבה × ה

מח	פורח	שוכח	לוקח	וכוח	פוחח	רוח	לוח	תמוה	תמה
מדוע	שמח	שבע	שטיח	הביע	פוגע	נוגע	שבוע	שומע	יודע

The Sheva — שְׁוָא

לִילָה שְׁמֵלָה מַלְכָּה רִצְפָּה מִצְנָה מְדַרְכָּה מִחֲבַרְת הַלְכָּה פָּרְצוּ
 סֵפֶר גָּמַר גְּאוּלָּה שְׁאַלָּה תְּשׁוּבָה תְּרוּמָה שְׁמוּעָה תְּרוּעָה בְּלִי
 יִלְמְדוּ תִמְצְאוּ תִפְגְּשׁוּ נִזְכְּרָה נִפְגְּשָׁה יִשְׁמְעוּ תִמְכְּרוּ יִשְׁמְחוּ יְדַבְּרוּ

The Composite Vowels — אָ אֵ אִ

אָ אֵ אִ אֲנִי אֲנַחְנוּ אֲבָנִים חֶלֶם חֲדָרִים צַעֲקָה שְׁאֵלוּ הִבְנָה
 אֲנִי אֲנִי חֲדָשִׁים עֲנָשִׁים צְהָרִים אֲסָפִים חֲמָרִים עֲמָרִים צְפָרִים
 אֲמַת אֲמוּנָה אֲנוּשׁ נְהַרְג הֲאֵכִיל הֲעִבִירוּ נֶאֱמַן הֲאֵמִין

Diphthongs

The Diphthongs — אִי אֵי אֵי אֵי

אִי אֵי אֵי אֵי אֵי אֵי אֵי אֵי
 אֵי אֵי אֵי אֵי אֵי אֵי אֵי אֵי
 אֵי אֵי אֵי אֵי אֵי אֵי אֵי אֵי
 אֵי אֵי אֵי אֵי אֵי אֵי אֵי אֵי

Exercises in Written Letters

ב

בא בב בבב
בבבב בבבב
בבבבב בבבבב

ב

בבבבב בבבבבב
בבבבבב בבבבבבב
בבבבבבב בבבבבבבב

כ

כא כב כג כד
כה כו כז כח כט
כאכב כאכג כאכד
כאכבכג כאכבכד
כאכבכגכד כאכבכגכד

ה

הא הב הו הז
הח הט הך הף
האב האג האד האה
האבג האבד האבה

ד

דא דב דג דד
דה דו דז דח דט
דאדב דאדג דאדד
דאדבדג דאדבדד

ט

טא טב טג טד
טו טז טז טח טט
טאטב טאטג טאטד
טאטבטג טאטבטד

ח

חא חב חג חד
חז חט חף חץ
חאב חאג חאד חאה
חאבג חאבד חאבה

ז

זא זב זג זד
זו זז זח זט
זאזב זאזג זאזד
זאזבזג זאזבזד

ו

וּא וּב וּג וּד
וּה וּו וּז וּח וּט
וּאב וּאג וּאד וּאה
וּאבג וּאבד וּאבה

י

יא יב יג יד
יז יח יט יך
יאב יאג יאד יאה
יאבג יאבד יאבה

ט

טא טב טג טד
טו טז טז טח טט
טאטב טאטג טאטד
טאטבטג טאטבטד

ק

קא קב קג קד
קה קו קז קח קט
קאב קאג קאד קאה
קאבג קאבד קאבה

כ

כא כב כג כד
כה כו כז כח כט
כאכב כאכג כאכד
כאכבכג כאכבכד

כ

כאכב כאכג כאכד
כאכבכג כאכבכד
כאכבכגכד כאכבכגכד

ל מ כ ס

לֵב נֶחֱם מִי לֵב נֶחֱם מִי לֵב נֶחֱם מִי לֵב נֶחֱם מִי
לֵב נֶחֱם מִי לֵב נֶחֱם מִי לֵב נֶחֱם מִי לֵב נֶחֱם מִי
לֵב נֶחֱם מִי לֵב נֶחֱם מִי לֵב נֶחֱם מִי לֵב נֶחֱם מִי

נ ו ס

נֶחֱם מִי לֵב נֶחֱם מִי לֵב נֶחֱם מִי לֵב נֶחֱם מִי
נֶחֱם מִי לֵב נֶחֱם מִי לֵב נֶחֱם מִי לֵב נֶחֱם מִי
נֶחֱם מִי לֵב נֶחֱם מִי לֵב נֶחֱם מִי לֵב נֶחֱם מִי

ע פ פ

עֲבָדָה עֲבָדָה עֲבָדָה עֲבָדָה עֲבָדָה עֲבָדָה
עֲבָדָה עֲבָדָה עֲבָדָה עֲבָדָה עֲבָדָה עֲבָדָה
עֲבָדָה עֲבָדָה עֲבָדָה עֲבָדָה עֲבָדָה עֲבָדָה

צ ק

צָדִיק צָדִיק צָדִיק צָדִיק צָדִיק צָדִיק
צָדִיק צָדִיק צָדִיק צָדִיק צָדִיק צָדִיק
צָדִיק צָדִיק צָדִיק צָדִיק צָדִיק צָדִיק

ש ש ר

שֶׁשׁ שֶׁשׁ שֶׁשׁ שֶׁשׁ שֶׁשׁ שֶׁשׁ
שֶׁשׁ שֶׁשׁ שֶׁשׁ שֶׁשׁ שֶׁשׁ שֶׁשׁ
שֶׁשׁ שֶׁשׁ שֶׁשׁ שֶׁשׁ שֶׁשׁ שֶׁשׁ

ת

תּוֹרָה תּוֹרָה תּוֹרָה תּוֹרָה תּוֹרָה תּוֹרָה
תּוֹרָה תּוֹרָה תּוֹרָה תּוֹרָה תּוֹרָה תּוֹרָה
תּוֹרָה תּוֹרָה תּוֹרָה תּוֹרָה תּוֹרָה תּוֹרָה

רשימת הספורים (לפי עמודים)

הרדיו! הרדיו! 180	.39	שעור "א" 3	.1
הבעיה האחת 184	.40	דור חושב 6	.2
בָּאָה שְׁבֵת, בָּאָה מְנוּחָה! 188	.41	עתון של אתמול 9	.3
כְּדֵי לְמַצֵּא חֵן בְּעֵינֵי הַבַּל 194	.42	העבודה היא חיים 12	.4
דור לדור 199	.43	רופא טוב 18	.5
מי יכול לדעת? 202	.44	המבחן 22	.6
אהבת אחים 207	.45	בגן של העיר 26	.7
המתנה של סבא 213	.46	זה לא נס 30	.8
התנ"ך (א) 218	.47	מי יותר חשוב? 33	.9
התנ"ך (ב) 223	.48	בחנות של ספרים 38	.10
מדוע היה הקו תפוס? 228	.49	המשורר 42	.11
החכמה של הרמב"ם 233	.50	מן מן השמים 45	.12
שלמה המלך והדבורה 239	.51	תיר בחל אביב 48	.13
הבן בין הבנים 245	.52	במדבר 53	.14
הישיבה של יבנה 250	.53	החלום 58	.15
הצדיק והאורח 256	.54	המבחן בספרות 63	.16
התורה טובה מכל סחורה (א) 261	.55	האבן היקרה 68	.17
התורה טובה מכל סחורה (ב) 266	.56	המכתב 72	.18
האם היה כדאי? 272	.57	עקיבא ורחל (א) 77	.19
דע את עצמך 277	.58	עקיבא ורחל (ב) 81	.20
הרבי והעז 282	.59	הכל לטובה 87	.21
המלך והפילוסוף 289	.60	החבור של תלמיד עצל 92	.22
פגישה במטוס 294	.61	האכר והדיג 97	.23
הלל הזקן 301	.62	האב לומד מן הבן 100	.24
בשביל מי זורחת השמש? 304	.63	אברהם והפסילים 106	.25
הכלב והבבה 310	.64	הברכה של הנביא 111	.26
העבר החכם 315	.65	אליעזר ורבקה 116	.27
איש חסיד היה... 320	.66	אברהם והזקן 122	.28
שני שבנים 325	.67	הבן שלי! 126	.29
הסוס הנאמן 330	.68	החלום של חוט 132	.30
הקמתו של רבי יהושע 336	.69	לשון רעה 137	.31
הנצחון 341	.70	מכתב 143	.32
המגורה 348	.71	האוצר 146	.33
אם מן השמים לא רוצים... 355	.72	ההד 152	.34
איזהו חכם? 361	.73	חושם השוכב 159	.35
חלומות יוסף 366	.74	לחיצת היד 165	.36
אחרית הימים 369	.75	אברהם והמלך נמרוד 170	.37
		ההבדל בין פועל ובין פועל 175	.38

ש ע ו ר א (1)

and	...ן*	I, <i>m.&f.</i>	אני
yes; so	כן	you, <i>m.s.</i>	אתה
no; not	לא	you, <i>f.s.</i>	את
what	מה (מה, מה)	he	הוא
teacher, <i>m.</i>	מורה (מורים)	she	היא
teacher, <i>f.</i>	מורה (מורות)	we, <i>m.&f.</i>	אנחנו
who	מי	you, <i>m.pl.</i>	אתם
peace; hello; goodbye	שלום	you, <i>f.pl.</i>	אתן
lesson	שעור (שעורים)	they, <i>m.</i>	הם
student, <i>m.</i>	תלמיד (תלמידים)	they, <i>f.</i>	הן
student, <i>f.</i>	תלמידה (תלמידות)	also	גם
		the	...ה*

GRAMMAR — דקדוק

I. The Copula. There is no copula (the verb “to be” in the present tense) in Hebrew.

I am David.   אני דוד.

Who are you?   מי אתה?

With the third persons, however, the personal pronoun is often added for emphasis.

...ן ... ת...* are attached to the word which follows:

the teacher— המורה

David and Ruth— דוד ורות

דָּוֵר תְּלֵמִיד.	=	דָּוֵר הוּא תְּלֵמִיד.
שָׂרָה תְּלֵמִידָה.	=	שָׂרָה הִיא תְּלֵמִידָה.
דָּוֵר וְדָן תְּלֵמִידִים.	=	דָּוֵר וְדָן הֵם תְּלֵמִידִים.
שָׂרָה וְרוּת תְּלֵמִידוֹת.	=	שָׂרָה וְרוּת הֵן תְּלֵמִידוֹת.

II. The Gender. All nouns are divided into two genders, masculine (זָכָר) and feminine (נְקֵבָה). Singular nouns ending in חָ or ת are feminine. All other nouns are masculine.

There is a limited number of exceptions to this rule, which is given in Lesson 64. Each exception will be duly noted on its first appearance in the vocabulary.

a student, f. — תְּלֵמִידָה	a student, m. — תְּלֵמִיד
a teacher, f. — מוֹרָה	a teacher, m. — מוֹרֵה

III. The Plural. The plural (רְבוּי) is formed by adding יִם or וֹת to the noun. Generally, the masculine nouns take the ending יִם, while the feminine nouns take the ending וֹת.

תְּלֵמִידוֹת — תְּלֵמִידָה	תְּלֵמִידִים — תְּלֵמִיד
----------------------------	--------------------------

The exceptions to this rule, however, are numerous. All plurals will appear in the vocabulary alongside the singulars.

When a noun ending in ה is pluralized, the ה is dropped.

מוֹרָה — מוֹרֹת	מוֹרֵה — מוֹרִים
-----------------	------------------

IV. The Article. There is no indefinite article in Hebrew. It is implied in the noun itself.

a female student — תְּלֵמִידָה	a male student — תְּלֵמִיד
--------------------------------	----------------------------

The definite article is expressed by the prefix ה, which is attached to the noun. The initial consonant of the noun following the ה... takes a גֶּשׁ.

the teachers, m. — המורים	the teacher, m. — המורה
the teachers, f. — המורות	the teacher, f. — המורה

V. The Use of the Masculine Plural. When a plural noun refers to both masculine and feminine members, the masculine plural is used.

David and Ruth are students. דוד ורות הם תלמידים.

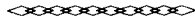
שעור "א"

המורה:	שלום, תלמידים. אני המורה.
התלמידים:	שלום, מורה.
המורה:	מי אתה?
שרה:	אני שרה.
המורה:	שרה, את מורה?
שרה:	אני לא מורה. אני תלמידה.
המורה:	שרה, מי היא?
שרה:	היא רות. גם היא תלמידה.
המורה:	מי אתה?
דן:	אני דן. אני תלמיד.
המורה:	דן, מי הוא?
דן:	הוא דוד. גם הוא תלמיד.
המורה:	שרה ורות, אתן תלמידות?
התלמידות:	כן, אנחנו תלמידות.
המורה:	דן ודוד, אתם תלמידים?
התלמידים:	כן, אנחנו תלמידים.
המורה:	רות, מה שרה ודוד?
רות:	תלמידות.
המורה:	לא, רות. הם תלמידים!

Exercises — תרגילים

Translate into Hebrew:

1. Who is he? 2. What is he? 3. He is a student. 4. She is a student. 5. Ruth is a student and also Sarah is a student. 6. Yes, we are students (f.). 7. He is the teacher. 8. No, you are the teacher (m.). 9. David is a student and also Dan is a student. 10. Sarah and Dan are students. 11. Who is the teacher (m.)? 12. Who are the students (m.)? 13. She is the teacher and they (m.) are the students. 14. We are students (m.) and also they (m.) are students. 15. Goodbye, students (f.).

ש ע ו ר ב (2)

learns; studies	לומד	says	אומר
before; in front of	לפני	where	איפה
why	מדוע	to	אל
notebook	מחברת (מחברות)	in; with	ב...
book	ספר (ספרים)	in the; with the	ב...
Hebrew (language)	עברית	chalk	גיר
stands; stands up	עומד	thinks	חושב
pen	עט (עטים)	sits; sits down	יושב
on; about	על	writes; writes down	כותב
on what; about what	על מה	because	כי
with what	במה	all; every; any	כל
here	פה	classroom; class	ביתה (בתות)
		blackboard; calendar	לוח (לוחות)

GRAMMAR — דקדוק

I. The Verb. Every verb consists of three radical letters to which, when conjugated, are added either prefixes, infixes or suffixes.

The present tense (הווה) consists of four forms:

1. Masculine singular   (אני, אתה, הוא) לומד
2. Feminine singular   (אני, את, היא) לומדת
3. Masculine plural   (אנחנו, אתם, הם) לומדים
4. Feminine plural   (אנחנו, אתן, הן) לומדות

Using x to represent each radical of the verb, the arrangement of the vowels in each form of the present tense appears as follows:

.3 x o x x i m	.1 x x o x
.4 x o x x i o t	.2 x o x x t

The Hebrew present tense is essentially a participle. It therefore serves in a double capacity, **verb** and **noun**. Thus, אָנִי לֹמֵד may have any of the following meanings: **I learn, I do learn, I am learning** as well as **I am a learner**.

II. The Plural of the Noun. Certain nouns undergo inner vowel changes when pluralized. A two-syllable noun, whose second syllable is $\times$, will have the following form in the plural $\times \times \times$.

E.g., סֵפֶר — סְפָרִים

Rules for pluralizing such nouns will be given in due course.

III. The Preposition בְּ (in; with).

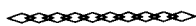
1) בְּ... is attached to the word which follows:

in a book — בְּסֵפֶר   a book — סֵפֶר

with a pen — בְּעֵט   a pen — עֵט

2) The preposition בְּ... contracts with the definite article and takes on its vowel. E.g.,

in the class — בַּבְּתָה = בְּתָה

דְּוֹר חוֹשֵׁב

בְּתָה "ב" לומדת עברית. כָּל הַתְּלָמִידִים בְּבְתָה. הַמּוֹרָה אוֹמֵר אֶל הַתְּלָמִידִים:

— מי לא פה?

הַתְּלָמִידִים אוֹמְרִים:

— כָּל הַתְּלָמִידִים פֹּה.

הַמּוֹרָה עוֹמֵד לִפְנֵי הַלּוּחַ. הוּא כוֹתֵב עַל הַלּוּחַ. הוּא כוֹתֵב בְּגִיר. הַתְּלָמִידִים יוֹשְׁבִים וְלוֹמְדִים עִבְרִית. לִפְנֵי כָּל תְּלָמִיד וְתַלְמִידָה סֵפֶר וְגַם מַחְבֶּרֶת. הַתְּלָמִידִים כוֹתְבִים בְּמַחְבְּרוֹת. הֵם כוֹתְבִים בְּעֵטִים. דְּוֹר יוֹשֵׁב וְלֹא כוֹתֵב.

המורה אומר אל דוֹד:
— דוֹד, מדוע אָתָּה לא כותב?
דוֹד אומר:
— אָנִי לא כותב, כִּי אָנִי חושב.
המורה אומר:
— על מָה אָתָּה חושב?
דוֹד אומר:
— אָנִי חושב על הספר ועל המחברת, איפה הם?

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete Hebrew sentences:

1. מה לומדת בתה "ב"?
2. במה כותב המורה על הלוח?
3. במה כותבים התלמידים במחברות?
4. מדוע דוֹד לא כותב?
5. על מה חושב דוֹד?

II. Translate into Hebrew:

1. Where are you (m.s.) sitting?
2. Why are you (f.s.) standing here?
3. What are you (m.pl.) writing in the notebooks?
4. We (f.) write with chalk on the blackboard.
5. They (m.) say "hello" to the teacher.
6. The students study Hebrew.
7. She does not write because she is thinking about the lesson.
8. What does the class learn?
9. Also Sarah studies Hebrew.
10. The students (f.) do not write in the books.
11. Every student writes in the notebook with a pen.
12. Students (f.), why don't you sit down?
13. David, why do you write in the book?
14. The class is studying lesson "1" in Hebrew.
15. All the students (m.) say "goodbye" to the teacher (f.).

ש ע ו ר ג (3)

takes	לוקח	Mr.; Sir; Gentleman (אָרוֹנִים)	אָרוֹן
coat	מעיל (מעילים)	closet; ark	אָרוֹן (אָרוֹנוֹת)
newspaper	עתון (עתונים)	yesterday	אָתְמוֹל
suddenly	פתאם	house; home, <i>n. m.</i>	בֵּית (בְּתִים)
laughs	צוחק	school, <i>n. m.</i>	בֵּית סֵפֶר (בְּתֵי סֵפֶר)
reads; calls	קורא	the school	בֵּית הַסֵּפֶר
asks	שואל	Mrs.; Miss; Lady	גְּבֵרַת (גְּבִירוֹת)
of (possessive)	של	goes; walks	הוֹלֵךְ
in the house; at home	בבית	today	הַיּוֹם
Sunday	יום א' (אָלֶף)	knows	יּוֹדֵעַ
Monday	יום ב' (בֵּית)	day	יוֹם (יָמִים)
Tuesday	יום ג' (גִּמְל)	whereto	לְאֵן

GRAMMAR — דְּקִדּוּק

I. The Present Tense of the Verbs whose Middle Radical is a Guttural. When the second radical is a guttural, it is vocalized in the plural by a פִּתְחָה, instead of a שְׂוָא, to facilitate pronunciation.

שואל שואלת שואלים שואלות

Using "G" to represent the guttural radical, the present tense will appear as follows:

וּת × גּוּ × יִם × גּוּ × ת × גּוּ × × גּוּ ×

II. Verbs whose Third Radical is an "א". The present tense of such verbs is formed as follows:

קוראות	קוראים	קוראת	קורא
וּת × א	יִם × א	ת × א	א × א

Note that the only variation is in the feminine singular.

III. The Present Tense of Verbs whose Third Radical is a "ח" or an "ע" . The "ח" or "ע" of such verbs is vocalized by a פתח (פ) in the masculine singular. In the feminine singular, both the second and third radicals are vocalized by a פתח .

לוקחות	לוקחים	לוקחת	לוקח
יודעות	יודעים	יודעת	יודע

IV. The Interrogatives לָאֵן? אֵיפֶה? . "Where" is rendered in Hebrew either by אֵיפֶה? or לָאֵן?

לָאֵן is used only with verbs of motion towards an object. In all other cases, אֵיפֶה is used.

Where is David's house? אֵיפֶה הַבַּיִת שֶׁל דָּוִד?

Where do you study? אֵיפֶה אַתָּה לּוֹמֵד?

Where (to) are you going? לָאֵן אַתָּה הוֹלֵךְ?

עתון של אַתְמוֹל

אָרוֹן כִּהֵן יוֹשֵׁב בְּבַיִת. גַּם גְּבֵרַת כִּהֵן יוֹשֶׁבֶת בְּבַיִת. אָרוֹן כִּהֵן קוֹרֵא עֵתוֹן. גְּבֵרַת כִּהֵן קוֹרֵאת סֵפֶר. פְּתָאם גְּבֵרַת כִּהֵן עוֹמְדַת וְהוֹלְכַת אֶל אָרוֹן. הִיא לּוֹקַחַת מְעִיל.

אָרוֹן כִּהֵן שׂוֹאֵל:

— מֵדוּעַ אַתָּה לּוֹקַחַת מְעִיל? לָאֵן אַתָּה הוֹלְכַת?

גְּבֵרַת כִּהֵן אוֹמְרַת:

— אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ לָאֵן אֲנִי הוֹלְכַת? אֲנִי הוֹלְכַת אֶל בַּיִת הַסֵּפֶר.

אָרוֹן כִּהֵן חוֹשֵׁב, וְאוֹמֵר:

— מֵדוּעַ אַתָּה הוֹלְכַת אֶל בַּיִת הַסֵּפֶר הַיּוֹם? הַיּוֹם יוֹם ב', וְאַתָּה לּוֹמְדַת עֵבְרִית כָּל יוֹם ג'.

— כֵּן, אוֹמְרַת גְּבֵרַת כִּהֵן, אֲנִי לּוֹמְדַת עֵבְרִית כָּל יוֹם ג', וְהַיּוֹם יוֹם ג'.

— לֹא, אוֹמֵר אָרוֹן כִּהֵן, הַיּוֹם יוֹם ב' וְלֹא יוֹם ג'.

גְּבֵרַת כֹּהֵן צוֹחֶקֶת וְאוֹמֶרֶת:
— אַתָּה קוֹרֵא עִתּוֹן שֶׁל אֶתְמוֹל!

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete Hebrew sentences:

1. איפה יושב אָדוֹן כֹּהֵן?
2. מה קורא אָדוֹן כֹּהֵן?
3. מה לוקחת גְּבֵרַת כֹּהֵן?
4. לָאֵן הוֹלֶכֶת גְּבֵרַת כֹּהֵן?
5. מה לומדת גְּבֵרַת כֹּהֵן כָּל יוֹם גִּי?

II. Translate:

1. Who is in the house today? 2. Every Sunday I (f.) sit at home because I study Hebrew. 3. She is reading a book and she is laughing. 4. Whereto are you (m.s.) going suddenly? 5. Mrs. Cohen takes a coat and goes to school. 6. What do the students (m.) ask? 7. The class is reading yesterday's newspaper (a newspaper of yesterday). 8. Who is reading Tuesday's newspaper? 9. I (f.) read and write Hebrew. 10. She knows where the house of Mr. Cohen is. 11. Who is standing in front of the blackboard? 12. Mrs. Cohen is standing in front of the house. 13. She is thinking about yesterday's lesson (the lesson of yesterday). 14. Where are all the notebooks? 15. I (m.) do not know why she is going to school today.

III. Give the four forms of the present of the following verbs:

1. חושב	2. יושב	3. הולך	4. צוחק	5. עומד
6. בותב	7. אומר	8. קורא	9. יודע	10. שואל

ש ע ו ר ד (4)

until	עד	if	אם
works	עוֹבֵד	if so	אם כֵּן
now	עַכְשָׁיו, עַכְשֵׁי	morning	בֶּקֶר (בְּקָרִים)
evening	עֶרֶב (עֶרְבִים)	lives; alive	חַי, חַיָּה, חַיִּים, חַיּוֹת
street	רְחוֹב (רְחוֹבוֹת)	life, <i>n. pl.</i>	חַיִּים
hears; listens	שׁוֹמֵעַ	when	כַּאֲשֶׁר
joy	שִׂמְחָה (שִׂמְחוֹת)	from	מִן
always	תָּמִיד	laboratory	מַעֲבָדָה (מַעֲבָרוֹת)
Wednesday	יוֹם ד'	when	מָתִי
the whole day; all day	כָּל הַיּוֹם	work, <i>n.</i>	עֲבוּדָה (עֲבוּדוֹת)

GRAMMAR — דְּקָרוֹק

I. The Vocalization of the Definite Article. You already know that the "ה" of the definite article is vocalized by a פֶּתַח and the initial consonant of the word to which it is attached receives a דָּגֵשׁ. However, when the "ה" is attached to a word whose initial consonant is either א or ע or ר it is vocalized by a קָמֶץ, to compensate for the inability of these consonants to take a דָּגֵשׁ. E.g.,

הָאָרוֹן; הָעֶרֶב; הָרְחוֹב

II. The Definite Article before "ו". When the definite article is attached to a word that begins with "ו", it retains its regular vocalization although, as a rule, the "ו" receives no דָּגֵשׁ. E.g.,

הַיְסוּד — the foundation

III. The Preposition ...בְּ. When the preposition ...בְּ contracts with the definite article ...הַ it becomes ...בְּ:

in the closet	בְּהַאָרוֹן	=	בְּאָרוֹן
in the evening	בְּהָעֶרֶב	=	בְּעֶרֶב
in the street	בְּהַרְחוּב	=	בְּרְחוּב

IV. מתי, כַּאֲשֶׁר. Both כַּאֲשֶׁר and מתי mean "when".

מתי is used interrogatively or as a pronoun (what or which time).

When does he work? מתי הוא עובד?

I do not know when he works. אני לא יודע מתי הוא עובד.

כַּאֲשֶׁר is used as a conjunction (at the time that).

He lives when he works. הוא חי כַּאֲשֶׁר הוא עובד.

When he is at home, he reads a newspaper. כַּאֲשֶׁר הוא בבית הוא קורא עתון.

V. The Conjunction ...כִּשְׁ. This conjunction is the equivalent of כַּאֲשֶׁר, but it is always attached to the word that follows.

When I work I live. כִּשְׁאֲנִי עובד, אֲנִי חִי

VI. A General Noun. When referring to a noun in a general sense, unlike English, where no article is used, the definite article is required.

Work is life. העבודה היא חיים.

He goes to school. הוא הולך אל בית הספר.

VII. The present tense of חִי. This verb is irregular in the present tense. Its four forms are as follows:

אֲנִי, אַתָּה, הוּא, חִי

אֲנַחְנֵנוּ, אַתֶּם, הֵם, חִיִּים

אֲנִי, אַתָּה, הִיא, חִיָּה

אֲנַחְנֵנוּ, אַתֶּן, הֵן, חִיּוֹת

העבודה היא חיים

- ערב. אָדון לוי לוקח מעיל מן האָרון והולך אֶל הבית של אָדון כהן. גְּבֵרַת כהן עומדת בְּרָחוֹב לִפְנֵי הבית.
- שלום גְּבֵרַת כהן. אָדון כהן בבית?
- לא. הוא לא בבית.
- אַתְּ יודעת איפה הוא?
- כן. הוא עובד עֲכָשִׁיו.
- איפה הוא עובד עֲכָשִׁיו?
- הוא עובד בַּמַּעֲבָדָה.
- עֲכָשׁוּ? בְּעָרֵב?
- כן, גם אֲנִי שואֶלֶת תָּמִיד: "מי עובד בְּעָרֵב?" אָדון כהן לא שומע.
- אָדון כהן עובד כָּל הַיּוֹם. הוא עובד מן הבקר עד הָעֶרֶב.
- אִם כן, מתי הוא חי?
- גְּבֵרַת כהן צוֹחֶקֶת וְאוֹמֶרֶת:
- הוא חי כַּאֲשֶׁר הוא עובד. הוא עובד תָּמִיד בְּשִׂמְחָה. אָדון כהן אומר: "העבודה היא חיים!"

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. לָאָן הוֹלֵךְ אָדון לוי?
2. איפה עומדת גְּבֵרַת כהן?
3. מה שואֶל אָדון לוי?
4. מתי עובד אָדון כהן בַּמַּעֲבָדָה?
5. מה אומר אָדון כהן על העבודה?

II. Translate:

1. He is not at home now, he is in the street. 2. She is sitting here and is reading a newspaper. 3. Who is working in the laboratory today? 4. What do you (m.s.) hear from home? 5. They (m.) study from morning till evening. 6. When do you (m.s.) go to school? 7. When the student (m.) writes in the notebook, he writes with a pen. 8. She always says: "Work is joy!" 9. They live in peace. 10. I (f.) do not know if he is at home now. 11. If so, why don't you (m.pl.) study Hebrew? 12. What do you (m.s.) think about life? 13. He is in school all day. 14. She is sitting in class and is laughing. 15. The teacher (f.) takes chalk and writes on the blackboard.

III. Vocalize the definite article:

10. הרחוב	7. השמחה	4. העבודה	1. הבקר
11. החיים	8. הערב	5. האדון	2. הארון
12. השלום	9. המעבדה	6. המעיל	3. העתון

ש ע ו ר ה (5)

beautiful; nice	יָפֵה, יָפָה	but	אֲבָל
there is; there are	יֵשׁ	loves; likes	אוֹהֵב
like; as	כְּמוֹ	after	אַחֲרַי, אַחֲרֵי
world	עוֹלָם (עוֹלָמוֹת)	there is not (no);	} אֵין
noon, <i>n. m. pl.</i>	צִהָרִים	there are not (no)	
physician	רוֹפֵא (רוֹפְאִים)	man	אִישׁ (אֲנָשִׁים)
name	שֵׁם (שְׁמוֹת)	woman; wife	אִשָּׁה (נְשִׁים)
before noon, } A.M.	} לִפְנֵי הַצִּהָרִים	big; large	גָּדוֹל, גְּדוּלָה
in the afternoon, } P.M.		} אַחֲרֵי הַצִּהָרִים	much; many; a lot of
Dr. (doctor)	ד"ר (דוֹקְטוֹר)		sick
Thursday	יּוֹם ה'	wise; smart;	} חָכָם, חֻכְמָה
		intelligent;	
		good	טוֹב, טוֹבָה

GRAMMAR — דְּקִדּוּק

I. The Adjective — שֵׁם הַתַּאֲר .

1. The adjective comes in four forms:

good (m.pl.) טובים	good (m.s.) טוב
good (f.pl.) טובות	good (f.s.) טובה

2. When an adjective, whose first syllable is vocalized by a קָמֶץ, is made feminine or plural, the קָמֶץ is changed to a שְׁוָא, and in gutturals to a חֲטַף-פֶּתַח.

גְּדוּלוֹת	גְּדוּלִים	גְּדוּלָה	גְּדוּל
חֻכְמוֹת	חֻכְמִים	חֻכְמָה	חֻכָּם

The loss of the קמץ is due to the shift of the accent. The קמץ, being a long vowel, must have the accent fall either on it or on the letter right next to it.

3. Adjectives ending in "ה" retain their initial קמץ since the accent is not shifted. The final "ה" is dropped when pluralized.

יפה   יפה   יפה   יפות

II. Position of the Adjective. The adjective always follows the noun it qualifies.

good men   אַנְשִׁים טוֹבִים   a good man   אִישׁ טוֹב
good women   נְשִׁים טוֹבוֹת   a good woman   אִשָּׁה טוֹבָה

III. Agreement of the Adjective. The adjective must agree with the noun it qualifies in gender, in number and in definiteness.

A good student (m.s.)	תְּלֵמִיד טוֹב
A good student (f.s.)	תְּלֵמִידָה טוֹבָה
Good students (m.pl.)	תְּלֵמִידִים טוֹבִים
Good students (f.pl.)	תְּלֵמִידוֹת טוֹבוֹת
The good student (m.s.)	הַתְּלֵמִיד הַטוֹב
The good student (f.s.)	הַתְּלֵמִידָה הַטוֹבָה
The good students (m.pl.)	הַתְּלֵמִידִים הַטוֹבִים
The good students (f.pl.)	הַתְּלֵמִידוֹת הַטוֹבוֹת

IV. The Plural of the Adjective. It always ends in ים × when qualifying a masculine plural noun, and in ות × when qualifying a feminine plural noun, regardless of the ending of the noun it qualifies.

large blackboards — לוחות גדולים
beautiful women — נשים יפות

V. The Adjective as a Predicate. An adjective may serve as a predicate. In this case, it does not take the definite article.

The student (m.)	is good.	התלמיד טוב.
The student (f.)	is good.	התלמידה טובה.
The students (m.)	are good.	התלמידים טובים.
The students (f.)	are good.	התלמידות טובות.

VI. Plural Nouns. There is a number of nouns which are plural in form but singular in meaning. E.g.,

life — חיים

When such nouns are qualified by an adjective, the adjective must also be put in the plural.

A beautiful life —	חיים יפים	A good life —	חיים טובים
Life is beautiful —	החיים יפים	Life is good —	החיים טובים

VII. The Position of the Adverb. An adverb always follows the verb it qualifies, but there is no agreement with it in gender or in number.

הם עובדים הרבה	הוא עובד הרבה
הן עובדות הרבה	היא עובדת הרבה

VIII. The Adverb הרבה. This adverb may also be used adjectivally. In this case, it generally precedes the noun and does not require agreement in gender or number with the noun. It is similar to the English expression "a lot of."

יש הרבה אנשים ברחוב. (people) in the street.

יש הרבה נשים ברחוב. in the street.

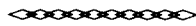
IX. Contractions and Abbreviations.

1. When one word or more are contracted, two strokes are placed before the last letter of the contraction.

דוקטור = ד"ר   בית הספר = ביה"ס

2. When a word is abbreviated, a single stroke is placed at the end of the abbreviation.

אלף = א'   גברת = גב'

רופא טוב

יום יפה. אשה הולכת ברחוב. האשה יפה. גם דוד ושרה הולכים ברחוב. האשה אומרת "שלום" אל שרה. דוד שואל:

— שרה, את יודעת מי האשה היפה?

שרה אומרת:

— כן, אני יודעת. השם של האשה רות. היא האשה של ד"ר כהן. היא אשה יפה וגם חכמה.

— מי הוא ד"ר כהן? שואל דוד.

שרה אומרת:

— ד"ר כהן הוא רופא גדול ואיש חכם. הוא איש טוב ועובד הרבה.

לפני הצהרים הוא עובד בבית וגם במעבדה. אחרי הצהרים הוא

הולך מן חולה אל חולה. הוא עובד כל היום מן הבקר עד הערב. ד"ר

כהן עובד תמיד, כי הוא אוהב אנשים. יש הרבה רופאים בעולם, אבל

אין הרבה רופאים כמו ד"ר כהן!

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. מי הולך ברחוב?

2. מי האשה היפה?

3. מתי עובד ד"ר כהן בבית?

4. מתי הולך ד"ר כהן אל החולים?
 5. מתי הולכים החולים אל הבית של ד"ר כהן?

II. Translate:

1. David is a smart student because he reads a lot. 2. The world is like a large laboratory. 3. In the morning there are a lot of people in the streets. 4. Now not many physicians go to the house of the sick. 5. She is an intelligent woman, but she is not beautiful. 6. She works here in the morning and in the afternoon she goes to school. 7. When I (m.) am sick, I call a physician. 8. There are no classes (lessons) today because the teacher (f.) is sick. 9. He lives like a wise man. 10. Teachers do not like large classes. 11. Where are you (f.s.) going after class (the lesson)? 12. They (m.) live a good life. 13. There are many closets in the house of Mrs. Cohen. 14. What does a student (m.) take when he goes to school? 15. Life is not always beautiful (nice). 16. What is the name of the sick man?

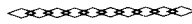
III. Pluralize the following phrases:

9. לויח גדול	5. איש חכם	1. בית גדול
10. יום יפה	6. בתה טובה	2. אשה יפה
11. מורה חולה	7. אשה חכמה	3. מורה טוב
12. שם יפה	8. איש חי	4. רחוב גדול

ש ע ו ר ו (6)

very, very much	מאד	or	או
test	מבחן (מבחנים)	then	אז
dictionary	מלון (מלונים)	afterwards	אחרי־כן
gives	נותן	which {	איזה
correct	נכון, נכונה		f.s.
Hebrew	עברי, עברית	these m.&f.	אלה
question	שאלה (שאלות)	English	אנגלי, אנגלית
table	שולחן (שולחנות)	thing; word	דבר (דברים)
answer	תשובה (תשובות)	this {	זה
Friday	יום ו'		f.s.
good morning	בקר טוב	chair	כסא (כסאות)

GRAMMAR — דקדוק

I. The Demonstrative Adjectives — זה, זאת, אלה.

The demonstrative adjectives follow the rules governing the adjectives.

This woman	אשה זאת	This man	איש זה
These women	נשים אלה	These men	אנשים אלה

For greater definiteness, the definite article is often added.

This woman	האשה הזאת	This man	האיש הזה
These women	הנשים האלה	These men	האנשים האלה

II. The Position of the Demonstrative Adjectives. When a noun is qualified both by an adjective and a demonstrative, the latter follows the adjective:

This	good man	הַטוֹב הַזֶּה	הָאִישׁ
These	good men	הַטוֹבִים הָאֵלֶּה	הָאֲנָשִׁים
This	good woman	הַטוֹבָה הַזֹּאת	הָאִשָּׁה
These	good women	הַטוֹבוֹת הָאֵלֶּה	הַנְּשִׁים

III. The Demonstrative Pronouns. The demonstrative adjectives serve also as pronouns. In this case, they precede the noun and agree with it in gender and number, but not in definiteness.

This is a woman.	זֹאת אִשָּׁה.	This is a man.	זֶה אִישׁ.
These are women.	אֵלֶּה נְשִׁים.	These are men.	אֵלֶּה אֲנָשִׁים.
This is the woman.	זֹאת הָאִשָּׁה.	This is the man.	זֶה הָאִישׁ.

IV. The Interrogatives אֵיזוֹ? אֵיזֶה? . These interrogatives are commonly used for both the singular and the plural.

Which book are you reading?	אֵיזוֹ סֵפֶר אַתָּה קוֹרֵא?
Which books are you reading?	אֵיזֶה סֵפָרִים אַתָּה קוֹרֵא?
Which notebook is this?	אֵיזוֹ מַחְבֵּרֶת הַיָּא?
Which notebooks are these?	אֵיזוֹ מַחְבֵּרוֹת הֵן?

There is, however, a special interrogative pronoun for the plural, masculine and feminine, which many grammarians prefer: אֵילוּ

Which books are these?	אֵילוּ סֵפָרִים הֵם?
Which notebooks are these?	אֵילוּ מַחְבֵּרוֹת הֵן?

V. **מה and איזה (איזו)** . When the English "what" is used in the sense of "which," it must be rendered in Hebrew by **איזה (איזו)** , not by **מה** .

איזה ספר הוא קורא? What (which) book is he reading?

מה הוא קורא? What is he reading?

VI. **ללא ... ולא** . This renders the English conjunction "neither ... nor." E.g.,

Neither today nor yesterday   לא היום ולא אתמול

Neither this nor that   לא זאת ולא זאת

המבחן

בִּתְּה א'. כָּל יוֹם ו' לִפְנֵי הַצְּהָרִים הַמּוֹרָה נוֹתֵן מִבְּחֵן בְּעֵבְרִית. הַיּוֹם יוֹם ו'. הַמּוֹרָה וְכָל הַתְּלָמִידִים בְּבִתְה. הַמּוֹרָה אוֹמֵר: "בְּקָר טוֹב, תְּלָמִידִים", וַיּוֹשֵׁב עַל הַכְּסֵא. עַל הַשְּׁלָחַן לִפְנֵי הַמּוֹרָה יֵשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים. הַמּוֹרָה שׁוֹאֵל שְׁאֵלוֹת בְּעֵבְרִית.

— מְתֵי יֵשׁ מִבְּחֵן בְּעֵבְרִית, שׁוֹאֵל הַמּוֹרָה, בְּאִיזָה יוֹם?

— בְּכָל יוֹם ו' יֵשׁ מִבְּחֵן בְּעֵבְרִית, אוֹמֵר דָּוִד.

— נִכּוֹן, אוֹמֵר הַמּוֹרָה, עֲכָשׁוּ הַמִּבְחָן, כִּי הַיּוֹם יוֹם ו'.

אָז לוֹקֵחַ הַמּוֹרָה מִלוֹן גְּדוֹל מִן הַשְּׁלָחַן וְשׁוֹאֵל:

— מִשָּׂה, מָה זֶה?

— זֶה מִלוֹן, אוֹמֵר מִשָּׂה.

— נִכּוֹן, אָכֵל אִיזָה מִלוֹן הוּא? שׁוֹאֵל הַמּוֹרָה.

— הַמִּלוֹן הַזֶּה הוּא מִלוֹן עֵבְרִי-אֲנֹלִי, אוֹמֵר מִשָּׂה.

אֲחֵרֵי-כֵן לוֹקֵחַ הַמּוֹרָה מִחִבֶּרֶת גְּדוֹלָה מִן הַשְּׁלָחַן וְשׁוֹאֵל:

— דָּוִד, מָה הוּא הַדְּבָר הַזֶּה?

— זֹאת מִחִבֶּרֶת, אוֹמֵר דָּוִד.

- איזו מחברת היא? שואל המורה.
 — המחברת הזאת היא מחברת אנגלית, אומר משה.
 — טוב מאד, אומר המורה.
 אחר־כּן, לוקח המורה עטים מן השלחן, והוא שואל:
 — משה, אתה יודע מה אלה?
 — אלה עתונים, אומר משה.
 — ואתה דוד, מה אתה חושב, התשובה הזאת נכונה?
 — לא, אומר דוד. התשובה הזאת לא נכונה. הדברים האלה הם מעילים.
 אז אומר המורה אל שרה:
 — מה את חושבת, שרה, איזו תשובה נכונה, התשובה של דוד או התשובה של משה?
 — לא זאת ולא זאת, צוחקת שרה. הדברים האלה הם עטים.

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. באיזה יום נותן המורה מבחן בעברית?
2. מה יש על השלחן של המורה?
3. איזה ספר לוקח המורה?
4. איזו מחברת לוקח המורה?
5. מה אומרת שרה על התשובה של משה ועל התשובה של דוד?

II. Translate:

1. This is a very beautiful street. 2. What is today, Friday or Thursday? 3. He always gives correct answers. 4. This world is a beautiful world. 5. This is a very good answer. 6. What thing are you (f.s.) taking from the closet? 7. The English dictionary is on the table and not on the chair. 8. What is the name of this wise woman? 9. These are beautiful coats. 10. On (in) what day is the test in Hebrew? 11. The physician is at home until noon and afterwards he

goes to the laboratory. 12. He sits on a chair and reads an English newspaper. 13. The teachers (m.) do not laugh when a student gives an incorrect (not correct) answer. 14. Which lesson in this book don't you (f.s.) know? 15. I (f.) read a Hebrew newspaper every morning. 16. A good pupil (m.) says "good morning" to the teacher.

ש ע ו ר ז (7)

city; town, <i>n.f.</i>	עיר (ערים)	garden; park	גן (גנים)
tree	עץ (עצים)	an interrogative particle	האם
opens	פותח	old	זקן, זקנה
small; little	קטן, קטנה	hand, <i>n.f.</i>	יד (ידים)
sees	רואה	boy; child	ילד (ילדים)
noise	רעש	girl; child	ילדה (ילדות)
any (with negative)	שום	closes	סוגר
under	תחת	bench	ספסל (ספסלים)
whom?	את מי?	answers	עונה
There are no classes	} אין שעורים	near; by the side of	על יד; ליד

GRAMMAR — דקדוק

I. Verbs whose Third Radical is "ה". The present tense (הווה) of such verbs is as follows:

1 × אות	1 × אים	1 × ה	1 × ה
אנחנו, אתם, הם רואים		הוא רואה	אני, אתה, היא רואה
אנחנו, אתן, הן רואות		היא רואה	אני, את, היא רואה

II. The Definite Direct Object. A direct, definite object of a verb is preceded by the particle **את**.

David takes a book.   דוד לוקח ספר.

David takes the book.   דוד לוקח את הספר.

Whom do you love?   את מי אתה אוהב?

Proper nouns are considered definite. Thus, when they are used as direct objects of a verb, the particle **את** is required.

I see David.   אני רואה את דוד.

III. The Interrogative. An interrogative sentence is usually introduced by the particle הַאם or by ...הָ .

Do you know Hebrew? הַאם אַתָּה יוֹדֵעַ עִבְרִית?
 The interrogative ...הָ may be attached to any critical word in the sentence. If the sentence contains a verb, it is preferable to attach it to the verb.

Are you a physician? הַרופֵא אַתָּה?
 Are you the physician? *הַאֲתָה הוּא הַרופֵא?
 Do you read Hebrew? הַקּוֹרֵא אַתָּה עִבְרִית?

בְּגֵן שֶׁל הָעֵיר

עַל נֶד הַבַּיִת שֶׁל דָּוִד יֵשׁ בְּגֵן גָּדוֹל וְנִפְהָ. זֶה הַבְּגֵן שֶׁל הָעֵיר. בְּגֵן יֵשׁ הַרְבֵּה עֵצִים, עֵצִים גָּדוֹלִים וְעֵצִים קְטַנִּים. בְּגֵן שֶׁל הָעֵיר יֵשׁ תְּמִיד אֲנָשִׁים וְנָשִׁים. בְּגֵן הַזֶּה יֵשׁ גַּם הַרְבֵּה יְלָדִים וְהַרְבֵּה יְלָדוֹת. בְּגֵן רַעַשׁ וְשִׁמְחָה מִן הַבְּקָר עַד הָעֶרֶב.

יוֹם א'. הַיּוֹם אֵין שְׁעוּרִים בְּבֵית הַסֵּפֶר.

דָּוִד הוּא יְלֵד חֶכֶם וְתַלְמִיד טוֹב. אַחֲרֵי הַצְּהָרִים הוּא לוֹקֵחַ סֵפֶר עִבְרִי בְּיַד וְהוֹלֵךְ אֶל הַבְּגֵן. דָּוִד רוֹאֵה סֵפֶסֶל תַּחַת עֵץ גָּדוֹל. הוּא יוֹשֵׁב עַל הַסֵּפֶסֶל תַּחַת הָעֵץ. אִישׁ זָקֵן יוֹשֵׁב לִיד דָּוִד. הָאִישׁ קוֹרֵא עִתּוֹן אֲנָגְלִי. דָּוִד פּוֹתֵחַ אֶת הַסֵּפֶר וְקוֹרֵא. פְּתָאם סוֹגֵר דָּוִד אֶת הַסֵּפֶר. הָאִישׁ הַזֶּקֵן שׁוֹאֵל אֶת דָּוִד:

— מֵדוּעַ אַתָּה סוֹגֵר אֶת הַסֵּפֶר? הַאִם הַסֵּפֶר הַזֶּה לֹא טוֹב?

— לֹא, עוֹנֶה דָּוִד. זֶה סֵפֶר טוֹב מְאֹד. אֲנִי אוֹהֵב אֶת הַסֵּפֶר. אֲכַל פֶּה בְּגֵן רַעַשׁ גָּדוֹל. אֲנִי קוֹרֵא וְקוֹרֵא, אֲכַל אֲנִי לֹא לוֹמֵד שׁוֹם דְּבָר.

* Before a שְׁאָא or a חֶטֶף פְּתָח, and before the guttural letters א, ה, ח, ע, the interrogative "ה" is vocalized by a פְּתָח .

Are these books? { הַסְּפָרִים הֵם אֵלֶּה?
 האלה הם ספרים?

Exercises — תרגילים

I. Answer in complete sentences:

1. מה יש בגן של העיר?
2. על מה יושב דוד בגן?
3. מי יושב בגן על יד דוד?
4. מה שואל האיש הזקן את דוד?
5. מדוע סוגר דוד את הספר?

II. Translate:

1. Are there many children in the street in the afternoon?
2. I (m.) like wise people.
3. Is this old woman a good teacher?
4. She does not know a thing.
5. The woman opens the closet and takes the coat.
6. Is this a beautiful city?
7. Are there many beautiful houses in this city?
8. The little boy is under the bench.
9. I (f.) see many children here, but I do not hear noise.
10. The teacher asks in Hebrew, but not all the students answer in Hebrew.
11. When do you (m.s.) close the laboratory?
12. These women go to the park every Sunday.
13. When the teacher is good, the children study with joy.
14. There is a large bench near this tree.
15. The life of this man is in the hands of the physician.

III. Give the four forms of the present tense of the following verbs:

.7 קורא	.4 רואה	.1 סוגר
.8 פותח	.5 שומע	.2 עונה
.9 יורע	.6 שואל	.3 לוקח

ש ע ו ר ח (8)

so	כך	university	אוניברסיטה
almost	כמעט	how	איך
immediately	מיד	America	אמריקה
little, <i>adv.</i>	מעט	American	אמריקני, אמריקנית
few, <i>adj. & pron.</i>	מעטים (מעטות)	young person;	בחור (בחורים)
miracle	נס (נסים)	lad; youth	
with	עם	young person, <i>f.</i>	בחורה (בחורות)
pencil	עפרון (עפרונות)	without	בלי
only	רק	everything	הכל
mistake; error	שגיאה (שגיאות)	friend, <i>m.</i>	חבר (חברים)
year	שנה (שנים)	friend, <i>f.</i>	חברה (חברות)
a good year	שנה טובה	Israel	ישראל
(Happy New Year)		Israeli	ישראלי, ישראלית
answers a	עונה על שאלה	Jerusalem	ירושלים
question		already	כבר

דקדוק — GRAMMAR

I. The Vocalization of the Definite Article. You already know that the definite article is vocalized either by a פתח (ה) or by a קמץ (ה). There is only one other possibility in which case the ה... is vocalized by a סגול (ה). This is when the ה... is attached to a noun whose initial syllable is either ה, ה, or ע*.

the friend	החבר	a friend	חבר
the cities	הערים	cities	ערים

*Note: This rule holds true only if these syllables are unaccented:

ההרים but הרים

II. The Passive Voice. It is rendered in Hebrew by the masculine plural in the present tense. Since the present tense is used, in this case, as an impersonal verb, the personal pronoun הם is omitted.

How is it said in Hebrew?
 How does one say it in Hebrew? } איך אומרים בעברית?

III. The Prepositions ... בְּ and עִם .

1. The preposition בְּ has a number of functions. We are already aware of its use in the sense “in.” It is also used in the sense “with” or “by means of.”

He works with joy. הוא עובד בשמחה.

He writes with (by means of) a pen. הוא כותב בִּעֵט.

2. The preposition עִם, which also means “with,” is used only in the sense of accompaniment.

David studies with Dan. דָּוִד לומד עם דָּן.

Dan always goes with a notebook in his hand. } דָּן הולך תמיד עם מחברת בידו.

IV. Adjectives as Adverbs. Certain adjectives are used also as adverbs. E.g.,

Nicely, well — יפה

When used as an adverb, no agreement with the subject is required.

He studies nicely (well). הוא לומד יפה.

She studies nicely (well). היא לומדת יפה.

They (m.) study nicely (well). הם לומדים יפה.

They (f.) study nicely (well). הן לומדות יפה.

זה לא נס

באוניברסיטה העברית בעיר ירושלים לומדים הרבה בחורים
והרבה בחורות. באוניברסיטה הזאת יש תלמידים במעט מן כל
העולם. יש גם תלמידים לא מעטים מן אמריקה.

דן בכר שנה בישראל אבל הוא יודע רק מעט עברית. דוד, החבר
של דן, גם הוא בחור אמריקני, וגם הוא לומד באוניברסיטה
העברית. גם הוא רק שנה בישראל, אבל הוא בכר יודע עברית יפה
מאד. דוד בכר כותב עברית במעט בלי שגיאות. הוא שואל את הכל
בעברית ועונה על הכל בעברית.

דוד לומד כל היום, מן הבקר עד הערב. הוא לומד ולומד. תמיד
רואים את דוד עם מחברת קטנה ועפרון ביד. תמיד הוא שואל
שאלות: איך אומרים בעברית ... ? ואיך אומרים בעברית ... ? מה
זה? מה זאת? באשר הוא שומע את התשובות, מיד הוא פותח את
המחברת וכותב במחברת את התשובות הנכונות. כך לומד דוד
עברית. הוא אומר תמיד: אם לא עכשו, אז מתי?

באשר אומרים אל דוד:

— אתה פה רק שנה, ואתה בכר יודע עברית במעט כמו ישראל. זה
נס גדול!

דוד צוחק ועונה:

— זה לא נס. אם לומדים הרבה אז יודעים הרבה!

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. איפה לומדים החברים דן ודוד?
2. מה יש תמיד ביד של דוד?
3. מה שואל דוד תמיד?
4. איך בכר כותב דוד עברית?
5. מדוע אומרים האנשים אל דוד: "זה נס גדול"?

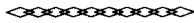
II. Translate:

1. David's friend (the friend of David) knows only Hebrew. 2. These people have been (are) in Israel for a year. 3. She asks many questions and so she learns well. 4. When does one say "shalom?" 5. "Shalom" is said in the morning, at noon and also in the evening. 6. He reads Hebrew almost like an Israeli. 7. She immediately takes a pencil and writes down the answers in the notebook. 8. This is a very good university. 9. The youth answers immediately all the questions. 10. She already reads Hebrew without a dictionary. 11. She already knows everything. 12. There is not a book without errors. 13. This woman goes with the child to the park. 14. There are few miracles (in) these days. 15. The lad says "Happy New Year" to the ladies. 16. There are only a few girls in this class.

ש ע ו ר ט (9)

important	חשוב, חשובה	father	אב (אבות)
more	יותר	daddy, father	אבא
to; for	ל...	brother	אח (אחים)
why; what for	למה	sister	אחות (אחיות)
example	מִשָּׁל (משלים)	food	אכל
cake	עוגה (עוגות)	mother	אם (אמות, אמהות)
does; makes	עושה	mama, mother	אמא
buys	קונה	clothes; garment	בגד (בגדים)
chocolate	שוקולדה	of course; certainly	בןראי
on the way; on the road	בדרך	ice cream	גלידה (גלידות)
to whom? for whom?	למי	kindergarten	גן ילדים (גני ילדים)
for instance; } for example }	למשל	road; way, <i>n.m.&f.</i>	דרך (דרכים)
		behold; here	הנה

GRAMMAR — דקדוק

I. The Preposition ל. This preposition is similar in meaning to the preposition אל, but ל is also used in many instances to render the English preposition “for.”

He says to Ruth. { הוא אומר אל רות.
                                  { הוא אומר לרות.

David is buying a newspaper for Ruth. דוד קונה עתון לרות.

For example — לִּמְשָׁל

II. The Vocalization of the Preposition ל. When ל comes before the definite article it contracts with it (in the same manner as the

preposition ... לְ).

To the teacher	—	לְהַמּוֹרֶה = לְמוֹרֶה
To the man	—	לְהָאִישׁ = לְאִישׁ
To the friend	—	לְהַחֲבֵר = לְחֵבֵר

III. The Inflection of Prepositions. All prepositions when used with a personal pronoun must be inflected. The inflection of the preposition ... לְ (to; for) follows:

to us (m. & f.)	לָנוּ	to me (m. & f.)	לִי
to you (m.pl.)	לָכֶם	to you (m.s.)	לְךָ
to you (f.pl.)	לָכֶן	to you (f.s.)	לְךָ
to them (m.)	לָהֶם	to him	לוֹ
to them (f.)	לָהֶן	to her	לָהּ

IV. The Participle הִנֵּה. This participle is used in a demonstrative sense, meaning “behold,” “here is,” “here are.”

Behold, he is going. הִנֵּה הוּא הוֹלֵךְ.

Here is the teacher's house. הִנֵּה הַבַּיִת שֶׁל הַמּוֹרֶה.

Here are the brother and the sister. הִנֵּה הָאָח וְהָאֵחָת.

מי יותר חשוב?

דן ורות הם אח ואחות. דן הולך לגן ולדים. רות היא כפר תלמידה בכיתה א'.

בקר. רות ודן אומרים "שלום" לאם והולכים לבית הספר. בדרך לבית הספר שואל דן את רות:

— רות, מי את חושבת יותר חשוב, אבא או אמא?

— בנדאי אמא, עונה רות. אמא עושה את הכל. אמא נותנת לנו אכל, והיא קונה לנו עוגה, גלידה ושוקולדה. אמא גם קונה לך ולי

בגדים זפים. אמא קונה לי ספרים, מחברות, עטים ועפרונות. אתה רואה, אמא עושה את הכל.

— נכון, אומר דן, אמא יותר חשוכה. אבל האם את לא אוהבת את אבא?

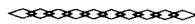
— אני אוהבת את אבא מאד!

— מדוע?

— אני לא יודעת מדוע. אני אוהבת את אבא, כי הוא אבא. אני עושה הרבה דברים, אבל אני לא יודעת למה.

— מה, למשל?

— הנה, למשל, אני הולכת לבית הספר, אבל אני לא יודעת למה!

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. איפה לומד האב ואיפה לומדת האחות?

2. מה שואל דן את רות?

3. מה קונה אמא לרות?

4. מדוע אמא יותר חשוכה?

5. מדוע רות אוהבת את אבא?

II. Translate:

1. Dan's sister has been (is) studying a year in the university.
2. Where does one buy in this city good clothes?
3. The small boy knows already the way to the kindergarten.
4. He does not make many mistakes when he writes Hebrew.
5. The brother gives (to) her a good example.
6. Of course, the father gives (to) them (f.) everything.
7. Here is a good question, do you (m.s.) know the answer to this question?
8. Whom do you (f.pl.) love more, (the) father or (the) mother?
9. There is not much food in the house because mother is sick.
10. David's brother is a very important person (man).
11. I (f.) always buy a newspaper on the way from school.
12. Does one give you (m.pl.) food

in school? 13. To whom are you (m.s.) writing now? I am writing to father. 14. She always answers us immediately. 15. Why are you (f.s.) standing? There is a chair near the table. 16. Every child likes cake, ice cream and chocolate.

III. Translate and vocalize the following phrases, using the prepositions

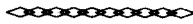
...ל and ...ב:

1. In the city	5. In the closet	9. To the wife
2. To the brother	6. In the coat	10. To the sick
3. To the friends	7. With a pencil	11. In the book
4. To the laboratory	8. In the food	12. To the lady

ש ע ו ר י (1 0)

wants	רוצה	English (language)	אנגלית
week	שבוע (שבועות)	request; desire	בקשה (בקשות)
shekel (Israeli money)	שקל (שקלים)	if you please; please	בבקשה
thanks	תודה (תודות)	store	חנות (חניות)
translation	תרגום (תרגומים)	how much? how many?	כמה? כמה?
who has ...?	למי יש...?	money; silver	כסף (כספים)
who does not	} למי אין...?	luck	מזל
have?		good luck	מזל טוב!
How much	} כמה זה עולה?	king	מלך (מלכים)
does it cost?		library	ספרייה (ספריות)
see you again!	להתראות!	amounts; goes up; costs	עולה
		needs	צריך, צריכה

GRAMMAR — דקדוק

I. The Negation of the Present Tense. לא is used as a negation in all tenses. However, in the present tense the negation אין is preferred.

He does not know English. { הוא לא יודע אנגלית.
אין הוא יודע אנגלית.

Note that אין comes before the subject while לא comes before the verb.

II. Possession. There is no verb "to have" in Hebrew. To express possession in the present tense, the phrase יש ל... (there is to ..., there are to ...) is used.

David has a book.	יש לְדָוִד סֵפֶר.
The man has a book.	יש לְאִישׁ סֵפֶר.
I have a book.	יש לִי סֵפֶר.
You (m.s.) have books.	יש לְךָ סְפָרִים.

For negative possession, the phrase ...אֵין לְ (there is not to ..., there are not to ....) is used.

David does not have a book.	אֵין לְדָוִד סֵפֶר.
The man does not have a book.	אֵין לְאִישׁ סֵפֶר.
I don't have a book.	אֵין לִי סֵפֶר.
You (m.s.) do not have books.	אֵין לְךָ סְפָרִים.

The order of the words is flexible. The same idea can be expressed in one of the three ways.

יש לְדָוִד סֵפֶר = לְדָוִד יש סֵפֶר = יש סֵפֶר לְדָוִד

The choice of the particular order is determined by the desired emphasis. The same applies to the negative.

III. The Cost of an Item. To express the cost of an item in the present tense, עוֹלָה, עוֹלָה, עוֹלִים, עוֹלוֹת, is used, depending on the gender and number of the item.

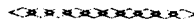
This book costs a shekel.	הַסֵּפֶר הַזֶּה עוֹלָה שֶׁקֶל.
This notebook costs a shekel.	הַמַּחְבֵּרֶת הַזֹּאת עוֹלָה שֶׁקֶל.
These books cost a shekel.	הַסֵּפָרִים הָאֵלֶּה עוֹלִים שֶׁקֶל.
These notebooks cost a shekel.	הַמַּחְבֵּרוֹת הָאֵלֶּה עוֹלוֹת שֶׁקֶל.
This book cost me (you...) a shekel.	הַסֵּפֶר הַזֶּה עוֹלָה לִי (לְךָ...) שֶׁקֶל.

IV. The Use of the Definite Article for "this". Before words expressing time, the definite article also means: "this".

the day; today	הַיּוֹם	a day	יוֹם
the week; this week	הַשָּׁבוּעַ	a week	שָׁבוּעַ

בחנות של ספרים בתל-אביב

- בקר טוב, אדון לוי.
 — בקר טוב לך, דוד. מה אתה קונה היום? איזה ספר אתה רוצה?
 — יש לי בקשה קטנה. האם יש לך בחנות הספר "המלך ליר" עם תרגום עברי?
 — יש לי הספר "המלך ליר", אבל בלי תרגום עברי.
 — האם אתה יודע למי יש הספר הזה? אני צריך את הספר, כי יש לי מבחן חשוב באנגלית השבוע.
 — לא, אני לא יודע למי יש הספר הזה. אבל מדוע אתה לא לוקח את הספר הזה מן הספרייה של האוניברסיטה?
 — אין לי מזל! כל התלמידים לוקחים את הספרים מן הספרייה לפני המבחן. עכשו כבר אין הספר בספרייה.
 — אם כן, האם אתה רוצה את "המלך ליר" בלי תרגום עברי? בודאי יש לך מלון אנגלי - עברי בבית.
 — כן, יש לי מלון אנגלי - עברי. במה עולה הספר "המלך ליר" בלי תרגום עברי?
 — לא הרבה. הספר עולה רק שקל.
 — בבקשה, הנה הכסף.
 — תודה.
 — שלום.
 — להתראות!

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. איזה ספר רוצה דוד?
2. האם יש בחנות הספר "המלך ליר"?
3. מדוע רוצה דוד את "המלך ליר" עם תרגום עברי?
4. מדוע אומר דוד: "אין לי מזל"?
5. במה עולה הספר "המלך ליר" בלי תרגום עברי?

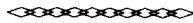
II. Translate:

1. How much do these books cost? 2. A king has a lot of money. 3. I (f.) have a lot of good friends. 4. They do not have luck. 5. Who does not have work today? 6. I (m.) am going now to the library because I need a book for the test. 7. After the lesson the teacher says to the class: "See you again!" 8. This is a good Hebrew translation. 9. When do you (m.pl.) have a test in English? 10. Ruth, how many shekels does this coat cost? 11. I (f.) have only a small request. 12. She always buys clothes in this store. 13. All men want a good life. 14. How many weeks have they (m.) been studying English? 15. When I (m.) want something (a thing), I say: "Please," and when one gives me the thing, I say: "Thanks."

ש ע ו ר י א (1 1)

still; yet; else; more	עוד	outside; outdoors	בחוץ
goes up; rises	עולה	mountain	הר (הרים)
bird <i>n.f.</i>	צפור (צפירים)	window	חלון (חלונות)
gets up	קם	goes out	יוצא
runs	רץ	sea	ים (ימים)
sets; sinks	שוקע	beauty	יפי
song; poem	שיר (שירים)	that (<i>conj.</i>)	כי
there	שם	so! so much! (<i>adv.</i>)	כָּל כֵּן!
sky, <i>n.pl.</i>	שמים	poet	משורר (משוררים)
sun, <i>n.m.&f.</i>	שמש	poetess	משוררת (משוררות)
sings	שר	falls	נופל
beautiful! splendid!	יפוי!	passes; crosses	עובר

GRAMMAR — דקדוק

I. The Present Tense of Verbs whose Middle Radical is a "ו" or a "י". Verbs like קום, שיר, lose the second radical in the present tense. Thus the present tense appears as follows:

הנה:

get up	—	קום
אנחנו, אתם, הם קמים		אני, אתה, הוא קם
אנחנו, אתן, הן קמות		אני, את, היא קמה

sing	—	שיר
אנחנו, אתם, הם שרים		אני, אתה, הוא שר
אנחנו, אתן, הן שרות		אני, את, היא שרה

II. The Vocalization of **מה**. The rules for the vocalization of **מה** are similar to those of the definite article **ה**.

1. The basic vocalization of **מה** is a פתח and a דגש in the initial consonant of the word which follows:

מה זה? מה זאת? What is this?

2. Before words beginning with **א**, **ר**, regardless of their vocalization, and before words beginning with **ע**, which is not vocalized by a קמץ, **מה** is vocalized by a קמץ:

מה אומר האיש? מה רוצה התלמיד?
מה עושה האיש?

However, before words beginning with **ה** or **ח** which are not vocalized by a קמץ*, **מה** is vocalized by a פתח.

מה הוא אומר? מה חושב הרופא?

III. The Conjunction **כי**. **כי** has two meanings:

1. because
2. that

1. I need a book because I have a test today.

אני צריך ספר, כי יש לי מבחן היום.

2. I know that there is a test today.

אני יודע, כי יש מבחן היום.

IV. The Adverbs **כך** and **כָּל כֵּךְ**. **כך** is used primarily with the meaning "in the manner of."

So (in this manner) he works. כך הוא עובד.

כָּל כֵּךְ is used primarily with the meaning "to a very high degree."

* Before **ה**, **ה**, **ה**, **ע** **מה** is vocalized by a סגול. However, before words beginning with the definite article **ה**, it is vocalized by a קמץ.

These rules are not strictly observed in common speech.

The sun is so beautiful in the morning!   השמש כל כך יפה בבקר!
He sings so nicely!   הוא שר כל כך יפה!

המשורר

בקר. השמש עולה בשמים. אורי הקטן גם וישוב על כסא ליר החלון.
— אורי, מה אתה עושה? שואלת האם.
— אמא, השמש כל כך יפה באשר היא יוצאת מן ההרים!
צהרים. אורי הקטן רץ מן הבית.
— אורי, לאן אתה רץ?
— אמא, שם בגן עצים יפים. על עץ יושבת צפור קטנה. הצפור שרה
כל כך יפה!
ערב. האח והאחות הגדולים של אורי הם כבר בבית.
— איפה אורי? מה הוא עושה? שואל האב.
— הוא עוד בחוץ. עונים האח והאחות.
— אורי, מה אתה עושה בחוץ?
— אבא, השמש כל כך יפה באשר היא נופלת לים.
הימים עוברים. השנים עוברות. אורי כבר בחור גדול.
עכשו הוא יודע כי השמש לא יוצאת מן ההרים.
עכשו הוא יודע כי השמש לא נופלת לים.
עכשיו אורי כותב שירים יפים.
הוא כותב על היפי של השמש באשר היא עולה.
הוא כותב על היפי של השמש באשר היא שוקעת.
הוא כותב על היפי של השמים ושל הים.
הוא כותב על העצים ועל הצפרים.
יפיו אורי הוא עכשו משורר.

Exercises — תרגילים

I. Answer in complete sentences:

1. מה עושה אורי בבקר?

2. לאן רץ אורי בצוקרים?

3. איפה אורי בערב?

4. מה רואה אורי בגן?

5. מה עושה הצפור בגן?

II. Translate:

1. This poet writes poems on the beauty of (the) life. 2. I (m.) go out to work when the sun rises. 3. The birds sing very beautifully. 4. I (f.) open the windows in the morning and I close the windows in the evening. 5. She is sitting outside when the sun is setting. 6. When we (m.) see an old man, we get up from the bench. 7. I (f.) think that they are still there. 8. Little girls do not go out from the house in the evening without (the) mother or (the) father. 9. The little boy thinks that the sun falls into the sea. 10. The man is going up on the mountain. 11. There are many big cities by (near) the sea. 12. So he works all the years. 13. The food is already on the table. 14. She is running to the library because she needs a book. 15. (The) beauty is passing; (the) life is passing. 16. The sky is so beautiful when the sun sets in the evening.

ש ע ו ר י ב (1 2)

manna	מֶן	eats	אוֹכֵל
restaurant	מִסְעָדָה (מסעדות)	comes	בָּא
place; seat	מְקוֹם (מקומות)	meat; flesh	בָּשָׂר
Moses	מֹשֶׁה	fish	דָּג (דגים)
Sinai	סִינַי	together	יַחַד
tired	עֵיִף, עֵיִפָּה	bread	לֶחֶם
meets	פּוֹגֵשׁ	desert	מִדְבָּר (מדברים)
thirsty	צָמָא, צְמָאָה	water, <i>n. m. pl.</i>	מַיִם
coffee	קָפֵה	full of; filled with	מְלֵא, מְלֵאָה
hungry	רָעֵב, רָעֵבָה	salt	מֶלַח
puts; puts down	שָׂם	waiter	מְלָצֵר (מלצרים)

GRAMMAR — דְּקֻיָּק

I. Stative Verbs. The verbs we have studied thus far have been actional verbs (verbs that express action):

הוֹלֵךְ, קוֹרֵא, לוֹמֵד, כוֹתֵב

There is also a class of verbs called stative verbs (verbs describing a state), which serve also as adjectives:

thirsty — צָמָא ; tired — עֵיִף ; hungry — רָעֵב

The present tense of the stative verbs is formed as follows:

אָ אָ אָ ; אָ אָ אָ ; אָ אָ אָ

אָנִי, אַתָּה, הוּא, רָעֵב, עֵיִף   אָנֹכְנִי, אַתָּם, הֵם   רָעֵבִים, עֵיִפִּים

אָנִי, אַתָּה, הִיא, רָעֵבָה, עֵיִפָּה   אָנֹכְנִי, אַתָּן, הֵן   רָעֵבוֹת, עֵיִפוֹת

The loss of the **קָמֶץ** is due to the shift of the accent, from the second to the third radical, in the feminine and in the plural. (See lesson 5.)

II. The Inflection of the Prepositions ...בְּ and עִם. They are inflected in the same manner as the preposition ...לְ.

בֵּי, בְּךָ, בּוֹ, בְּהָ, בְּנוֹ, בְּכֶם, בְּכֹן, בְּהֶם, בְּהֵן
עִמִּי, עִמָּךְ, עִמָּךְ, עִמּוֹ, עִמָּה, עִמּוֹ, עִמָּכֶם, עִמָּכֹן, עִמָּהֶם, עִמָּהֵן

מִן מֵן הַשָּׁמַיִם

אָדוֹן כֵּהֵן עֵינִי וְרַעַב. הוּא הוֹלֵךְ לְמִסְעָדָה. בְּדֶרֶךְ הוּא פּוֹגֵשׁ חֶבֶר.
הַשֵּׁם שֶׁל הַחֶבֶר דּוֹר לּוֹי.

— לֵאמֹן אַתָּה הוֹלֵךְ? שׂוֹאֵל אָדוֹן לּוֹי.

אָדוֹן כֵּהֵן עוֹנָה:

— אֲנִי הוֹלֵךְ לְרַחוּב הַמֶּלֶךְ דּוֹר. אֲנִי רַעַב מְאֹד וְשֵׁם יֵשׁ מִסְעָדָה טוֹבָה.
הָאֵכֶל טוֹב, וְלֹא עוֹלָה הַרְבֵּה בְּסֶף.

— הֲאִם אַתָּה אוֹכֵל תָּמִיד בְּמִסְעָדָה?

— לֹא, רַק בְּצֻהָרִים. בְּעֶרְבַּי הָאִשָּׁה בְּבֵית וְאֲזֹ אֲנִי אוֹכֵל עִמָּה.

— יִפְיוּ גַם אֲנִי הוֹלֵךְ לְמִסְעָדָה, אוֹמֵר הַחֶבֶר. גַּם אֲנִי רַעַב וְצָמָא.

הַחֶבְרִים הוֹלְכִים יַחַד. הֵם בָּאִים לְמִסְעָדָה. הַמִּסְעָדָה מְלֵאָה
אֲנָשִׁים. הָרַעַשׁ גְּדוֹל וְכִמְעַט אֵין בָּהּ מְקוֹם. פְּתָאִם הֵם רוֹאִים אִישׁ
וְאִשָּׁה קָמִים מִן הַשִּׁלְחָן לִיַד הַחִלּוֹן. הַחֶבְרִים הוֹלְכִים אֶל הַשִּׁלְחָן
וְיוֹשְׁבִים. מְלָצֵר בָּא. הַמְלָצֵר שֵׁם מַיִם, מְלַח וְלָחֵם עַל הַשִּׁלְחָן.

אָדוֹן כֵּהֵן אוֹמֵר:

— אֲנַחְנוּ רַעֲבִים מְאֹד. מַה יֵשׁ לָכֶם הַיּוֹם?

— יֵשׁ לָנוּ הַרְבֵּה דְבָרִים טוֹבִים, עוֹנָה הַמְלָצֵר.

— מַה, לְמִשְׁלָל? שׂוֹאֵל אָדוֹן כֵּהֵן.

— יֵשׁ לָנוּ הַיּוֹם בְּשֶׁר טוֹב מְאֹד, עוֹנָה הַמְלָצֵר.

אָדוֹן כֵּהֵן אוֹמֵר:

— אֲנִי לֹא רוֹצֵה בְּשֶׁר. מַה עוֹד יֵשׁ לָכֶם?

— יֵשׁ לָנוּ הַיּוֹם דְּגִים טוֹבִים מְאֹד, עוֹנָה הַמְלָצֵר.

— לֹא, אֲנִי לֹא אוֹהֵב דְּגִים, אוֹמֵר אָדוֹן כֵּהֵן.

— יש לנו קפה, עוגות טובות וגם גלידה, אומר המלצר.
 — אני לא רוצה עוגה או גלידה, אומר ארון כהן.
 — אם בן, מה אתה רוצה? אומר המלצר. האם אתה רוצה מן מן
 השמים? פה מסעדה ולא מדבר סיני! אני רק מלצר ולא משה!

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. לאן הולך ארון כהן?
2. את מי פוגש ארון כהן בדרך?
3. האם יש הרבה אנשים במסעדה?
4. האם ארון כהן רוצה בשר או דגים?
5. מדוע אומר המלצר: "פה מסעדה ולא מדבר סיני"?

II. Translate:

1. Every morning on the way to school I (m.) meet many friends.
2. I (f.) work together with him in the laboratory.
3. There are few birds in the desert.
4. Why don't you (f.s.) put bread on the table?
5. Sinai is a desert, but nowadays (in these days) there is no manna in it.
6. She gets up when the sun rises in the sky.
7. David studies at (in) the university in the morning, and in the evening he is a waiter in a restaurant.
8. He has a house full of books, but he reads very little.
9. Do you (m.s.) close the store in the afternoon?
10. What else do you (f.pl.) want now?
11. This place is so nice, but few people live in it.
12. When a man is thirsty and hungry, he eats everything (anything).
13. We (m.) always eat the fish before the meat.
14. When father comes home (to the house) from work he is always very tired.
15. Mother always' gives me (to me) water when I (m.) am thirsty.

ש ע ו ר י ג (13)

excuse me;		perhaps; may be	אולי
pardon! forgiveness	} סליחה (סליחות)	synagogue, <i>n.m.</i>	{ בית כנסת (בתי כנסת)
immigrant	{ עולה (עולים)	time	זמן (זמנים)
(to Israel)	{ עולה (עולות)	new	חדש, חדשה
eye, <i>n.f.</i>	עין (עינים)	“Kosher”; ritually	} כשר, כשרה
independence	עצמאות	fit; proper	
tourist	{ תייר (תיירים)	wherefrom	מאין
	{ תיירת (תיירות)	sidewalk	מדרגה (מדרכות)
England	אנגליה	taxicab	מונית (מוניות)
Safed	צפת	automobile; car	מכונית (מכוניות)
two days	יומים	driver	נהג (נהגים)
two weeks; fortnight	שבועים		

GRAMMAR — דקדוק

I. The Preposition מן . מן may be shortened to ...מ and attached to the next word, the first consonant of which will receive a דגש , to make up for the loss of the "ן" of מן . Hence, before consonants which do not receive a דגש (א, ה, ח, ע, ר), it is vocalized by a צירה (...מ).

From week to week   משבוע לשבוע = מן שבוע לשבוע

From England   מאנגליה = מן אנגליה

From where are you?

Where do you come from? } מאין אתה? (= מן אין אתה?)

II. The Dual. The Hebrew noun comes in three numbers: singular, dual and plural.

1. The dual is used for organs of the body, or other objects, that come in pairs. It is formed by adding the suffix **אֵים** .

יָד — יָדַימ   עֵינַי — עֵינַיִם

Although singular in meaning, the nouns **מַיִם** and **שָׁמַיִם** are dual in form.

2. The dual is also used frequently with nouns expressing time.

יּוֹם — יּוֹמַיִם   שָׁבוּעַ — שָׁבוּעַיִם

תִּיר בְּתֵל-אָבִיב

- תִּיר: סְלִיחָה, אָדוֹן, הָאֵם אַתָּה יוֹדֵעַ אֵיפֶה רָחוּב הָעֶצְמָאוֹת?
 אומרים כי בְּרָחוּב הַזֶּה יֵשׁ מִסְעָדָה בְּשָׂרָה טוֹבָה מְאֹד. אֲנִי
 לֹא יוֹדֵעַ אֶת הַשְּׁמוֹת שֶׁל הָרְחוּבוֹת. אֲנִי תִיר.
 עוֹלָה: לֹא. אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אֵיפֶה רָחוּב הָעֶצְמָאוֹת. אֲנִי עוֹלָה תָּדֵשׁ. גַּם
 אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אֶת הַשְּׁמוֹת שֶׁל הָרְחוּבוֹת בְּעִיר.
 תִּיר: מֵאֵין אַתָּה?
 הָעוֹלָה: אֲנִי מֵאֲנָגְלִיָּה. וְאַתָּה מֵאֵין?
 תִּיר: אֲנִי מֵאֲמֵרִיקָה. בְּמָה זְמַן אַתָּה בָּבֶר בִּישְׂרָאֵל?
 הָעוֹלָה: אֲנִי פֹה רַק שָׁבוּעַיִם. וְכַמָּה זְמַן אַתָּה פֹה?
 תִּיר: אֲנִי פֹה רַק יוֹמַיִם.
 הָעוֹלָה: הֲגַה עַל יַד הַמְדָרְבָּה עוֹמְדָת מְכוּנִית. הָאִישׁ בְּמְכוּנִית בְּנֹדָאֵי
 יוֹדֵעַ אֵיפֶה רָחוּב הָעֶצְמָאוֹת.
 תִּיר אומר "תוֹרָה" וְהוֹלֵךְ אֶל הַמְכוּנִית.
 תִּיר: סְלִיחָה, אָדוֹן, אוֹלֵי אַתָּה יוֹדֵעַ אֵיפֶה רָחוּב הָעֶצְמָאוֹת?
 תִּיר: אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ, כִּי אֲנִי לֹא מִפֹּה, אֲנִי בָּא מִצֶּפֶת.
 תִּיר: אֵיפֶה פּוֹגְשִׁים בְּתֵל-אָבִיב אֲנָשִׁים מִתֵּל-אָבִיב!?

- האיש: הנה שם עומדת מונית. כל נהג של מונית יודע את כל הרחובות בעיר.
- התיר אומר "תודה" ורץ אל הנהג של המונית.
- התיר: סליחה, ארון נהג, איפה רחוב העצמאות?
- הנהג: האם אין לך עינים?! אתה עומד על-ידי רחוב העצמאות.
- אתה רואה שם את בית הכנסת? שם רחוב העצמאות.

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. באיזה רחוב יש מסעדה כשרה טובה?
2. מאין בא התיר?
3. כמה זמן העולה החדש בישראל?
4. איפה עומדת המכונית של האיש מצפת?
5. מי יודע את כל הרחובות בעיר?

II. Translate:

1. There is a time for everything.
2. Dan's father is a taxicab driver (a driver of a taxicab).
3. He has a lot of money; every year he buys a new car.
4. Why are you (f.s.) so tired? Wherefrom are you coming?
5. The kosher restaurant is near the synagogue.
6. In every place in Israel one meets new immigrants and tourists.
7. Every man loves independence.
8. Excuse me, do you know perhaps where there is a kosher restaurant in this city?
9. The old man sits on a chair on the sidewalk in front of the house.
10. She has very beautiful eyes.
11. He has been sick for almost two weeks.
12. Every two days I (f.) read a new book at the library.
13. Wherefrom are you (m.pl.) coming and whereto are you going?
14. He already writes Hebrew well (nicely), but there are minor (small) mistakes here and there.
15. The new immigrant (f.) and the tourist (f.) see new things every day.
16. When does the sun set today?

III. Vocalize the ... מ :

מאז	ממעבדה	ממסעדה	מתל-אביב	מרחוב	מהיום
מפה	מהבקר	מבקר	מבית לכית	מהבית	מהעיר
מהר	ממונית	ממכוננית	מיום ליום	מאיזה	מפחוץ
משם	מתמעבדה	מיד ליד	מרופא לרופא	מזמן לזמן	מהרבה

ש ע ו ר י ד (1 4)

wind, <i>n.f. & m.</i>	רוּחַ (רוּחוֹת)	further	הַלְאָה
trembles; shivers	רוּעַד	gold	זָהָב
empty	רִיק, רִיקָה	throws	זָרוֹק
path	שְׁבִיל (שְׁבִילִים)	sand	חֹל (חולות)
bag	שַׁק (שְׁקִים)	warm	חָם, חֲמָה
prayer	תְּפִלָּה (תְּפִלוֹת)	pitcher	כַּד (כַּדִּים)
hope	תְּקוּנָה (תְּקוּוֹת)	heart	לֵב (לְבוֹת)
there is no more	אֵין עוֹד	leg; foot, <i>n.f.</i>	רֶגֶל (רְגָלִים)
nevertheless	בְּכַל זֹאת	on foot	בְּרֶגֶל

דְּקֻיָּק — GRAMMAR

I. Vocalization of "ו" Conjunctive. The conjunction "ו" is vocalized as a rule by a שְׁוָא — "וִ" — except for the following:

1. Before a חֲטָף , it takes on the vowel of the חֲטָף .

אֵתָהּ וְאָנִי   אִשָּׁה יֶפֶה וְחַכְמָה

2. It becomes "וִ" :

a) Before a word beginning with a שְׁוָא :

יְלָדִים גְּדוֹלִים וְקַטָּנִים

b) Before words beginning with the labial consonants:

בּ, וּ, מַ, פּ

לֶחֶם וּבֶשֶׂר   לֶחֶם וּמִים   שֵׁם וּפֶה

3. It becomes "וִ" before a word beginning with "וּ" :

צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם;   יְלָדִים וִיגְדוֹת

Note that the "וִ" loses its vocalization.

II. The דגש after $\dots$ or $\dots$. Words, whose initial consonant is one of the following letters ת , פ , כ , ה , ג , ב , lose the דגש in these consonants when the conjunction $\dots$ or $\dots$ is attached to them.

$\text{בן וּבֵית}; \text{קוֹרָא וְכוּתְבִי}; \text{וּפְתָאִם}$

III. The Vocalization of the Preposition $\dots$. As a rule, it is vocalized by a שְׁוָא — בְּעַט ; בְּסִפְר ;

1. When attached to a word whose initial consonant is vocalized by a שְׁוָא , the $\dots$ is changed to $\dots$ because there cannot be two consecutive שְׁוָאִים at the beginning of a word.

Thus, בְּמִקְוֹת becomes בְּמִקְוֹת

2. When attached to a word whose initial consonant is "י", the שְׁוָא under the "י" is dropped.

בִּירוּשָׁלַיִם becomes בִּירוּשָׁלַיִם

3. When attached to a word, whose initial consonant is vocalized by a חֻטָּף , the $\dots$ takes on the vowel of the חֻטָּף .

בְּאַרְוֹנֹת becomes בְּאַרְוֹנֹת

IV. The Vocalization of the Preposition $\dots$. The rules governing the vocalization of $\dots$ apply also to the vocalization of $\dots$.

to a man — לְאִישׁ to places — לְמִקְוֹת

to people — לְאֲנָשִׁים to children — לְיֻלְדִים

V. The Gender of Organs of the Body. Those organs that come in pairs are feminine.

יָדַיִם קטנות — יָד קטנה

רַגְלַיִם גדולות — רַגֵּל גדולה

VI. The Position of the Subject. The position of the subject in a sentence is optional. It may either precede or follow the verb. It is often a matter of emphasis which should come first, the subject or the verb.

Suddenly the **man** sees. — פתאום האיש רואה.

Suddenly the man **sees**. — פתאום רואה האיש.

במדבר

מדבר. אין דרך ושביל. לא רואים צפור בשמים. בכל מקום רואים רק חול וקרים. הרוח חמה. איש הולך ברגל. הרגלים של האיש עיפות. הוא רעב וצמא. בידים של האיש שק וכד. השק של האיש ריק. אין בו לא לחם ולא עוגות, לא בשר ולא דגים. גם הכד ריק. אין עוד מים בו. האיש זורק את השק ואת הכד הריקים, והולך הלאה. הוא עיף מאד. הרגלים שוקעות בחול החם. האיש הולך ונופל, אבל בכל זאת הוא קם והולך הלאה.

ופתאום רואה האיש שק מלא על החול.

"זה גם גדול!" קורא האיש בשמחה. "אולי יש בו אכל, ואני כל כך רעב."

בתפלה בלב ובתקנה בעינים הוא רץ אל השק. האיש פותח את השק בידים רוערות. אבל מיד אחרי-כן הוא זורק את השק על החול. "אין לי מזל!" קורא האיש, "השק מלא רק כסף וזהב."

Exercises — תרגילים

I. Answer in complete sentences:

1. מה רואים במדבר?
2. מה יש בידים של האיש?
3. מדוע זורק האיש את השק ואת הכד?
4. מה רואה האיש על החול?
5. מדוע אומר האיש: "אין לי מזל"?

II. Translate:

1. It is warm today outside. 2. Do you know perhaps who has a bag or a pitcher? 3. We want water because we are thirsty. 4. Why do you throw the bread on the sand? 5. He stands in prayer before the Ark. 6. This woman is very tired because she works a lot. 7. I do not have silver or gold. 8. The hands and the legs of the sick man are trembling. 9. There are many paths in this park. 10. At (in) noon this restaurant is always full, but in the evening it is almost empty. 11. He runs to mother with a heart full of joy. 12. Why aren't you (f.s.) reading further? 13. In the evening we eat fish or meat and very little bread. 14. I don't have any more money. 15. There is a lot of water in this place. 16. Life without hope is no life. 17. It is a miracle, he does not come to class but nevertheless he knows the lessons well (nicely).

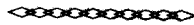
III. Vocalize the ...א and the ...ב:

7. בעיר ובמדבר	1. הם ואנחנו
8. הוא פותב בשגיאות	2. נשים ואנשים
9. דגים ובשר	3. בחורים ובחורות
10. סוגר ופותח	4. ילדים וילדות
11. שלחן וכסא	5. הוא תמיד בא בשאלות
12. תל-אביב וירושלים	6. מחברות וספרים

ש ע ו ר ט ו (15)

mouth	פה (פיות)	between; among	בין
was right	צדק	finished	גמר
shouted; screamed	צעק	bridge	גשר (גשרים)
voice; sound	קול (קולות)	room	חדר (חדרים)
jumped	קפץ	dream, <i>n.</i>	חלום (חלומות)
bad; evil	רע, רעה	dreamed	חלם
by heart; orally	על פה	Jonah	יונה
aloud	בקול גדול = בקול	forest; woods	יער (יערות)
some time;	} זמן-מה	night, <i>n.m.</i>	לילה (לילות)
a short while		bed	מטה (מטות)
Independence	} יום העצמאות	interesting	מענין, מענינת
Day		prophet	נביא (נביאים)
shopping bag	שקית	river	נהר (נהרות)

דקדוק — GRAMMAR

The Verb. The word in Hebrew for "verb" is **פעל**. For convenience sake, the three radicals of each verb are named by the letters of the Hebrew word for "verb" - **פעל**. Thus the first radical is referred to as the **פ** "הפעל", the second as the **ע** "הפעל", and the third as the **ל** "הפעל".

A. The verbs are divided in three groups:

1. Verbs that do not lose a radical in any of the conjugations.

These verbs are called **שלמים** (strong, sound, indefective).

2. Verbs that one of their radicals loses its vocalization in one tense or another. These are called **נחמים** (quiescent).

3. Verbs that lose a radical in one tense or another. These are called חסרים (defectives).

B. All verbs are subdivided into various classes called גזרות .

Each גזרה (class) is named in accordance with the particular radical that is affected.

The גזרות are :

1. strong, sound, inflective	שְׁלֵמִים	—	(גמר)
2.	פ"א	—	(אכל)
3.	פ"נ	—	(נפל)
4.	פ"י	—	{ (ישב) (ישן)
5.	ע"ו	—	(קום)
6.	ע"י	—	(שים)
7.	ל"א	—	(קרא)
8	ל"ה	—	(ראה)
9. Geminate—	כפולים	—	(חמם)

I. **The Past Tense (עָבַר) of שְׁלֵמִים** . The past tense is formed by the addition of various suffixes to the stem (the three radicals).

גמר — finish

אנחנו גָּמַרְנוּ—נו	אתם גָּמַרְתֶּם—תם	הם, הן גָּמַרְוּ—ו	אני גָּמַרְתִּי—תי	את גָּמַרְתָּ—ת	היא גָּמַרְתָּ—ה
					הוא גָּמַר

Because of the shift in accent from the second radical גָּמַרְתִּי to the suffix, in the second person plural, to facilitate the distinction between the masculine גָּמַרְתֶּם and the feminine גָּמַרְתְּ, the קָמֶץ under the first radical is changed to a שוּא .

Cf. p.15, item I, 2

ask — שאל

אנחנו שאלנו	אתם שאלתם	את שאלת	אתה שאלת
אתן שאלתן	הם, הן שאלו	היא שאלה	הוא שאל
		אני שאלתי	

The reason for the **חטף-פתח** in **שאלו; שאלה** is to facilitate pronunciation, as it is difficult to pronounce a guttural, when it comes at the beginning of a syllable, with a **שוא**.

work — עבד

אנחנו עבדנו	אתם עבדתם	את עבדת	אתה עבדת
אתן עבדתן	הם, הן עבדו	היא עבדה	הוא עבד
		אני עבדתי	

Note the instances where the **שוא** is replaced by a **חטף-פתח** :

היא גמרה — היא שאלה   אתם גמרתם — אתם עבדתם   הם גמרו — הם שאלו

II. Verbs whose Third Radical is "ח" or "ע". These verbs are conjugated like regular **שלמים** except that the "ח" or "ע" in the second person feminine singular is vocalized by a **פתח**.

את לקחת   את שמעת

However, this is not observed in spoken Hebrew, in which the "ח" or "ע" is vocalized by a **שוא** as in regular **שלמים**.

את לקחת   את שמעת

III. The Omission of the Pronoun in the Past. Except for the third persons, the use of the personal pronouns is optional.

I finished — אני גִּמַּרְתִּי = גִּמַּרְתִּי
 We asked — אִנְחֵנו שָׁאַלְנוּ = שָׁאַלְנוּ

IV. The Past Tense of פ"נ, פ"י, פ"א Verbs. The conjugation of these verbs in the past tense is the same as שלמים.

אני אָכַלְתִּי... | אני יָשַׁבְתִּי... | אני נִפְלַתִּי...

V. The Negation of the Past Tense. Only לא is used as the negation for the past tense, whereas in the present either אין or לא may be used.

I did not study — אָני לֹא לָמַדְתִּי

VI. The Expressions נכון and צָרָק . The expressions "to be right" and "to be correct" are rendered either by the verb צָרָק or by the adjective (participle) נכון. However, נכון refers only to objects while צָרָק refers only to people.

I am right (correct). — אָני צוֹרֵק.

This is a correct answer. — זֹאת תְּשׁוּבָה נְכוּנָה.

החלום

לילה. השמש כבר שקעה. דוד הקטן במטה. האם אומרת לו "לילה טוב" ויוצאת מן החדר. זמן-מה עובר ופתאום היא שומעת את הקול של דוד. הוא צועק. האם רצה אל החדר של דוד.

— דוד, מדוע צעקת? האם חלמת חלום רע?

— בן, אמא, חלמתי חלום רע מאד.

— מה חלמת?

— חלמתי כי היום "יום העצמאות". כל הכתה יושבת על הספסלים בבית הכנסת. באשר גמרנו את התפילות, אמרתי "שלום" לכל

החברים בכיתה, והלכתי לחוץ. בחוץ חם מאד. בדרך פגשתי את החבר דניאל והלכנו יחד אל היער.

הלכנו ברגל בשבילים בין העצים, והנה נהרו על החול ליד הנהר רואה דניאל שקית מלאה לחם. הוא לוקח את השקית וזורק את הלחם לדגים הרעבים. הלכנו הלאה, והנה אנחנו רואים גשר חדש על הנהר. הלכנו על הגשר, וכמעט עברנו את הנהר. פתאם שמענו רעש גדול. הגשר רעד ונפל, ואנחנו נפלנו יחד עם הגשר למים. פתאם קפץ מן המים דג גדול. הדג פתח את הפה. אז צעקתי בקול גדול. והנה אני רואה כי את עומרת על-יד המטה.

— זה חלום מענין. בודאי למדתם בבית הספר על יונה הנביא, — נכון, אמא, את צודקת. אמא, את חכמה. אתמול גמרנו בכיתה את הספר "יונה", ואני יודע את הספר הזה על פה כמעט בלי שגיאות.

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. מדוע צעק דוד בלילה?
2. לאן הלכו החברים דוד ודניאל אחרי התפלות?
3. איך נפלו דוד ודניאל לנהר?
4. מי קפץ מן המים?
5. מדוע חלם דוד חלום על דג גדול?

II. Translate:

1. What dream did you (m.s.) dream at night? 2. She has a good voice and she sings nicely. 3. I (f.) know many poems by heart. 4. Is this the correct way to the bridge? 5. She sits in class and dreams when the lesson is not interesting. 6. The child is in (the) bed because he is sick. 7. Many students passed in this street on the way to (the) school. 8. You (f.s.) are right, this is the king's room. 9. He opened the mouth, but he did not say a

thing. 10. There is no peace among bad men. 11. There is a big forest near the little town. 12. The mother jumped out of (the) bed because the child screamed. 13. When the students finished the book, they said to the teacher: "You were right, this is an interesting book." 14. There are many fish in this river. 15. The prophet Jonah went to a big city. 16. I thought a short while (some time) about the question and then I wrote the correct answer.

III. Conjugate the following verbs in the past tense:

1. למד .2 צעק .3 הלך .4 שמע

שים — put

אנחנו שמנו	אתם שמתם	אתן שמתן	אני שמתי	את שמת	אתה שמת
הם, הן שמו			היא שמה		הוא שם

Note that the third persons, masculine and feminine singular, are the same in the present and in the past. The tense is determined only by the context. There is, however, a difference in accentuation in the third person feminine between the past and the present. While in the past the accent falls on the first syllable, in the present it falls on the second syllable.

She gets up early. היא קָמָה מְקֵרֵם.

Yesterday she got up early. אֶתְמוֹל היא קָמָה מְקֵרֵם.

II. The Past Tense of the Verb עָו "come". The first radical of בוא is vocalized by a קָמֶץ throughout the past tense.

אנחנו באנו	אתם באתם	אתן באתן	אני באתי	את באת	אתה באת
הם, הן באו			היא באָה		הוא בא

Note that the א is silent except in: היא באָה; הם באו

III. The Directive Suffix. Motion towards a definite place may be expressed either by the preposition ל... or אֶל ה... or, more idiomatically, by adding אָה as a suffix.

אני הולך הביתה	=	אני הולך אל הבית
אתם הולכים העיר	=	אתם הולכים לעיר
אתה הולך שמה	=	אתה הולך לשם

IV. The Position of אָחַד and אַחַת. The numbers אָחַד (m.) and אַחַת (f.) are treated as adjectives and follow the noun they qualify.

One day — יום אָחַד

One year — שָׁנָה אַחַת

V. The Relative Pronoun אֲשֶׁר. The relative pronouns "that," "which," "who," "whom" are rendered by אֲשֶׁר or its shortened form ...שׁ. The latter is attached to the next word whose initial consonant receives a גֶּשׁ :

I forgot the story that we learned. { שִׁכַּחְתִּי אֶת הַסְּפֹר אֲשֶׁר לָמַדְנוּ.
שִׁכַּחְתִּי אֶת הַסְּפֹר שֶׁלְּמַדְנוּ.

The young man whom I love is very good looking. { הַבָּחֹר אֲשֶׁר אֲנִי אוֹהֶבֶת הוּא יָפֵה מְאֹד.
הַבָּחֹר שֶׁאֲנִי אוֹהֶבֶת הוּא יָפֵה מְאֹד.

הַמְּבָחַן בְּסִפְרוֹת.

כָּל הַלֵּילָה חִלַּמְתִּי עַל הַמְּבָחַן בְּסִפְרוֹת. קָמְתִי מִקֶּדֶם בְּבֹקֶר. קִפְצָתִי מִן הַמְּטָה. לִבְשָׁתִי מֵהָר אֶת הַבְּגָדִים. לֹא אָבַלְתִּי דָבָר. לִקְחָתִי אֶת הַתִּיק, שָׂמְתִי בּוֹ אֶת הַסְּפָרִים וְאֶת הַמַּחְבְּרוֹת, וְרָצָתִי מֵהָר מִן הַבַּיִת.

בְּרַחוּבוֹת שָׁקֵט. לֹא שׁוֹמְעִים רַעַשׁ שֶׁל מוֹנִית אוֹ מְכוֹנִית. הַמְּדַרְכוֹת בְּמַעַט רִיקוֹת. אָבַל אֲנִי לֹא שָׂמְתִי לֵב לְשָׁקֵט שֶׁבְּרַחוּבוֹת. כָּל הַזְּמַן חִשְׁבָתִי רַק עַל דְּבַר אֶחָד — עַל הַמְּבָחַן. חִשְׁבָתִי עַל הַסּוּפְרִים וְעַל הַסְּפֹרִים הַמְּעֻנְנִים, עַל הַמְּשׁוֹרְרִים וְעַל הַשִּׁירִים הַיְּפִים, אֲשֶׁר לָמַדְנוּ בְּסִפְרוֹת.

בֵּאתִי אֶל בֵּית הַסֵּפֶר וְהִנֵּה אֲנִי רוֹאָה כִּי הִדְלַת סְגוּרָה, וּבְחוּץ אֵין תַּלְמִידִים. "אֵיפֹה כָּל אֶחָד? מֵדוּעַ הִדְלַת סְגוּרָה?" צָעַקְתִּי בְּקוֹל, אָבַל אֵין עוֹנָה וְאֵין פּוֹתֵם.

בְּרַגַע הִנֵּה עֲבָרָה מְכוֹנִית שֶׁל הַמְּשֻׁטָּרָה. הַמְּכוֹנִית עָמְדָה עַל יַד בֵּית הַסֵּפֶר. שׁוֹטֵר יָצָא מִן הַמְּכוֹנִית וְאָמַר לִי:

ש ע ו ר י ז (1 7)

worker; laborer	פועל (פועלים)	stone, <i>n.f.</i>	אבן (אבנים)
charity	צדקה	at; by; at the place of	אצל
happened	קרה	was	היה
Sabbath	שבת	wine	יין (ייןות)
market	שוק	dear; expensive	יקר, יקרה
drank	שתה	hat	כבע (כבעים)
a precious stone	אבן יקרה	therefore	לכן
named; by the	} בשם	sold, <i>v.</i>	מכר
name of		found, <i>v.</i>	מצא
Sabbath Eve;	} ערב שבת	terrible	נורא, נוראה
Friday		helped	עזר ל...
from this	} מן היום הזה והלאה	poor	עני, עניה
day on		rich	עשיר, עשירה
everything that	כל מה ש...	wealth	עשר

GRAMMAR — דקדוק

I. The Past Tense of ל"א Verbs.

read — קרא

אנחנו קראנו	אני קראתי
אתם קראתם	אתה קראת
אתן קראתן	הוא קרא
הם, הן קראו	היא קראה

Except for the third person feminine singular and the third persons plural **הם, הן קראו**; **היא קראה**; the second radical is vocalized by **קמץ** and the third radical is silent.

However, in the stative ל"א verbs, the second radical is vocalized by a צירה instead of a קמץ.

thirst — צמא				
צמאתי	צמאתך	צמאת	צמא	צמאה
צמאנו	צמאתם	צמאתן	צמאו	צמאו

But in common speech, the past tense is rendered by the use of the auxiliary verb היה, in the past, together with the present tense of the particular stative verb in question. E.g.,

He was thirsty. הוא היה צמא.
 She was thirsty. היא הייתה צמאה.

II. The Past Tense of ל"ה Verbs.

buy — קנה			
אנחנו קנינו	אתם קניתם	אתה קנית	אני קניתי
אתו קניתן	הם, הן קנו	היא קנתה	הוא קנה

Note that the third radical "ה" changes to "י", and the second radical is vocalized by a תיריק except for the third persons, singular and plural, which are:

הוא קנה   היא קנתה   הם קנו

III. The Past Tense of the ל"ה Verb היה (be).

אנחנו היינו	אתם הייתם	אתה היית	אני הייתי
אתו הייתן	הם, הן היו	היא הייתה	הוא היה

Note that the שוא of the second persons plural of the verb היה

has a סגול added to it: אתן הייתן; אתם הייתם;

Note also the double יי —except in the third persons — the first one being the middle radical, and the second one representing the change of the third radical "ה" into a "יי".

The verb חיה is similarly conjugated except for the second person plural, which is: הייתם; הייתן .

IV. The Verb "to have". We have already learned that there is no verb "to have" in Hebrew.

1. To express possession in the present, the phrases

יש לי ... אין לי ... are used.

2. To express possession in the past, the phrases

(לא) היה לי ... (לא) הייתה לי ... (לא) היו לי ...

are used, depending on the subject of the Hebrew sentence.

I had (did not have) a book. (לא) היה לי ספר.

I had (did not have) a notebook. (לא) הייתה לי מחברת.

I had (did not have) books. (לא) היו לי ספרים.

I had (did not have) notebooks. (לא) היו לי מחברות.

V. The Repetitive Past. The verbal form "used to" is rendered in Hebrew by the auxiliary היה in the past together with the present tense of the particular verb.

I used to study much. אני הייתי לומד הרבה.

You (m.s.) used to study much. אתה היית לומד הרבה.

We used to read a lot. אנחנו היינו קוראים הרבה.

האבן היקרה

בעיר אחת חי פועל עני בשם יוסף. יוסף עבד אצל איש עשיר. העשיר היה איש רע מאד. האיש הזה היה נותן תמיד הרבה עבודה ליוסף, אבל היה נותן לו רק מעט כסף.

כל השבוע יוסף היה אוכל רק לחם ומלח ושותה רק מים. אבל בשבת ובחגים יוסף היה חי כמו מלך. הוא היה לובש בגדים יפים. היה אוכל דגים, בשר ועוגות, היה שותה יין, והיה שוכח כי הוא רק פועל עני.

לילה אחד חלם האיש העשיר חלום נורא. בחלום הוא ראה איש זקן יוצא מן היער. הזקן בא אל החדר, עמד אצל המטה, ואמר בקול גדול:

"אני ראיתי כל מה שעשית ליוסף. כל העשר שיש לך בא מן העבודה של יוסף. לכן, כל העשר שלך הוא של יוסף."

מיד אחרי כן יצא הזקן מן החדר, וסגר את הדלת.

האיש העשיר קם בבקר בלב רועד. הוא לבש מהר את הבגדים והלך אל השוק. שם הוא מכר את הבית שהיה לו, ואת כל הדברים שהיו לו בבית. בכסף הוא קנה אבן יקרה. העשיר שם את האבן היקרה בכבוע ויצא מן העיר.

בדרך עבר האיש העשיר על גשר. פתאם קמה רוח גדולה, ודבר נורא קרה. הכבוע עם האבן היקרה, אשר קנה העשיר, נפלו בנהר. בערב שבת, כמו תמיד, הלכה האשה של יוסף אל השוק וקנתה דג לשבת. כאשר פתחה האשה את הדג, היא מצאה בו אבן יקרה. יוסף מכר את האבן היקרה. מן היום הזה נהלאה היה ליוסף הרבה כסף. יוסף היה תמיד עוזר לאנשים, והיה נותן צדקה לעניים.

Exercises — תרגילים

I. Answer in complete sentences:

1. מה היתה אוכל ומה היתה שותה יוסף בשבת?
2. מדוע אמר הזקן לאיש העשיר, שכל העשר הוא של יוסף?
3. איפה שם העשיר את האבן היקרה?
4. מה קרה באשר האיש העשיר הלך על הגשר?
5. מה עשה יוסף באבן היקרה?

II. Translate:

1. The woman who sold the house put the money in the hat.
2. I (m.) was thirsty and I drank a pitcher full of wine.
3. This laborer used to work at Joseph's (at the place of Joseph).
4. We bought fish and meat in the market for Sabbath.
5. The story that I read yesterday was very interesting.
6. A miracle happened to the poor man, he found a precious stone in the street.
7. I had one dear friend (f.) in Jerusalem.
8. I (f.) don't know the name of the prophet.
9. The man whom we saw yesterday is rich, but he does not give charity.
10. Why did you (f.s.) put the books under the chair?
11. On (in) the way to the city I saw beautiful houses.
12. A poor man eats meat only on (in) Sabbath.
13. He had no (he did not have) wealth, but he had a good heart and therefore he used to help the poor.
14. Father (daddy) gave me a bird that he found in the woods.
15. She used to dream terrible dreams and therefore she used to scream at night.
16. I was not hungry at (in) noon and I ate only ice cream.

III. Conjugate the following verbs in the past tense:

עשה   ראה   מצא

ש ע ו ר י ח (1 8)

short	קצר, קצרה	love	אהבה
close; near;	} קרוב, קרובה	stamp	בול (בולים)
a relative		son	בן (בנים)
soon; shortly	בקרב	post-office; mail	דאר
distant; far	רחוק, רחוקה	the next; the	} הבא, הבאה
from a distance	מרחוק	following; the	
sent	שלח	forthcoming	
the coming week;	} בשבוע הבא	put on; wore (a hat)	חבש
following week		letter	מכתב (מכתבים)
the coming year;	} בשנה הבאה	envelope	מעטפה (מעטפות)
following year		travelled, journeyed; rode	נסע
the new shekel	ש"ח = שקל חדש	kiss <i>n.</i>	נשיקה (נשיקות)

דקדוק — GRAMMAR

I. The Possessive Adjective and Pronoun של. של is a contraction of the relative pronoun ...ש and the preposition ...ל. של is inflected in the same manner as ...ל except that the "ל" receives a דגש in keeping with the rule (lesson 16) that a דגש is placed in the letter to which ...ש is attached.

our; ours	שלנו	my; mine	שלי
your; yours (m.pl.)	שלכם	your; yours (m.s.)	שלך
your; yours (f.pl.)	שלכן	your; yours (f.s.)	שלך
their; theirs (m.)	שלהם	his	שלו
their; theirs (f.)	שלהן	her; hers	שלה

של, being an adjective, follows the noun it qualifies:

my mother   האם שלי

our father   האב שלנו

All nouns become definite when qualified by a possessive adjective, and thus require the definite article.

האחות שלי לומדת בתל אביב.

II. The Possessive Pronoun. The possessive adjectives ...שלי, שלך... serve also as possessive pronouns.

Yours with love.   שלך באהבה.

This book is not hers.   הספר הזה לא שלה.

III. The Definite Article as a Relative Pronoun. The relative pronoun (...ש) אשר may be used for all tenses. With the present tense, however, the definite article (ה, ה, ה) may be used instead.

The chair which (that) } הכסא העומד שם הוא שלו.
stands there is his.

The man who reads } האיש הקורא הרבה יודע הרבה.
much, knows much.

The reason that the definite article may be used as a relative pronoun with the present tense is due to the fact that the present tense is in reality an active participle and not strictly a verb (see Lesson 2).

IV. The repetition of an Adjective. The repetition heightens its meaning.

E.g., far - רחוק   very far - רחוק, רחוק

המכתב

האב של אורי נסע
 לעיר רחוקה, רחוקה.
 ערב אחד האב ישב,
 ולבן שלו מכתב כתב.
 במעטפה את המכתב שם,
 מן הכסא קם,
 מעיל לבש,
 כבע חבש,
 אל ההאר הלה,
 קנה בול בש"ח,
 ואת המכתב שלח.

יום א' בבקר

אורי שלי היקר,

מרחוק אני שומע את השאלה שלך:

"אבא, מתי אתה בא?"

הנה, אני שולח לך מפה תשובה קצרה:

"בשבוע הבא!"

נשיקה לאמא, נשיקות לאח ולאחות.

שלום ולהתראות בקרוב,

שלך באהבה,

אבא.

Exercises — תרגילים

I. Answer in complete sentences:

1. לאן נסע האב של אורי?
2. מה שם האב במעטפה?
3. לאן הלך האב עם המכתב?
4. מה הוא קנה בדאר?
5. למי הוא שלח נשיקות?

II. Translate:

1. I put a stamp on the envelope and went to the post office.
2. We sent one letter to our friend in Israel and one to a friend in England.
3. She did not put on a coat because it was warm outside.
4. What did she write in her letter?
5. My brother and my sister went (journeyed) to a distant city.
6. When it is warm outside, I (f.) do not wear (put on) a hat.
7. The son gave a kiss to his mother.
8. Life is short.
9. The prophet came from afar.
10. I sat on the chair that stood under a tree.
11. We heard that you (m.s.) bought a house by (near) the sea.
12. Why didn't you (f.s.) answer my letter?
13. They had a great love for books.
14. Yesterday our relatives came to our house.
15. Whom did you (f.pl.) send to the store?

III. Change from the present to the past tense:

1. אני לא אוכלת בשר.	6. הן שולחות מכתב.
2. אתה שומע רעש.	7. היא רצה מהר.
3. אנחנו שותים יין.	8. את שרה יפה מאד.
4. המשוררים בותבים שירים.	9. אתם רוצים בסקי.
5. היא קוראת ספר מעניין.	10. הילדים צועקים.

ש ע ו ר י ט (19)

to work	(עבד) לעבד	even	אפילו
sad	עצוב, עצובה	to be	(היה) להיות
to do; to make	(עשה) לעשות	to go; to walk	(ילך, הלך) ללכת
sheep; flock, <i>n.f.pl.</i>	צאן	this, <i>f.</i> this is	זו = זאת
difficult; hard	קשה, קשה	hole	חור (חורים)
to read; to call	(קרא) לקרא	drop, <i>n.</i>	טפה (טפות)
shepherd	(רועה) רועה	to know	(ידע) לדעת
to guard; to keep	(שמר) לשמר	able; can; may	יכול, יכולה
to drink	(שתה) לשותת	to go down; descend	(ירד) לרדת
Torah	תורה	to write	(כתב) לכתב
one by one;	<div style="display: flex; align-items: center;"> { זה אחרי זה זו אחרי זו </div>	to study; to learn	(למד) ללמד
one after another		late, <i>adv.</i>	מאחר
became	היה ל...	late, <i>adj.</i>	מאחר, מאחרת
not yet	עוד לא	word	מלה (מלים)

דקדוק — GRAMMAR

The Infinitive. The infinitive is formed by adding to the stem (the three radicals of the verb) the preposition ...ל.

I. The Infinitive of the שְׁלֵמִים Verbs. The first radical is vocalized by a שָׁא, the second by a חוֹלָם and the third is unvocalized. The ...ל is vocalized by a חִירִיק.

לֶ אֶ אֶ — לֶ גֶ מֶ ר

If the third radical is either "ח" or "ע", it is vocalized by a פֶּתַח.

לֶ אֶ אֶ — עֶ — לֶ שֶ מֶ ע   לֶ אֶ אֶ — חֶ — לֶ שֶ לֶ ח

If the first radical is one of the gutturals ע, ה, ח, it is vocalized by a פִּתְחָא and the ...ל by a פִּתְחָא.

לְעַבְדַּד   לְחַלְמַם   לְהַרְגַּג   לְגַחַח

II. The Infinitive of פ"א Verbs. The "א" is vocalized by a סְגוּלָא and the ...ל by a סְגוּלָא.

לְאָמַר — לְאָחַד

The infinitive of אמר is an exception; see lesson 43.

III. The Infinitive of ל"ה Verbs. The stem of this class is הֶחֱחֵחַ.

In the infinitive, the third radical "ה" becomes וּת.

לְחַוְוֹת — לְחַוְוֹת

If the initial radical is a guttural, it is vocalized by a חֲטַף־פִּתְחָא and the "ל" by a פִּתְחָא.

(עֲשֵׂה) לְעֲשׂוֹת

The verbs היה and חיה are exceptions, as their infinitives are להיות and לחיות.

IV. The Infinitive of ע"ו and ע"י Verbs. The stem of the ע"ו verbs is:

לְקוּמַם — לְקוּמַם

The stem of the ע"י verbs is: לְשׂוּמַם — לְשׂוּמַם

The infinitive is formed by adding ...לְ to the respective stem.

לְשׂוּמַם

לְקוּמַם

V. The Infinitive of the Defective פ"י Verbs. Below are listed all the important verbs of this class:

to go down	(ירד) לָרַדַת	to sit	(ישב) לָשָׁבַת
to know	(ידע) לָדַעַת	to go; walk	(הלך, ילך) לָלֶכֶת*
to give birth, to bear	(ילד) לָלֶדֶת	to go out	(יצא) לִצְאֹת

Note that in the defective פ"י verbs, the initial "י" of the stem is dropped and a "ת" is added to the end of the stem. The ...ל is vocalized by a קמץ .

Note also that the second and the third radicals are, as a rule, vocalized by a סגול, except when the second radical is "א" (לִצְאֹת) or "ע" (לָדַעַת).

VI. יכול (can; able; may) and צריך (must). When either one of these verbs is followed by another verb, the latter must be put in the infinitive.

I have to go; I must go.	אֲנִי צָרִיךְ לָלֶכֶת.
I can read English.	אֲנִי יָכוֹל לְקַרֵּא אֲנְגְלִית.
May I help you?	הֲאִם אֲנִי יָכוֹל לְעֹזֵר לְךָ ?

VII. The Demonstrative זו . זו is a short form of זאת and the two are interchangeable.

*Note: There are two stems in Hebrew for the verb "to go," הלך, ילך. In the course of time, the stem הלך was adopted for use in the past and present tenses, while the stem ילך was adopted for use in the infinitive, future and imperative.

עקיבא ורחל (א)

עקיבא הִיָּה רוּעָה עָנִי. הוּא שָׁמַר אֶת הַצֶּאֱן שֶׁל אִישׁ עֲשִׂיר בְּשֵׁם כְּלָבָא שְׁבוּעַ. עֲקִיבָא עֲבַד קָשָׁה מְאֹד. הוּא הִיָּה צָרִיךְ לְקוּם מִקְדָּם בְּבִקְרָה וּלְעֲבֹד עַד מֵאַחֵר בְּעָרֵב.

עֲקִיבָא לָמַד מִכָּל דְּבָר שֶׁרָאָה וּמִכָּל דְּבָר שֶׁשָּׁמַע, וְלֹא שָׁכַח דְּבָר. אָבֵל הוּא לֹא יָדַע לְקַרְא אוֹ לְכַתֵּב אֲפִילוּ מִלֵּה אַחַת. עֲקִיבָא הִיָּה עֲצוּב, כִּי לֹא רָצָה לְהִיּוֹת כָּל הַחַיִּים רַק רוּעָה שֶׁל צֶאֱן. הִיָּתָה לוֹ בְּקָשָׁה אַחַת בְּלֵב: לְלַכֵּת לְבֵית הַסֵּפֶר לְלַמַּד תּוֹרָה. שְׁנַיִם עָבְרוּ. עֲקִיבָא כָּבֵר הִיָּה לְאִישׁ, אָבֵל הוּא עוֹד לֹא יָדַע לְקַרְא וּלְכַתֵּב.

יוֹם אַחֵר יָרַד עֲקִיבָא עִם הַצֶּאֱן אֶל הַנְּהָר לְשִׁתּוֹת מַיִם. בְּשִׁבִיל אַחֵר קָרוֹב לְנְהָר הָיוּ אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת. הוּא רָאָה חוֹר גְּדוֹל בְּאֲבָן אַחַת. עֲקִיבָא רָצָה לְדַעַת מִי עָשָׂה אֶת הַחוֹר הַזֶּה בְּאֲבָן הַקָּשָׁה. וְהִנֵּה הוּא רוֹאֵה טְפוֹת שֶׁל מַיִם נוֹפְלוֹת עַל הָאֲבָן. עֲקִיבָא חָשַׁב: "אִיךְ יִכּוֹלוֹת טְפוֹת שֶׁל מַיִם לַעֲשׂוֹת חוֹר בְּאֲבָן קָשָׁה?" עֲקִיבָא יָשַׁב וְחָשַׁב עַל הַדְּבָר הַזֶּה. אַחֲרֵי זֶמֶן קָצֵר הוּא מָצָא אֶת הַתְּשׁוּבָה:

"אֲפִילוּ טְפוֹת שֶׁל מַיִם יִכּוֹלוֹת לַעֲשׂוֹת חוֹר בְּאֲבָן קָשָׁה, אִם הֵן נוֹפְלוֹת טְפָה אַחֲרֵי טְפָה, זֹו אַחֲרֵי זֹו, יוֹם אַחֲרֵי יוֹם!"

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. אָפֵל מִי עֲבַד עֲקִיבָא?
2. מִדּוּעַ הִיָּה עֲקִיבָא עֲצוּב?
3. מִדּוּעַ לֹא יָדַע עֲקִיבָא לְכַתֵּב אוֹ לְקַרְא?
4. מָה רָאָה עֲקִיבָא עַל יַד הַנְּהָר?
5. מָה חָשַׁב עֲקִיבָא כְּאֲשֶׁר הוּא רָאָה חוֹר בְּאֲבָן?

II. Translate:

1. We were hungry and we ran home (to the house) to eat. 2. I (f.) don't know what to do with my son! 3. The bad student does not want to study. 4. It is hard to work on a hot day. 5. I wanted to send him a letter, but I didn't have even one envelope in the house. 6. She is not able to read even one word of (in) English. 7. Can you help me read this letter? 8. Why are you (f.s.) so sad? 9. I (f.) want to know what happened to you (m.s.) yesterday. 10. (In) these days, every child must go to school. 11. We did not eat yet. 12. The shepherd took the sheep to the river to drink water. 13. He had a hole in his coat. 14. She did not drink even one drop of wine. 15. The students came to (the) class one by one. 16. He kept (watched) all his money in a briefcase.

III. Give the infinitive of the following verbs

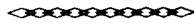
ענה .11	מצא .6	סגר .1
צדק .12	שיר .7	חלם .2
רצה .13	ראה .8	קפץ .3
רוץ .14	פתח .9	שמע .4
שאל .15	קנה .10	נפל .5

ש ע ו ר כ (20)

nation; people	עם (עמים)	several; few	}	אָהרים, ו.
once; one time, <i>n.f.</i>	פֶּעַם (פֶּעַמִּים)			אָהרות, נ.
simple	פֶּשוּט, פֶּשוּטָה	daughter		בַּת (בָּנוֹת)
impression	רֶשֶׁם (רֶשְׁמִים)	remembered		זָכַר (לִזְכֹּר)
field	שָׂדֶה (שָׂדוֹת)	penetrated		חָדַר (לְחַדֵּר)
scholar	תַּלְמִיד חֲכָם	Yeshiva; academy		יְשִׁיבָה (יְשִׁיבוֹת)
it does not matter	אֵין דָּבָר	became angry		בָּעַס (לְבַעַס)
at that moment	בְּאוֹתוֹ הִרְגַע	from then on; ever since		מֵאָז
from time to time	מִפְּעַם לְפְּעַם	ready; prepared, <i>part.</i>		מוֹכֵן, מוֹכְנָה
the people of Israel	עַם יִשְׂרָאֵל	death, <i>n.m.</i>		מָוֶת
rabbi	רַבִּי	never		מְעוּלָם לֹא; לֹא...מְעוּלָם
		left; abandoned		עָזַב (לְעֹזֵב)

אֵין חֲכָם בְּלִי סִפְרִים. (מספרות ימי הביניים)

GRAMMAR — דְּקִדּוּק

I. The Inflection of אַתְּ . The particle אַתְּ has two meanings:

1. אַתְּ means "with," similar to the word עם. The inflection of אַתְּ follows:

with us	אִתְּנוּ	with me	אִתִּי
with you (m.pl)	אִתְּכֶם	with you (m.s.)	אִתְּךָ
with you (f.pl.)	אִתְּכֶן	with you (f.s.)	אִתְּךָ
with them (m.)	אִתָּם	with him	אִתּוֹ
with them (f.)	אִתָּן	with her	אִתָּהּ

For the inflection of **עם** see lesson 12. While both are synonymous, in ordinary speech only the inflected form of **את** is used.

2. **את** is also a direct object pronoun. In this case it is inflected as follows:

us	אֹתָנוּ	me	אֹתִי
you (m.pl.)	אֹתְכֶם	you (m.s.)	אֹתְךָ
you (f.pl.)	אֹתְכֵן	you (f.s.)	אֹתְךָ
them (m.)	אֹתָם	him	אוֹתוֹ
them (f.)	אֹתָן	her	אוֹתָהּ

II. The Pronouns **אוֹתוֹ, אוֹתָהּ, אוֹתָם, אוֹתָן** . These pronouns are used also with the meaning “the same,” depending on the gender and number of the noun they describe.

The same man	—	אוֹתוֹ הָאִישׁ
The same woman	—	אוֹתָהּ הָאִשָּׁה
The same people	—	אוֹתָם הָאֲנָשִׁים
The same women	—	אוֹתָן הַנָּשִׁים

III. The Expression ...לְהִיָּהוּ . The verb **הִיָּהוּ** with the preposition **לְ** means “to become.” It must agree in gender and number with the subject.

Joseph became a rich man.	יֹוסֵף הִיָּהוּ לְאִישׁ עָשִׁיר
Sarah became a rich woman.	שָׂרָה הִיָּתָה לְאִשָּׁה עָשִׁירָה.
They became rich people.	הֵם הָיוּ לְאֲנָשִׁים עָשִׁירִים.
They became rich women.	הֵן הָיוּ לְנָשִׁים עָשִׁירוֹת.

IV. **פעם and זמן**. פעם is not to be interchanged with זמן. פעם is used in the sense of "instance," whereas זמן is used in the sense of duration.

לא ראיתי אותו הרבה זמן. I haven't seen him for a long time.
 אני ראיתי אותו הרבה פעמים. I saw him many times.

V. **The Verb אמר**. This verb has also the meaning "to tell" in the sense of commanding someone to do, or not to do, something.

E.g.,

האם אמרה לו ללכת הביתה. The mother told him to go home.

VI. **אין as a Negation for the Present Tense**. While לא may be used for all tenses, the inflected form of אין is often preferred as a negation for the present tense. Its inflection follows:

אינני (איני), אינך, איננו (אינו), איננה (אינה)
 איננו, אינכם, אינכן, אינם, אינן

E.g., אינני יודע עברית = אני לא יודע עברית

עקיבא ורחל (ב)

לכלבא שבוע היתה בת יפה בשם רחל. יום אחד שלח האב את רחל לשדה. שם היא פגשה את עקיבא הרועה. עקיבא עשה רשם גדול על רחל. מאז הלכה רחל מפעם לפעם לשדה לפגוש את עקיבא. יום אחד ירדה רחל אתו אל הנגה עם הצאן. רחל ראתה כי עקיבא היה עצוב מאד. היא שאלה אותו:

— עקיבא, מדוע העינים שלך כל כך עצובות? מה קרה לך?
 — רחל יקרה, ענה עקיבא, אני אוהב אותך מאד. אבל אני לא יכול לשכח כי אני רק רועה פשוט, ואת הבת של איש חשוב ועשיר. אני

עובד כָּבֵד הִרְבֵּה שָׁנִים. כָּל הַשָּׁנִים עֲבַדְתִּי קֶשֶׁה. אֵינְנִי יוֹדֵעַ לְקַרֵּא וּלְכַתּוֹב אֲפִילוּ מִלֵּה אַחַת. מֵעוֹלָם לֹא הָיָה לִי זְמַן לִלְמַד.
— אֵין דְּבַר, עֲנֵתָה רַחֵל, עוֹד לֹא מֵאַחֵר לִלְמַד, וְאֲנִי מוֹכְנָה לְעוֹד לָךְ.
בְּאוֹתוֹ הִרְגַע זָכַר עֲקִיבָא אֶת הַחֹר בְּאֶבֶן הַקֶּשֶׁה, וְהוּא אָמַר:
— אֶת צוֹדְקָת, רַחֵל. אוֹלֵי עוֹד יֵשׁ תִּקְנָה גַם לִי. אֶת רוֹאֵה אֶת הַחֹר בְּאֶבֶן הַזֹּאת? טְפוֹת שֶׁל מַיִם עָשׂוּ אוֹתוֹ. אִם טְפוֹת שֶׁל מַיִם יְכוּלוֹת לְעַשׂוֹת חֹר בְּאֶבֶן קֶשֶׁה, גַּם הַמַּלִּים שֶׁל הַתּוֹרָה יְכוּלוֹת לְחַדֵּר אֶל הַלֵּב שְׁלִי.

כְּלָבָא שְׁבוּעַ שָׁמַע עַל הָאֲהָבָה שֶׁל הַבַּת שְׁלוֹ לְרוּעָה, וְהוּא בְּעַס מְאֹד. הוּא, קָרָא לְרַחֵל וְאָמַר לָהּ לְעֹזֵב אֶת עֲקִיבָא. "אֶת בַּחוּרָה חֲכָמָה", הוּא צָעַק. "לָמָּה אֶת רוּעָה לַחֲיוֹת עִם רוּעָה פְּשוּט?"
רַחֵל עֲנָתָה לוֹ: "אֲנִי מוֹכְנָה לְעֹזֵב אֶת הַבַּיִת, אָבֵל אֵין אֲנִי יְכוּלָה לְעֹזֵב אֶת עֲקִיבָא. אֲנִי אוֹהֶבֶת אוֹתוֹ עַד מוֹת, וְאֲנִי רוּעָה לַהֲיֹת הָאִשָּׁה שְׁלוֹ"

רַחֵל עֲזָבָה אֶת הַבַּיִת וְהִיָּתָה לְאִשָּׁה שֶׁל עֲקִיבָא.
עֲקִיבָא נָסַע לִירוּשָׁלַיִם לִלְמַד תּוֹרָה. שָׁנִים אַחֲדוֹת עָבְרוּ וְעֲקִיבָא הָיָה לְתַלְמִיד חֶכֶם גָּדוֹל. אַחֲרֵי זְמַן קָצֵר, תַּלְמִידִים מִקְּרוֹב וּמִרְחוֹק בָּאוּ לִלְמַד תּוֹרָה בְּיַשִּׁיבָה שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא.
רַבִּי עֲקִיבָא הוּא אֶחָד מִן הַחֲכָמִים הַחֲשׁוּבִים שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל.

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. מי הייתה רחל?
2. למה הלכה רחל לשדה?
3. מדוע היה עקיבא עצוב?
4. מדוע בעס האב על רחל?
5. מה הייתה התשובה של רחל באשר האב אמר לה לעזוב את עקיבא?

II. Translate:

1. The father called his daughter and told her to go to the store. 2. He left her without a kiss. 3. She went with them to the field. 4. The simple words are always very important. 5. We read this book several times. 6. He remembers by heart every word of this poem. 7. He is a scholar because he knows a lot of Torah. 8. The (people) nation of Israel has many beautiful holidays. 9. Are you (f.s.) ready to get up and go to work? 10. The words of the prophet penetrated (into) the hearts of the people. 11. It is hard to make a good impression on everyone. 12. I (f.) saw him only for a few moments and from then on I cannot forget him. 13. He is the same man who was here yesterday. 14. Death came suddenly to the sick man. 15. We have never met her. 16. The teacher (f.) became angry at (on) the students because they made a terrible noise.

שְׁעוֹר כּא (21)

candle	נֵר (נְרוֹת)	God	אֵל
scream; shout, n.	צְעָקָה (צְעָקוֹת)	owner of; possessor	בְּעֵל (בְּעָלִים)
floor	רִצְפָּה (רִצְפוֹת)	for; for the sake of	בְּשִׁבִיל
returned	שָׁב (לְשׁוֹב)	knocked; beat	דָּפַק (לְדַפֵּק)
robber	שׁוֹדֵד (שׁוֹדְדִים)	killed	הָרַג (לְהַרְג)
rooster	תְּרַנְגֵּל (תְּרַנְגָּלִים)	ass; donkey	חֲמוֹר (חֲמוֹרִים)
chicken, hen	תְּרַנְגֵּלַת (תְּרַנְגָּלוֹת)	tote bag	נִלְקוּט (נִלְקוּטִים)
The Name = God	הַשֵּׁם	slept	יָשַׁן (לִישׁוֹן)
everything is for the good	} הַכֹּל לְטוֹבָה	it went out; got extinguished	} כָּבְהָ (לְכַבּוֹת)
once more; again		} עוֹד פְּעַם	
thank God	תּוֹדָה לָאֵל	innkeeper	בְּעַל מְלוֹן
quietly	בְּשִׁקֵּט	because	מִפְּנֵי שֶׁ...

אֵין רַע שְׂאִין בּוֹ טוֹב. (מִסְפְּרוֹת יֵה"ב)

דְּקָדוּק — GRAMMAR

I. The Conjugation of מוֹת. This verb is somewhat irregular in the present and in the past, but is regular in the future.

לְמוֹת — to die

הוֹה:

אֲנַחְנוּ, אַתֶּם, הֵם מְתִים

אֲנִי, אַתָּה, הוּא מֵת

אֲנַחְנוּ, אַתָּן, הֵן מְתוֹת

אֲנִי, אַתָּה, הִיא מְתָה

עבר:

אנחנו מתנו		אני מתי	
אתן מתן	אתם מתם	את מת	אתה מת
הם, הן מתו		היא מתה	הוא מת

As in all ע"ו — ע"י verbs, the third person feminine singular in the present has the accent on the second syllable מְתָה, whereas in the past the accent falls on the first syllable מִתָּה.

Note that when the third radical "ת" comes before those suffixes which begin with "ת", it coalesces with this "ת". Thus,

מתתי = (מתתִּי)	מתתי = (מתתִּי)	מתתי = (מתתִּי)
מתתם = (מתתֶּם)	מתתן = (מתתֶּן)	מתתם = (מתתֶּם)

II. The Verb ישן (sleep). Its conjugation, in the present and in the past, is the same as that of a regular stative שלמים verb.

הנה:	ישן	ישנה	ישנים	ישנות
עבר:	ישנתי	ישנת	ישנתם	ישנתו
	ישנו	ישנתם	ישנתן	ישנו

Note that the last radical "נ" and the "נ" of the suffix, in the first person plural, coalesce: ישנו = (ישננו). The loss of one "נ" is compensated by a דגש.

III. ...ש as a Conjunction. ...ש serves not only as a relative pronoun, but also as a conjunction, meaning "that." In this case, it is interchangeable with the conjunction כי.

Rachel sees that Akiva is sad. { רחל רואה כי עקיבא עצוב.
 רחל רואה שעקיבא עצוב.

IV. ...ש Following a Conjunction or an Adverb.

1. Words like עַד, מֵה, לְפָנַי, כְּמוֹ, אַחֲרַי when used as conjunctions or adverbs must be followed by ...ש .

1. הֵלַכְתִּי הַבַּיְתָה אַחֲרַי שְׁגִמְרָתִי אֶת הָעֵבוֹדָה.
I went home after I finished the work.

2. עָשִׂיתִי כְּמוֹ שֶׁרָצִיתִי לַעֲשׂוֹת.
I did as I wanted to do.

3. אָכַלְתִּי לְפָנַי שְׁעֹזְבְתִי אֶת הַבַּיִת.
I ate before I left the house.

4. הוּא זֹכֵר מֵה שֶׁהוּא קוֹרֵא.
He remembers what he reads.

5. יָשַׁבְתִּי בַחֲדָר עַד שֶׁהוּא בָא.
I sat in the room until he came.

2. מֵה, used as prepositions, and עַד, לְפָנַי, כְּמוֹ, אַחֲרַי used as prepositions, and מֵה, used as an interrogative, are not followed by ...ש .

1. הֵלַכְתִּי הַבַּיְתָה אַחֲרַי הָעֵבוֹדָה.
I went home after work.

2. הוּא יוֹדֵעַ עֵבְרִית כְּמוֹ יִשְׂרָאֵלִי.
He knows Hebrew like an Israeli.

3. תְּלָמִיד בָּא לְכַתֵּה לְפָנַי הַמּוֹרָה.
A student comes to class before the teacher.

4. יָשַׁבְתִּי בַחֲדָר עַד הָעֶרֶב.
I sat in the room until the evening.

5. מָה אַתָּה רוֹצֵה לֶאֱכֹל?
What do you want to eat?

- V. ...ש and כִּי (because).** The two are close in meaning, but כִּי is closer in use to the English “for”(in the sense of “because”). ...ש is post-biblical Hebrew while כִּי is biblical. Both are used in modern Hebrew.

הוּא בָא לְבֵית מִפְּנֵי שֶׁרָצָה לִרְאוֹת אוֹתִי.

הוּא בָא לְבֵית כִּי רָצָה לִרְאוֹת אוֹתִי.

- VI. The Preposition בְּשֵׁבִיל .** It is used in the senses “for the sake of,” “for the purpose of,” “for the benefit of.”

אֲנִי קָנִיתִי זֹאת בְּשֵׁבִיל אִמָּא.
I bought it for mother.

The inflection of בשביל follows:

בשבילי	בשבילך	בשבילך	בשבילו	בשבילה
בשבילנו	בשבילכם	בשבילכן	בשבילם	בשבילן

VII. The Name of God. God's name is traditionally substituted by the word הַשֵּׁם "The Name." The word הַשֵּׁם is generally abbreviated in writing to ה'.

הכל לטובה

יום אחד רבי עקיבא היה צריך ללכת לעיר אחת. הוא קם בבקר, לקח את הילקוט שלו, שם בו אכל ונר, גם תרנגול לקח, עלה על החמור ויצא לדרך. את הנר הוא לקח אתו מפני שהוא רצה ללמד בלילה. את התרנגול הוא לקח אתו מפני שרצה לקום מקדם.

רבי עקיבא בא לעיר מאחר בלילה, והלך למלון של העיר. הוא דפק על הדלת. בעל המלון פתח את הדלת ואמר:

— אני לא יכול לעזור לך. אין מקום, המלון מלא!

רבי עקיבא אמר:

— אני מוכן לישון על הרצפה.

אבל בעל המלון אמר עוד פעם:

— אין מקום! וסגר את הדלת.

באשר רבי עקיבא שמע זאת, הוא חשב רגע, ואז אמר בקטקט

— מה שה' עושה, הכל לטובה!

רבי עקיבא עזב את העיר והלך לשדה. בשדה ישב על אבן אחת

ללמד. פתאום קמה רוח גדולה והנר כבה. רבי עקיבא לא כעס גם

באשר הנר כבה, הוא אמר:

— מה שה' עושה, הכל לטובה! והלך לישון תחת עץ.

בבקר קם רבי עקיבא מאחר.

— מה קרה לתרנגול? קרא רבי עקיבא. והנה הוא רואה שהתרנגול מת.

בכל זאת אמר רבי עקיבא:

— גם זו לטובה!

רבי עקיבא שב אל העיר. באשר בא אל העיר הוא שמע צעקות נוראות.

— מה קרה? הוא שאל.

— האם לא שמעת? אמרו האנשים. בלילה באו שודדים לעיר וחררו למלון. הם לא הרגו איש, אבל לקחו מן האנשים כל מה שהיה להם.

אז אמר רבי עקיבא:

— תודה לאל, שלא היה מקום בשבילי במלון. כל מה שה' עושה, הכל לטובה!

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. למה לקח רבי עקיבא נר באשר יצא לדרך?
2. לאן הלך באשר הוא בא לעיר?
3. מה אמר בעל המלון לרבי עקיבא?
4. איפה ישן רבי עקיבא?
5. מה קרה במלון באותו הלילה?

II. Translate:

1. Why do you (f.s.) need a candle? 2. Why did you (m.s.) return home so late at (in the) night? 3. He slept on the floor because there was no bed for him in the hotel. 4. I knocked on the door several times before the physician opened it. 5. We went again to see him at noon. 6. The little boy was very sad because the donkey and the rooster died. 7. She opened the door and the candle went out. 8. The man gave to the robber everything (that) he had

because he knew that the robber was ready to kill him. 9. The mother did not go to sleep until her daughter returned home. 10. The hotelkeeper said that he has a nice room for us. 11. He bought the precious stone for her. 12. The policeman heard screams and ran to see what had happened. 13. Thank God that I (m.) am alive and am still able to work. 14. Many people died in the desert. 15. I am not hungry because I ate before I left (I went out from) the house.

שעור כב (22)

<p>subject; topic; theme (נושא(נושאים)</p> <p>paper (נייר (נירות)</p> <p>period (punctuation mark); point } נקודה (נקודות)</p> <p>end סוף</p> <p>past; past tense עבר</p> <p>lazy עצל, עצלה</p> <p>future; future tense עתיד</p> <p>verb פעל (פעלים)</p> <p>line; row שורה (שורות)</p> <p>exercise תרגיל (תרגילים)</p> <p>unanimously; all at once } פה אחד</p> <p>homework (שעורי בית) בית</p>	<p>letter (of alphabet) אות (אותיות)</p> <p>gathered; collected אסף (לאסף)</p> <p>chose בחר (לבחר)</p> <p>enough די</p> <p>enough of די</p> <p>grammar דקדוק</p> <p>present; present tense הנה</p> <p>tense; time זמן (זמנים)</p> <p>composition חבור (חבורים)</p> <p>such כזה, כזאת, כאלה</p> <p>tomorrow מחר</p> <p>the next day למחרת</p> <p>excellent מצין, מצוינת</p> <p>sentence משפט (משפטים)</p>
---	--

אין כל חדש תחת השמש. (קהלת א, 9)

GRAMMAR — דקדוק

The Future — עתיד. Whereas the past tense (עבר) is based on adding suffixes to the stem, the future is based on adding prefixes to the stem, as well as suffixes in certain cases.

I. The Conjugation of a Sound (שלמים) Verb in the Future Follows:

to finish — לגמר

אנחנו נגמר	אני אגמר
אתם תגמרו	אתה תגמר
אתן תגמרנה	את תגמרי
הם יגמרו	הוא יגמר
הן תגמרנה	היא תגמר

The future is based on the infinitive. It is formed by dropping the prefix of the infinitive ...ל and substituting the appropriate prefixes of the future. Except for the vowel of the prefix of the first person singular, which is אָ, the vowel of all the other prefixes is the same as that of the prefix of the infinitive (חיריק).

You have noted that the second radical is vocalized in the future tense by a חוֹלָם. However, in verbs whose middle radical is either א, ה, ח, or ע, or whose final radical is ח or ע, the middle radical is vocalized by a פֶּתַח. The former are called אַפְעַל verbs, while the latter are called אֶפְעַל verbs.

Paradigms of אַפְעַל verbs follow:

to ask — לשאל

אנחנו	נשאל	אתם	תשאלו	הוא	ישאל	אתה	תשאל	אני	אשאל
אתן	תשאלנה	הם	ישאלו	היא	תשאל	את	תשאלי	אני	אשאל
הן	תשאלנה	הם	ישאלו	היא	תשאל	את	תשאלי	אני	אשאל

to open — לפתח

אנחנו	נפתח	אתם	תפתחו	הוא	יפתח	אתה	תפתח	אני	אפתח
אתן	תפתחנה	הם	יפתחו	היא	תפתח	את	תפתחי	אני	אפתח
הן	תפתחנה	הם	יפתחו	היא	תפתח	את	תפתחי	אני	אפתח

Most intransitive verbs belong to the אֶפְעַל class of verbs:

לגדל — to grow ; אָגַדַּל, תִּגְדַּל...

All transitive verbs, with few exceptions, belong to the אַפְעַל class of verbs. Among the important exceptions are the following verbs:

ללבוש — to wear ; אָלְבַּשׁ, תִּלְבַּשׁ...
 ללמד — to study ; אָלְמַד, תִּלְמַד...

II. The Functions of the Future Tense. The Hebrew future represents unaccomplished action and thus expresses a variety of moods.

1. The Indicative:

I will finish the composition .אני אגמר את החבור מחר.
tomorrow.

2. The Subjunctive:

I want that you should write .אני רוצה שתכתבו חבור.
a composition. = I want you
to write a composition.

3. The Optative:

May God remember all the .יזכר השם את כל הטוב
good that you have done for me. שעשית לי.

4. The Cohortative:

Let's study together! נלמד יחד!

החבור של תלמיד עצל

הכיתה גמרה ללמד את העתיד של הפעל העברי. כבר היה כמעט
הסוף של השעור, וכל אחד היה מוכן לעזוב את החדר. בפתה היה
רעש. המורה קם מן הכסא, דפק על השלחן, וקרא:
— שקט, בבקשה! אני רוצה שתשמעו את שעור הבית שאני נותן
לכם לעשות למחר. תלמידים, למדנו את ההנה ואת העבר. היום גם
גמרנו את העתיד. אם בן, אתם כבר יודעים את הפעל בכל הזמנים.
אתם עשיתם בכיתה ובבית הרבה תרגילים בדיקדוק. עכשיו אתם כבר
יכולים לכתב חבורים מעניינים, כי אתם בנדאי גם זוכרים די מלים
בעברית. לכן, לשעור הבית של מחר, אני רוצה שתכתבו חבור. כל
תלמיד יבחר לו נושא ויכתב חבור על הנושא שהוא בחר.

דוד הִנֵּה יֵלֵךְ חֶכֶם אֲכַל עֵצֶל. אַחֲרֵי הַשְּׁעוּרִים, כַּאֲשֶׁר הוּא שָׁב
 הַבַּיְתָה, הוּא הֵלֵךְ לַחֲדָר שְׁלוֹ, לָקַח נֵזֶר וְעֵט מִן הַתֵּיבָה וַיָּשֶׁב לִכְתֹּב
 אֶת הַחִבּוּר. הִרְבֵּה זְמַן הוּא חָשַׁב אֵיזָה נוֹשֵׂא לְכַחֵר. בְּסוּף הוּא מָצָא
 נוֹשֵׂא. דָּוִד קָרָא בְּשִׂמְחָה:

— גְּמַרְנּוּ הַיּוֹם לְלַמֵּד עַל הָעֵתִיד, וְאֲנִי אֶכְתֹּב חִבּוּר עַל הָעֵתִיד!
 דָּוִד לָקַח אֶת הָעֵט וְכָתַב אֶת הַנוֹשֵׂא בְּאוֹתִיּוֹת גְּדוּלוֹת. תַּחַת
 הַנוֹשֵׂא הוּא כָּתַב בְּשׁוֹרָה אַחַת, בְּאוֹתִיּוֹת קֶטְנוֹת, רַק מִשְׁפָּט אֶחָד.
 לְמַחֲרָת כַּאֲשֶׁר הַמּוֹרָה אָסַף אֶת הַחִבּוּרִים, מִיָּד הוּא רָאָה אֶת
 הַחִבּוּר הַקָּצֵר שֶׁל דָּוִד. הַמּוֹרָה צָחַק וְאָמַר:

— מַעוֹלָם לֹא קָרָאתִי חִבּוּר כָּזֶה. אֲנִי רוֹצֵה שְׂכַל הַכֶּתֶה תִּשְׁמַע אֶת
 הַחִבּוּר שֶׁל דָּוִד. הִנֵּה הַנוֹשֵׂא שֶׁדָּוִד בָּחַר: "הָעֵתִיד שֶׁל עֵצֶל". וְהִנֵּה
 הַחִבּוּר שְׁלוֹ, רַק מִשְׁפָּט אֶחָד:
 "הַנֵּזֶר הַרִיק הִנֵּה הוּא מִשָּׁל מְצִינָה לְעֵתִיד שֶׁל אִישׁ עֵצֶל!" נִקְרָה,
 וְזֶה הַכֹּל!

— נִכּוֹן! קָרָאוּ הַתְּלֻמִּידִים פֶּה אֶחָד. זֶה חִבּוּר מְצִינָה! הָעֵתִיד שֶׁל עֵצֶל
 הוּא רִיק, כִּי הַחַיִּים שְׁלוֹ רִיקִים.

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. מה למדו התלמידים על הפעל העברי?
2. איזה שעור בית נתן המורה לכתה?
3. מה עשה דוד כאשר הוא שב הביתה?
4. מה אמר המורה אחרי שהוא אסף את החבורים?
5. איזה חבור כתב דוד?

II. Translate:

1. I (m.) already know all the letters, but I still don't know how to read.
2. My father will not choose a wife for me.
3. Our son collects stamps.
4. I don't

have enough time today to do the homework because I have to help mother. 5. It is difficult to find a good topic for a story. 6. He is not able to write even one line without mistakes because he does not know grammar. 7. She likes to read and therefore she is an excellent student in literature. 8. He is lazy and he always gets up late in the morning. 9. Mother will be angry if you (m.s.) again throw paper on the floor. 10. I read the book to (until) the end on (in) the same day that I took it from the library. 11. I (f.) want you (m.pl.) to write the exercises in your notebooks with a pen and not with a pencil. 12. The verb comes in the following tenses: present, past and future. 13. The next day I returned to the hotel and said to the hotelkeeper that I forgot my hat in the closet. 14. "Thank God, we have enough!" called out in unison the hotelkeeper and his waiters. 15. The moment (in the moment that) I hear from my brother, I will write you a letter. 16. At the end of a sentence one puts a period.

III. Conjugate the following verbs in the future:

לשמע

לצחק

לפגוש

שְׁעוֹר כַּג (23)

grandmother	סְבִיבָא, סְבִיבָה	air	אָויר
autumn	סְתוֹ	farmer; peasant	אַכָּר (אַכָּרִים)
cloud	עָנָן (עָנָנִים)	inspected; checked	בְּדָק (לְבָדָק)
fear, <i>n.</i>	פְּחַד (פְּחָדִים)	healthy	בְּרִיא, בְּרִיאָה
feared; was afraid	פָּחַד (לְפָחַד)	wave	גַּל (גְּלִים)
net	רֶשֶׁת (רֶשֶׁתוֹת)	fisherman	דִּיג (דִּיגִים)
lay; lay down	שָׁכַב (לְשָׁכַב)	strong	חֲזָק, חֲזָקָה
became quiet	שָׁקַט (לְשָׁקַט)	drowned	טָבַע (לְטָבַע)
an autumn day	יוֹם סְתוֹ	weather	מְזֻג־אָויר
better	יוֹתֵר טוֹב	the weather	מְזֻג הָאָויר
		grandfather	סְבִיבָא, סֵב

לְכַל זְמַן! (קַהֲלַת ג, 1)

GRAMMAR — דְּקִדּוּק

I. The Conjugation of the Future of a שְׁלֵמִים Verb whose First Radical is ה, ח, or ע :

לְעַבֵּד — to work

אֲנַחְנוּ נִעְבֵּד	אֲנִי אֶעְבֵּד
אַתָּם תִּעְבְּדוּ אַתְּ תִעְבְּדֶנָּה	אַתָּה תִעְבֵּד אַתְּ תִעְבְּדִי
הֵם יִעְבְּדוּ הֵן תִּעְבְּדֶנָּה	הוּא יִעְבֵּד הִיא תִעְבֵּד

Note that, except for the first person singular, the first radical is vocalized by a חֲטַף־פֶּתַח, and the prefixes, as a result of assimilation, are vocalized by a פֶּתַח. In the first person, the

first radical is vocalized by a חטף-סגול and the prefix is vocalized, as usual, by a סגול : אָעבד

Note also the loss of the שׁנא under the first radical in

את תעבדו   אתם תעבדו   הם יעבדו

It is due to the rule that there cannot be two consecutive שׁנאים at the beginning of a syllable.

II. The Conjugation of the Future of a ל"א Verb:

to read; to call — לקרא

אני אקרא	אנחנו נקרא
אתה תקרא	אתם תקראו
את תקראי	אתן תקראנה
הוא יקרא	הם יקראו
היא תקרא	הן תקראנה

Note that whenever the third radical "א" is final, it is silent and the second radical is vocalized by a קמץ. The only exception is תקראנה where the "א" is silent even though it is not final.

III. The Verb לשכב "to lie down." As a rule, the second radical of the infinitive is vocalized by a חולם : לשמע ; לשאל ; לגמר ; לשכב. The infinitive לשכב is an exception, as the second radical is vocalized by a פתח. Being an intransitive verb, its future is:

אשכב, תשכב...

IV. The Impersonal Subject. While in English "it" is used as an impersonal subject: "It was an autumn day" or as an anticipatory subject: "It is difficult to go down to sea," no such subject is required in Hebrew. Such constructions are rendered simply as יום סתו and קשה לרדת לים respectively. However, in colloquial Hebrew the pronoun זה is often used as an

impersonal subject: זה היה יום סתו; זה קשה לרדת לים, but it is used sparingly by the cultured speaker.

האָפּר וְהַדִּיג

- הָיָה יוֹם סֵתוּ. הַרוּחַ הֵימָּה חֹזְקָה. הַשָּׁמַיִם הָיוּ מְלֵאִים עָנָנִים.
הָאָפּרִים לֹא עָבְדוּ לֹא בִינֵר וְלֹא בְשָׂדֶה, וְהַדִּיגִים לֹא יָרְדוּ לַיָּם.
עַל יַד אֶחָד מִן הַבָּתִּים יָשָׁב דִּיג וּבִדַּק אֶת הַרְשֵׁת שְׁלוֹ. בְּאוֹתוֹ זְמַן
עָבַר אָפּר עַל-יַד הַבַּיִת שֶׁל הַדִּיג. הָאָפּר שָׁאַל אֶת הַדִּיג:
— מָה אַתָּה עוֹשֶׂה?
— אֲנִי בּוֹדֵק אֶת הַרְשֵׁת שְׁלִי.
— הָאֵם אַתָּה לֹא פּוֹחֵד לָרֶדֶת לַיָּם בְּמוֹג-אֲוִיר קָשָׁה כִּזֶּה?
— אוֹלַי הַיָּם יִשְׁקֵט מְעַט אַחֲרֵי שְׁאֲגֹמֵר לְבַדֵּק אֶת הַרְשֵׁת.
— הָאֵם אֵין אַתָּה פּוֹחֵד מִן הַגְּלִים הַנוֹרְאִים?
— לֹא. הָאֵב שְׁלִי הָיָה דִּיג, וְהַסֵּב שְׁלִי הָיָה דִּיג. גַּם כָּל הַקְּרוֹבִים שְׁלִי
הֵם דִּיגִים. אֵין לִי פֶחַד מִן הַיָּם.
— מָה קָרָה לָאֵב שְׁלָךְ?
— הוּא טָבַע בַּיָּם.
— מָה קָרָה לְסֵב שְׁלָךְ?
— גַּם הוּא טָבַע בַּיָּם.
— אֵם כֵּן, מִדּוּעַ בְּחֶרֶף עֲבוּדָה כִּזֹּאת? הָאֵם אֵינְךָ פּוֹחֵד שְׁגַם אַתָּה
תִּטְבַּע? אֲנִי רוֹאֶה שְׂאֵתָה לֹא עֶצֶל וְגַם כְּרִיא וְחֹזֵק. אֵם כֵּן, אַתָּה יָכוֹל
לְהִיּוֹת פּוֹעֵל. כְּנֹדָאֵי תִמְצָא אֲזֵי עֲבוּדָה יוֹתֵר טוֹבָה.
הַדִּיג חָשַׁב רָגַע וְאַחֲרֵי-כֵן אָמַר לְאָפּר:
— עֲכָשׁוּ אֲשָׁאַל אוֹתְךָ שְׂאֵלָה: מָה הָעֲבוּדָה שְׁלָךְ?
— אֲנִי אָפּר. גַּם הָאֵב שְׁלִי הָיָה אָפּר, וְגַם הַסֵּב שְׁלִי הָיָה אָפּר.
— מָה קָרָה לָאֵב שְׁלָךְ?
— הוּא מַת בְּמַטָּה.

- ומה קרה לִסָּב שְׁלֶךְ?
 — גַּם הוּא מָת בַּמָּטָה.
 — אִם כֵּן, מֵדוּעַ אֵינְךָ פּוֹחֵד לִשְׁכַּב בַּמָּטָה? אָמַר הַדַּיָּג וְצָחַק.

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. מדוע לא יָרְדוּ הַדַּיָּגִים לַיָּם?
2. מָה עָשָׂה הַדַּיָּג עַל-יַד הַבַּיִת שְׁלוֹ?
3. מֵתִי חָשַׁב הַדַּיָּג לָרֶדֶת לַיָּם?
4. מָה קָרָה לָאָב וְלִסָּב שֶׁל הַדַּיָּג?
5. מָה קָרָה לָאָב וְלִסָּב שֶׁל הָאֲבִיר?

II. Translate:

1. I want the physician to (that the physician should) examine him.
2. She almost drowned in the river when she fell off the bridge.
3. It is difficult to know who is healthy and who is not healthy.
4. We will not be afraid to walk at night in the woods.
5. The poor man will lie down in the park on a bench.
6. They will not remember us.
7. I also had such a grandmother.
8. The fisherman will throw the net in the sea when the waves will calm down.
9. When the weather is bad, the farmers do not work in the fields.
10. I studied well and I came without fear to the test.
11. In the fall the waves in the sea are very strong.
12. There is not enough air in the room because the windows were closed the whole day.
13. There are many clouds in the sky and therefore I will close the windows.
14. You (f.s.) will not laugh when you hear the terrible thing that happened to us.
15. We have to be (must be) strong because life is hard.

III. Conjugate the following verbs in the future:

למצא

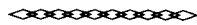
לעזר

שְׁעוֹר כַּד (24)

touched	נגַע (לְנָגַע) בְּ...־	guest	אוֹרֵחַ (אוֹרְחִים)
drove (a car); led	נָהַג (לְנַהֵג)	it is possible	אֶפְשָׁר
treated; drove	נָהַג (לְנַהֵג) בְּ...־	it is impossible	אֵי אֶפְשָׁר
knife	סָבִין (סְבִינִים)	husband	בַּעַל (בְּעָלִים)
wood	עֵץ (עֲצִים)	resided; lived	גָּר (לְגוֹר)
plate	צִלְחַת (צִלְחוֹת)	parents	הוֹרִים (הוֹרָה, הוֹרָה)
broke	שָׁבַר (לְשַׁבֵּר)	weak	חַלְשָׁה, חַלְשָׁה
for whom?	בְּשֵׁבִיל מִי?	piece	חֲתִיכָה (חֲתִיכוֹת)
to sit at the	{	vessel; dish; utensil	כְּלִי (כְּלִים)
table		kitchen	מִטְבָּח (מִטְבָּחִים)
		family	מִשְׁפָּחָה (מִשְׁפּוּחוֹת)

הַלֵּב הַקָּשָׁה רְחוּק מִן ה' . (מִסְפְּרוֹת י"ב)

דְּקָדוּק — GRAMMAR

I. The פ"נ Verbs. These verbs are conjugated in the past and present like the שְׁלֵמִים. In the future, the initial "נ" of these verbs disappears. To compensate for the loss, a דָּגֵשׁ is placed in the second radical. However, if the second radical is a guttural (א, ה, ח, ע) the initial "נ" is retained throughout.

The conjugation of the future of these two types of פ"נ verbs follows:

לְנַפֵּל — to fall

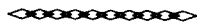
אנחנו נִפֹּל	אני אֶפֹּל
אתם תִּפְּלוּ	את תִּפְּלִי
אתן תִּפְּלֵנָה	אתה תִּפֹּל
הם יִפְּלוּ	היא תִּפֹּל
הן תִּפְּלֵנָה	הוא יִפֹּל

לנהג — to drive

אני אנהג	אנחנו ננהג
אתה תנהג	אתם תנהגו
את תנהגי	אתן תנהגנה
הוא ינהג	הם ינהגו
היא תנהג	הן תנהגנה

Remember that in all verbs, whose second radical is a guttural, or whose third radical is "ח" or "ע", the future follows the pattern of אפעל. Thus:

לנהג — אנהג,	תנהג,	ינהג...
לנסע — אסע,	תסע,	יסע...

האב לומר מן הבן

הסב של דן היה זקן מאד. הוא גר יחד עם ההורים של דן. הסב היה חלש והידיים שלו רעדו.

יום סתו אחד באו אורחים וקרובים אל הבית. האם של דן שמה על השלחן את הכלים החדשים והיפים שלהם. המשפחה והאורחים ישבו אל השלחן לאכל. הזקן נגע בצלחת והצלחת נפלה על הרצפה תחת השלחן. האם של דן כעסה מאד, אבל לא אמרה דבר. אחרי שהאורחים גמרו לאכל ועזבו את הבית, אמרה האשה אל הבעל שלה: — האב שלך זקן מאד. הידיים שלו רוערות והעינים שלו חלשות. אני פוחדת שכל פעם שהוא יגע בצלחת הוא ישבר אותה.

— הוא איש זקן, אמר הבעל, ואי אפשר לעשות דבר.

— אפשר, ענתה האשה, הוא יכול לאכל במטבח בכלים פשוטים. וכן היה. מן היום הזה והלאה אכל הזקן בכלים פשוטים במטבח. ערב אחד שב האב של דן הביתה אחרי יום של עבודה בחנות. הוא מצא את דן יושב על הרצפה ליד הדלת. האב ראה ספין ונתיכה של עץ בידיים של הבן. הוא נתן לו נשיקה חמה, ואז אמר:

— אני רואה שאתה ילד טוב, ולא עצל. מה אתה עושה בעץ?

— אָני עוֹשֶׂה צִלְחַת.
 — בְּשִׁבִיל מִי אַתָּה עוֹשֶׂה אֶת הַצִּלְחַת?
 — בְּשִׁבִילָךְ, אָבֹא. עֲכָשׁוּ אַתָּה בְּרִיא וְחֹזֵק, אָכַל בְּעֵתִיד גַּם הַיָּדִים שֶׁלְּךָ
 תִּרְעָדְנָה כְּמוֹ הַיָּדִים שֶׁל סָבֵא. אִם תִּגַּע אֲזוּ בַצִּלְחַת הַזֹּאת, אַתָּה לֹא
 תִּשָּׁבֵר אוֹתָהּ, אָפְלוּ אִם הִיא תִּפֹּל עַל הַרְצָפָה, כִּי הִיא מַעֵץ.
 — הֲבֵן הַקָּטָן שֶׁלִּי צוֹרֵק, חֲשֵׁב הָאֵב. כְּמוֹ שֶׁאֲנִי נוֹהֵג בְּאֵב שֶׁלִּי כִּךָ הֲבֵן
 שֶׁלִּי יִנְהֵג בִּי.

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. אֵיפֹה גֵר הִסֵּב שֶׁל דָּן?
2. מִדּוּעַ נִפְלְהָ הַצִּלְחַת עַל הַרְצָפָה בְּאֶשֶׁר הִזְקֵן נָגַע בָּהּ?
3. מִדּוּעַ אָכַל הִסֵּב בְּמִטְבַּח?
4. מָה עָשָׂה דָן בְּסִכּוּן?
5. מָה לָמַד הָאֵב מִן הֲבֵן הַקָּטָן?

II. Translate:

1. I will not touch a knife.
2. The family already sat at the table when the guest came.
3. I (m.s.) want to make a closet of (from) this wood.
4. Isn't there a chair in the house, why do you sit on the floor?
5. The rich man feared that the precious stone would fall in the river.
6. Dan's grandfather and his parents used to live together in the same city.
7. If they (will) break this precious vessel, I will be very angry.
8. She was afraid that the plate would fall off (from) the table if the little boy will touch it.
9. They returned early before the guests came.
10. His eyes are weak and therefore he cannot see from a distance.
11. The wife did as her husband wanted.
12. My family is small, I have only one brother and one sister.
13. When she is very hungry,

she goes to the kitchen and takes a piece of bread. 14. As (like) he treats me, so will I treat him. 15. It is impossible to eat on such a table.

III. Conjugate the following verbs in the present, past and future:

לְנָסַע

לְשַׁבַּח

שְׁעוֹר כֵּה (25)

sometimes, at times	לְפַעְמִים	light	אור (אורות)
price	מְחִיר (מְחִירִים)	truth	אֱמֶת
statue	פְּסֶל (פְּסֵלִים)	indeed; really; truly	בְּאֱמֶת
statue of an idol	פְּסֶל (פְּסִילִים)	blessing	בְּרָכָה (בְּרִכּוֹת)
flour	קֶמַח	moved; budged	זָז (לְזוּז)
of wood and stone	מֵעֵץ וּמֵאֶבֶן	lives; lived	חַי (לְחַיּוֹת)
costs much	עוֹלָה הַרְבֵּה	darkness	חֹשֶׁךְ
every single	} כָּל פְּסֶל וּפְסֶל	erred; made a mistake	} טָעָה (לְטָעוֹת)
statue			
		white	לָבָן, לְבָנָה

הַחוֹשֵׁב מְעַט, יִטְעֶה הַרְבֵּה. (מִסְפָּרוֹת י"ה"ב)

דְּקָדוּק — GRAMMAR

I. The Conjugation of the Future of an ע"ו Verb.

to get up; to rise — לָקוּם

אנחנו נָקוּם	אני אָקוּם
אתם תִּקְוְמוּ	אתה תִּקְוְמִי
אתן תִּקְמְנָה	אתה תִּקְוְמִי
הם יִקְוְמוּ	היא תִּקְוְם
הן תִּקְמְנָה	

II. The Conjugation of the Future of an ע"י Verb.

to put — לָשִׂים

אנחנו נָשִׂים	אני אָשִׂים
אתם תִּשְׂיְמוּ	אתה תִּשְׂיְמִי
אתן תִּשְׂמְנָה	אתה תִּשְׂיְמִי
הם יִשְׂיְמוּ	היא תִּשְׂיְם
הן תִּשְׂמְנָה	

It is worth noting that the ע"י class comprises a limited number of verbs.

III. The Verb בוא. It is simultaneously a ל"א and ע"ו verb. In the present, it is vocalized like a regular ע"ו verb,

בא, באה, באים, באות

In the past, being also a ל"א verb, the first radical is vocalized by a קמץ. The "א" is silent: באתי, באת, באת... except for היא באה; הם באו

In the infinitive and in the future, the middle radical "ו" is vocalized by a חולם, instead of the usual שורק.

The conjugation of the future follows:

לבוא — to come

אני אבוא	אנחנו נבוא
אתה תבוא את תבואי	אתם תבואו אתן תבאנה
הוא יבוא היא תבוא	הם יבואו הן תבאנה

IV. The Conjugation of the Future of ל"ה Verbs.

לקנות — to buy

אני אקנה	אנחנו נקנה
אתה תקנה את תקני	אתם תקנו אתן תקנינה
הוא יקנה היא תקנה	הם יקנו הן תקנינה

The verb להיות is conjugated like a regular ל"ה verb.

אני אהיה	אנחנו נהיה
אתה תהיה את תהיי	אתם תהיו אתן תהיינה
הוא יהיה היא תהיה	הם יהיו הן תהיינה

Note the double "י" in תהייה, the first being the middle radical and the second representing the change of the third radical "ה" into "י" .

The verb להיות is conjugated in the future like לקיות .

V. The Conjugation of the Future of ל"ה Verbs whose First Radical is "ע" :

to make; to do — לעשות

אנחנו נַעֲשֶׂה	אני אַעֲשֶׂה
אתם תַעֲשׂוּ	אתה תַעֲשֶׂה
אתן תַעֲשִׂינָה	את תַעֲשִׂי
הם יַעֲשׂוּ	היא תַעֲשֶׂה
הן תַעֲשִׂינָה	הוא יַעֲשֶׂה

For the vocalization of the prefixes and first radical, compare the verb עבד in lesson 23.

VI. To Express Possession in the Future. To do so, the phrases (לא) יהיה לי... (לא) תהיה לי... (לא) יהיו לי... (לא) תהינה לי... are used, depending on the subject of the Hebrew sentence.

- I will (not) have a book. (לא) יהיה לי סֵפֶר.
- I will (not) have a notebook. (לא) תהיה לי מַחְבֵּרֶת.
- I will (not) have books. (לא) יהיו לי סֵפָרִים.
- I will (not) have notebooks. (לא) תהינה לי מַחְבֵּרוֹת.

To express possession in the present and in the past, see lesson 17.

VII. The Expression "Every Single." This is rendered by the repetition of the person or object in question. The two are joined by the conjunction ...וְ.

Every single prophet	כָּל נָבִיא וְנָבִיא
Every single sentence	כָּל מִשְׁפָּט וּמִשְׁפָּט

אברהם והפסילים

תרח הנה האב של אברהם. לתרח היתה חנות של פסילים. פעם אחת אמר אברהם אל תרח:

— אבא, אתה עובד כל כך קשה. אני רוצה לעזור לך.

— טוב מאד, ענה תרח. לפעמים אני צריך ללכת לשוק לקנות עצים ואבנים. ביום שארצה ללכת לשוק, אתה תהיה בחנות עד שאשוב.

יום אחד קרא תרח את אברהם ואמר לו:

— אני צריך לנסע מחר לשוק לקנות עצים. מחר אתה תעמד בחנות.

— מה אעשה אם איש יבוא לחנות לקנות פסל? שאל אברהם.

— היית די פעמים בחנות, ואתה בודאי זוכר את המחיר של כל פסל ופסל. אם האיש יראה פסל וירצה לקנות אותו, אז תמכר לו, ענה תרח.

תרח קם בבקר, קרא לאברהם, ואמר לו כי הוא מוכן לנסע לשוק. הוא נתן לו נשיקה ויצא מן הבית. עברו רגעים אחדים ואשה זקנה וחסלשה באה לחנות.

— שלום לך, גברת, מה את רוצה? במה אני יכול לעזור לך? שאל אותה אברהם.

— שם בחלון עומדים בשורה אחת פסילים יפים. אני רוצה לבדוק אותם, ואז אבחר לי פסל יפה אחד.

— טוב מאד, אמר אברהם.

אחרי שהאשה בדקה את הפסילים, היא בחרה פסל אחד, ואמרה:

— אם הפסל הזה שבחתי לא עולה הרבה כסף, אקנה אותו.

— גברת, מה תעשי בפסל הזה?

— אני אשים אותו בחדר שלי. בכל בקר באשר אקום, אשים יין וצלחת מלאה קמח לכן לפני הפסל. הפסל ישלח לי ברכה, ויהיו לי חיים טובים.

— את טועה, אמר אברהם. אי אפשר לפסל לשמע את התפלות

שְׁלֶךְ, וְהוּא לֹא יָכוֹל לָעֶזֶר לָךְ. אֶת הַפֶּסֶל הַזֶּה עָשָׂה הָאֵב שְׁלִי בְּסָפִין
רַק אֶתְמוֹל. יֵשׁ לוֹ עֵינַיִם וְהוּא לֹא יִרְאֶה בָּהֶן. יֵשׁ לוֹ יָדַיִם וְהוּא לֹא יַגִּיעַ
בְּקִמָּח. יֵשׁ לוֹ רַגְלַיִם וְהוּא לֹא יִזוּז מִן הַמְּקוֹם. יֵשׁ לוֹ פֶה וְהוּא לֹא יִשְׁתָּה
אֶפְּלוֹ טֶפֶח מִן הַיַּיִן שְׁלֶךְ. הַפֶּסֶל לֹא יַחִיָּה וְלֹא יָמוּת. הַפֶּסֶל הוּא מַעַץ
יִמְאָבֵן.

הָאִשָּׁה שָׁמָּה לֵב לַדְּבָרִים שֶׁאָמַר אַבְרָהָם. הִיא חֹשֶׁבֶת רַגַע וּבְסוּף
אָמְרָה:

— בְּאֵמַת אִמָּה צוֹדֵק! עַד עַכְשָׁו חֵייתִי בְּעוֹלָם שֶׁל חֹשֶׁךְ, וּפְתָאֵם וְהִנֵּה
אוֹר!

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. מָה הִיָּה מוֹכֵר תֵּרַח בְּחִנּוֹת שְׁלוֹ?
2. מָתִי עָמַד אַבְרָהָם בְּחִנּוֹת?
3. לָמָּה הִלֵּךְ תֵּרַח לְשׁוֹק?
4. מִדּוּעַ חֹשֶׁבֶת הָאִשָּׁה שִׁיְהִי לָהּ חַיִּים טוֹבִים?
5. מִדּוּעַ לֹא קָנְתָה הָאִשָּׁה אֶת הַפֶּסֶל?

II. Translate:

1. I will do the work when I will have time. 2. The day will come and all the nations will live together in peace. 3. I shall not budge from the table until I finish the composition. 4. He will not make a statue of silver because it will cost a lot. 5. At times when I (f.) am sad, I like to sit in the dark and (to) think. 6. God will send (to) us blessings from heaven. 7. Tomorrow we will get up early because we have to meet our friends. 8. Why is there no light in the room? 9. The woman will put the flour on the table in the kitchen. 10. When will there be peace in the world? 11. Will you (m.pl.) really come to see us next week? 12. I (f.) like him because he always tells

(says) the truth. 13. I (f.) am afraid to be in the dark (darkness). 14. On Shabbat we eat white bread. 15. Now I (m.) see that I made a mistake (erred).

III. Change from the past to the future:

1. הם נִפְלוּ לַמַּיִם.	6. הם קָנוּ בַּיִת.
2. אָנִי שָׁתִיתִי יַיִן.	7. אֶת מִי רָאִית בְּגֹן?
3. אָנַחְנוּ גָרְנוּ בִירוּשָׁלַיִם.	8. מָה עָשִׂיתָ לוֹ?
4. הַשֶּׁמֶשׁ עָלְתָה.	9. אָנִי נָסַעְתִּי לְאֶרֶץ רְחוֹקָה.
5. הָאִישׁ מֵת פְּתָאֵם.	10. מָתִי שָׁבַת הָעִירָה?

שְׁעוֹר כּוֹ (26)

great; much	רַב, רַבָּה	built, <i>v.</i>	בָּנָה (לְבָנוֹת)
many	רַבִּים, רַבּוֹת	through; via	דָּרַךְ
complete; whole; sound	} שָׁלֵם, שְׁלָמָה	stranger; foreigner; strange; foreign	} זָר, זָרָה
sound; hale and healthy		בָּרִיא וְשָׁלֵם	
never (with future)	} לְעוֹלָם לֹא, לֹא... לְעוֹלָם	force; power	כָּח (כַּחוֹת)
how good!		מָה טוֹב! = כְּמָה טוֹב!	so; thus
how great!	} מָה גָּדוֹל! מָה גָּדוֹל! = כְּמָה גָּדוֹל!	ago	לְפָנַי
thanks a lot		תּוֹדָה רַבָּה	rest; repose, <i>n.f.</i>
		lamp; candelabra	מְנוֹרָה (מְנוֹרוֹת)
		rested, <i>v.intr.</i>	נָח (לְנוּחַ)
		open, <i>part.</i>	פָּתוּחָה, פְּתוּחָה
		holy	קְדוּשָׁה, קְדוֹשׁ

אִם אֵין קָמַח, אֵין תּוֹרָה;
אִם אֵין תּוֹרָה, אֵין קָמַח. (פְּרָקִי אַבּוֹת)

GRAMMAR — דְּקָדוּק

פ"י Verbs. These verbs fall in two categories:

1. Quiescent Verbs: Those verbs which retain the "י" in the infinitive and in the future, but without vocalization.
2. Defective Verbs: Those verbs which drop the "י" in the infinitive and in the future.

In the present and in the past, פ"י verbs are conjugated like the שְׁלָמִים.

I. The Conjugation of the Future of a Quiescent פ"י Verb.

to sleep — לישן

אנחנו נישן	אני אישן
אתם תישנו	את תישני
אתן תישנה	אתה תישן
הם יישנו	היא תישן
הן תישנה	הוא יישן

Note that all quiescent פ"י verbs are conjugated according to the אפעל pattern.

II. The Conjugation of the Future of Defective פ"י Verbs.

to sit — לשבת

אנחנו נשב	אני אשב
אתם תשבו	את תשבי
אתן תשכנה	אתה תשב
הם ישבו	היא תשב
הן תשכנה	הוא ישב

The verbs ללכת, ללדת, לצאת, ללדת are similarly conjugated.

to know — לדעת

אנחנו נדע	אני אדע
אתם תדעו	את תדעי
אתן תדענה	אתה תדע
הם ידעו	היא תדע
הן תדענה	הוא ידע

Note that all the prefixes of the defective פ"י verbs are vocalized throughout by a צירה to compensate for the loss of the first radical.

III. The Noun עולם . This noun has two meanings: 1. eternity
2. world.

Thus, לעולם means forever.

I will remember this forever. אני אֶזְכֵּר זֹאת לְעוֹלָם.

לְעוֹלָם with the negation לֹא means “never” (forever not).

I will never forget this. { לֹא אֶשְׁכַּח זֹאת לְעוֹלָם.
לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח זֹאת.

For “never” in the past, לְעוֹלָם with the negation לֹא is used:
I never heard this. לְעוֹלָם לֹא שָׁמַעְתִּי זֹאת = לֹא שָׁמַעְתִּי זֹאת מְעוֹלָם.

IV. **מה** and **במה** . Either one of these may be used as an exclamation.

How good is this man! (במה) מה טוב האיש הזה!

How great is his power! (במה) מה רב הכח שלו!

הַבְּרָכָה שֶׁל הַנְּבִיא

לפני שנים רבות חיו בעיר שונם איש ואשה עשירים. הם היו אנשים טובים מאד, והבית שלהם היה פתוח לכל זר. בימים האלה חי נביא בשם אלישע. כל פעם שאלישע היה עובר דרך העיר שונם, הוא היה בא אל הבית של האיש והאשה הטובים האלה. שם היה אוכל, שם היה נח ושם היה ישן. יום אחד אמרה האשה אל הבעל שלה:

— אני רואה שהאורח שלנו, אלישע, הוא איש קדוש. הבית שלנו קטן, ואין די מקום בשבילו לנוח בו. נבנה חדר בשבילו, בחדר נשים מטה, שלחן, כסא ומנורה. באשר אלישע יבוא העירה, הוא יגור בו וימצא שם מנוחה. שם ישב, שם ינוח ושם ישן.

— את צודקת, ענה הבעל. אני אלק ואבנה חדר בשביל הנביא. אחרי זמן קצר, בא אלישע הנביא לעיר שונם. הוא ראה את החדר הקדוש שהאיש והאשה בנו בשבילו. הדבר עשה רשם חזק על הנביא.

— מה טובים האנשים האלה, חשב הנביא, ומה טוב לעם ישראל

שיש בו אנשים כאלה. אלך ואקרא לאשה, ואשאל אותה אם יש לה בקשה.

באשר האשה באה, אמר לה אלישע:

— לעולם לא אשפח את כל הטוב שעשיתם לי. איך ובמה אני יכול לעזור לכם? האם יש לך בקשה?

— תודה רבה, אמרה האשה, אנחנו לא צריכים דבר. תודה לאל אנחנו בריאים ושלמים.

אלישע ידע שאין להם בן. הוא חשב רגע ואז אמר לה:

— ישלח לך ה' ברכה מן השמים, ובשנה הבאה תלדי בן!

וכן היה. לא עברה שנה והאשה ילדה בן. אז ראו האיש והאשה מה רב הכח של אלישע הנביא.

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. איפה ישן אלישע באשר היה בא לעיר שונם?
2. למה רצתה האשה לבנות חדר?
3. מה שמה האשה בחדר החדש?
4. מה היתה הברכה של הנביא אלישע?
5. איך ראו האיש והאשה את הכח הגדול של הנביא?

II. Translate:

1. I will sleep tomorrow until noon because I didn't sleep well yesterday.
2. If you (m.pl.) do not learn grammar, you will never know Hebrew.
3. Afterwards I shall sit in the garden and (I will) read the newspaper.
4. I never knew how great is your (m.s.) love for the holy Torah.
5. The shepherd will go down with the sheep to the river.
6. She answered: "I have only one request. I want to give birth to a son."
7. They will build a house on a mountain near the sea.
8. A week ago a stranger came and gave me your (f.) letter.
9. We cannot

find rest in this hotel. 10. She must rest because she was sick and she is very tired. 11. I'll buy a lamp for my grandmother because she broke hers. 12. He is very weak and he will not have the strength to walk so far. 13. I (m.) want to know what will happen to me if I do not answer (on) every single question. 14. There is nothing (not) new in this world. 15. We have already learned the past and present of the sound verbs. 16. How good it is to be hale and healthy!

III. Change from the past to the future:

1. הם ישובו בבית.	6. קראתי ספר מעניין.
2. היא ילדה בת.	7. היא ישנה פה.
3. הבעל נח אחרי הצהרים.	8. איפה מצאת את הכסף?
4. אני סגרת את הדלתות.	9. היא יצאה מן החדר.
5. מתי בניתם את הבית החדש?	10. אתם הלכתם בדרך.

שְׁעוֹר כּוֹ (27)

gift	מִתְּנָה (מִתְּנוֹת)	long	אָרֶךְ, אַרְכָּה
boy; lad	נֶעָר (נְעָרִים)	Land of Aram	אַרָם
girl; teenager	נְעָרָה (נְעָרוֹת)	land; earth, <i>n.f.</i>	אֶרֶץ (אֶרְצוֹת)
gave	נָתַן (לָתַת)	maiden; girl	בֵּת (בָּנוֹת)
slave	עֶבֶד (עֶבְדִּים)	grew, <i>v.intr.</i>	גָּדַל (לְגַדֵּל)
drew (<i>water, etc.</i>)	שָׁאָב (לְשָׂאֵב)	camel	גָּמֶל (גָּמְלִים)
jewel; jewelry	תְּכָשִׁיט (תְּכָשִׁיטִים)	journey	דֶּרֶךְ
a long time	זְמַן רַב	precious vessel (article)	כֶּלִי יָקָר
in order to	כְּדֵי לְ...	Land of Canaan	כְּנָעַן
with great	} בְּשִׂמְחָה רַבָּה	slowly	לְאִט
joy; gladly		took	לָקַח (לְקַחַת)
		spring; fountain	מַעְיָן (מַעְיָנוֹת)

מִצָּא אִשָּׁה, מִצָּא טוֹב. (משלי יח 22)

גְּרָמַר — דְּקִדּוּק

I. The Verb לקח. This verb is regular in the present and in the past. It is irregular in the infinitive and in the future. The infinitive is לְקַחַת. The future is conjugated like a פִּיג verb, losing its first radical. This loss is compensated by a דִּגֵּשׁ placed in the second radical.

to take — לְקַחַת

אֲנַחְנוּ נִקְחַ	אֲנִי אֶקַח
אַתָּם תִּקְחוּ אַתָּן תִּקְחֶנָּה	אַתָּה תִּקַּח אַתָּ תִּקְחִי
הֵם יִקְחוּ הֵן תִּקְחֶנָּה	הוּא יִקַּח הִיא תִּקַּח

II. The Verb פ"נ נתן. Except for the present, this verb is irregular. The infinitive is לתת. The conjugation of the past and the future follows:

לתת — to give

אנחנו נתנו	אתם נתתם	אתן נתתן	אני נתתי	את נתת	אתה נתת
הם נתנו	הן נתנו	הוא נתן	היא נתנה	הוא נתן	היא נתנה

אנחנו נתן	אתם נתנו	אתן נתנה	אני אָתן	את נתני	אתה נתן
הם יתנו	הן יתנה	הוא יתן	היא יתנה	הוא יתן	היא יתנה

Note that the third radical "נ" and the "נ" of the suffixes נו, נה, נו coalesce, resulting in a רגש.

אנחנו נתנו (=נתננו)   אתן, הן יתנה (=יתננה)

III. אָרֶץ. The noun אָרֶץ (land, country, earth) becomes אֶרֶץ when the definite article or prepositions, which are contracted with the definite article, are attached to it.

הָאָרֶץ   בְּאֶרֶץ   לְאֶרֶץ

הָאָרֶץ, בְּאֶרֶץ, לְאֶרֶץ are also used idiomatically for "The Land of Israel."

I was in Israel last year. { הייתי בישראל בשנה שעברה.
הייתי בְּאֶרֶץ בשנה שעברה.

אליעזר ורבקה

אברהם ושרה היו זקנים כאשר שרה ילדה את יצחק. יצחק גדל והיה לאיש. אברהם ראה שבא הזמן לקחת אשה ליצחק. הוא קרא לאליעזר, העבד שלו, ואמר לו:

— אינני רוצה לקחת ליצחק אשה מן הבנות הרעות של ארץ כנען. המשפחה שלי באה מארץ ארם. אני רוצה שיצחק יקח אשה משם, ואני מוכן לשלח אותה שמה. אתן לה גמלים ועבדים ואתה תלך לארץ ארם. אני נותן לה ברכה, שה' ישמר אותה בדרך אשר תלך בה, ויתן לה כח לעבר את המדבר הגדול והנורא, ותבוא בשלום לארץ ארם. שם יעזר לה ה' למצוא אשה טובה ליצחק. גם תכשיטים וכלים יקרים תקח אתה כדי לתת מתנות לנערה ולהורים שלה.

אליעזר לקח את העבדים, את הגמלים ואת המתנות ויצא לדרך. הוא עבר מדברים ונהרות, ערים וארצות, ובסוף, אחרי ימים רבים, הוא בא אל ארץ ארם.

אליעזר ידע שהבנות של העיר באות בערב אל המעיין לשאב מים. לכן, שם אפשר יהיה לפגוש בנות רבות כדי לבחר אשה טובה ליצחק. הוא לא נח אפילו רגע. בלב מלא תקווה הלך מיד שמה. הוא עמד לא רחוק מן המעיין, ולא זו משם זמן רב. פתאם הוא ראה נערה יפה עולה לאט מן המעיין עם כד מלא מים. הוא הלך מהר אל הנערה ואמר לה:

— אני איש זר בארץ הזאת. באתי מדרך ארבה וקשה. עברתי ערים וארצות רבות, אני עיף וצמא. האם תתני לי לשותות טפות אחרות מן הכד שלך?

— בשמחה רבה, ענתה הנערה. הנה מים בשבילך, וגם אלך ואשאב עוד מים ואתן לגמלים שלך.

הלב הטוב של הנערה והיפי שלה עשו רשם חזק על אליעזר. היא בונדאי תהיה אשה טובה ליצחק, כך חשב אליעזר, וכן היה. הנערה הזאת היא רבקה, האשה של יצחק, והאם של עשו ויעקב.

Exercises — תרגילים

I. Answer in complete sentences:

1. למה שלח אברהם את אליעזר לארץ ארם?
2. מה לקח אתו אליעזר?
3. בשביל מי לקח אליעזר את המתנות?
4. למה הלך אליעזר אל המעין?
5. מדוע חשב אליעזר שהנערה תהיה אשה טובה ליצחק?

II. Translate:

1. The lad gave (to) her a beautiful gift.
2. Which coat will you (f.s.) take for the journey?
3. She sold all her jewels in order to give the money to the poor (pl.).
4. He came to a foreign country to reside in it.
5. Mama, what will you give me if I will be a good boy?
6. The slaves found a spring in the desert.
7. A long time has passed since the day that we studied together at (in) school.
8. The girls will come with pitchers to draw water from the river.
9. The camel can live many days without water.
10. When the nights are long, the days are short.
11. He lived a long life.
12. I shall never take money from my parents; I will work in a restaurant.
13. We gave all our books to the city library (the library of the city).
14. My sister used to choose the gifts for our parents.
15. He likes to take, but not to give.
16. I (f.) know how to read, but I still read slowly.

III. Change the verbs in the past to the future, and those in the future to the past:

1. אני נתתי לו מעטפה.	6. אנחנו לקחנו לחם לדרך.
2. אנחנו נתן לכם מנוחה.	7. הבנות נתנו מתנה להורים.
3. האשה לקחה את הקמח.	8. הנערה נתנה לו סבין.
4. את נתת לי מלון.	9. אקח את הצלחות מן השלחן.
5. האם תתנו להם יין לשתות?	10. איזו ברכה תתני לז?

שעור כח (28)

meal	סעודה	tent	אהל (אהלים)
turned; faced	פנה (לפנות)	God	אלהים
face, <i>n.pl. m. & f.</i>	פנים	created (used for	} ברא (לברא)
pious man;	} צדיק (צדיקים)	Divine creation)	
righteous man		blessed, <i>part.</i>	ברוך, ברוכה
washed	רחץ (לרחץ)	hither	הנה
again	שוב	favor	טובה (טובות)
hour; a while	שעה (שעות)	very slowly	לאט לאט
he went away	הלך לו	suffered; tolerated	סבל (לסבל)
		forgave	סלח (לסלח) ל...

דע מאין באתי, ולאן אתה הולך. (פרקי אבות)

GRAMMAR — דקדוק

I. The Imperative — צווי . The imperative is derived from the future. It is formed by dropping the prefixes of the second persons.

1. The Imperative of the שלמים .

לשמע		לגמר	
צווי	עתיד	צווי	עתיד
שמע	תשמע	גמר	תגמר
אתה	אתה	אתה	אתה
שמעי	תשמעי	גמרי	תגמרי
את	את	את	את
שמעו	תשמעו	גמרו	תגמרו
אתם	אתם	אתם	אתם
שמעוה	תשמעוה	גמרוה	תגמרוה
אתן	אתן	אתן	אתן

The change of the initial שָׁנָא into a חִירִיק , in the feminine singular and masculine plural, is in accordance with the rule that there cannot be two consecutive שָׁנָאִים at the beginning of a syllable or a word.

The same rule applies to the imperative of a שְׁלָמִים verb whose initial radical is a guttural.

אתן תְּעוֹרְנָה	אתם תְּעוֹרוּ	את תְּעוֹרִי	אתה תְּעוֹר	<u>עֲתִיד</u> : אתה תְּעוֹר
עוֹרְנָה	עוֹרוּ	עוֹרִי	עוֹר	<u>צוּוִי</u> :

Even though the first radical in the feminine singular and masculine plural is vocalized by a פֶּתַח , it is changed in the imperative to a חִירִיק , because the פֶּתַח stands in reality for a חֶטֶף-פֶּתַח (see lesson 23).

When the second radical of the שְׁלָמִים verbs is a guttural, e.g. לְשַׁאֵל, לְצַחֵק, לְצַעֵק, the first radical in the feminine singular and masculine plural is vocalized in the imperative by a פֶּתַח .

The first vowel is a פֶּתַח rather than a חִירִיק because of the assimilation to the sound of the חֶטֶף which follows:

שְׁאֵל	<u>צוּוִי</u>	אתה תְּשַׁאֵל	<u>עֲתִיד</u>
שְׁאֵלִי		את תְּשַׁאֵלִי	
שְׁאֵלוּ		אתם תְּשַׁאֵלוּ	
שְׁאֵלְנָה		אתן תְּשַׁאֵלְנָה	

2. The Imperative of Quiescent פ"י Verbs:

לִישֵׁן

יִשֵּׁן	<u>צוּוִי</u>	אתה תִּישֵׁן	<u>עֲתִיד</u>
יִשְׁנֵי		את תִּישְׁנֵי	
יִשְׁנוּ		אתם תִּישְׁנוּ	
יִשְׁנֵה		אתן תִּישְׁנֵה	

3. The Imperative of Defective פ"י Verbs:

לרצח			לשבת		
<u>צווי</u>	<u>עתיד</u>		<u>צווי</u>	<u>עתיד</u>	
רע	תרע	אתה	שב	תשב	אתה
רעי	תרעי	את	שבי	תשבי	את
רעו	תרעו	אתם	שבו	תשבו	אתם
רענה	תרענה	אתן	שבנה	תשבנה	אתן

4. The Imperative of ע"ו — ע"י Verbs:

לשים			לקום		
<u>צווי</u>	<u>עתיד</u>		<u>צווי</u>	<u>עתיד</u>	
שים	תשים	אתה	קום	תקום	אתה
שימי	תשימי	את	קומי	תקומי	את
שימו	תשימו	אתם	קומו	תקומו	אתם
שמנה	תשמנה	אתן	קמנה	תקמנה	אתן

5. The Imperative of ל"ה Verbs:

לעשות			לקנות		
<u>צווי</u>	<u>עתיד</u>		<u>צווי</u>	<u>עתיד</u>	
עשה	תעשה	אתה	קנה	תקנה	אתה
עשי	תעשי	אתן	קני	תקני	את
עשו	תעשו	אתם	קנו	תקנו	אתם
עשינה	תעשינה	אתן	קנינה	תקנינה	אתן

Note that in the imperative of the second person singular, the second radical is vocalized by a צירה instead of a סגול in order to lengthen the syllable.

6. The Imperative of פ"נ Verbs:

לְנָסַע		לְנַפֵּל	
<u>צווי</u>	<u>עתיד</u>	<u>צווי</u>	<u>עתיד</u>
סַע	אתה תִּסָּע	נַפֵּל	אתה תִּפֹּל
סַעִי	את תִּסָּעִי	נַפְּלִי	את תִּפְּלִי
סַעו	אתם תִּסָּעוּ	נַפְּלוּ	אתם תִּפְּלוּ
סַעְנָה	אתן תִּסָּעְנָה	נַפְּלֵנָה	אתן תִּפְּלֵנָה

Note that the first radical "נ" reappears in the imperative except in the verbs in which the last radical is a ח or ע .

7. The Imperative of the Verbs לָתַת and לָקַחַת :

תֵּן	אתה תִּתֵּן	קַח	אתה תִּקַּח
תֵּנִי	את תִּתֵּנִי	קַחִי	את תִּקַּחִי
תֵּנוּ	אתם תִּתֵּנוּ	קַחוּ	אתם תִּקַּחוּ
תֵּנָה	אתן תִּתֵּנָה	קַחְנָה	אתן תִּקַּחְנָה

II. The Negative Imperative. It is formed by adding אַל to the future.

David, don't write the letter. דָּוִד, אַל תִּכְתֹּב אֶת הַמְּכָתֵב.
Ruth, don't forget me! רוּת, אַל תִּשְׁכַּחִי אוֹתִי!

III. The Future as an Imperative. In colloquial Hebrew, the future is often used in an imperative sense.

Students, study the תְּלַמְּדוּם, תִּלְמְדוּ אֶת
poem by heart. הַשִּׁיר עַל פֶּה.

IV. The Infinitive as an Imperative. At times, the infinitive is used in an imperative sense, especially in short commands.

Sit down! לִשְׁבֹּת!

The negative imperative of this form is preceded by לא .

Don't sit!   לא לשבת!

When the infinitive is used as an imperative, it applies to all genders and numbers.

V. בבקשה Preceding an Imperative. When a command is preceded by בבקשה , either the imperative or the infinitive may be used.

Please, open the books. { בבקשה, פתחו את הספרים.
בבקשה לפתח את הספרים.

VI. Negative Commands in the Bible. In the Bible לא instead of אל is used for permanent prohibitions.

Thou shalt not steal.   לא תגנב.

VII. The Expression הֵלַךְ לוֹ . The verb הֵלַךְ with inflection of the preposition ...לִּי renders the expression "to go away."

He went away.   הוא הֵלַךְ לוֹ.

She will go away.   היא תֵּלֵךְ לָהּ.

Go away!   לך לך!   לכו לכם!   לכו לכו!

אברהם והזקן

אברהם העברי היה איש צדיק. האהל של אברהם עמד על-יד הדרך. האהל שלו היה תמיד פתוח לאורחים. אברהם היה נותן אכל ומים לכל איש זר שהיה עובר בדרך. הוא לא היה שואל את האורח מאין הוא בא ולאן הוא הולך. כאשר האורח היה נותן לו תודה, אברהם היה אומר:

— אל תתן תודה לי. תן תודה לה'. ה' ברא את הארץ ואת כל אשר בה.

ביום חם אָחַד עֶבֶר אִישׁ זָקֵן וְחָלָשׁ עַל-יַד הָאֱהָל שֶׁל אַבְרָהָם.
הַבְּגָדִים שָׁלוּ הָיוּ מְלֵאִים חוֹל לָבָן, וְהוּא הֵלֵךְ לָאֵט לָאֵט. אַבְרָהָם פָּנָה
אֶל הַזָּקֵן, וְאָמַר לוֹ:

— בְּבִקְשָׁה, אֵל תַּעֲבֹר מִפֶּה. בּוֹא לָאֱהָל שְׁלִי, רַחֵץ אֶת הַרְגְּלִים וְנִוּחַ
מֵעַט.

הַזָּקֵן הָיָה עֵיף מְאֹד, וְלֹא הָיָה לוֹ כֹחַ לְלַכֵּת הַלָּאָה. הוּא הֵלֵךְ
בְּשִׂמְחָה רַבָּה אֶל הָאֱהָל. אַבְרָהָם שָׂאֵב מִים מִן הַמַּעְיֵן וְנָתַן לַזָּקֵן לְרַחֵץ
אֶת הַפָּנִים וְאֶת הַרְגְּלִים. אַחֲרֵי שֶׁהַזָּקֵן רַחֵץ אֶת הַפָּנִים וְאֶת הַרְגְּלִים,
אָמַר לוֹ אַבְרָהָם:

עֲכָשׂוּ שָׁב, אֲכַל וּשְׂתֵה מִכֹּל מַה נִּשְׁה' נָתַן לִי.

הַזָּקֵן אָמַר לוֹ תוֹדָה וַיֵּשֶׁב לֶאֱכֹל. אִזּוֹ אָמַר אַבְרָהָם לַזָּקֵן:

— אֵל תִּתֵּן תוֹדָה לִי. תֵּן תוֹדָה לַה', כִּי הוּא בָרָא אֶת הָאֱכֹל הַזֶּה
שֶׁאַתָּה אוֹכֵל.

הַזָּקֵן צָחַק וְאָמַר:

— אֵיךְ אֶפְשֶׁר לָתֵת תוֹדָה לָאֵל שֶׁלֹּא רוֹאִים אוֹתוֹ? אֵין אֲנִי רוֹאֶה אֶת
הָאֵל שְׁלִי, אֵיךְ אֶתֵּן לוֹ תוֹדָה?

אַבְרָהָם בָּעַס וּשְׁלַח אֶת הַזָּקֵן מִן הָאֱהָל, וְאָמַר לוֹ:

— צֵא מִפֶּה! וְאֵל תָּבוֹא שׁוֹב הִנֵּה!

הַזָּקֵן קָם, עֲזַב אֶת הָאֱהָל וְהֵלֵךְ לוֹ.

אִזּוֹ שָׁמַע אַבְרָהָם קוֹל קוֹרָא מִן הַשָּׁמַיִם:

— שִׁמְעֵה, אַבְרָהָם, אֶת הַזָּקֵן הַזֶּה סְבַלְתִּי שָׁנִים רַבּוֹת, וְאַתָּה לֹא יָכוֹל
לְסַבֵּל אוֹתוֹ אֶפִּילוֹ שְׁעָה אַחַת?!

מִיָּד רָץ אַבְרָהָם אַחֲרֵי הַזָּקֵן, וּמִצָּא אוֹתוֹ הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ.

— סֵלַח לִי! אָמַר לוֹ אַבְרָהָם, עֲשֵׂה לִי טוֹבָה, שׁוֹב אֶל הָאֱהָל וְגַמַּר אֶת
הַסְּעוּדָה.

— אֲנִי רוֹאֶה שְׁטַעֲיִתִּי, אָמַר הַזָּקֵן, אַתָּה בְּאֵמַת אִישׁ צָדִיק וְקָדוֹשׁ.
בָּרוּךְ תִּהְיֶה, וּבָרוּךְ הָאֱלֹהִים שְׁלִי.

וְהַזָּקֵן שָׁב יַחַד עִם אַבְרָהָם אֶל הָאֱהָל.

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

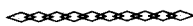
1. איפה עמד האהל של אברהם?
2. מה היה נותן אברהם לאורחים?
3. מה היה אומר אברהם לכל אורח שהיה נותן לו תורה?
4. מדוע אמר אברהם לזקן "צא מפה!"
5. מתי רץ אברהם אחרי הזקן?

II. Translate:

1. The pious man used to eat only one meal a day.
2. When my parents came to Israel, they lived in a tent.
3. Ruth, do me a favor, go again to the store and buy (for) me bread.
4. Please forgive (f.s.) me, I forgot your newspaper in the restaurant.
5. God said to Abraham: "Go away from this country!"
6. Don't (m.s.) forsake (leave) me!
7. Abraham turned to the stranger and said, "Come hither, please!"
8. She is blessed with good sons.
9. God created (the) heaven and (the) earth.
10. I (f.) cannot stand (tolerate) his face.
11. They (m.pl.) suffered a lot in life.
12. Run (f.s.) quickly home, it is already very late.
13. Take (f.s.) this briefcase and give it to your brother.
14. Wash (m.pl.) your hands (the hands) and go to the table to eat.
15. Yesterday I worked many hours in the field.
16. Don't (f.s.) work so hard, rest a moment.

III. Change from the future to the imperative:

7. את תשתי זין.	1. אתה תקנה ספרים.
8. אתם תסעו לישראל.	2. את תפתחי את החלון.
9. את תצעקי בקול גדול.	3. אתם תשובו הביתה.
10. אתן תסגרנה את הדלתות.	4. אתה תקח אכל.
11. תתנו לה מנוחה.	5. אתם תשבו בגן.
12. אתה לא תישן באהל.	6. אתה תעשה לי טובה.

שעור כט (29)

trip, journey	נסיעה (נסיעות)	also	אף = גם
burst; burst out	פּרַץ (לפרץ)	nobody; no one	אף אָהר לא
laughter	צחוק	during; in the course of	בְּמִשְׁךְ
purchase	קנייה (קניות)	tall; high	גְּבוּהָ, גְּבוּהָה
jump, <i>n.f.</i>	קפיצה (קפיצות)	worried, <i>v.intr.</i>	דָּאג (לדאג)
call; reading, <i>n.f.</i>	קריאה (קריאות)	pushed, <i>v.tr.</i>	דָּחַף (לדחף)
running, <i>n.f.</i>	ריצה (ריצות)	exit	יציאה (יציאות)
train	רכבת (רכבות)	something	מה שהוא = משהו
drinking, <i>n.f.</i>	שתיה (שתיות)	selling; sale	מכירה (מכירות)
station, <i>n.f.</i>	תחנה (תחנות)	bargain; find	מציאה (מציאות)
apple	תפוח (תפוחים)	appearance;	} מראה (מראות)
in a little while ...	עוד מעט ...	view; looks	
finally	סוף סוף		

הלב יראה מה שלא תראה העין. (מספרות יה"ב)

GRAMMAR — דקדוק

שם הפעולה — Action Noun. The Hebrew noun comes in many patterns called **משקלים**. The action noun, which is somewhat similar in meaning to the English verbal noun, comes in the following patterns:

- For the verbs **פ"נ, פ"י, פ"י**, and the **ל"א** verbs, the pattern is:

כִּי אָה	—	כִּי אָה
writing — (כתב) כתיבה		descent — (ירד) ירידה
standing — (עמד) עמידה		a fall — (נפל) נפילה
reading — (קרא) קריאה		

2. For לִיָּה verbs, the pattern is:

$\text{אָיָה} \quad \text{—} \quad \text{אָיָה} \times \times$
 ascent—עָלִיָּה (עלה)   sight, seeing—רֵאִיָּה (ראה)

Note that the third radical "ה" changes into "י".

3. For the עִי—עִו verbs the pattern is:

$\text{אִיָּה} \quad \text{—} \quad \text{אִיָּה}$
 singing—שִׁירָה (שיר)   rising—קִימָה (קום)

“הַבֵּן שְׁלִי!”

אם אחת נסעה ברכבת עם הבן הקטן שלה. פעמים רבות במשך הנסיעה אמר הילד לאם:

— אמא, אני רוצה לשתות, אני צמא מאד.
 — אני רואה שאתה סובל, אבל מה אני יכולה לעשות? אין פה אף טפה של מים לשתיה. עוד מעט ונבוא לתחנה, ושם יש הרבה דברים למכירה. כאשר נרד מן הרכבת אעשה קניות, נקנה גם משהו לשתות. גם אקנה לך תפוחים וגלידה.

סוף סוף, אחרי נסיעה של שעה, הרכבת באה לתחנה. הילד נרד בקפיצה מן הרכבת. התחנה הייתה מלאה אנשים. האנשים דחפו זה את זה. רבים רצו אל הרכבות, ורבים רצו אל המוניות שעמדו בשורה ארבה על יד התחנה.

האם קראה:

— אורי, עמדו! לאן אתה רץ? אורי, איפה אתה?
 אבל הרעש בתחנה היה גדול, והילד לא שמע את הקריאות של האם.

האם ירדה מהר מן הרכבת אבל לא ראתה את אורי. היא פנתה אל כל איש שהיא ראתה, ושאלה:
 — סליחה, אולי ראית את הבן שלי?

אף אָחד לא שָׁם לב לשאלָה שְׁלָה.
אָחרי ריצה מאיש לְאִישׁ, היא רָאָתָה שוֹטֵר גְּבוּהָ עוֹמֵד עַל-יַד
הַיְצִיאוֹת. היא פָּנְתָה אֶל הַשּׁוֹטֵר בְּקוֹל רוֹעֵד וּמְלֹא פֶחַד:
— אוֹלֵי רָאִיתָ אֶת הַבֵּן שְׁלִי?
— בְּבִקְשָׁה, גִּבְרַת, אִמְרִי לִי מַה הַמְרָאָה שֶׁל הַבֵּן שְׁלֶךְ.
— הוּא יֶלֶד יָפֵה מְאֹד, עֲנֵתָה הָאֵם. אֵין יֶלֶד יָפֵה בְּעוֹלָם כְּמוֹ הַבֵּן שְׁלִי.
הַשּׁוֹטֵר פָּרַץ בְּצַחֻק וְאָמַר:
— אַל תִּדְאָגִי, גִּבְרַת. נִמְצָא אֶת "הַמְצִיאוֹת" שְׁלֶךְ בְּרִיא וְשָׁלֵם.

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. מה רָצָה הַיֶּלֶד בְּמִשְׁךְ הַנְּסִיעָה?
2. מַה עָשָׂה הַיֶּלֶד כְּאִשֶּׁר הִרְכִּיבַת בָּאָה לַתַּחְנָה?
3. מְדוּעַ לֹא שָׁמַע הַיֶּלֶד אֶת הַקְּרִיאוֹת שֶׁל הָאֵם?
4. אֵיפֹה עָמַד הַשּׁוֹטֵר?
5. מְדוּעַ צָחַק הַשּׁוֹטֵר?

II. Translate:

1. It is sometimes possible to find bargains in this store.
2. Don't (m.s.) push me, there is enough room (place) in the train for everyone.
3. Nobody knows what will happen tomorrow.
4. He will marry (take a wife) in the course of (during) this year.
5. There are several exits in the station.
6. I (f.) can see from my window a beautiful view.
7. During our long trip we met many interesting people.
8. He is a very smart boy, he learned reading in the course of one week.
9. He crossed the river in one jump.
10. This water is only good for washing, but not for drinking.
11. What did he say to you (f.s.) that you burst out in laughter?
12. Many people turn to God when they are sick.
13. Running is a good exercise for everyone.
14. Are you (f.s.) hungry?

Soon I will give you something to eat. 15. The weather was terrible, and therefore we worried that the train will not come on (in) time. 16. There are many tall trees in this forest.

III. Give the שם הפעולה (action noun) of the following verbs and translate them into English: E.g., meeting — פגישה — לפגוש

לְבָנוֹת .11	לְמַכּוֹר .6	לְשָׁמֵעַ .1
לְבַחֵר .12	לְקַנּוֹת .7	לְסַגֵּר .2
לְבָדֵק .13	לְסַלֵּחַ .8	לְפַתּוֹחַ .3
לְשׁוֹב .14	לְשָׁבֵת .9	לְנִגֵּעַ .4
לְזָרֵק .15	לְזַרְעַת .10	לְאַבֵּל .5

שעור ל (30)

needle, <i>n.f.</i>	מחט (מחטים)	uncle	דוד (דודים)
wonderful	נפלא, נפלאה	aunt	דודה (דורות)
counted	ספר (לספר)	thread	חוט (חוטים)
summer	קיץ	returned, <i>v.intr.</i>	חזר (לחזר)
head; beginning	ראש (ראשים)	repeated	חזר על
glad; happy	שמח, שמחה	tailor	חייט (חייטים)
sewed	תפר (לתפר)	birthday	יום הולדת (ימי הולדת)
never	{ אף פעם לא = מעולם לא; לעולם לא	heavy	כבד, כבדה
		pocket	כיס (כיסים)
a folk proverb	פתגם עממי		

התפוח לא נופל רחוק מן העץ. (פתגם עממי)

GRAMMAR — דקדוק

I. The Inflection of the Singular Noun. The possessive adjectives ...שלי, שלך... may be replaced by the inflection of the noun, i.e., by adding pronominal suffixes.

1. Monosyllabic nouns with a full vowel, i.e. $\times \text{ו} \times$ $\times \text{ו} \times$ $\times \text{י} \times$ (e.g., כּיס, לוח, בּוּל, דּוּד,) do not undergo any inner vowel changes in the inflection.

הדוד שלי = דודי

הדוד שלך = דורך   הדוד שלך = דורך

הדוד שלו = דודו   הדוד שלה = דודה

הדוד שלנו = דודנו

הדוד שלכם = דודכם   הדוד שלכן = דודכן

הדוד שלהם = דודם   הדוד שלהן = דודן

ביסה	ביסו	ביסך	ביסך	ביסי	ביס:
ביסן	ביסם	ביסכן	ביסכם	ביסנו	
בולה	בולו	בולך	בולך	בולי	בול:
בולן	בולם	בולכן	בולכם	בולנו	

עוד (still, yet) is similarly inflected when it comes with a personal pronoun. ... עודך, עודך...
 עודי, עודך, עודך...

Are you still here?   האם אתה עודך פה?

2. In the inflection of a two-syllable singular feminine noun ending in הָ, whose first syllable is vocalized by a full vowel (×ו ×א ×י), the final "ה" changes to "ת" .

הדוּחָה שְׁלִי = דוּחָתִי	
הדוּחָה שְׁלִי = דוּחָתִי	הדוּחָה שְׁלִי = דוּחָתִי
הדוּחָה שְׁלִי = דוּחָתִי	הדוּחָה שְׁלִי = דוּחָתִי
הדוּחָה שְׁלֵנוּ = דוּחָתֵנוּ	
הדוּחָה שְׁלֵנוּ = דוּחָתֵנוּ	הדוּחָה שְׁלֵנוּ = דוּחָתֵנוּ
הדוּחָה שְׁלֵנוּ = דוּחָתֵנוּ	הדוּחָה שְׁלֵנוּ = דוּחָתֵנוּ

Note that, in the second persons plural, the long vowel קָמֶץ changes to the short vowel פֶּתַח: דוּחָתֵכֶם, דוּחָתֵכֶן. This change is due to the shift of accent to the suffixes כֶּם; כֶּן. As a rule, the Hebrew accent falls only on one of the radicals, but in order to distinguish in pronunciation between the final "ם" of כֶּם and the final "ן" of כֶּן, the accent is placed on these pronominal suffixes.

3. In the inflection of masculine nouns ending in הָ, the "ה" is dropped.

מוּרָה	מוּרו	מוּרְךָ	מוּרְךָ	מוּרִי	מוּרָה:
מוּרָן	מוּרָם	מוּרְכֶן	מוּרְכֶם	מוּרְנוּ	

II. **The מַפִּיק.** Note the dot in the "ה" of the third person feminine. This dot is called מַפִּיק, giving the "ה" consonantal force. The ending הַּ signifies the pronominal possessive and not the feminine ending of the noun.

an aunt — דוֹנָהּ	a female teacher — מוֹרְתָהּ
her uncle — דוֹנָהּ	her male teacher — מוֹרְתָהּ

III. **The Definiteness of the Inflected Noun.** When a noun is inflected it is automatically definite, and consequently does not require the definite article הַּ. Being definite, it must be preceded by the particle אֵת when it is the direct object of a verb.

I see my uncle. { אֲנִי רוֹאֶה אֵת הַדּוֹד שְׁלִי.
אֲנִי רוֹאֶה אֵת דּוֹדִי.

IV. **Prepositions Attached to an Inflected Noun.** Since an inflected noun is definite, without the express use of the definite article הַּ, all prepositions attached to such a noun retain their regular vocalization.

In my bag — בְּשַׁקִּי	=	בְּשַׁק שְׁלִי
To my bag — לְשַׁקִּי	=	לְשַׁק שְׁלִי
In my head — בְּרֹאשִׁי	=	בְּרֹאשׁ שְׁלִי
To my head — לְרֹאשִׁי	=	לְרֹאשׁ שְׁלִי

V. **An Adjective Qualifying an Inflected Noun.** When an inflected noun is qualified by an adjective, the adjective must have the definite article. The adjective is not inflected.

My good uncle — הַדּוֹד הַטּוֹב שְׁלִי = דּוֹדִי הַטּוֹב
My dear aunt — הַדּוֹרָה הַיְקָרָה שְׁלִי = דּוֹרְתִי הַיְקָרָה

חלום של חיט

הדוד של דן היה חיט. יום אחד בא דן אל דודו, ואמר לו:
— דודי, היום יום ההלדת שלי. אני בכר נער גדול, ואני רוצה להיות
חיט.

— יום הלדת שמח! קרא הדוד. יש לי מתנה בשבילך. אני רואה
שגדלת הרבה במשך השנה שעברה, ולכן אני מוכן להיות מורך. זאת
היא המתנה שלי. ועכשו אני רוצה לדעת אם אתה חלמת חלום
בלילה שעבר, ואם כן, מה היה חלומך.

הנער חשב רגע, וענה:

— הנה חלומי. היה יום חג. רציתי לצאת לרחוב. רחצתי את הידים
ואת הפנים. חבשתי את הכבע על ראשי. לקחתי את מעילי הארוך,
והנה המעיל כבד מאד. שמתי את ידי בפיס, והנה ביסי מלא כסף.
הייתי שמח מאד. ספרתי את הכסף. קפצתי משמחה וקראתי: "אני
עשיר!"

— חלום נפלא! אמר הדוד. אף פעם לא חלמתי חלום כזה. בוא הנה
מחר.

למחרת חזר דן אל דודו. החיט חזר על שאלתו:

— דן, מה היה חלומך בלילה שעבר?

— הנה חלומי, ענה הנער. אחרי הצהרים חזרתי הביתה. הלכתי אל
הגן. בגן ראיתי עץ גבוה. העץ היה מלא תפוחים. רציתי לאכל תפוח.
עליתי על העץ, והנה אני רואה שהתפוחים הם לא תפוחים פשוטים,
אבל הם של זהב. הייתי שמח מאד.

— חלום מענין! אמר הדוד. אף פעם לא חלמתי חלום כזה. דן, בוא
הנה מחר.

למחרת חזר דן אל דודו. החיט חזר על שאלתו:

— דן, מה היה חלומך בלילה שעבר?

הנער חשב רגעים אחדים, וענה:

— הנה חלומי: היה יום יפה בקיץ. קמתי בשעה מקדמת, וישבתי

לתפר בגד. החלון היה פתוח. הקולות של החברים שלי, שעמדו על המדרגה בחוץ, קדרו דרך החלון. החברים קראו לי, אבל בכל זאת לא זנתי מן המקום, ולא עזבתי את עבודתי. רציתי לגמר את הבגד. עבדתי יום שלם. לא נחתי אפילו רגע, ולא נגעתי באכל במשך כל היום. השמש כבר שקעה ואני עוד תופר. בשעה מאחרת בלילה גמרתי לתפר את הבגד. הייתי עיף, אבל שמח. בחוץ היה חשך, אבל בלב היה אור.

באשר הדוד שמע את החלום הזה, הוא נתן נשיקה חמה לדן, וקרא בשמחה רבה:
— יפוי! דן, שב פה על הכסא. הנה חוט ומחט. חלומך הוא באמת חלום של חיט!

Exercises — תרגילים

I. Answer in complete sentences:

1. למה בא דן אל דודו?
2. מה שאל הדוד את דן?
3. מדוע היה המעיל של דן כבד?
4. מה ראה דן בגן?
5. מדוע לא יצא דן אל החברים שלוו?

II. Translate: (Use the nouns in the inflected form)

1. A beautiful river (crosses) passes through our town.
2. This apple is hard; it is impossible to eat it.
3. I loved her voice.
4. Our holy Torah is dear to us.
5. The shepherd counted his sheep.
6. I had a hole in my pocket.
7. Our teacher (f.) repeated her question several times.
8. Where will you (m.pl.) go (travel) this summer?
9. The tailor sat in the room a whole day and sewed for me a new garment.
10. She is a wonderful woman. There are not many such wonderful women in the world.
11. The lad was happy when the tailor gave

him (to him) a needle and thread. 12. There is a heavy cloud over (on) my head. 13. I (m.) am happy that you (f.s.) read my poem. 14. The next day the boys returned to their uncle. 15. My aunt gave me a precious gift for my birthday. 16. In our street stands a tall statue of a great poet.

III. Put the nouns in the inflected form:

7. החלום שלך מענין.	1. הכיס שלהם.
8. הדורה היקרה שלי גרה בירושלים.	2. הרחוב שלכם יפה.
9. היום שלנו ארוך.	3. הסוף שלו היה רע.
10. שלחתי לה את התורה שלי.	4. באור שלך נראה אור.
11. הצחוק שלה עצוב.	5. קחי את החוט שלך.
12. הקול שלו נפלא.	6. לבשתי את המעיל החדש שלי.

שְׁעוֹר לֹא (31)

kissed	נָשַׁק (לְנָשַׁק)	palace	אַרְמוֹן (אַרְמוֹנוֹת)
Spain	סְפָרַד	instead; in place of	בְּמָקוֹם
Arab	עַרְבִי (עַרְבִים)	tear, <i>n.f.</i>	דְּמְעָה (דְּמְעוֹת)
command; order, <i>n.f.</i>	פְּקוּדָה (פְּקוּדוֹת)	court; yard, <i>n.f.</i>	חָצֵר (חֲצָרוֹת)
rode		cut	חָתַךְ (לְחַתֵּךְ)
Holder of a high office	רָכַב (לְרַכֵּב)	friend	יָדִיד (יָדִידִים)
in biblical and medieval times; minister in Israeli cabinet	שָׂר (שָׂרִים)	Jew	יְהוּדִי (יְהוּדִים)
Thank God	בָּרוּךְ הוֹשֵׁם	honest; upright; straight; directly	יֵשֶׁר, יִשְׁרָה
how are you? (<i>m.s.</i>)	מָה שְׁלוֹמְךָ?	anger	
how are you? (<i>f.s.</i>)		language; tongue, <i>n.f.</i>	לָשׁוֹן (לָשׁוֹנוֹת)
to obey	לְשַׁמַּע בְּקוֹל	incident; happening	
		by chance, incidentally	בְּמְקֵרָה
		against	
		pleasant	נְעִים, נְעִימָה

מִנְתַּחַם וְחַיִּים בְּיַד לָשׁוֹן. (משלי י"א, 21)

גְּרָמַר — דְּקָדוּק

I. The Inflection of a Singular Two-syllable Noun.

1. Two-syllable nouns whose first syllable is vocalized by a פֶּתַח or חֵיָיִק, and the second is vocalized by a full vowel,

חֵלֶן תַּפּוּחַ סָבִין שְׁעוֹר צָפוֹר

do not undergo any inner vowel changes in the inflection.

חלונָה	חלונו	חלונָה	חלונָה	חלוני	חלון:
חלונָן	חלונָם	חלונָן	חלונָכם	חלונָנו	

2. In two-syllable nouns whose first syllable is vocalized by a קמץ, and the second is vocalized by a full vowel,

יָדִיד אָהוּב שְׁלוֹם

the קמץ changes to a שְׁנא, while the second vowel remains unchanged. The change is due to the shift in accent in the inflection from the second radical to the third:

הַיָּדִיד שְׁלִי = יָדִידִי

If the first consonant is a guttural, the קמץ changes to a חטף-פתח .

שְׁלוֹמָה	שְׁלוֹמוֹ	שְׁלוֹמָה	שְׁלוֹמָה	שְׁלוֹמִי	*שְׁלוֹם:
שְׁלוֹמָן	שְׁלוֹמָם	שְׁלוֹמָן	שְׁלוֹמָכֶם	שְׁלוֹמָנוּ	
אֲרוֹנָה	אֲרוֹנוֹ	אֲרוֹנָה	אֲרוֹנָה	אֲרוֹנִי	אֲרוֹן:
אֲרוֹנָן	אֲרוֹנָם	אֲרוֹנָן	אֲרוֹנָכֶם	אֲרוֹנָנוּ	

II. The Inflection of נָגַד :

נָגְדָה	נָגְדוּ	נָגְדָה	נָגְדָה	נָגְדִי
נָגְדָן	נָגְדָם	נָגְדָן	נָגְדָכֶם	נָגְדָנוּ

III. The Expression מָה שְׁלוֹמָךְ?, etc. This expression renders the English “how are you?”, “how do you feel?”, as the Hebrew word שְׁלוֹם means welfare, well-being as well as peace.

*Note: The inflection of the noun בְּחוּר is based on the assumed existence of the alternate form בְּחוּר . Hence its inflected form is as follows:

בְּחוּרִי, בְּחוּרָה, בְּחוּרָךְ...

— האם אתה יודע מי הוא האיש הזה?

— בן. הוא משורר ערבי עני.

— אל תהיה עצוב. חתך את לשונו הרעה, ולא יהיה לך מה לראגו!
אמר המלך בשקט.

בלב כבד חזר שמואל בערב הביתה. הוא ישב ויחשב על המקרה שקרה לו בבקר, ועל הפקודה של המלך. פתאם הוא קם ממקומו, הלך אל הארון ולקח משם מעטפה שהיה בה כסף. הוא ספר את הכסף, שם אותו בכיסו, והלך ישר אל הבית שבו גר המשורר הערבי. — אני יודע שאתה עני, אמר שמואל למשורר, ולי יש, ברור השם, עשר רב. בכקשה, קח את הכסף הזה. לך וקנה אכל, נרות ובגדים בשביל המשפחה שלך.

דמעות עמדו בעיניו של המשורר. הוא נשק את הידים של שמואל, ואז אמר:

— תודה רבה. עכשו אני רואה שטעית. אתה באמת איש נפלא וצדיק. לעולם לא אשכח את הצדקה שעשית עמי. סלח לי על הדברים הרעים שאמרתי נגדך הבקר.

אחרי ימים אחדים רכבו המלך ושמואל ברחובות של העיר. היה מזג-אוויר נפלא. הרחובות היו מלאים אנשים ושוטרים. האנשים דחפו זה את זה כדי לראות את המלך, והרעש גדל משעה לשעה. פתאם שמעו קול מן המדרכה:

— "ברכות למלך! ברכות לשמואל היהודי!"

— האם אתה יודע מי האיש הזה? שאל המלך.

— בן, ענה שמואל. זה הוא המשורר הערבי העני.

— מדוע לא שמעת לפקודתי? מדוע לא חתכת את לשונו? קרא המלך בכעס.

— אדוני המלך, ענה שמואל, לא עשיתי דבר נגד פקודתך. שמעתי בקולך ועשיתי כמו שאמרתי. פקודתך הייתה לחתך את לשונו הרעה. כך עשיתי. חתכתי את לשונו הרעה, ובמקומה נתתי לו לשון טובה!

Exercises — תרגילים

I. Answer in complete sentences:

1. מי היה שמואל הנגידי?
2. מה שמע שמואל בדרך לארמון?
3. מה הייתה הפקודה של המלך?
4. מה עשה שמואל כאשר חזר הביתה בערב?
5. איך "חתך" שמואל את הלשון הרעה של הערבי?

II. Translate: (Use the inflected form of the noun)

1. The door of your (f.s.) closet is always open.
2. We (m.) are happy to hear that she is well.
3. The man said to the waiter in anger: "You (m.s.) gave me water instead of wine."
4. Our good friend lived in Spain for many years.
5. All the people love him because he is a very honest man.
6. English is a difficult language.
7. A man's house is his palace.
8. Thank God, he is well.
9. The king gave an order to his minister.
10. Dan, go straight to the tailor, don't stop (stand) in the yard.
11. I cut the bread into (to) small pieces and gave them to my bird.
12. During the summer many pleasant incidents happened to us.
13. What happened to you (f.s.)? Why do you have tears in the eyes?
14. There are Jews in almost every country in the world.
15. When an Arab wants to cross the desert, he rides on a camel.
16. What do you (m.s.) have against me?

III. Put the nouns in the inflected form:

7. הידיר שלך	1. התפוח שלהם
8. התורה שלנו	2. הארון שלכם
9. המקום שלהם	3. התכשיט שלך
10. הסבין שלו	4. השעור שלנו
11. הארמון שלך	5. האחות שלך
12. הרועה שלי	6. הלשון שלה

שעור לב (32)

afforested	יער (ליער)	bus	אוטובוס (אוטובוסים)
address	כתבת (כתבות)	Elath	אילת
Negev	נגב	U.S.A.	ארצות הברית
told; recounted	ספר (לספר)	visited (a person)	בקר (לבקר) את
busy; occupied	עסוק, עסוקה	visited (a place)	בקר (לבקר) ב...
Passover	פסח	visit <i>n.m.</i>	בקור (בקורים)
fruit	פרי (פרות)	requested; sought	בקש (לבקש)
Kibbutz; a collective	קבוץ (קבוצים)	blessed	ברך (לברך)
received; accepted	קבל (לקבל)	raised; grew, <i>v.tr.</i>	גדל (לגדל)
described	תאר (לתאר)	spoke	דבר (לדבר)
to immigrate to Israel	} לעלות לארץ	regards; greetings	{ דרישת שלום (דרישות שלום)
by chance		במקרה	
bathing suit	בגד-ים	vacation	חפשה (חפשות)

הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. (תהלים קלג, 1)

דקדוק — GRAMMAR

The פעל. The stem of the Hebrew verb comes in several בנינים* (structures; themes). Each בנין expresses a different theme of

---

*Note: The names of the various בנינים are derived from the word פעל ("verb" in Hebrew), with the vocalization of the third person masculine singular in the past of each respective בנין.

Thus: הוא גמר — פעל
                 הוא דבר — פעל

the verb. While in English different words may be necessary to express these various themes, Hebrew uses the same stem but in a different בְּנֵי. Thus far, we have studied the verb only in the בְּנֵי of פָּעַל, which represents the basic theme of the verb. We are now going to study the verb in the בְּנֵי of פָּעַל.

The פָּעַל of actional verbs renders them intensive in meaning. It may thus be called "the intensive." The intensive meaning of certain verbs in the פָּעַל was eroded in the course of time. However, these verbs still remain intensive in form.

to break — לִשְׁבֵר   to shatter; smash — לִשְׁבֵר
to count — לִסְפֹּר   to recount; to tell — לִסְפֹּר

The פָּעַל of stative verbs gives them causative meaning.

to grow — לִגְדֹל   to cause to grow; raise — לִגְדֹל
to sleep — לִישָׁן   to put to sleep — לִישָׁן

The פָּעַל is also used to form denominative verbs (verbs derived from nouns). Thus, from the nouns גֶּשֶׁר and יַעַר are derived the verbs לִגְשֹׁר — to bridge and לִיעֹר — to afforest, respectively.

I. The Infinitive of the שְׁלֵמִים Verbs in the פָּעַל :

לִּשְׁבֹּר — לִּשְׁבֹּר

1. The prefix "ל" is vocalized by a שוּא.
2. The first radical by a פִתּוּחַ.
3. The second radical gets a דְגֵשׁ and is vocalized by a צִירָה.

II. The Conjugation of the Present and the Past of a שְׁלֵמִים Verb in the פָּעַל :

to speak — לְדַבֵּר

הוּוּ:

מְדַבְּרִים	אנחנו, אתם, הם	מְדַבֵּר	אני, אתה, הוא
מְדַבְּרוֹת	אנחנו, אתן, הן	מְדַבֶּרֶת	אני, את, היא

עבר:

אנחנו דברנו	אתם דברתם	את דברת	אני דברתי
אתן דברתן	הם, הן דברו	היא דברה	אתה דברת
		הוא דבר	

III. The Conjugation of the Present and Past of a שְׁלֵמִים Verb in the פֻּעַל whose Middle Radical is "א" or "ר" :

לתאר — to describe

הווה:

מתארים	אנחנו, אתם, הם	מתאר	אני, אתה, הוא
מתארות	אנחנו, אתן, הן	מתארת	אני, את, היא

עבר:

אנחנו תארנו	אתם תארתם	את תארת	אני תארתי
אתן תארתן	הם, הן תארו	היא תארה	אתה תארת
		הוא תאר	

Note that the first radical in the infinitive and present is vocalized by a קָמֶץ instead of a פֶּתַח. In the past it is vocalized by a צִירָה (x) instead of a חִירִיק (x). The reason for these changes is to compensate for the loss of the דָגֵשׁ in the middle radical.

Verbs whose middle radical is "ה", "ח" or "ע" are conjugated like regular verbs without compensation for the loss of the דָגֵשׁ. E.g.,

למהר — to hurry

הווה:

ממהרות	ממהרים	ממהרת	ממהר
--------	--------	-------	------

עבר:

מהרה	מהר	מהרת	מהרת	מהרתי
מהרו	מהרו	מהרתן	מהרתם	מהרנו

מכתב

אילת, יום ג', ח' בניסן תש...
 לנעקב היקר, שלום רב,
 קבלתי את מכתבך עם הברכות ליום ההלדת שלי לפני שבועים.
 תודה רבה.
 לא עניתי לך מיד, כי הייתי עסוק מאד במעבדה, ולא היה לי זמן
 לכתב לך אפילו שורות אחדות.
 לפני ימים אחדים קבלנו חפשה. יצאתי עם חברים לבקר בנגב.
 נסענו באוטובוס. לנהג שלנו היה קול נעים מאד. במשך כל הנסיעה
 הארפה הוא שר, והאנשים באוטובוס שרו יחד אתו. היה שמח מאד.
 בקרנו בקבוצים רבים. אל תחשב שהנגב הוא מדבר. נכון, יש שם
 מעט מים, ובכל זאת עושים החלוצים דברים נפלאים. הם בונים
 ומייערים את הנגב. הם מגדלים שם צאן וגם פרות רבים.
 פגשנו בנגב עולים מארצות רבות. ערב שלם ישבנו אתם, והם
 ספרו לנו על החיים החדשים שלהם בארץ. היה מענין מאד לשמע
 את הרשמים שלהם.
 אתמול באנו לאילת. נהיה פה ימים אחדים. נעים מאד פה
 עכשו. עוד אין הרבה תזרים בעיר, ומזג האויר נפלא.
 את המראה של אילת, אם אינני טועה, תארתי לך כבר במכתבי
 אחרי בקורי בקיץ שעבר, ואני לא צריך לחזר על זאת עוד פעם. עכשו
 אני רוצה לספר לך על דבר נעים שקרה לי אתמול.
 לקחתי בגד-ים ויצאתי מן המלון. את מי אתה חושב פגשתי
 במקרה בדרך לים? את דוד כהן! אתה בנדאי זוכר אותו מבית הספר.
 הוא היה אז נער קטן וחלש. מאז הוא גדל הרבה, ועכשו הוא בחור
 גבוה וחזק. הוא ספר לי שהוא עלה לארץ לפני שנים אחדות. הוא
 היה פועל פשוט, ועבד במקומות רבים בארץ. עכשו הוא דיג באילת.
 דברנו הרבה על החברים שלמדנו אתם יחד בארצות הברית.
 הוא עוד זוכר כל חבר וחסד. הוא בקש אותי לתת לך דרישת שלום
 חמה.

חג הפסח קרוב לבוא, לכן, אני מברך אותך בחג שמח. אל תשכח
לחת דרישת שלום להורים שלך. להתראות בקרוב!

ידידך הטוב,

מיכאל

שים לב לכתבת החדשה שלי, שכתבתי על המעטפה באותיות
גדולות.

Exercises — תרגילים

I. Answer in complete sentences:

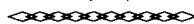
1. מדוע לא ענה מיכאל מיד על המכתב של חברו?
2. מה הם המקומות שמִיכָאל בִקֵר בָּהֶם?
3. מה מגדלים החלוצים בנגב?
4. את מי פגשו מיכאל והחברים שלו בנגב?
5. איזה מקרה נעים קרה למיכאל באילת?

II. Translate:

1. He told me many interesting things about life in the United States.
2. Before I left the house, grandfather put his hands on my head and blessed me.
3. I am requesting you (m.pl.) not to make noise.
4. He speaks Hebrew almost without mistakes.
5. These fruits grew in our garden.
6. She received a very nice gift from her parents.
7. When I visited you (m.s.) yesterday, I forgot to give you regards from your sister.
8. His uncle raised him after his parents died.
9. I didn't think that your (f.s.) visit will be so short.
10. We got our vacation before the holiday of Passover.
11. Only a pen of a poet is able to describe the beauty of Elath at night.
12. Ruth, are you busy today in the afternoon?
13. The whole family immigrated to Israel last year.
14. Many new immigrants went directly to the kibbutz.
15. The pioneers built many kibbutzim in the country.

III. Conjugate the following verbs in the present and past:

לְקַבֵּל   לְבַקֵּשׁ   לְבָרֵךְ

שעור לג (33)

anything	כלום	treasure	אוֹצֵר (אוֹצְרוֹת)
nothing	לא כלום	only; but	אֶלָּא
taught	לְמַד (לְלַמֵּד)	rain	גֶּשֶׁם (גְּשָׁמִים)
advice; plan	עֲצָה (עֲצוֹת)	speech; talk	דְּבוּר (דְּבוּרִים)
hoped	קָנָה (לְקוֹוֹת)	sowed	זָרַע (לְזַרְעַ)
changed	שָׁנָה (לְשַׁנּוֹת)	waited for	חָבָה (לְחַבּוֹת) לְ...
lie, falsehood	שָׁקַר (שָׁקָרִים)	wisdom	חִכְמָה
finally; ultimately	סוּף סוּף	divided; distributed	חָלַק (לְחַלֵּק)
to be about	} לְעַמֵּד לְ...	dug	חָפַר (לְחַפֵּר)
to...		searched; looked for	חָפַשׁ (לְחַפֵּשׁ)
I have nothing	} אֵין לִי אֶלָּא	importance	חֲשִׁיבוּת
but		honored; esteemed	כָּבֵד (לְכַבֵּד)

מִשְׁנָה מְקוּם, מִשְׁנָה מְזָל. (מספרות יה"ב)

דְּקִיּוֹק — GRAMMAR

I. The Infinitive and the Conjugation in the Present and Past of a Verb in the ל"ה :

to wait — לְחַבּוֹת (חָבָה)

מְחַבֵּים	אֲנַחְנוּ, אַתֶּם, הֵם	מְחַבֶּה	אֲנִי, אַתָּה, הוּא
מְחַבּוֹת	אֲנַחְנוּ, אַתָּן, הֵן	מְחַבֶּה	אֲנִי, אַתָּה, הִיא

אֲנַחְנוּ חָבִינוּ	אֲנִי חָבִיתִי	<u>עבר:</u>	
אֲתָן חָבִיתֶם	אַתָּה חָבִיתָ	אֲתָּה חָבִיתָ	אַתָּה חָבִיתָ
הֵם, הֵן חָבּוּ	הִיא חָבְתָה	הוּא חָבָה	הִיא חָבְתָה

Note that the third radical "ה" undergoes identical changes in the פֻּעַל as it does in the פִּעֵל (see lesson 17).

II. שֵׁם הַפְּעוּלָה (Action Noun). The מִשְׁקָל (pattern) of the action noun of the שְׁלֵמִים in the פֻּעַל has the following form:

× 1 × ×

speech — (לְדַבֵּר) דְּבוּר — teaching; study — (לְלַמֵּד) לְמוּד

If the middle radical is א or ר, the שֵׁם הַפְּעוּלָה is as follows:

× 1 × ×

description — (לְתַאֵר) תְּאוּר

In the ל"ה verbs the "ה" changes to "י" :

× 1 × ×

a change — (לְשַׁנּוֹת) שְׁנוּי

III. The Verb "to rain." It is rendered by the verb לָרַדַת with the noun גֶּשֶׁם as its subject.

It rains. יוֹרֵד גֶּשֶׁם.

It rained. יָרַד גֶּשֶׁם.

It will rain. יֵרַד גֶּשֶׁם.

הַאוֹצָר

בְּעִיר אַחַת חֵי אִישׁ עֲשִׂיר. הַבָּנִים שְׁלוֹ הָיוּ עֲצֵלִים וְלֹא רָצוּ לַעֲבֹד. הֵם הָיוּ עוֹשִׂים רָשָׁם שֶׁהֵם עֲסוּקִים, אָבָל בְּאֶמֶת לֹא עָשׂוּ כְּלוּם. כָּל יוֹם נִיוֹם כִּפְאֶשֶׁר הָיוּ חוֹזְרִים הַבֵּיתָה מִן הַחוּץ, הָאָב הָיָה שׂוֹאֵל אוֹתָם: "מָה עֲשִׂיתֶם הַיּוֹם בַּחוּץ?" תָּמִיד הָיָה מְקַבֵּל אוֹתָהּ הַתְּשׁוּבָה: "הֵיינו עֲסוּקִים פֶּה וְשָׁם."

הָאָב יָרַע שְׂזָה שְׁקָר, אָבָל הוּא הָיָה טוֹלֵחַ לָהֶם. כִּפְאֶשֶׁר הָאָב רָאָה שְׂאִין סוֹף לְדַבֵּר, הוּא בָּחַר סְפוּרִים וּמִשְׁלִים יָפִים עַל הַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל

העבודה, והיה מספר אותם לבנים. האב קנה שזה יעשה רשם חזק על הבנים. אבל כל הדבורים, כל המשלים וכל הספורים לא עשו שום רשם על הבנים. הם לא בברו אותו, ולא שנו את הדרך הרעה שלהם. שנים עברו, והאב לא ראה שנוי לטובה. הבנים גדלו והיו לאנשים ועוד לא רצו לשנות את הדרך שלהם.

האב דאג מאד, ולא ידע איך לנהג בבנים שלו. סוף סוף מצא עצה נפלאה. הוא חלק את הכסף שלו לעניים, ולא ספר לבנים מה שהוא עשה. באשר האב עמד למות, הוא אסף את הבנים שלו על-יד מטתו ואמר להם:

— בנים יקרים, הייתי חיים ארבים, ועכשו אני עומד למות. אין לי אלא שדה אחד לתת לכם. אבל בשדה הזה יש אוצר גדול. חפרו בשדה ותמצאו אותו.

אחרי זמן קצר מת האב. הבנים חשבו שהאב שם בשדה את הכסף והזהב, את התכשיטים והאבנים היקרות שהיו לו. הם לא חכו זמן רב והלכו ישר לשדה לחפש את האוצר. הם חפרו וחפשו, אבל את האוצר לא מצאו. אז אמר אחד מן הבנים:

— אחים, רי, בכר חפרנו בכל השדה. ואין עוד תקנה שנמצא את האוצר. מה עוד אפשר לעשות? בודאי אבא טעה.

— עכשו אפשר לזרע ולגדל פרות, אמר אחד מן האחים.

האחים קבלו את העצה הזאת, וזרעו את השדה.

השנה היתה ברוכה. גשמים רבים ירדו, והפרות גדלו יפה. בסוף של הקיץ אספו האחים את הפרות. הם מכרו אותם בשוק במחיר גבוה, וקבלו הרבה כסף. אז ראו האחים את החכמה של האב, והם קראו פה אחד:

— העבודה היא האוצר!

Exercises — תרגילים

I. Answer in complete sentences:

1. איזה ספורים היה האב מספר לבנים?
2. מה עשה האב בכסף?
3. מדוע חפרו האחים בשדה?
4. מה קרה אחרי שזרעו האחים את השדה?
5. איך ראו האחים את החכמה של האב?

II. Translate:

1. She looked for the book in the library, but she did not find it.
2. He has nothing but one field, and he does not know how to divide it among his sons.
3. In Israel it rains in the fall, but it does not rain in the summer.
4. I waited a whole hour for you (f.s.) in the street, but you did not come.
5. I (f.) hope to see you (m.s.) soon.
6. We (f.) don't want to hear empty talk or lies.
7. How much money did you (m.pl.) get when you sold the fruit in the market?
8. I (m.) don't think that it is possible to teach a lazy boy to love work.
9. We were about to go out from the house when suddenly rain came down.
10. The wisdom of a man is his treasure.
11. He spoke a lot, but he didn't say a thing.
12. You (m.s.) gave him good advice, but he did not accept it.
13. I (m.) hope that ultimately you (m.pl.) will see the importance of prayer.
14. The Torah teaches us that every son has to honor his parents.
15. We dug (in) the garden and we wanted to sow, but a strong wind came and we ran quickly home.
16. When he came to Israel, he changed his name to a Hebrew name.

III. Write the correct form of the verb. Follow the example given:

עָבַר — Past	הָיָה — Present	שֵׁם הַפֶּעַל — Infinitive
הוא דִּבֵּר	הוא מְדַבֵּר	לְדַבֵּר
היא	היא	1. לְקַבֵּל
את	את	2. לְשַׁנּוֹת
אנחנו	אנחנו (ז.)	3. לְלַמֵּד
אתם	אתם	4. לְקַוּוֹת
אתה	אתה	5. לְבָרֵךְ
אני	אני (ג.)	6. לְחַפֵּשׂ
הם	הם	7. לְסַפֵּר
את	את	8. לְחַכּוֹת
אתן	אתן	9. לְחַלֵּק
היא	היא	10. לְכַבֵּד

שעור לד (34)

bone, <i>n.f.</i>	עצם (עצמות)	other; another	אחר, אחרת
in essence; in fact	בעצם	last	אחרון, אחרונה
first	ראשון, ראשונה	at last; lately	באחרונה
at first	בראשונה	unless	אלא-אם-כן
tall; high	רם, רמה	cried	בכה (לבכות)
played (a game) ...	שחק (לשחק) ב...	clarified; checked	ברר (לברר)
hated	שנא (לשנא)	echo	הד (הדים)
parrot	תוכי	stupid; silly	טפוש, טפשה
aloud	בקול רם	ball; bullet	כדור (כדורים)
that is to say;	} זאת אומרת	substance; object;	} עצם (עצמים)
this means			

תן לאחרים, ויתנו לך. (מספרות יה"ב)

GRAMMAR — דקדוק

I. The Future and Imperative of **שְׁלָמִים** Verbs in the **פִּעֵל** : to speak — לְדַבֵּר

עתיד:

אנחנו נְדַבֵּר	אני אֲדַבֵּר
אתם תְּדַבְּרוּ	את תְּדַבְּרִי
אתן תְּדַבְּרְנָה	אתה תְּדַבְּרִי
הם יְדַבְּרוּ	היא תְּדַבֵּר
הן תְּדַבְּרְנָה	

צווי:

(אתם) דַּבְּרוּ	(אתה) דַּבְּרִי
(אתן) דַּבְּרְנָה	(את) דַּבְּרִי

II. The Future and Imperative of שלמים Verbs in the פעל whose Middle Radical is א or ר :

to describe — לתאר

עתיד:

אנחנו נתאר	אני אתאר
אתם תתארו	אתה תתאר
אתן תתארנה	את תתארי
הם יתארו	היא תתאר
הן תתארנה	הוא יתאר

צווי:

תארו (אתם)	תארי (את)	תאר (אתה)	תארנה (אתן)
------------	-----------	-----------	-------------

III. The Future and Imperative of ל"ה Verbs in the פעל :

to wait — לחכות (חכה)

עתיד:

אנחנו נחכה	אני אחכה
אתם תחכו	אתה תחכה
אתן תחכינה	את תחכי
הם יחכו	היא תחכה
הן תחכינה	הוא יחכה

צווי:

חכו (אתם)	חכי (את)	חכה (אתה)	חכינה (אתן)
-----------	----------	-----------	-------------

IV. The Use and Inflection of עצם. In addition to its various meanings, this noun also means "self." In this sense, it is used only in the inflected form.

עצמי	עצמך	עצמך	עצמו	עצמה
עצמנו	עצמכם	עצמכן	עצמם	עצמן

הוא אוהב את עצמו. He loves himself.

אני כועס על עצמי. I am angry at myself.

עָצָם is also used with the prepositions ... בְּ and ... לְ :

I did it by myself. עָשִׂיתִי זֹאת בְּעַצְמִי.

I said to myself. אָמַרְתִּי לְעַצְמִי.

V. The Pronoun זאת. Whenever the antecedent is general or indefinite, the feminine pronoun זאת is used.

I know this. אֲנִי יוֹדֵעַ זֹאת.

This means: זאת אוֹמֶרֶת:

This rule is not strictly adhered to in colloquial Hebrew, where often the masculine pronoun זה is used as well.

ההד

על־ידי יער אחד עמד בית קטן. בבית הזה גר ילד בשם משה.
משה אהב לשחק בחצר או ביער. יום אחד לקח משה בדור והלך
ליער. באשר הוא שחק בכדור, הוא אמר לעצמו: "אולי יש עוד ילד
ביער, אז אנחנו נשחק יחד".

משה קרא בקול רם:

— מי רוצה לשחק אתי בכדור?

והנה הוא שומע קול בא מן היער:

— לִשְׂחֹק אֶתִּי . . . . .

משה חשב שביער יש ילד אחר הרוצה לשחק אתו. הוא קרא

שוב:

— ילד בוא הנה, אני אחכה לך.

ושוב הוא שמע קול:

— אֶחֶב־כִּי לִךְ!

— אל תדבר כמו תביל! אמר משה בכעס. ושוב שמע קול:

— אֶל־ת־דַּבֵּר־כִּי־מוֹתֵי!

משה כעס עוד יותר ונצעק:

— אָני שׁוֹנֵא אוֹתְךָ! אַתָּה טִפְשׁ!

מִיָּד קִבַּל תְּשׁוּבָה מִן הַיֵּעַר:

— . . . ט - פ - שׁ!

בְּאִשֶּׁר מֹשֶׁה שָׁמַע זֹאת, הוּא צָעַק בְּכַעַס: אָנִי לֹא יָכוֹל לְסַבֵּל עוֹד!

— זֶה שֶׁקָּרָה גְּדוּלָּה! אָנִי אֶסְפֵּר אֶת הַכֹּל לְאַמָּא!

בְּעֵינַיִם מְלֵאוֹת דְּמָעוֹת רָץ מֹשֶׁה יֵשֶׁר הַבַּיִתָּה. בְּאִשֶּׁר הָאֵם רָאָתָה

אוֹתוֹ, הִיא נִשְׁקָה אוֹתוֹ, וְאָמְרָה:

— מֵאִין אַתָּה בָּא? מַה קָּרָה לְךָ? מֵדוּעַ אַתָּה בּוֹכָה?

— שׁחֲקַתִּי בַּיֵּעַר וְשֵׁם הָיָה יֶלֶד רַע מְאֹד, עָנָה מֹשֶׁה.

— בּוֹא אִתִּי אֶל הַיֵּעַר, וּנְבָרֵר מִי הוּא הַיֶּלֶד הַזֶּה, אָמְרָה הָאֵם.

הֵם הִלְכוּ לַיֵּעַר. חִפְּשׁוּ וְחִפְּשׁוּ וְלֹא מָצְאוּ יֶלֶד בַּיֵּעַר. אָז שָׁאַלָה

הָאֵם אֶת מֹשֶׁה:

— הָאֵם אַתָּה יָכֹל לְתַאֵר לִי אֶת הַמַּרְאֵה שֶׁל הַיֶּלֶד?

— אִין אָנִי יָכוֹל לְתַאֵר אוֹתוֹ, עָנָה מֹשֶׁה. לֹא רָאִיתִי אֶת הַפָּנִים שְׁלוֹ.

רַק שָׁמַעְתִּי אֶת קוֹלוֹ.

— אִם כֵּן, אָמְרָה הָאֵם, מַה עָשָׂה לְךָ הַיֶּלֶד הַרַע?

— בְּרֵאשׁוֹנָה הוּא חֹרֵר כְּמוֹ תְּכִי עַל כָּל מְלָה וּמְלָה שְׁאִמְרַתִּי. בְּאַחֲרוֹנָה

הוּא קָרָא לִי "טִפְשׁ".

אָז אָמְרָה הָאֵם:

— מֹשֶׁה, אַתָּה טְעִיתָ. דַּע לְךָ, לֹא הָיָה יֶלֶד אַחֲרַי בַּיֵּעַר. זֶה הָיָה הַחֵדֶר.

בְּעֵצָם מִי הָיָה הַרְאִשׁוֹן שְׁאָמַר "טִפְשׁ"? אַתָּה! אֵל תִּקְנֶה לְשִׁמְעַע מַלְיָם

יְפוֹת אֶל־אֶם-כֵּן אַתָּה תְּדַבֵּר בְּמַלְיָם יְפוֹת. זֹאת אוֹמְרַת: כִּבְדֵּר אֶת

הַחֲבָרִים שְׁלֶךְ, וְהֵם יִכְבְּדוּ אוֹתְךָ!

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. מה אהב משה לעשות?
2. מה חשב משה באשר הוא שמע קול מן היער?
3. מדוע בכה משה?
4. למה הלכה האם עם משה אל היער?
5. מה אפשר ללמד מן ההר?

II. Translate:

1. I will not play ball with you (m.s.) today unless you (will) come immediately after school. 2. She wrote the last letter by herself. 3. Who was the first Hebrew in the world? 4. Don't (m.s.) cry over (on) things that have already passed. 5. Wait (f.s.) for me in the railway station (station of the train). 6. Why is your (f.s.) face so sad lately? 7. Is it possible to teach a stupid man to be wise? 8. Change (m.pl.) the verb from past to future. 9. Every voice has an echo. 10. In the beginning, I thought that Hebrew is a difficult language. 11. We hope that you (m.s.) will change your bad ways. 12. She will look by herself for the answer in another book. 13. "I will not forgive you (m.s.) if you will not respect the Torah," said the father with anger. 14. Will you (m.pl.) know what to do if you will get great wealth? 15. Speak (f.s.) in a loud voice, please! 16. It is difficult to run against the wind.

III. Change from the past to the future:

7. אתה למדת	1. אני חפשתי
8. אתם שניתם	2. הוא ספר
9. אתן כפרתן	3. הם קוו
10. אתה קבלת	4. היא דברה
11. הם חלקו	5. אנחנו שחקנו
12. הוא תאר	6. את חבית

שְׁעוֹר לַה (35)

tore	קָרַע (לְקָרַע)	toilet	בֵּית שְׂמוּשׁ = שְׂרוּתִים
broke; shattered	שָׁבַר (לְשָׁבַר)	ink, <i>n.m.&f.</i>	דִּיו
mischievous, <i>n.&adj.</i>	} שׁוֹכֵב (שׁוֹכְבִים)	stepped on; trod	דָּרַךְ (לְדָרֵךְ)
		studies, <i>n.pl.</i>	לְמוּדִים
dress	שְׂמָלָה (שְׂמָלוֹת)	kind; gender; sex	מִין (מִינִים)
spilled; poured out.	שָׁפַךְ (לְשָׁפַךְ)	deed	מַעֲשֵׂה (מַעֲשִׂים)
was silent, kept silent	} שָׁתַק (לְשָׁתַק)	flower	פֶּרַח (פְּרָחִים)
		drew; painted	צִיָּר (לְצַיֵּר)
picture	תְּמוּנָה (תְּמוּנוֹת)	drawing	צִיּוֹר (צִיּוּרִים)
dining room	חֲדַר אֹכֵל	wall	קִיר (קִירוֹת)

אֵיזֶהוּ חֵכֶם? הַלּוֹמֵד מִכָּל אָדָם! (פְּרָקֵי אֲבוֹת)

דְּקָדוּק — GRAMMAR

I. Construct State. The English preposition "of," used both in a possessive or a qualitative sense, may be expressed in Hebrew in one of two ways:

1. By **שֶׁל**:

A man's voice = a voice of a man — קוֹל שֶׁל אִישׁ

A heart of gold — לֵב שֶׁל זָהָב

2. By juxtaposing both nouns in a dependent relationship, called **סְמִיכוּת** (the construct state), with the word **שֶׁל** being omitted:

קוֹל אִישׁ לֵב זָהָב

If the two nouns are definite, then the first noun loses its definite article in the **סְמִיכוּת**. הקוֹל שֶׁל הָאִישׁ = קוֹל הָאִישׁ .

II. Prepositions Attached to a Definite Noun סְמִיכוֹת. Since the first noun is definite without the use of the definite article, all prepositions attached to the noun retain their regular vocalizations.

בְּסוֹף שֶׁל הַסְּפוּר = בְּסוֹף הַסְּפוּר
 לְסוֹף שֶׁל הַסְּפוּר = לְסוֹף הַסְּפוּר

III. Inner Vowel Changes in the סְמִיכוֹת. There are many nouns that undergo inner vowel changes while others do not. It is too early at this stage to give all the rules. However, here are some of the rules:

A. Singular nouns which remain unchanged in the סְמִיכוֹת :

1. Monosyllabic nouns with full vowels: אֵי, אִו, אֵו

הַשִּׁיר שֶׁל הַצֶּפֶר = שִׁיר הַצֶּפֶר
 הַקּוֹל שֶׁל הַנְּבִיא = קוֹל הַנְּבִיא
 הַבּוֹל שֶׁל הַדָּאָר = בּוֹל הַדָּאָר

2. All singular segolate nouns (two-syllable nouns whose second syllable is vocalized by a סְגוּל):*

הַמֶּלֶךְ שֶׁל הָעוֹלָם = מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 הַסֵּפֶר שֶׁל הַתּוֹרָה = סֵפֶר הַתּוֹרָה

The noun חֶדֶר is an exception to this rule. It becomes חֶדֶר in the סְמִיכוֹת .

dining room — חֶדֶר אֶכֶל = חֶדֶר שֶׁל אֶכֶל
 children's room — חֶדֶר הַיְלָדִים = חֶדֶר שֶׁל הַיְלָדִים

*Note: The inflection of the segolate noun, singular and plural, is found in lessons 65, 66.

3. Two-syllable nouns, whose first syllable is vocalized by a פֶּתַח or a חִירִיק , and the second is vocalized by a full vowel: (אֵי, אֹ, וּ)

השעור של התלמיד = שעור התלמיד
 החלון של החדר = חלון החדר
 הסכין של המטבח = סכין המטבח

4. All monosyllabic nouns which are vocalized by a פֶּתַח remain unchanged in the סְמִיכוֹת .

העם של ישראל = עם ישראל
 הגן של העיר = גן העיר

- B. Singular Nouns that Undergo Inner Vowel Changes. In all two-syllable singular nouns, whose first syllable is vocalized by a קָמֶץ and the second is vocalized by a full vowel (אֵי, אֹ, וּ), the קָמֶץ changes to a שׁוּא .

השלום של האיש = שלום האיש
 הנביא של אמת = נביא אמת
 הארון של הקדש = ארון הקדש

IV. Singular Feminine Nouns in the סְמִיכוֹת .

1. The ending הָא of feminine nouns changes to תָא :

הדודה של הילד = דודת הילד
 השמלה של הנערה = שמלת הנערה

2. The ending "ת" of feminine nouns remains unchanged:

הדלת של הבית = דלת הבית

V. Plural Nouns in the סְמִיכוֹת .

1. The plural ending $\times$ ים and the dual ending $\times$ ים change to $\times$ י:

הַתְּלַמִּידִים שֶׁל הַבַּתָּה = תְּלַמִּידֵי הַבַּתָּה

הַרְגָּלִים שֶׁל הַבַּחּוּר = רְגְלֵי הַבַּחּוּר

2. The plural ending $\times$ ות remains unchanged:

הַקִּירוֹת שֶׁל הַחֶדֶר = קִירוֹת הַחֶדֶר

הַבַּחוּרוֹת שֶׁל הָאוּנִיבֶרְסִיטָה = בַּחוּרוֹת הָאוּנִיבֶרְסִיטָה

VI. Plural Nouns that Undergo Inner Vowel Changes.

Plural nouns having the form:

$\times \times \times$ ים — ילְדִים, סְפָרִים

change in the סְמִיכוֹת either to

ילְדֵי הַבַּתָּה — ילְדֵי $\times \times \times$ י

or

סְפָרֵי הַיְלָד — סְפָרֵי $\times \times \times$ י

There is, however, no rule by which to determine whether the first vowel will be a פֶּתַח as in ילְדֵי, or a חִירִיק as in סְפָרֵי. For further refinements, see lesson 66.

VII. The Accent in the סְמִיכוֹת . In the סְמִיכוֹת, the two nouns are treated as one hyphenated concept. Hence, the first noun loses its primary accent, retaining only a secondary stress.

הַקּוֹל שֶׁל הַיְלָד = קוֹל-הַיְלָד

Because of the shift of the primary accent, in a two-syllable noun whose first syllable is vocalized by the long vowel קָמֶץ (e.g., שְׁלוֹם), the קָמֶץ changes to a שְׁוֹא .

הַשְׁלוֹם שֶׁל הָאִישׁ = שְׁלוֹם-הָאִישׁ

For the same reason, when the second syllable is vocalized by a פתח , the קמץ changes to the short vowel קמץ .

הדוֹדָה של המְלַצֵר = דודת־הַמְלַצֵר
 המדְבָר של סיִי = מדְבַר־סיִי
 המשפָּחָה של האיִש = משפַּחַת־הַאיִש

חושם השוכב

חושם הִיָּה יָלַד שוֹכֵב. הוא הִיָּה עוֹשֶׂה מַעֲשִׂים רָעִים בְּבֵית הַסֵּפֶר, וְלֹא הִיָּה שָׁם לֵב לְלַמּוּדִים. הוא הִיָּה קוֹרֵעַ נֶזֶר וְזוֹרֵק עַל הַרְצָפָה אֶת חֲתִיכוֹת הַנֶּזֶר. הוא הִיָּה מְצִיר בְּגִיר כָּל מִינֵי תְמוֹנוֹת עַל הַלּוּחַ וְעַל קִירוֹת חֹדֵר הַשְּׂרוּתִים. הוא הִיָּה מְשַׁחַק בְּכַדּוּר בְּחֹדֵר הָאֵכָל וּמְשַׁבֵּר אֶת הַמְּנֹרוֹת. כִּאֲשֶׁר הָיוּ שׂוֹאֲלִים אוֹתוֹ: "מִי עָשָׂה אֶת הַדְּבָר הַזֶּה?", חוֹשֵׁם לֹא הִיָּה מַחְבֵּה אֶף רֶגַע, וְהִיָּה עוֹנֶה מִיָּד כְּמוֹ הַד:

— לֹא אָנִי! לֹא אָנִי!

פַּעַם אַחַת זָרַק חוֹשֵׁם אֶבֶן וְשִׁבַּר אֶת חִלּוֹן הַסֵּפֶרִיָּה.

— מִי שִׁבַּר אֶת הַחִלּוֹן? שָׁאַל הַמּוֹרֶה בְּכַעַס.

— לֹא אָנִי! עָנָה חוֹשֵׁם.

יוֹם אַחַד שִׁפֵּךְ חוֹשֵׁם דָּיו עַל שְׂמַלְת תְּלַמִּידָה. הַתְּלַמִּידָה בְּכַתֵּה וְסִפְרָה אֶת הַדְּבָר לַמּוֹרֶה.

— מִי שִׁפֵּךְ אֶת הַדָּיו עַל הַשְּׂמַלְהָ? שָׁאַל הַמּוֹרֶה.

— לֹא אָנִי! עָנָה חוֹשֵׁם.

פַּעַם אַחַת דָּרַךְ חוֹשֵׁם עַל פְּרָחֵי הַגֶּן.

— מִי דָרַךְ עַל הַפְּרָחִים? שָׁאַל הַמּוֹרֶה.

— לֹא אָנִי! עָנָה גַם הַפַּעַם חוֹשֵׁם.

יוֹם אַחַד צִיר חוֹשֵׁם כָּל מִינֵי צִיּוּרִים עַל קִירוֹת הַחֹדֵר.

— מִי צִיר עַל הַקִּירוֹת? שָׁאַל הַמּוֹרֶה בְּכַעַס.

— לֹא אָנִי! עָנָה חוֹשֵׁם.

— וּמִי כָּתַב אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה? שָׁאַל הַמּוֹרֶה.

— חושם לא שם לב לשאלת המורה, וקרא בקול רם: לא אני!
 — מה? לא אתה? אמר המורה. תמיד יש לך רק תשובה אחת "לא
 אני! לא אני!"

חושם שתק רגע, ואחרי־כן שנה את תשובתו, ואמר:
 — סליחה, אדוני המורה, אמרתי שקר. הפעם אני עשיתי זאת בעצמי!
 באשר שמעו זאת ילדי הכתה, הם פרצו בצחוק.

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. מה עשה חושם בגן?
2. מה ציר חושם על הלוח?
3. מה עשה חושם לשמלת הילדה?
4. על איזו שאלה ענה חושם: "אני עשיתי זאת"?
5. מדוע פרצו ילדי הכתה בצחוק?

II. Translate: (Use the סמיכות)

1. The mischievous boy drew the teacher's picture on the blackboard.
2. Don't (m.pl.) throw pieces of paper and don't spill ink on the floor.
3. After a long day of study (studies), I (f.) am very tired.
4. A righteous man does a good deed every single day.
5. I counted all the words we have learned this year.
6. There is not enough water in the Negev and therefore it is difficult to grow (raise) flowers there.
7. Be silent (m.pl.) and pay attention to the reading.
8. Who tore the shepherd's tent?
9. In the summer we eat all kinds of fruit.
10. He stepped on the foot of the lady and did not say "pardon."
11. I threw my sister's dress under the chair.
12. On the way to the spring, the girl broke her pitcher.
13. There are all kinds of pictures on the walls of the house.
14. The child's drawings made a great impression on everyone.
15. The mother teaches the son to speak, and the father teaches him to be silent.
16. We have a small kitchen but a large dining room.

III. Change to סמיכות :

9. לגֶּשֶׁר שֶׁל הַנָּהָר	1. החול שֶׁל הַמֶּדְבָּר
10. הַסַּפְרִיָּה שֶׁל בַּיִת הַסַּפֵּר	2. הַפְּרָחִים שֶׁל הַשָּׂדֶה
11. אֶרֶוֹן שֶׁל בְּגָדִים	3. בְּמָקוֹם שֶׁל הַמוֹרָה
12. הַמַּטּוֹת שֶׁל הַחֵדֶר	4. לַקּוֹל שֶׁל הַצִּפּוֹר
13. הַיְלָדִים שֶׁל הַגֵּן	5. בְּשַׁעוּרִים שֶׁל הַכֶּתֶה
14. הַגֵּן שֶׁל הַיְלָדִים	6. הַתְּקוּהָה שֶׁל הַהוֹרִים
15. הַשְּׁלוֹם שֶׁל הָעוֹלָם	7. הַמְּנוֹרוֹת שֶׁל הַבַּיִת
16. יוֹם שֶׁל עֲבוּדָה	8. הַגְּלִים שֶׁל הַיָּם

שעור לו (36)

film; ribbon	סרט (סרטים)	meal	ארוחה (ארוחות)
corner	פנה (פנות)	breakfast	ארוחת בקר
wound, <i>n.m.</i>	פצע (פצעים)	lunch	ארוחת צהרים
movie house, cinema	קולנוע	supper	ארוחת ערב
cold, <i>adj.</i>	קר, קרה	hospital	בית חולים
torn	קרוע, קרועה	minute	דקה (דקות)
had pity on, pitied	רחם (לרחם)	too bad! alas!	חבל!
silence	שתקה	smile	חיוך (חיוכים)
theater	תאטרון (תאטרונים)	ticket	כרטיס (כרטיסים)
it does not matter	אין דבר	pressed, exerted	} לחץ (ללחץ) על
it pleases me	טוב בעיני	pressure	
to be laid up	} לשכב בבית חולים	to shake hands	ללחץ יד
in the hospital		pressing	לחיצה (לחיצות)
to describe to oneself	} לתאר לעצמו	handshake	לחיצת יד
to imagine		alms; donation	נדבה (נדבות)

לא ידבר אֶחָד בְּפִה וְאֶחָד בְּלֵב. (מן התלמוד)

GRAMMAR — דקדוק

I. The Inflection of the Dual and Plural Nouns.

The inflection of the plural noun, ending in $\times$ ים, and the dual ($\times$ ים) follow:

הדודים שלי = דודי	
הדודים שלך = דודיך	הדודים שלך = דודיך
הדודים שלה = דודיה	הדודים שלו = דודיו

הדודים שלנו = דודינו			
הדודים שלכם = דודיכם	הדודים שלכן = דודיכן	הדודים שלהם = דודיהם	הדודים שלהן = דודיהן
הענינים שלי = עיני			
הענינים שלך = עיניך	הענינים שלך = עיניך	הענינים שלו = עיניו	הענינים שלה = עיניה
הענינים שלנו = עינינו			
הענינים שלכם = עיניכם	הענינים שלכן = עיניכן	הענינים שלהם = עיניהם	הענינים שלהן = עיניהן

II. The Inflection of the Plural Noun Ending in $\times$ Follows:

הדורות שלי = דורותי			
הדורות שלך = דורותיך	הדורות שלך = דורותיך	הדורות שלהם = דורותיהם	הדורות שלהן = דורותיהן
הדורות שלנו = דורותינו			
הדורות שלכם = דורותיכם	הדורות שלכן = דורותיכן	הדורות שלהם = דורותיהם	הדורות שלהן = דורותיהן

III. The Inflection of the Prepositions אַל, עַל, לְפָנַי, אַחֲרַי .

As you already know, prepositions, like nouns, are inflected. Some are inflected like singular nouns, E.g.,

עִם, אֶת, בְּ... לְ...

Others are inflected like plural nouns. E.g.,

אַל, עַל, לְפָנַי, אַחֲרַי

The inflections of these prepositions follow:

עַל	אַל	אַל	אַל
עָלַי	עָלֶיךָ	עָלָיו	עָלֶיהָ
עָלַיךָ	עָלַי	עָלֶיךָ	עָלֶיהָ
עָלֶיהָ	עָלָיו	עָלֶיהָ	עָלָיו

For the past, the auxiliary verb הִיָּה is inserted between the infinitive and the inflection of על.

I had to go. עָלִי הִיָּה לָלֶכֶת.

You (m.s.) had to do this. עָלֶיךָ הִיָּה לַעֲשׂוֹת זֹאת.

For the future, the auxiliary verb יִהְיֶה is inserted between the infinitive and the inflection of על.

I will have to go. עָלִי יִהְיֶה לָלֶכֶת.

She will have to do this. עָלֶיהָ יִהְיֶה לַעֲשׂוֹת זֹאת.

לְחִיצַת הַיָּד

שָׁבַתִּי הַבַּיְתָה אַחֲרֵי יוֹם עֲבוּדָה אָרֶךְ. הֵיִיתִי רָעֵב וְצָמָא. רָחַצְתִּי מֵהַר אֶת הַיָּדַיִם וַיִּשְׁבַּתִּי אֶל הַשִּׁלְחָן לְאֹכַל אַרוּחַת עָרֵב. בְּמִשְׁךְ הָאֲרוּחָה פָּנְתָה אֵלַי הָאִשָּׁה שְׁלִי וְאָמְרָה:

— אֲנִי הוֹאֲגֶת לָךְ מְאֹד. אַתָּה כָּל כֶּךָ עֲסוּק בְּאַחֲרוּנָה. תֵּאָר לַעֲצֹמָה, זֶה כְּבֵר בְּמִצַּט שָׁנָה שְׁלֵמָה שְׁלֵא בְּקִרְנוּ בַתְּאֲטָרוֹן. אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְלַחֵץ עָלֶיךָ. אָבֵל, אוֹלֵי נִצָּא הָעָרֵב? אִם לֹא נִמְצָא כְּרִטִּיסִים לְתֵאֲטָרוֹן אֲזוּ נִלְךְ לְסוּלְנוּעַ. קָרָאתִי בְּעֵתוֹן אֶתְמוֹל, שֶׁבְּקוֹלְנוּעַ "עֲצֹמָאוֹת" יֵשׁ סֶרֶט מְצִיָּן. עֲנִיתִי:

— חֲבֵל! אֵינֶנִּי יָכֹל לָלֶכֶת אִתָּךְ הָעָרֵב. שְׁמַעְתִּי הַיּוֹם שְׁחֲבָרֵי דוֹד חוֹלָה מְאֹד. כְּבֵר שְׁבוּעַ שֶׁהוּא שׁוֹכֵב בְּבֵית הַחוֹלִים. עָלִי לְבַקֵּר אוֹתוֹ הָעָרֵב.

גִּמְרַתִּי אֶת הָאֲרוּחָה. קָמַתִּי מִן הַכֶּסֶא, לְקַחְתִּי אֶת מְעִילִי, וַיִּצָּאתִי מֵהַר מִן הַבַּיִת. הִיָּה עָרֵב קָר. בַּחוּץ הִיָּה חֹשֶׁךְ. גָּשֶׁם כְּבֵד יָרַד. בְּפִנְתַּי הָרְחוֹב עַל הַמְדַרְכָּה עָמַד אִישׁ זָקֵן. פָּנָיו הָיוּ לְבָנִים וְעֲצוּבִים. בְּגָדָיו הָיוּ קְרוּעִים, וַיִּדְרֹו הָיוּ מְלֹאוֹת פְּצָעִים.

הִזְקֵן פָּנָה אֵלַי, וּבְקוֹל חֲלָשׁ וּבּוֹכָה בִקֵּשׁ נְדָבָה.

שמתי את ידי בכיסי ולא מצאתי כלום. חפשתי בכל כיסי, והנה הם ריקים. ברנע זה זכרתי, שלא לקחתי כסף אתי כאשר יצאתי מן הבית. בראשונה לא ידעתי מה לעשות. הזקן עמד וחקה. רחמתי עליו מאד.

דקות אחדות עברו בשתיקה. פתאם לקחתי את היד הקרה והרועדת של הזקן ולחצתי אותה באהבה, ואמרתי לו:
— סליחה, אין לי כלום לתת לך. במקרה כיסי ריקים.
ברנע הנה ראיתי גל אור עולה בעיני הזקן העצובות. לאט לאט עלה גם חיוך על פניו, והוא אמר לי:
— ברוך תהיה. אל תדאג, אין דבר. הלחיצה של ידך חשובה בעיני כמו נדבה.

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. לאן רצתה האשה ללכת?
2. את מי פגש האיש ברחוב?
3. מדוע לא נתן האיש נדבה לזקן?
4. מה עשה האיש כאשר לא מצא כלום בכיסיו?
5. מה קרה בסוף?

II. Translate: (Use the inflected noun)

1. His deeds do not please us. 2. It is possible to buy tickets on (in) the train. 3. Too bad, my beautiful dress is torn and I (f.) cannot wear it tonight. 4. I will come for supper a few minutes after you (f.s.), please forgive me. 5. The youth fell from the tree and got a big wound on (in) his head. 6. It is cold outside, and I (f.) pity every person (man) who does not have a warm coat. 7. I have not seen a smile on your (f.s.) face, what happened to you? 8. The question was long, but the answer was short. 9. When I was laid

up in the hospital, the physician visited me once (one time in) a day. 10. Tickets to the theater cost a lot. Therefore many people go to the cinema, and not to the theater. 11. Every Friday my grandfather used to give alms to the poor. 12. After a silence of a few minutes, the man got up and said: "Too bad, I must leave now." 13. Don't (m.s.) press (on) me, I will do it by myself. 14. I put the food on the table before him, but he did not touch the food. 15. He built a house on the corner of the street.

III. Translate:

1. before us	5. to them (m.)	9. about (on) him
2. after her	6. before you (m.s.)	10. after you (m.pl.)
3. on you (f.s.)	7. after them (f.)	11. before me
4. after you (f.s.)	8. to us	12. on us

IV. Put in the inflected form:

9. הילדים שלה	5. הפנים שלך	1. התמונות שלנו
10. המקומות שלכם	6. השעורים שלך	2. הדורות שלהן
11. הקולות שלהם	7. השירים שלו	3. הרגלים שלך
12. הפנה שלי	8. הכתה שלנו	4. הארוחות שלי

שעור לז (37)

victory; triumph (נצחונות)	man	אדם	
triumphantly	בנצחון	אין	naught; nothing
carried (נשא (לשאת, לנשא)		אפס (אפסים)	naught; nothing; zero
worshipped; served	עבד ל...; את	אש	fire, <i>n.f.</i>
punishment (ענש (ענשים)		היותר = הקי	the most
scattered, <i>v.</i> (פזר (לפזר)		הלא	is it not? surely!
spirit; wind (רוח (רוחות)		חטא (לחטא)	sinned
ruled; controlled } שלט (לשלט) ב...; על		חטא (חטאים)	sin, <i>n.m.</i>
burned, <i>v.tr.</i> (שרף (לשרף)		כבה (לקבות)	extinguished; put out (fire)
within תוך		מר, מרה	bitter
in the midst of בתוך		רע זמר	bad and bitter
totally nothing אין ואפס		משפט (משפטים)	trial; judgment; sentence
controlled himself שלט ברוחו			

באפס עצים תכבה אש. (משלי כ, 20)

דקדוק — GRAMMAR

I. The Comparative.

1. The English comparative "as...as" or "like" is expressed by the word כמו.

He speaks like an Israeli. הוא מדבר כמו ישראלי.

He is as strong as Samson. הוא חזק כמו שמשון.

When a personal pronoun is the object of כמו, the two contract by inflecting כמו. The inflection of כמו follows:

בְּמוֹנֵי	בְּמוֹנֵי	בְּמוֹן	בְּמוֹן
בְּמוֹכֵן	בְּמוֹכֵם	בְּמוֹךְ	בְּמוֹךְ
בְּמוֹהֵן	בְּמוֹהֵם	בְּמוֹהֶה	בְּמוֹהֶהוּ
He is as strong as I.		הוא חזק בְּמוֹנֵי.	
I am as wise as he.		אני חכם בְּמוֹהוּ.	

2. The comparative “more than” is expressed by מֵן, or its shortened form מֵ... (מֵ... —before gutturals). It may also be expressed by the phrase יוֹתֵר מֵן or its short form יוֹתֵר מֵ... (יוֹתֵר מֵ...)

David is bigger than Dan.	}	דָּוִד גָּדוֹל (מֵן דָּן) מֵדָן.
		דָּוִד יוֹתֵר גָּדוֹל (מֵן דָּן) מֵדָן.
David is smaller than Abraham.	}	דָּוִד קָטָן מֵאַבְרָהָם.
		דָּוִד יוֹתֵר קָטָן מֵאַבְרָהָם.

Note: In speech, the second form of the comparative—יוֹתֵר—... מֵ... —is more common.

When a personal pronoun is the object of מֵן, the two contract by inflecting מֵן. The inflection of מֵן follows:

מֵמֶנֶה	מֵמֶנּוּ	מֵמֶךְ	מֵמֶךְ	מֵמֶנִי
מֵהֶן	מֵהֶם	מֵכֶן	מֵכֶם	מֵמֶנּוּ

He is bigger than I.	}	הוא גָּדוֹל מֵמֶנִי.
		הוא יוֹתֵר גָּדוֹל מֵמֶנִי.

II. The Superlative. There are several ways of expressing the superlative. The two most frequently used are:

a) By making the noun definite and placing הַיּוֹתֵר or הַכִּי before the adjective.

David is the best student.	דָּוִד הוּא הַתְּלָמִיד הַיּוֹתֵר (הַכִּי) טוֹב.
Ruth is the best student.	רוּת הִיא הַתְּלָמִידָה הַיּוֹתֵר (הַכִּי) טוֹבָה.

David and Ruth are the best students.   דוד ורות הם התלמידים
 היזטר (קכי) טובים.

b) By making both the noun and the adjective definite to be followed by the adverb בִּיזטר .

David is the best student.   דוד הוא התלמיד הטוב בִּיזטר .

Ruth is the best student.   רות היא התלמידה הטובה בִּיזטר .

David and Ruth are the best students.   דוד ורות הם התלמידים
 הטובים בִּיזטר .

אברהם והמלך נמרוד

תרח, האב של אברהם, היה בעל חנות של פסילים. אברהם ידע שהפסילים הם אין ואפס. יום אחר הוא קם ושבר את כל הפסילים שהיו בחנות. המלך נמרוד שמע על המעשה הנורא הזה. הוא בעס על אברהם ורצה להרג אותו. המלך אסף את כל השרים בארמונו, וקרא את אברהם למשפט לפנייהם.

— מדוע שברת את הפסילים? צעק המלך. חטא גדול עשית. רע נמר יהיה הענש שלך.

— במה חטאתי, אדוני המלך? אמר אברהם בשקט. הפסילים הם רק עץ, ואין בהם כח. הלא האש יותר חזקה מן העץ. האש יכולה לשרף את העץ.

— אם כן, עבד לאש!

— איך אעבד לאש? הלא המים יותר חזקים ממנה. המים יכולים לכבות את האש.

— אם כן, עבד למים!

— איך אעבד למים, אדוני המלך? הלא הענן יותר חזק מהם. הענן נושא את המים בתוכו.

גל של בעס עלה בלב של המלך, אבל הוא שלט ברוחו, ואמר:
 — אם כן, מדוע אינך עובד לענן?

— איך אפשר לעבד לענן? הלא הרוח יותר חזקה ממנו. לרוח יש הכח לרחף ולפזר את העננים הכבדים.

— אם כן, עבד לרוח!

— האדם יותר חזק מן הרוח. הרוח היא בתוך האדם. האדם שולט על הרוח.

— אם כן, לחץ המלך נמרוד על אברהם, וצ'עק: עבד לי. אני האדם היותר חשוב בארץ. אני שולט על כל האנשים. אין כמוני!

אז ענה אברהם בנצחון:

— אין אני עובד אלא את האלהים! הוא יותר חזק מכל אדם. הוא יכול לקחת את הרוח מן האדם, ואז האדם ימות. אלהים הוא המלך היותר גדול בעולם. אין כמוהו!

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. מדוע בעס המלך נמרוד על אברהם?
2. מדוע לא רצה אברהם לעבד לפסילים?
3. מדוע חשב אברהם שהמים יותר חזקים מן האש?
4. מדוע חשב אברהם שהרוח יותר חזקה מן הענן?
5. מדוע לא רצה אברהם לעבד למלך?

II. Translate:

1. from me	5. like him	9. like you (m.pl.)
2. like her	6. like they (m.)	10. from you (m.pl.)
3. like us	7. from them (f.)	11. like it (m.)
4. more than I	8. from her	12. more than you (f.s.)

III. Translate:

1. He took a pitcher of water and put out the fire. 2. Such a punishment is more bitter than death. 3. The king thought that he is the smartest man in the land and all other people are totally nothing. 4. He always carries her books to school. 5. A fire broke (burst) out in the forest and burned many trees. 6. After a long trial, he received a severe (hard) punishment. 7. Is it not cold outside; why don't you (m.s.) wear a coat? 8. The wind scattered all his letters on the floor. 9. This is the worst sin (that) I did in my life. 10. She served God with a heart full of love. 11. He ruled (on) his people (nation) with a strong hand. 12. There is no victory without work and tears. 13. He became so angry that he was ready to kill me. 14. I know that I sinned, but I ask (request) forgiveness of (from) you (f.s.). 15. There are many evil spirits in this world. 16. He exclaimed (called) triumphantly: "Who is like me?"

שעור לח (38)

merchant	סוחר (סוחרים)	zero	אפס (אפסים)
wagon; cart	עגלה (עגלות)	on account, because of	בגלל
less	פחות	difference	הבדל (הבדלים)
justice	צדק	too (much); more	} יותר מדי
paid	שלם (לשלם)	than enough	
weighed	שקל (לשקל)	number	מספר (מספרים)
more or less	פחות או יותר	salary	משכורת (משכורות)
per day	ליום	office	משרד (משרדים)

החכם עיניו בראשו. (קהלת ב, 14)

דקדוק — GRAMMAR

I. The Cardinal Numbers.* The cardinal numbers come in two genders, masculine and feminine.

נְקִבָּה (f.)	זָכָר (m.)
אַחַת	1 אֶחָד
שְׁתֵּי	2 שְׁנַיִם
שָׁלֹשׁ	3 שְׁלֹשָׁה
אַרְבַּע	4 אַרְבָּעָה
חֲמֵשׁ	5 חֲמֵשָׁה
שֵׁשׁ	6 שֵׁשָׁה
שִׁבְעַת	7 שִׁבְעָה
שְׁמוֹנָה	8 שְׁמוֹנָה
תֵּשַׁע	9 תֵּשַׁעָה
עָשָׂר	10 עָשָׂרָה

---

*Note: All masculine numerals from 3 to 10 end in הָ, unlike the noun, where

II. The Position of the Cardinal Numbers. The cardinal numbers precede the noun, except for אָחַד and אַחַת which follow the noun.

I have only one dollar.   יֵשׁ לִי רֶק דּוֹלָר אֶחָד.

He has three dollars.   יֵשׁ לוֹ שְׁלֹשָׁה דּוֹלָרִים.

III. The Numerals שְׁנַיִם and שְׁתַּיִם. שְׁנַיִם and שְׁתַּיִם are used when not followed by a noun. If followed by a noun, the סְמִיכוֹת form שְׁנַיִ and שְׁתַּיִ are used.

How many sons do you have? Two.   בְּמָה בְּנִים יֵשׁ לְךָ? — שְׁנַיִם.

How many daughters do you have? Two.   בְּמָה בָּנוֹת יֵשׁ לְךָ? — שְׁתַּיִם.

I have two sons.   יֵשׁ לִי שְׁנַיִ בְּנִים.

I have two daughters.   יֵשׁ לִי שְׁתַּיִ בָּנוֹת.

IV. The Preposition בֵּין .

1. When a personal pronoun is the object of the preposition בֵּין , the two contract by inflecting בֵּין . The inflection of בֵּין follows:

---

this ending signifies the feminine. There are various theories attempting to explain this phenomenon. One likely explanation is that the numerals were abstract feminine nouns. Originally, when counting objects, the numerals were used in the construct state (סְמִיכוֹת) with both masculine and feminine nouns.

Three (of) men   שלֹשַׁת אַנְשִׁים | Three (of) women   שלֹשַׁת נְשִׁים

Later the numerals were adapted as adjectives. The original numerals were kept for qualifying masculine nouns (being the basic nouns) and a shortened form was introduced to qualify feminine nouns.

This also explains why numerals, unlike true adjectives, precede the noun they qualify. However, אָחַד, אַחַת are true adjectives and therefore follow the noun they qualify: אִישׁ אֶחָד; אִשָּׁה אַחַת .

בינה	בינו	בינך	בינך	ביני
ביניהן	ביניהם	ביניכן	ביניכם	בינינו

2. When more than one personal pronoun is the object of בין, the preposition בין must be repeated with each personal pronoun.

The difference between you and me. ההבדל בינך וביני.

3. When two nouns are the objects of בין, the preposition בין is repeated before each object, or the preposition ל... may be used instead of בין before the second object.

ההבדל בין פועל ובין פועל = ההבדל בין פועל לפועל

ההבדל בין פועל ובין פועל

דן וחיים עבדו אצל סוחר פרות אחר. דן היה מקבל שמונה דולרים ליום, וחיים היה מקבל עשרה דולרים ליום. דן היה אומר לעצמו בכעס: "אנחנו חיים בעולם של שקר. בגלל מה מקבל חברי משכרת יותר גבוהה ממני? אני פועל טוב כמוהו. אין צדק בעולם!". דן סבל הרבה מזה, אבל פחד לפתח את הפה שלו. במשך זמן רב שלט ברוחו ושתק. בסוף קשה היה לו לסבל עוד. הוא הלך אל המשרד של הסוחר, ואמר בדמעות מרות:

— מדוע אתה שונא אותי? למה אתה נותן לי פחות כסף מחיים?
— אל תלחץ עלי עכשו, ענה הסוחר. חכה יום אחד או שנים, ואז תקבל תשובה מדוע חיים מקבל יותר ממך.

למחרת עברו על-ידי החנות אפרים בשתי עגלות נושאות שקים מלאים. הסוחר קרא את דן למשרד, ואמר לו:

— ריץ וברר מה יש לאפרים בשקים.

דן הלך אל האפרים. הוא חזר ואמר:

— יש להם פרות למכירה.

אמר שוב הסוחר אל דן:

— רוץ ושאל את האפרים במה עולה כל שק.
 דן רץ אחרי העגלות, חזר ואמר:
 — המחיר של כל שק הוא ששה דולרים.
 אז קרא הסוחר את חיים למשרדו ואמר לו:
 — לפני עשר דקות, פחות או יותר, עברו על-יד החנות אפרים
 בשתי עגלות. רוץ ותברר מה יש להם בעגלות.
 חיים יצא מהר, ואחרי מספר דקות הוא חזר וספר:
 — יש לאפרים שקים עם תפוחים ספרתי ושקלתי אותם. בכל עגלה יש
 עשרה שקים. פתחתי שקים אחדים. בדרקתי את התפוחים ומצאתי
 שהם מצוינים. האפרים רצו ששה דולרים לשק. אמרתי להם: "נכון,
 התפוחים הם באמת יפים, אבל בכל זאת, המחיר שאתם מבקשים
 הוא יותר מדי גבוה. אני מוכן לקנות את כל התפוחים ולשלם לכם
 חמשה דולרים לכל שק". והנה האפרים עם העגלות עומדים על יד
 החנות.
 הסוחר פנה אל דן וקרא בקול נצחון:
 — אני מקווה שעכשו אתה רואה בעצמך את ההבדל בינו ובינך. בגלל
 ההבדל ביניכם, גם ההבדל במשכרת!

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. מה היה ההבדל בין המשכרת של חיים ובין המשכרת של דן?
2. במה עגלות עברו על-יד החנות?
3. במה דולרים בקשו האפרים לכל שק?
4. באיזה מחיר קנה חיים את התפוחים?
5. מדוע קבל חיים משכרת יותר גבוהה מדן?

II. Translate:

1. This merchant treats the workers well. 2. The farmers came to the market with seven wagons full of fruit. 3. I paid ten dollars less than he. 4. She said to the merchant: "I like this dress, but it is too expensive for me." 5. Because of his excellent work, he received a higher salary than you (f.s.). 6. Too bad, there is no justice in this world. 7. I received your address but without the number of your house. 8. I cannot see the difference between these two pictures. 9. The worker became angry, but after some time his anger went away (passed). 10. Sometimes a son is taller than his father. 11. Everything is so expensive, (the) prices are rising from day to day. 12. A large number of people ran to extinguish the fire that broke out in the synagogue. 13. The table is too heavy, please help (m.s.) me (to) carry it into the kitchen. 14. The little boy tore the bag and scattered the apples on the floor. 15. Even a holy man does one sin or two in his life. 16. The tourist asked me where is the post office (office of the mail).

III. Translate using words for numerals:

1. 3 answers	5. 5 tables	9. 6 blessings	13. 2 meals
2. 9 countries	6. 10 stories	10. 5 sons	14. 1 chair
3. 7 daughters	7. 8 gifts	11. 7 numbers	15. 4 rooms
4. 6 tests	8. 10 women	12. 9 times	16. 2 prophets

שעור לט (39)

page	עמוד (עמודים)	was late	אחר (לאחר) ל...
quarter	רבע (רבעים)	exactly; precisely	בדיוק
radio	רדיו	during; during the time of	בשעת
clock; watch	שעון (שעונים)	shone	זרח (לזרח)
subway	תחתית	news, <i>n.f.pl.</i>	חדשות
half an hour	חצי שעה	half of	חצי
what time is it?	מה השעה?	half (at a pause)	חצי
at what time?	באיזו שעה?	according to	לפי
temperature	טמפרטורה	still	צדין
degree (temp.)	מעלה (מעלות)		

יכול אדם ללמוד תורה בעשרים שנה, ולשכח בשתי שנים. (מן המדרש)

GRAMMAR — דקדוק

I. The Cardinal Numbers from 11 to 19. These numbers are formed as follows:

1. For the masculine, by placing the masculine units before עשר (ten).
2. For the feminine, by placing the feminine units before עשרה (ten).

<u>נקבה</u>	<u>זכר</u>	
אחת עשרה	אחד עשר	11
שתיים עשרה	שנים עשר	12
שלוש עשרה	שלושה עשר	13
ארבע עשרה	ארבעה עשר	14
חמש עשרה	חמשה עשר	15
שש עשרה	ששה עשר	16
שבע עשרה	שבעה עשר	17
שמונה עשרה	שמונה עשר	18
תשע עשרה	תשעה עשר	19

Note that some units when combined with עָשָׂר or עֶשְׂרֵה undergo vowel changes as follows:

<u>נקבה</u>	<u>זכר</u>
12 (שתיים) שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה	11 (אחד) אֶחָד עָשָׂר
13 (שלוש) שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה	12 (שניים) שְׁנַיִם עָשָׂר
15 (חמש) חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה	
17 (שבע) שִׁבְעַת עֶשְׂרֵה	
19 (תשע) תִּשְׁעַת עֶשְׂרֵה	

II. Telling Time.

- Since the nouns שָׁעָה (hour) and דְּקָה (minute) are feminine, the feminine numbers are used for telling time.
- The use of the nouns שָׁעָה and דְּקָה in telling time is optional.

What time is it?

מה השָׁעָה?

two o'clock

השָׁעָה שְׁתַּיִם = שְׁתַּיִם

exactly three o'clock

(השָׁעָה) שְׁלוֹשׁ בְּדִיוֹק

14 minutes past two (דקות) שְׁתַּיִם וְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה (דקות)

a quarter past three

(השָׁעָה) שְׁלוֹשׁ וְרִבֵּעַ

half past three

(השָׁעָה) שְׁלוֹשׁ וְחֻצִי

18 minutes to four

שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה (דקות) לְאַרְבַּע

a quarter to four

רִבֵּעַ לְאַרְבַּע

At what time did you (m.s.) get
up this morning?

} באיזו שָׁעָה קָמַתְּ הַבְּקָרִי?

I got up at seven.

קָמַתִּי בְּשִׁבְעַת.

III. The Verb לְאַחֵר — (to be late). We have learned in lesson 32 that the פִּעֵל of verbs whose middle radical is ה, ח, or ע do not require compensation for the loss of the וָגֶשׁ. The verb לְאַחֵר is an

exception. In the past, the first radical is vocalized by a צירה instead of the regular חיריק. Thus:

אָחַרָה	אָחַר	אָחַרְתָּ	אָחַרְתְּ	אָחַרְתִּי
אָחַרוּ	אָחַרוּ	אָחַרְתֶּן	אָחַרְתֶּם	אָחַרְנוּ

הַרְדִּיּוֹ! הַרְדִּיּוֹ!

הַשְׁעָה תִשַׁע וְחֻצֵי בִבְקָר. עֲשָׂרִים דְּקוֹת כְּבָר עָבְרוּ וְדָן עֲדִין לֹא בָּא לִבְתָּהּ. הַתְּלִמִּידִים כְּבָר גָּמְרוּ לִקְרֹא שְׁנֵי עֲמוּדִים שְׁלָמִים בְּסִפּוֹר הַחֻדָּשׁ. הַמּוֹרָה דָּאֵג לְדָן, כִּי הוּא אֵף פַּעַם לֹא מֵאֲחֵר לְשַׁעוּרִים. עָבְרוּ עוֹד עֲשָׂר דְּקוֹת, וְעֲדִין דָּן לֹא בָּא. עָבְרָה עוֹד דְּקָה, וְדָן פָּרַץ לְתוֹךְ הַחֻדָּר עִם תִּיקוֹ הַכְּבֵד, שֶׁהוּא נוֹשֵׂא תְּמִיד בְּיָדוֹ.

— מַה קָּרָה לָךְ, דָּן? שָׂאל הַמּוֹרָה. בְּאִיזוֹ שְׁעָה קָמְתָּ הַבְּקָר? הֲאִם אַתָּה יוֹדֵעַ מַה הַשְׁעָה? לְפִי הַשְּׁעוֹן שְׁלִי, כְּבָר תִּשַׁע עֲשָׂרָה דְּקוֹת לְעֲשׂוֹר — לֹא קָרָה לִי דְּבָר, אֲרוּנִי הַמּוֹרָה. קָמְתִי בְּשִׁבְעַת בְּדִיוֹק, כְּמוֹ כְּכֹל יוֹם. בְּשַׁעַת אַרוּחַת הַבְּקָר שְׁמַעְתִּי אֶת הַחֻדָּשׁוֹת בְּרִדְיוֹ. בְּסוֹף הַחֻדָּשׁוֹת אָמְרוּ שֶׁהַיּוֹם יִהְיֶה מְנוֹג אֲוִיר יָפֵה. הַטְּמַפְּרָטוּרָה תִּעֲלֶה עַד שְׁמוֹנָה עֲשָׂרָה מַעֲלוֹת. הַשְּׁמֶשׁ תִּזְרַח וְיִהְיֶה חֵם וְנֹעִים מְאֹד.

יְצַאֲתִי מִן הַבַּיִת וְלֹא שְׁמַתִּי לֵב לְעֲנָנִים הַכְּבֵדִים בְּשָׁמַיִם. בְּדֶרֶךְ לַתְּחִנָּה שֶׁל הַתְּחַתִּית יָרַד פְּתָאֵם גֶּשֶׁם קָר וְחֹזֵק. בְּרֹאשׁוֹנָה רְצִיתִי לְחַכּוֹת עַד שִׁיעֵבֵר הַגֶּשֶׁם, וְעַמְדַתִּי תַחַת עֵץ אֶחָד בְּפִנֵּת הַרְחוֹב. בְּאֲשֶׁר רָאִיתִי שְׁאִין תִּקְנֶה שֶׁהַגֶּשֶׁם יַעֲבֹר, רְצַתִּי עַל הַמְדַרְכָּה קָרוֹב לְקִירוֹת הַבָּתִּים. בְּסוֹף בָּאתִי לַתְּחַתִּית רַק דְּקָה אַחַת אַחֲרֵי שֶׁהִרְכַּבְתָּ עֲזָבָה אֶת הַתְּחִנָּה. בְּגִלְל זֹאת אַחֲרַתִּי, אֲרוּנִי הַמּוֹרָה.

— אִם אַחֲרָתְּ לְרַכְּבַת רַק בְּדְקָה אַחַת, אָמַר הַמּוֹרָה בְּצַחוֹק, מִדּוֹעַ אַחֲרָתְּ לְשַׁעוֹר בְּחֻצֵי שְׁעָה?

— אַחֲרַתִּי בְּחֻצֵי שְׁעָה, כִּי הִרְכַּבְתָּ בָּאָה לַתְּחִנָּה שְׁלָנוּ רַק כָּל חֻצֵי שְׁעָה.

Exercises — תרגילים

I. Answer in complete sentences:

1. מדוע דאג המורה לדון?
2. באיזו שעה בא דן לשעור?
3. מה אמרו ברדיו על מוג האויר?
4. מה קרה כאשר דן הלך לתחנת התחתית?
5. מדוע אחר דן בִּחְצֵי שָׁעָה?

II. Translate:

1. half past twelve	6. 14 numbers
2. a quarter to nine	7. 15 hours
3. twenty minutes to eleven	8. 13 envelopes
4. sixteen minutes to one	9. 19 lines
5. a quarter past eight	10. 18 blessings

III. Translate:

1. I (f.) go to sleep at half past eleven. 2. This is not a lie, he already knows half of the poem by heart. 3. Don't worry (f.s.), I (m.) know the way to the subway; I am not a stranger in this city. 4. I never saw in my life such a mischievous boy. 5. We gave him a gold watch as (in) a gift. 6. Please, don't be late (m.s.) for supper. 7. They said on the radio that the wind will scatter the clouds and the sun will shine in the afternoon. 8. They came exactly when we were about to leave the house. 9. The railway (train) station is close to our office. 10. It was quiet during the test. 11. I (f.) am happy because of the good news I received from my family. 12. At what time does the train leave the station? 13. A quarter of the new year has already passed. 14. I (f.) don't know what time it is, I don't have a watch. 15. According to the calendar, today is already fall, but according to the weather, it is still summer. 16. For the next lesson, do (m.pl.) all the exercises on (in) page eighteen.

שְׁעוֹר מ (40)

in order; o.k.	בְּסֵדֶר	thousand	אַלְפֵי (אַלְפִּים)
worked; functioned	פָּעַל (לְפַעַל)	two thousand	אַלְפִּים
easy; light	קַל, קֵלָה	problem	בְּעִיָּה (בְּעִיּוֹת)
snow	שָׁלַג (שְׁלָגִים)	approximately	בְּעֶרְךָ
it snows, it is snowing	} שָׁלַג יוֹרֵד	roof	גַּג (גַּגוֹת)
repair, <i>n.</i>		תְּקוּן (תְּקוּנוֹת)	winter
repaired, <i>v.</i>	תִּקַּן (לְתִקּוֹן)	at most	לְכָל הַיּוֹתֵר
what is the matter?	} מַה יֵּשֶׁךְ	at least	לְכָל הַפְּחוֹת = לְפָחוֹת
what's doing?		hundred	מֵאָה (מֵאוֹת)
that's all	זֶה הַכֹּל	two hundred	מֵאתַיִם
		shoe, <i>n.f.</i>	נַעַל (נַעְלִים)
		order	סֵדֶר (סֵדְרִים)

שְׂאֵלַת חֵכֶם, חֲצִי תְּשׁוּבָה. (מִסְפְּרוֹת י"ה"ב)

דְּקָדוּק — GRAMMAR

The Multiples of Ten.

- The multiples of ten are the same for both genders:

20 men — עֶשְׂרִים אַנְשִׁים   20 women — עֶשְׂרִים נָשִׁים

- Numbers designating combinations of multiples of ten and units (21, 22, 23, etc.) are formed by stating the tens followed by the unit preceded by ...ן or ...ו :

24 boys — עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה נְעָרִים   24 girls — עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע נְעוּרוֹת

33 boys — שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשָׁה נְעָרִים   33 girls — שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ נְעוּרוֹת

- Nouns designated by numbers from eleven and up may be put either in the singular or plural.

Eleven years   אַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה | אַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנִים

<u>זָכָר:</u>	<u>נְקֻבָּה:</u>
עֲשָׂרִים	עֲשָׂרִים
עֲשָׂרִים וְאֶחָד	עֲשָׂרִים וְאֶחָד
עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם	עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם
עֲשָׂרִים וּשְׁלֹשָׁה	עֲשָׂרִים וּשְׁלֹשָׁה
עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה	עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה
עֲשָׂרִים וַחֲמֵשָׁה	עֲשָׂרִים וַחֲמֵשָׁה
עֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ	עֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ
עֲשָׂרִים וְשִׁבְעָה	עֲשָׂרִים וְשִׁבְעָה
עֲשָׂרִים וְשְׁמוֹנָה	עֲשָׂרִים וְשְׁמוֹנָה
עֲשָׂרִים וְתִשְׁעָה	עֲשָׂרִים וְתִשְׁעָה
	שְׁלֹשִׁים
	אַרְבָּעִים
	חֲמֵשִׁים
	שִׁשִּׁים
	שִׁבְעִים
	שְׁמוֹנִים
	תִּשְׁעִים
	מֵאָה
	שְׁתֵּי מֵאוֹת = מֵאוֹתַיִם
	שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
	אַרְבַּע מֵאוֹת
	חֲמֵשׁ מֵאוֹת
	אַלֶּף
	שְׁנַיִם אֲלָפִים = אֲלָפִים
	שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים (שְׁלֹשַׁת אֲלָפִים)
	עֶשְׂרֵה אֲלָפִים (עֶשְׂרֵת אֲלָפִים)
	מִלְיוֹן

הבעיה האחת

- ראובן הלך ברחוב ופגש את חברו שמעון, שיצא במקרה מתחנת
 התחתית. ראובן ראה ששמעון היה עצוב מאד.
 — מה קרה לך? שאל ראובן. מדוע אתה עצוב?
 — אוי, חברי הנקר, לא קלים הם החיים. הם באמת מרים!
 — מה יש? מה לוחץ עליך?
 — אני טובע בים של בעיות.
 — מה הן הבעיות שיש לך?
 — הנה החרף בא, ושלג ירד. יהיה קר בחוץ, והטמפרטורה תרד עד
 אפס מעלות.
 — או מדוע אתה דואג?
 — מדוע אני דואג? אני צריך לקנות נעלים בשביל הילדים. גם מעיל
 ושמלה בשביל האשה שלי. אני גם צריך לתקן את הגג ואת החלונות
 של הבית שלנו. גם המכונית שלי לא בסדר. היא לא פועלת יפה.
 — כמה עולות הנעלים? שאל ראובן.
 — שלשים דולר, פחות או יותר.
 — וכמה עולים מעיל ושמלה בשביל האשה שלך?
 — לפחות מאה שלשים נחמשה דולר.
 — כמה כסף אתה צריך לשלם בשביל תקון הגג?
 — לכל הפחות מאתיים דולר.
 — וכמה יעלה לך תקון החלונות?
 — אני לא יודע בדיוק, אבל בערך ששים דולר.
 — כמה אתה חושב יעלה תקון המכונית?
 — שבעים נחמשה דולר, בערך.
 — אם כן, ירידי, מדוע אתה עצוב כל כך? בעצם, אין לך אלא בעיה
 אחת. אתה צריך חמש מאות דולר לכל היותר, וזה הכל!

Exercises — תרגילים

I. Answer in complete sentences:

1. מדוע היָה שמעון עצוב?
2. מה צריך שמעון לקנות בשביל ילדיו?
3. מה הם התקונים שהוא צריך לעשות בבית?
4. כמה יעלה תקון המכונית?
5. מהי (מה היא) הבעיה האחת של שמעון?

II. Translate:

1. The Hebrews were in the desert forty years.
2. Our family lived in Tel Aviv approximately twelve years.
3. I (m.) think that there is no man in the world without problems.
4. The price of this bed is at least 47 dollars.
5. The repair of the net will cost more than 56 dollars.
6. My new car costs less than five thousand dollars.
7. There are only twenty-four hours in a day!
8. The face of the sick man was white like snow.
9. It is not easy to learn a foreign language.
10. What is the matter? Whereto are you running?
11. Everything is O.K., thank God!
12. Is this all that you (f.s.) want to buy for the winter?
13. He always tells (says) the truth.
14. There was a hole in the roof and rain penetrated into the room.
15. I (f.) want to buy new shoes for the holiday.
16. We will be in this hotel for at most two weeks.

III. Translate, using words for the numerals:

1. 33 trees	7. 68 boys	13. 200 pens
2. 73 cars	8. 52 weeks	14. 68 girls
3. 90 days	9. 13 questions	15. 900 houses
4. 65 pencils	10. 19 rooms	16. 39 donkeys
5. 24 meals	11. 45 women	17. 74 stores
6. 82 envelopes	12. 17 tents	18. 1000 words

2. The ordinal numbers from the 11th on are formed by adding the definite article to the cardinal numbers.

eleven — אחת עשרה ; אחד עשר
 eleventh — האחת עשרה ; האחד עשר

II. The Names of the Days of the Week.

1. There are no names for the days of the week, except for Saturday—שַׁבָּת. The rest of the days are named in accordance with their numerical position in the week by using ordinal numbers.

Sunday	יום ראשון	Wednesday	יום רביעי
Monday	יום שני	Thursday	יום חמישי
Tuesday	יום שלישי	Friday	יום ששי

2. The letters of the alphabet, as you already know, may be used as designations for the days.

יום ראשון = יום א'	יום רביעי = יום ד'
יום שני = יום ב'	יום חמישי = יום ה'
יום שלישי = יום ג'	יום ששי = יום ו'

III. The Relative Pronoun “where” (in which). This relative pronoun is rendered in Hebrew by ...שְׁ plus ...בְּ which is inflected in accordance with the subject of the sentence.

1. The house where (in which) she lives   הבית שבו היא גרה
 2. The town where (in which) she lives   העיר שבה היא גרה

IV. The Inflection of לְבַד .

לְבַדָּה	לְבַדוֹ	לְבַדָּךְ	לְבַדְךָ	לְבַדֵּי
לְבַדָּן	לְבַדָּם	לְבַדְכֶן	לְבַדְכֶם	לְבַדְנֵנו

V. **The Use of לְבַדוֹ**. Both לְבַדוֹ and בְּעַצְמוֹ mean “by himself” (see lesson 34), but in different senses. The former is used in the sense of apartness, without the company or participation of others, while the latter denotes without the help of others. E.g.,
הַיֶּלֶד יָשָׁן בְּחֶדֶר לְבַדּוֹ; הַיֶּלֶד כָּבַר יָכוֹל לֵאכֹל בְּעַצְמוֹ.

בָּאָה שַׁבָּת, בָּאָה מְנוּחָה

אַחֲרֵי בְרִיאַת הָעוֹלָם פָּרַץ רִיב בֵּין הַיָּמִים שֶׁל הַשְּׁבוּעָה. כָּל אֶחָד מִן הַיָּמִים חָשַׁב שֶׁהוּא הַיּוֹם הַכִּי חָשׁוּב בַּשְּׁבוּעָה.

הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן אָמַר:

— אֵין יוֹתֵר חָשׁוּב מִמֶּנִּי! אֲנִי הַיּוֹם שָׁבוּ בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר וְאֶת הַחֹשֶׁךְ, אֶת הַיּוֹם וְאֶת הַלַּיְלָה.

הַיּוֹם הַשֵּׁנִי אָמַר:

— אֲנִי יוֹתֵר חָשׁוּב מִמֶּךָ. אֲנִי הַיּוֹם שָׁבוּ בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם הַיְפִיִּים.

קִפֵּץ הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְאָמַר:

— אֲנִי יוֹתֵר חָשׁוּב מִכֶּם. אֲנִי הַיּוֹם שָׁבוּ בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הָעֵשֶׂב, אֶת הָעֵצִים וְאֶת הַפְּרָחִים. בְּלִי עֵצִים, בְּלִי עֵשֶׂב וּבְלִי פְּרָחִים הָעוֹלָם הוּא כְּמוֹ מִדְבָּר.

קָם הַיּוֹם הַרְבִּיעִי וְאָמַר:

— אֲנִי עוֹד יוֹתֵר חָשׁוּב. אֲנִי הַיּוֹם שָׁבוּ בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמֶשׁ, אֶת הַיָּרֵחַ וְאֶת הַכּוֹכָבִים.

בָּא הַיּוֹם הַחֲמִישִׁי וְאָמַר:

— אֲנִי הַחָשׁוּב בְּיוֹתֵר! בְּיוֹם הַחֲמִישִׁי בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַדְּגָיִם בַּיָּם וְאֶת הָעוֹפּוֹת בַּשָּׁמַיִם.

קִפֵּץ הַיּוֹם הַשְּׁשִׁי מִמְּקוֹמוֹ וְקָרָא:

— מִדּוּעַ אַתֶּם רְבִיִּים זֶה עִם זֶה? אֵין חָשׁוּב כְּמוֹנִי! בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַחַיּוֹת וְאֶת הָאָדָם. הָאָדָם הוּא שׁוֹלֵט בְּכָל. הוּא שׁוֹלֵט

בְּעֵשֶׁב וּבְעֵצִים. הוּא שׁוֹלֵט בְּדָגִים שְׂבִיִּים, בְּעוֹפוֹת שְׂבָשְׂמִים וּבַחַיּוֹת שְׂבָאָרֶץ.

יּוֹם הַשַּׁבָּת עֶמֶד בְּמִקוּמוֹ בְּצַד לְבָדוֹ וְשִׁתְקָ.
פָּנּוּ כָּל הַיָּמִים אֶל יוֹם הַשַּׁבָּת וְשָׂאֲלוּ אוֹתוֹ:
— וּמִי אַתָּה?

עֲנֵה יוֹם הַשַּׁבָּת:

— אֲנִי הַיּוֹם הָאֶחָד בְּשַׁבּוּעַ. אֲנִי הַשַּׁבָּת. בְּיוֹם הַשַּׁבָּת נָתַן אֱלֹהִים לְאָדָם אֶת הַמַּתָּנָה הַיּוֹתֵר יְקָרָה בְּעוֹלָם.
— וּמַהי הַמַּתָּנָה הַזֹּאת? שָׂאֲלוּ כָּל הַיָּמִים פֶּה אֶחָד.
— הַמְּנוּחָה! עֲנֵתָה הַשַּׁבָּת.

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. מדוע פָּרַץ רִיב בֵּין הַיָּמִים שֶׁל הַשַּׁבּוּעַ?
2. מַה בָּרָא אֱלֹהִים בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן?
3. מַה בָּרָא אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי?
4. מדוע חָשַׁב הַיּוֹם הַשְּׁשִׁי שֶׁהוּא הַיּוֹם הַיּוֹתֵר חָשׁוּב?
5. מַהי הַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל הַשַּׁבָּת?

II. Translate:

1. I (f.) am afraid to go out of the house alone in the dark.
2. Please go (m.pl.) to the other side of the street.
3. She was silent because she didn't know the correct answer.
4. The forest is full of beasts and fowl.
5. After a long week of work, finally rest came.
6. The moon receives the light from the sun.
7. God created (the) man on Friday.
8. I (f.) hope that this will be the last quarrel between us.
9. According to the Hebrew calendar, more than 5000 years passed since (from the time of) the creation of the world.
10. In the summer nights, the sky is full of stars.
11. After a day of rest, it is not difficult to get up

early in the morning. 12. Wednesday comes two days after Monday. 13. There are no classes (lessons) in school on Saturday and on Sunday. 14. The students called out in unison: "We are not ready for the test." 15. My parents are wise, they stand on the side when I (m.) quarrel with my sister.

III. Translate the following phrases:

1. the first love	6. the sixth year
2. a second request	7. the twelfth hour
3. the third house	8. the eighth visit
4. the fourth time	9. the twenty-fifth story
5. a fifth son	10. a tenth man

שְׁעוֹר מֵב (42)

<p>immediately; straight away תָּכֶף וּמִיָּד</p> <p>instantly תָּכֶף וּמִיָּד</p> <p>thought to himself אָמַר בְּלִבּוֹ</p> <p>to go on foot לָלֶכֶת בְּרֶגֶל</p> <p>in all my life; ever } מִיָּמֵי</p> <p>since I was born }</p> <p>while { = ... בְּזִמְנֵן שֶׁ... = בְּעֵת שֶׁ... } בְּשַׁעֲהָ שֶׁ... }</p> <p>found favor in } מָצָא חֵן בְּעֵינַי</p> <p>the eyes of; } pleased }</p> <p>to let; permit לָתֵת לְ... </p>	<p>spring אָבִיב</p> <p>back, <i>n.</i> גֵּב (גְּבִים, גְּבוֹת)</p> <p>charm; grace; favor חֵן</p> <p>village כְּפָר (כְּפָרִים)</p> <p>adult; mature מַבְגָּר (מַבְגָּרִים)</p> <p>from above מֵעַל</p> <p>time עֵת (עֵתִים) = זְמַן</p> <p>frequently, } לְעֵתִים קְרוֹבוֹת</p> <p>often }</p> <p>seldom, rarely לְעֵתִים רְחוֹקוֹת</p> <p>young צָעִיר, צְעִירָה</p> <p>danced רָקַד (לְרַקֵּד)</p>
---	--

דְּבַר בְּעֵתוֹ, מָה טוֹב! (משלי טו, 23)

דְּקָדוּק — GRAMMAR

I. The Inflection of Monosyllabic Nouns.

1. Monosyllabic nouns, whose first radical is vocalized by a פְּתוּחַ , are inflected as follows:

גֶּן (סְמִיכוֹת - גֶּן)				
גְּנָה	גְּנוּ	גְּנָה	גְּנָה	גְּנִי
גְּנָן	גְּנָם	גְּנָנָן	גְּנָנְכֶם	גְּנָנִי
גְּנִים (סְמִיכוֹת - גְּנִי)				
גְּנִיָּה	גְּנִיּוֹ	גְּנִיָּה	גְּנִיָּה	גְּנִי
גְּנִיָּהן	גְּנִיָּהֶם	גְּנִיָּנָן	גְּנִיָּנְכֶם	גְּנִינִי

As a rule, the initial פתח remains unchanged and a ךְּ is placed in the following letter. There are a few exceptions, in which case the פתח changes to a חיריק. E.g.,

בת — בתני...   צר — צדי...

If the second radical is a "ר", the פתח is changed in the inflection to קמץ, to compensate for the loss of the ךְּ.

שר — שרי...

2. The Inflection of אמ :

אם (סמיכות - אם)

אמי	אמך	אמו	אמה
אמנו	אמכם	אמן	אמן

The following nouns are similarly inflected — עת, לב, נס, חן.

3. The Inflection of אב :

אב (סמיכות - אבי)

אבי	אבך	אביו	אביה
אבינו	אביכם	אביך	אביהן

אח — is similarly inflected. The noun אחות is inflected like ארון ; see lesson 31.

4. The Inflection of פה :

פה (סמיכות - פי)

פי	פך	פיו	פיה
פינו	פיכם	פיך	פיהן

5. The Inflection of בן :

					(סמיכות - בן)
בנה	בנו	בנך	בנך	בני	
בנן	בנם	בנכן	בנכם	בננו	

שם — is similarly inflected. The סמיכות is שם, rarely שם.

II. The Inflection of אשה :

			(סמיכות - אשת)
אשתו	אשתך	אשתי	

III. The Inflection of Numbers. When a number is used as a description of a group of people, e.g., a twosome, a threesome, etc. it must be inflected when used with a personal noun. It is self evident that, in this sense, the inflection applies to the first, second and third persons plural. The inflection of the number “two” is in frequent use.

שנים — שנינו שניכם שניהם

IV. The Use of ... לתת ל... . לתת ל..., followed by the infinitive, has the meaning “to let,” “to permit.”

He lets me play.	הוא נותן לי לשחק.
He let me go.	הוא נתן לי ללכת.
They will let him speak.	הם יתנו לו לדבר.
Let her sit down.	תן לה לשבת.
I let David return.	נתתי לדוד לשוב.
Please let me speak.	בבקשה לתת לי לדבר.

כְּרִי לְמִצַּא חֵן בְּעֵינֵי הַכֹּל . . .

אָבֵר אֶחָד הֵיזָה הוֹלֵךְ לְעֵתִים קְרוּבוֹת אֶל הַשּׁוֹק שֶׁל הָעִיר. פְּעָמִים רְבוֹת בִּקֵּשׁ הַבֵּן אֶת אָבִיו לְקַח אוֹתוֹ אִתּוֹ. הָאָב הֵיזָה אוֹמֵר:

— תְּבוֹא הָעֵת וְאֶקַּח אוֹתְךָ. אֵל תִּדְאָג, אֲנִי לֹא אֲשַׁכַּח!
יוֹם אֶחָד אָמַר הָאָב לְבָנוֹ:

— הַחֲרֹף כָּבֵד עֲבַר וְהָאָבִיב בָּא. בְּשָׁמַיִם אֵין אֵף עֵנָן קַל. הַשֶּׁמֶשׁ זוֹרַחַת וְאֵין עוֹד שֶׁלֵּג בְּדַרְכֵיכִים. הַיּוֹם אֶקַּח אוֹתְךָ עִמִּי לְשׁוֹק.

הַבֵּן רָקַד מִשְׂמִחָה. לִפְנֵי שִׁיזָאוּ מִן הַכֹּפֶר נִתַּן הַבֵּן נְשִׁיקָה לְאָמוֹ וְלֶאֱחוֹתוֹ. הָאָבֵר אָמַר שְׁלוֹם לְאִשְׁתּוֹ וּלְבָתוֹ. הוּא שָׁם אֶת בָּנוֹ עַל גֵּב הַחֲמוֹר וּשְׁנִיחָם יָצְאוּ לְדֶרֶךְ.

בְּדֶרֶךְ פָּגַשׁ אוֹתָם אִישׁ אֶחָד. הָאִישׁ רָאָה שֶׁהַבֵּן רוֹכֵב עַל הַחֲמוֹר וְאָבִיו הוֹלֵךְ לְבִדּוֹ בְּרִגְלָהּ. הוּא פָּנָה אֶל הַבֵּן וְאָמַר:

— אַתָּה עוֹדֶךָ צָעִיר וּבְרִיא וְאָבִיךָ כָּבֵד זָקֵן וְחָלֵשׁ. הֲאִם זֶה יָפָה שְׂאֵתָה רוֹכֵב עַל הַחֲמוֹר בְּעֵת שֶׁאָבִיךָ הוֹלֵךְ בְּרִגְלָהּ? אַתָּה עוֹשֶׂה חֲטָא גְדוֹל, כִּי אַתָּה לֹא מְכַבֵּד אֶת אָבִיךָ הַזֶּקֶן!

— הָאִישׁ צוֹדֵק, אָמַר הַבֵּן בְּלִבּוֹ. הַבֵּן יָרַד, וְאָבִיו עָלָה עַל הַחֲמוֹר. אַחֲרֵי מִסְפַּר דְּקוֹת פָּגַשׁ אוֹתָם אִישׁ שֵׁנִי. בְּאֲשֶׁר הוּא רָאָה שֶׁהָאָב רוֹכֵב עַל הַחֲמוֹר וְהַבֵּן הוֹלֵךְ לְבִדּוֹ בְּרִגְלָהּ, הוּא פָּנָה אֶל הָאָב, וְאָמַר:

— אַתָּה אָדָם מְבֹגֵר וּבִנְךָ עוֹדוֹ נֶעֱרַר צָעִיר. אִיךָ אַתָּה נוֹתֵן לְבִנְךָ לְלַכֵּת בְּרִגְלָהּ בְּעֵת שֶׁאַתָּה רוֹכֵב עַל הַחֲמוֹר? אַתָּה עוֹשֶׂה חֲטָא גְדוֹל, כִּי אַתָּה לֹא מְרַחֵם עַל בְּנֵךְ הַצָּעִיר!

— הָאִישׁ צוֹדֵק, אָמַר הָאָב בְּלִבּוֹ, וְתַכְּף וּמִזֵּד יָרַד מֵעַל הַחֲמוֹר. עֲכָשׁוּ גַם הָאָב וְגַם הַבֵּן הוֹלְכִים בְּרִגְלָהּ וְהַחֲמוֹר הוֹלֵךְ אַחֲרֵיהֶם. שְׁנֵיהֶם הוֹלְכִים לֹאט לֹאט וְרַבִּים זֶה עִם זֶה. הָאָב אוֹמֵר שֶׁהַבֵּן צָרִיךְ לְרַכֵּב עַל הַחֲמוֹר וְהַבֵּן אוֹמֵר שֶׁהָאָב צָרִיךְ לְרַכֵּב עַל הַחֲמוֹר.

וְהִנֵּה עֹבְרָה עֲגֹלָה וְכֵה אָבֵר אֶחָד. בְּאֲשֶׁר הָאָבֵר, שֶׁנִּסְעָה בְּעֲגֹלָה, רָאָה אוֹתָם, הוּא פָּרַץ בְּצַחוֹק, וְאָמַר:

— מימי לא ראיתי טפשים באלה. שלשה חמורים הולכים יחד, ואין
אחד מהם רוכב על גב חברו!
האב והבן שתקו. אחרי רגעים אחדים אמרו זה אל זה:
— זו היא באמת בעיה קשה!
לא ידעו האב ובנו מה עליהם לעשות. הם עמדו זמן-מה וחפשו
עצה איך למצא חן בעיני הכל. בסוף מצאו עצה. הם לקחו את החמור
ושמו אותו על גבם, וכך באו שניהם אל העיר.

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. מה בקש הבן מאביו?
2. מה עשו האב והבן לפני שיצאו לדרך?
3. מדוע ירד הבן מעל החמור?
4. מדוע ירד האב מעל החמור?
5. מה עשו האב והבן כדי למצא חן בעיני הכל?

II. Translate (Using the noun in its inflected form):

1. The farmer put a bag of apples on his back and returned to the village.
2. The donkey is a lazy beast and walks very slowly.
3. My son is younger than your son by (in) two years.
4. Our daughter is only sixteen years old, but she thinks that she is already an adult.
5. In the spring when the weather is nice, I (f.) like to go to the store on foot.
6. His brother did not let me play in the dining room.
7. There is a time for everything. There is a time to give birth, and a time to die, a time to laugh and a time to cry.
8. Don't you (f.) remember me? We used to play together frequently in your father's garden when we were young.
9. In all my life I didn't meet such a stupid lad.
10. My name is Moshe, what is your (f.s.) name?
11. What does not one do in order to find favor in the eyes of others!
12. I do not want to dance tonight because I

(f.) am tired. 13. When I first (in the first time) met her, I said to myself: "She will be my wife." 14. Our garden is bigger and nicer than their garden. 15. I do not like to listen to the news while I am reading. 16. I (f.) like both of them (m.) and I do not know which of them to choose.

III. Put in the construct form (סמיכות):

6. הנס של חנכה	1. האב של הנוער
7. השר של המלך	2. האשה של ארון כהן
8. הבת של אחיו	3. הבן של הדין
9. האם של הבחור	4. הלב של החולה
10. האח של הנוער	5. הפה של החמור

שְׁעוֹר מַג (43)

East	מִזְרָח	indeed	אִמָּנָם
West	מַעְרָב	generation	דוֹר (דורות)
situation; condition	מַצָּב (מַצְבִּים)	that, <i>dem.adj.</i>	הַהוּא, הַהִיא
planted, <i>v.</i>	נָטַע (לִנְטֹעַ)	those, <i>dem.adj.</i>	הֵהֶם, הֵהֵן
how old (<i>m.s.</i>)?	בֵּן בְּמָה שָׁנִים?	carob	חֲרוֹב (חֲרוֹבִים)
how old (<i>f.s.</i>)?	בַּת בְּמָה שָׁנִים?	hike; stroll; walk	טִיּוֹל (טִיּוּלִים)
from time to time	מִזְמַן לְזְמַן	hiked; strolled;	} טִיֵּל (לְטַיֵּל)
outside the city	מִחוּץ לְעִיר	took a walk	
		green	יָרֵק, יָרֵקָה

דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עוֹמֶדֶת. (קִהְלַת א, 4)

דְּקִדּוּק — GRAMMAR

I. **The Verbs אמר and אכל** . These verbs are conjugated in the present and in the past like **שָׁלְמִים** .

The future and imperative of these verbs follow:

לומר (לאמר)

עתיד:

	אני אמר
אנחנו נאמר	אתה תאמר
אתן תאמרנה	את תאמרי
הן תאמרנה	הוא יאמר
הם יאמרו	היא תאמר

צווי:

אמר   אמרי   אמרו   אמרנה

The infinitive of אמר is irregular. It is **לֵאמַר**, in biblical Hebrew, and **לומר** in post-biblical and modern Hebrew.

לְאָכַל

עתיד:

אני אכל	אתם תאכלו	אנחנו נאכל	אתה תאכל	את תאכלי	הוא יאכל
אתה תאכל	הם יאכלו	אתן תאכלנה	הוא יאכל	היא תאכלי	הן תאכלנה

צווי:

אָכַל   אָכְלִי   אָכְלוּ   אָכְלֶנָה

II. **Telling Age.** For telling age, the words בן or בת are used (בני or בנות for the plural).

This boy is six years old.   הילד הזה בן שש שנים.

This girl is six years old.   הילדה הזאת בת שש שנים.

For asking someone's age, the phrase בן כמה שנים?...? or בת כמה שנים?...? is used.

How old are you (m.s.)?   בן כמה שנים אתה?

How old are you (f.s.)?   בת כמה שנים את?

The word שנים may be omitted, but the feminine number must be used.

בן כמה הוא?   הוא בן שש.

בת כמה היא?   היא בת שש.

III. **The Demonstrative Adjectives "that" and "those."** These demonstrative adjectives are formed by the addition of the definite article ה... or ה... to the personal pronouns.

that man   האיש ההוא

that woman   האשה ההיא

those men   האנשים ההם

those women   הנשים ההן

דור לדור

לפני הרבה שנים חי בארץ אחת מלך טוב וישר. המלך ההוא אהב לבוא בין העם הפשוט, כי רצה לברר מה המצב בארץ. מזמן לזמן הוא היה יוצא לרחובות העיר, והיה מדבר עם כל מיני אנשים, צעירים ומבוגרים, כדי לשמע מפיהם על הבעיות שלהם. הוא גם רצה לראות בעצמו איך הכל פועל בארץ.

יום אחד יצא המלך לטיול מחוץ לעיר, ועבר דרך כפר אחר. היה יום אביב יפה. עשב ירק ופרחים יפים מכיל המינים גדלו בגנים ובשדות. השמש זרחה בשמים, והעולם היה מלא גלי אור ושמחה. האפרים היו עסוקים בחוץ, אחרים מהם בתקון הגגות והאחרים בעבודה בשדה. בשעת הטיול ראה המלך מרחוק איש זקן עומד לבדו בשדה ונוטע עץ. המלך בא קרוב לזקן, ואמר לו:

— שלום, סבא. איזה מין עץ אתה נוטע?

— עץ חרוב אני נוטע, ענה הזקן.

— בן כמה שנים אתה? שאל אותו המלך.

— אני בן שמונים שנה, ענה הזקן.

— האם אתה מקווה לאכל מן הפרות של העץ שאתה נוטע? שאל שוב המלך. הלא חרוב נותן פרות רק אחרי שנים רבות?
הזקן ענה:

— אמנם אני כבר זקן, ואני לא אכל מן פרות העץ, שאני נוטע עכשו. אבל בני שגדלתי והבנים שלהם יאכלו מן הפרות שלו. ראה, אדוני המלך, את העץ ההוא בצד מזרח נטע אבי כאשר הייתי בן עשר. את העצים ההם בפנה בצד מערב נטע סבי כאשר אבי היה בערך בן שלש עשרה. כל חיי אכלתי מן הפרות של העצים ההם. כמו שאבותי נטעו בשביל הדורות הבאים, כך גם אני נוטע עכשו בשביל בני ובשביל הבנים שלהם.

הדבר מצא חן בעיני המלך, והוא קרא:

— ברוך תהיה, וברוך הדור הדואג לדור הבא!

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. מה אהב המלך לעשות?
2. מה עשה האיש הזקן בשדה?
3. בן כמה היה הזקן?
4. מתי נותן עץ חרוב פרות?
5. בשביל מי נטע הזקן את העץ?

II. Translate:

1. Every generation has new problems.
2. This tree is an apple tree, but the tree on the east side is a carob.
3. I (m.) don't know who planted those trees.
4. The sun rises in the east and sets in the west.
5. My son will go to work when he will be 18 years old.
6. In the spring she likes to take a walk alone outside the city.
7. The pioneers built villages and towns and planted forests.
8. Our hike in the Negev was very interesting, and what we saw there made a great impression on us.
9. What can I (m.) tell you (m.s.)? You know my situation yourself.
10. I shall always tell (say) the truth.
11. Don't eat (m.s.) this apple, it is still green.
12. Tell (say to) me, how old will you (f.s.) be next (the coming) summer?
13. It never snows in Tel Aviv, but at times (sometimes) it snows in Jerusalem.
15. Not always do we (m.) obtain a correct picture of the situation in the world from the newspapers.
16. Indeed, I saw him yesterday, but I didn't talk to him.

שעור מד (44)

willingly; gladly בְּרָצוֹן very gladly בְּרָצוֹן רַב Prague פְּרָג lip שָׁפָה (שִׁפְתִּים) language; shore שָׁפָה (שְׁפוֹת) at any time בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה on the part of; as far as } one is concerned מִצַּד ahead, in advance מֵרָאשׁ	house of study בֵּית מִדְרָשׁ prison בֵּית סֹהַר impudence; insolence חֲצֹפָה known; well known יָדוּעַ, יְדוּעָה friendship יְדִירוֹת Jonathan יוֹנָתָן honor; respect; dignity כְּבוֹד ordered; commanded צִוָּה (לְצִוּוֹת) rabbi רַב (רַבָּנִים) wish, desire, <i>n.</i> רָצוֹן (רְצוֹנוֹת)
---	--

אֵין צָדִיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחָטָא. (קהלת ז, 20)

דְּקָדוּק — GRAMMAR

I. **The Verb יכל**. The verb יכל, like the English “can,” has neither an infinitive* nor an imperative. The conjugation of יכל follows:

הוּוה:

אנחנו, אתם, הם יכולים	אני, אתה, הוא יכול
אנחנו, אתן, הן יכולות	אני, את, היא יכולה

*The idea of the infinitive may be expressed by להיות plus the present tense of יכול. However, this form is seldom used.

Much strength is necessary to } צריך הרבה כח כדי להיות יכול לעשות זאת.
 be able to do it.

עבר:

אנחנו יִכְלְנוּ	אתם יִכְלְתֶם	אתן יִכְלְתֶן	אני יִכְלְתִי	את יִכְלֹתְ	היא יִכְלֹה
הם, הן יִכְלוּ					

עתיד:

אנחנו נוֹכַל	אתם תוֹכְלוּ	אתן תוֹכְלֶנָה	אני אוֹכַל	את תוֹכְלִי	היא תוֹכֹל
הם יוֹכְלוּ	הן תוֹכְלֶנָה				

II. The Inflection of על-יֵד. Although, as a rule, adverbs are not inflected, על-יֵד (near) being an adverbial phrase is inflected.

על-יָדָה	על-יָדוּ	על-יָדֶךָ	על-יָדֶךָ	על-יָדֵי
על-יָדֶן	על-יָדֶם	על-יָדְכֶן	על-יָדְכֶם	על-יָדֵנּוּ

מי יכול לַדַּעַת

בְּעִיר פְּרָג חֵי רַב אָחַד בְּשֵׁם יוֹנָתָן. רַבִּי יוֹנָתָן הִזָּה אָחַד מִן הַחֲכָמִים
הַחֲשׂוּבִים בְּדוֹרוֹ. יוֹם אָחַד רָכַב הַמֶּלֶךְ עִם אָחַד מִן הַשָּׂרִים שְׁלוֹ
בְּרַחוּבוֹת הָעִיר. בְּמִקְרָהּ, בְּשַׁעַה זֹו בְּדִיוֹק, עָבַר רַבִּי יוֹנָתָן עַל-יָדָם,
בְּדַרְךְ לְבֵית הַמְּדַרְשׁ. הַמְּרֹאֶה שֶׁל רַבִּי יוֹנָתָן עָשָׂה רִשְׁם רַב עַל הַמֶּלֶךְ.
הַמֶּלֶךְ פָּנָה אֶל הַשָּׂר, וְשָׂאֵל:

— מי האיש ההוא?

— הוא רב ידוע, ענה השׂר. הוא גדול בחכמה ויודע שפות רבות.
— קרא אותו הנה, אמר המלך. ושאל אותו אם יוכל לבוא מחר
לארמון.

מיד נתן השׂר פקודה לשוטר, ואמר: "לך מהר וקרא הנה את
הרב ההולך שם ברחוב". השוטר רץ אחרי הרב, ואמר לו ללכת אתו

אל השר. רבי יונתן הלך עם השוטר אל השר. השר פנה אליו, ואמר:
— האם תוכל לבוא מחר לבקור אצל המלך?
— אדוני השר, מצדי אני מוכן בכל עת ובכל שעה לבוא אל ארמון
המלך, אבל רק ה' לבדו יודע אם אוכל לבוא או לא, ענה רבי יונתן.
כאשר המלך שמע את התשובה הזאת, הוא כעס על החצפה של
רבי יונתן. תכף ומיד צוה המלך לתת לו ענש: לשים אותו בבית
הסהר לעשרה ימים.

אז פנה רבי יונתן אל המלך, ואמר:

— עכשו אתה רואה, אדוני המלך, שבאמת לא יכולתי לדעת אם
אוכל לבוא אליך מחר או לא. הכל בידי שמים, ואי אפשר לאדם
לדעת מראש מה שיקרה לו בעתיד. הנה, למשל, כאשר יצאתי מן
הבית רציתי ללכת לבית המדרש, ובמקום זאת, עלי ללכת עכשו
לבית הסהר.

התשובה הזאת מצאה חן בעיני המלך. חיוך עלה על שפתיו,

ואמר:

— האם אתה רוצה לבוא מחר אלי לבקור?

רבי יונתן ענה:

— ברצון רב, אדוני המלך. תודה רבה על הכבוד הגדול הזה.
מן היום שהוא נהלאה היתה ידידות גדולה בין המלך ובין הרב.
רבי יונתן היה מבקר את המלך, ולעתים קרובות היו שניהם מטילים
יחד בגן הארמון, ומדברים על כל מיני נושאים.

תרגילים — Exercises

I. Answer in complete sentences:

1. אַת מי פֿגש רבי יונתן בֿדֶרֶךְ לְבֵית הַמְדֻרָשׁ?
2. מַה שָּׁאַל הַשָּׂר אֶת רַבִּי יוֹנָתָן?
3. מֵדוּעַ בָּעַס הַמֶּלֶךְ?
4. מַה צִוָּה הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת לְרַבִּי יוֹנָתָן?
5. מַה אָמַר הַמֶּלֶךְ בְּסוּף?

II. Translate:

1. This is a well-known poem, every adult and every child in this country knows it by heart. 2. Wherever (in every place) the Jews lived, they built a house of study. 3. From his looks (appearance) I could see that he is angry at me. 4. We frequently go for a visit to the rabbi's house. 5. I will not answer (to) you (m.s.) because you talked to me with impudence. 6. I (f.) am ordering you (m.pl.) to sit quietly (with quiet). 7. The child said: "I will not eat!" and he closed his lips. 8. It is a great honor for me to be his friend. 9. I will gladly do it (this) for you (f.s.). 10. If I am able, I will come to visit you tomorrow at half past seven. 11. We could not tolerate (suffer) his deeds. 12. She got a higher salary because she knows foreign languages. 13. A quarrel broke out between the brothers because they could not divide the treasure between them. 14. Your (f.s.) friendship is very precious to me. 15. You (m.s) cannot put me in prison without a trial. 16. As far as we are concerned, we (m.pl.) are always ready to help you (m.pl.).

שְׁעוֹר מַה (45)

need, <i>n.</i>	צָרָךְ (צָרָכִים)	middle	אֶמְצֵעַ
harvest (of grain)	קָצִיר	in the middle	בְּאֶמְצֵעַ
harvested; reaped	קָצַר (לְקַצֹּר)	made it possible;	אֶפְשֶׁר (לְאֶפְשֶׁר)}
bachelor	רִזְק (רִזְקִים)	enabled	
equal; worth	שָׁוֶה, שְׁוָה	The Temple	בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
produce; grain	תְּבוּאָה (תְּבוּאוֹת)	part; portion; share	חֶלֶק (חֶלְקִים)
translated	תָּרְגַם (לְתָרְגֵם)	inheritance	יְרוּשָׁה (יְרוּשׁוֹת)
I have need	יֵשׁ לִי צָרָךְ בְּ... }	Moriah	מֹרְיָה
of...			doubted
one another;	זֶה אֶת זֶה זוֹ אֶת זוֹ }	provided; sustained;	פָּרַנְס (לְפָרְנֵס)}
each other		supported	

כָּל הַלּוֹמֵד תּוֹרָה וְאִינוֹ חוֹזֵר עָלֶיהָ דּוֹמָה
(שְׁוָה) לְאָדָם שְׁזוֹרֵעַ וְאִינוֹ קוֹצֵר. (מִן הַתְּלִמּוּד)

דְּקָדוּק — GRAMMAR

I. Quadrilateral Verbs מְרַבְּעִים. The Hebrew verb is mostly trilateral, i.e., composed of three radical letters. There are, however, a number of quadrilateral verbs, i.e., verbs composed of four radical letters. All quadrilaterals are:

1. either expansions of trilateral verbs through the duplication of one radical. E.g.,

to doubt — פָּקַק (פָּקַק לְפָקַק)

2. or denominative verbs, i.e., derived from nouns, adverbs, etc. E.g.,
 to make possible; enable — לאפשר — אפשר — possible
 to translate — לתרגם — תרגום — translation

II. The בניין of the Quadrilaterals. All quadrilateral verbs come in the בניין פעל. The conjugation of a quadrilateral verb follows:

to provide — לפרנס

הוה:

מפרנסים	אנחנו, אתם, הם	מפרנס	אני, אתה, הוא
מפרנסות	אנחנו, אתן, הן	מפרנסת	אני, את, היא

עבר:

פרנסנו	אנחנו	פרנסתי	אני
פרנסתן	אתן	פרנסת	אתה
פרנסו	הם, הן	פרנסה	הוא

עתיד:

נפרנס	אנחנו	אפרנס	אני
תפרנסנה	אתן	תפרנסי	אתה
תפרנסו	הם, הן	תפרנס	הוא

צווי:

פרנס   פרנסי   פרנסו   פרנסנה

- Note: 1. Except for the vocalization of the second radical, which is a שָׁא, the other radicals have the identical vocalization of a regular פעל.
2. Unlike a regular פעל, the quadrilaterals do not require a דָּגֶשׁ in the second radical.

III. The Partitive. It can be expressed either, like in English, by the phrase “part of” — חלק מן or, by the preposition מן or its shortened form ... מ... .

I took part (some) of the bread. { לקחתי חלק מן הלחם.
לקחתי מן הלחם.
לקחתי מהלחם.

IV. The Use of מן (or its short form ... מ... מ). מן renders the English prepositions “from,” “than” and “of.”

I received a letter from my brother. קבלתי מכתב מן אחי (מאחי).
I am bigger than my brother. אני יותר גדול מן אחי (מאחי).
Who of you knows Hebrew? מי מכם יודע עברית?

Note that של, meaning “of,” is used only possessively or qualitatively.

The heart of the sick man   הלב של האיש החולה
A heart of gold   לב של זהב

אהבת אחים

לפני שנים רבות חי במזרח ירושלים איש אחר ולו היו שני בנים נפלאים. שם הבן הראשון איתן ושם הבן השני גדעון. לאיתן הייתה אשה, והיו לו בנים ובנות. גדעון היה רנק. באשר האב מת קבלו האחים ירושה — שדה בהר המזרחי. האחים עבדו יחד בשדה. שניהם חפרו, זרעו וקצרו, ואף פעם לא רבו. אחרי הקציר הם שקלו את התבואה וחלקו אותה לשני חלקים שווים. לילה אחד שכב איתן במטתו ואמר לעצמו: — לא טוב עשינו שחלקנו את התבואה לחלקים שווים. יש הברך גדול בין המצב של אחי ובין מצבי. באשר אני אהיה זקן בני יפרנסו אותי. אבל מי יפרנס את אחי כאשר יהיה זקן?

הוא שכב וחפש עצה איך לתקן את המצב. פתאם אמר לעצמו:
 "אלך ואקח חלק מן התבואה שלי ואתן לאחי."
 איתן קם, הלך אל השדה ולקח מתבואתו כדי לתת לגדעון.
 באותו הלילה גם גדעון שכב במטתו וחשב לעצמו:
 — לא טוב עשינו שחלקנו את התבואה לחלקים שונים. יש הבדל
 גדול בין המצב של אחי ובין מצבי. לאחי יש משפחה גדולה ועליו
 לפרנס אותה. אני רוק ואין לי צורך בכל כך הרבה תבואה. אלך ואתן
 חלק מן התבואה שלי לאחי. זה יאפשר לו לפרנס את משפחתו
 בכבוד.

גדעון קם, הלך אל השדה ולקח מתבואתו כדי לתת לאיתן.
 הנה לילה יפה. הזרח זרח. השמים היו מלאים כוכבים. באמצע
 הדרך פגשו האחים זה את זה. דמעות עלו בעיניהם כאשר ראו, שכל
 אחד נושא תבואה על גבו, כדי לתת אותה לאחיו.
 — אמנם מעולם לא פקפקתי באהבתנו, קרא גדעון, אבל עכשו אני
 רואה מה גדולה היא!

אלהים ראה את אהבת האחים ואמר:
 — המקום הזה קדוש! במקום הזה יעמד בעתיד בית המקדש!
 וכן הנה. במקום הזה, על הר המוריה, בנה שלמה המלך את בית
 המקדש הראשון.

תרגילים — Exercises

- א. ענו במשפטים שלמים:
1. למי היו אשה ובנים ומי הנה רוק?
  2. איך חלקו האחים ביניהם את התבואה?
  3. מדוע רצה איתן לתת חלק מתבואתו לגדעון?
  4. מדוע רצה גדעון לתת חלק מתבואתו לאיתן?
  5. מה קרה כאשר שני האחים פגשו זה את זה בדרך?

ב. תרגומו:

1. It is impossible to translate exactly a poem from one language to another language. 2. Who supported his family when he was laid up in the hospital? 3. Mount Moriah is a holy mountain because the Temple stood on it. 4. When I marry (will take a wife), I will gladly give to my wife an equal share in my house. 5. She came to (the) class in the middle of the lesson. 6. The small boy will not be able to divide the apple into four equal parts. 7. One father is able to support ten children, but ten children cannot support one father. 8. A short time after the harvest, the farmers sold the grain in the market. 9. Don't tell (f.s.) me that you don't have need of friends. 10. I know that you are a man of truth, and I do not doubt your words. 11. I came to Jerusalem in order to study at (in) the Hebrew University. 12. The inheritance that I received will enable me to support my family with dignity. 13. He is already thirty years old and he is still a bachelor. 14. On (in) the last test we had to write a short composition and to translate twelve sentences into Hebrew. 15. Do you (m.pl.) know who was the king who built the Temple on Mount Moriah?

ג. הטו (conjugate) את הפעלים הבאים:

לתרגם—to translate

לאפשר—to enable

שעור 46) מו

war	מלחמה (מלחמות)	nurse	אחות (אחיות)
by, by means of	על ידי	Europe	אירופה
flew	צף (לעוף)	lion	אריה (ארייות)
struck; hit; hurt	פגע (לפגע) ב...	was examined	נבדק, להבדק (נבדק)
army	צבא (צבאות)	complete, perfect	גמור
the New Year	ראש השנה	was finished	גמר, להגמר (נגמר)
evil, misfortune	רע	blood	דם (דמים)
was heard	שמע, להשמע (נשמע)	was killed	הרג, להרג (נהרג)
enemy	שונא (שונאים)	month	חדש (חודשים)
was sent	שלח, להשלח (נשלח)	front line; facade	חזית (חזיתות)
watched over; protected	שמר על	soldier	חייל (חיילים)
was spilled	שפך, להשפך (נשפך)	captured; conquered	כבש (לכבש)
The Bible	תנ"ך	bullet; ball	כדור (כדורים)
what is new?	מה נשמע?	entered	כנס, להכנס (נכנס אל, ל, ב)
be inscribed for	לשנה טובה	was written	כתב, להכתב (נכתב)
a good year	תכתב	fought	לחם, להלחם (נלחם עם, ב...)
		was taken	לקח, להלקח (נלקח)

אל תאמר שהימים הראשונים היו טובים מאלה. (קהלת ז, 10)

דקדוק

The פעל , בנינים active . Thus far we have learned two active בנינים . **פעל** and the **פעל** . Each active בנין has its corresponding passive בנין . **פעל** of the בנין of the **פעל** is called **פעל** .

The man closes the window.   האיש סוגר את החלון.

The window is closed by the man.   החלון נסגר על ידי האיש.

The man closed the window.   האיש סגר את החלון.

The window was closed by the man.   החלון נסגר על ידי האיש.

There are a number of verbs, however, which are active in meaning yet are נפעל in form, E.g.,

The teacher enters the room.   המורה נכנס אל החדר.

I. The Characteristic Features of the נפעל .

1. The נפעל is characterized by an initial "נ" attached to the three radicals. In the present and in the past, the "נ" is vocalized by a שְׁוָא (נ) חיריק. The first radical is vocalized by a שְׁוָא.

2. The infinitive is formed by prefixing לְהַ... to the three radicals (לְהַ × × ×) — לְהַגְמֵר — to be finished.

A דָּגֵשׁ is placed in the initial radical to compensate for the loss of the "נ" of the נפעל .

II. The נפעל of the שְׁלֵמִים . A paradigm of the conjugation of a שְׁלֵמִים verb in the present and past follows:

לְהַגְמֵר (לְהַ × × ×)

הווה:

אני, אתה, הוא	נגמר	אנחנו, אתם, הם	נגמרים
אני, את, היא	נגמרת	אנחנו, אתן, הן	נגמרות

עבר:

אני נגמרתי	אנחנו נגמרנו
אתה נגמרת	אתם נגמרתם
הוא נגמר	הם, הן נגמרו

Observe the difference between the present and the past in the third person masculine singular. In the present, the second radical is vocalized by a קָמֶץ (נִגְמַר), whereas in the past, it is vocalized by a פֶּתַח (נִגְמַר).

Verbs whose third radical is "ח" or "ע" are conjugated likewise, except for the following:

1. In the infinitive, the second radical is vocalized by a פֶּתַח:

to be sent — לְהַשְׁלִיחַ

to be heard — לְהִשְׁמָע

2. In the present, the second and third radicals of the feminine singular are vocalized by a פֶּתַח.

אני, את, היא נִשְׁלַחַת

אני, את, היא נִשְׁמָעַת

III. The נִפְעַל of Verbs whose Initial Radical is a Guttural.

1. In the present and in the past, the "נ" is vocalized by a סְגוּל (נִ). The first radical is vocalized by a חֲטַף-סְגוּל (נִ).

He is killed — הוּא נִהָרַג

He was killed — הוּא נִהָרַג

2. In the infinitive, the "ה" of the prefix is vocalized by a חֲטַף-סְגוּל (לְהִיָּחַ), to compensate for the inability of the first radical to take a שֶׁבַע .

A paradigm follows:

לְהִיָּחַ

הווה:

אנחנו, אתם, הם נִהָרְגִים

אני, אתה, הוא נִהָרֵג

אנחנו, אתן, הן נִהָרְגוֹת

אני, את, היא נִהָרְגֶת

עבר:

אנחנו נְהַרְגֶנּוּ	אני נְהַרְגֶתִי
אתם נְהַרְגֶתֶם	את נְהַרְגֶתְּ
אתן נְהַרְגֶתֶן	היא נְהַרְגֶה
הם, הן נְהַרְגוּ	הוא נְהַרְג

Note that in the past, the initial radical of the third person feminine and the third persons plural is vocalized by a סָגוּל .

היא נְהַרְגֶה   הם, הן נְהַרְגוּ

The vocalization of the first radical by a סָגוּל , and not by a חֲטַף-סָגוּל , is in keeping with the rule that there cannot be two consecutive שְׂוָאִים at the beginning of a syllable.

הַמְתָּנָה שֶׁל סָבָא

הַדְּבָר קָרָה בְּזֶמַן הַמְלַחְמָה הָאֲחֵרוֹנָה בְּאִירוּפָּה. הַשּׁוֹנֵא כָּבֵשׂ כְּבָר עָרִים רַבּוֹת בְּמַעֲרָב, אָבֵל בְּכָל זֹאת הַמְלַחְמָה עָדִין לֹא נִגְמְרָה. הַיִּיתִי אֲזַי בְּחֹר צְעִיר בֶּן שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה. נִלְקַחְתִּי לְצָבָא. זֶה הָיָה קְרוֹב לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה. לְפָנַי שְׁעוֹבְתֵי אֶת הַבַּיִת, קָרָא לִי סָבִי, וּבִרְךָ אוֹתִי בְּבִרְכָּה "לְשָׁנָה טוֹבָה תִּכְתָּב". אֲזַי נָתַן לִי סֵפֶר, וְאָמַר: "הִנֵּה מְתָנָה קִטְנָה בְּשִׁבְלֶךָ. זֶה סֵפֶר הַתַּנְ"ךְ. שְׁמַר אוֹתוֹ, וְהוּא יִשְׁמַר עֲלֶיךָ מִכָּל רָע".

שָׁמַתִּי אֶת הַסֵּפֶר בְּכִיּוֹסִי וּבִלְבַב כְּבֹד יִצְאֵתִי מִן הַבַּיִת. כָּל הַזְּמַן רָצִיתִי לְדַעַת מַה נִּשְׁמַע בְּבַיִת, אָבֵל הַדָּאָר לֹא פָּעַל בְּסִדְרָא בְּיָמִים הָהֵם, וּמִכְתָּבִים מֵהוֹרֵי בָּאוּ אֵלַי לְעֵתִים רְחוּקוֹת מְאֹד. אֶת סָבִי אֶהְבֵּתִי וְכִבְדֵתִי מְאֹד, וְאֶת הַמְתָּנָה שֶׁלּוֹ נִשְׁאֵתִי תָמִיד בְּכִיּוֹסִי. לְעֵתִים קְרוֹבוֹת קָרָאתִי בַּתַּנְ"ךְ, וְשִׁאֲבֵתִי מִמֶּנּוּ תִקְנֶה וְכַח לְסַבֵּל אֶת הַחַיִּים הַקָּשִׁים בְּצָבָא.

אֲחֵרֵי שֶׁלְּשָׁה חֲדָשִׁים קִבַּלְתִּי פְּקוּדָה וְנִשְׁלַחְתִּי יָשָׁר לַחֲזוּיִת. אֵלֶּה הָיוּ יָמִים מְרִים. הִצָּבָא שֶׁל הַשּׁוֹנֵא עָמַד עַל הַר גְּבוּהָ מִצַּד אֶחָד וְעַל הַר גְּבוּהָ אֲחֵר מִצַּד שֵׁנִי, וְהִצָּבָא שֶׁלָּנוּ הָיָה בְּאֲמֻצָּע. מִצָּבָנוּ הָיָה רָע מְאֹד.

השונא שלח בנו אש חזקה, וכדורים עפו באויר בלי סוף. נלחמנו כמו אריות. דם רב נשפף, וחילים רבים נהרגו. קולות צעקה נשמעו מכל צד. פתאם פגע בי בדור ונפלתי לארץ.

נלקחתי לבית החולים ושמו אותי במטה. חפיתי לרופא. כל דקה שעברה הייתה כמו שעה בעיני. כל מיני תמונות מהבית עברו לפני. לבי דפק מהר. פחדתי שאני הולך למות, ולא אראה עוד את הורי ואת סבי היקרים. תפלה לשלום הקרובים שלי ולשלומי עברה על שפתי. סוף סוף נכנסה אחות לחדר. היא נתנה לי משהו לשתות, ואמרה:

— אל תדאג, עוד מעט יבוא הרופא, והכל יחיה בסדר גמור.
זמן רב עבר והרופא עוד לא בא. כבר פקפקתי בלבי אם הרופא יבוא אלי. חשבתי כי אפשר שהאחות שכחה שאני שוכב פה. סוף סוף נכנס רופא צעיר לחדר וכך אותי. אחרי שנבדקתי על ידי הרופא, הוא קרא:

— חיל, יש לך מזל! הפצע שלך קל מאד. הכדור נכנס בספר ולא חדר ללב. הספר בכיסך שמר עליך ממנות!

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. בן כמה היה הבחור כאשר הוא נלקח לצבא?
2. איזו מתנה נתן לו סבו?
3. אחרי כמה חרשים נשלח הבחור לחזית?
4. מה קרה לו בחזית?
5. איך שמר התנ"ך על חיי הבחור?

ב. תרגמו:

1. How many years ago was the war finished? 2. The soldiers were sent to the front several days ago. 3. In the fall, the birds fly to warm countries. 4. The bullet hit the lion and much blood was spilled on the grass. 5. The Bible is the holiest book of the Jews. 6. I (f.) cannot leave the house unless mother will come to watch (over) the children. 7. The letter was sent to you (f.s.) a month ago. 8. The condition on the roads is terrible, many people are killed every day. 9. The sick have not been examined yet by the physician. 10. Last year many boys were taken to the army. 11. This hospital does not have enough nurses. 12. A breeze (light wind) entered the room through the open door. 13. We hope that the soldiers of the enemy will not be able to capture the city. 14. Do good and don't do evil. 15. We fought together in the last war and since then (from then) the friendship between us is very strong. 16. Let us first (at first) eat supper and afterwards we shall dance.

ג. הטו (conjugate) את הפעלים הבאים בהווה ובעבר:

להבדק — to be examined

להאכל — to be eaten

שְׁעוֹר מִזו (47)

<p>commandment; precept } מצְוָה (מִצְוֹת)</p> <p>Egypt מצְרַיִם</p> <p>The Exodus from Egypt } יְצִיאַת מִצְרַיִם</p> <p>symbol; emblem סִמּוֹל (סְמָלִים)</p> <p>The Ten Commandments } עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת</p> <p>abbreviation; shortened form } קְצוּר (קְצוּרִים)</p> <p>was called; was read } קָרָא, לְהִקְרֹא נִקְרָא</p> <p>Talmud תַּלְמוּד</p> <p>except (for) חוּץ מִן (מ...)</p> <p>a positive precept מִצְוַת עֲשֵׂה</p> <p>a negative precept } מִצְוַת לֹא-תַעֲשֶׂה</p> <p>The Children of Israel } בְּנֵי יִשְׂרָאֵל</p>	<p>ancestors; The Patriarchs אֲבוֹת</p> <p>was said נֶאֱמַר, לְהִאָּמַר נֶאֱמַר</p> <p>The Holy Ark אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ (The Ark of Holiness)</p> <p>Aramaic אַרְמִית</p> <p>Genesis בְּרָאשִׁית</p> <p>Exodus שְׁמוֹת</p> <p>Leviticus וַיִּקְרָא</p> <p>Numbers בַּמִּדְבָּר</p> <p>Deuteronomy דְּבָרִים</p> <p>covenant; treaty בְּרִית</p> <p>Pentateuch חוֹמְשׁ (חוֹמְשִׁים)</p> <p>was divided חָלַק, לְהַחֲלִיק נִחְלַק</p> <p>law חֻק (חֻקִּים)</p> <p>foundation; basis יְסוּד (יְסוּדוֹת)</p> <p>Hagiographa; writings כְּתוּבִים</p> <p>concept; notion מוֹשָׁג (מוֹשָׁגִים)</p> <p>was found; was situated } מָצָא, לְהִמָּצֵא נִמְצָא</p>
--	--

עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד:
עַל הַדִּין (חֻק), וְעַל הָאֱמֶת וְעַל הַשְּׁלוֹם. (פְּרָקֵי אֲבוֹת)

דקדוק

I. **The נפעל of פ"נ Verbs.** It is similar to the שלמים except that, in the present and in the past, the initial radical "נ" coalesces with the prefix "נ" of the נפעל. To compensate for the loss of the "נ", a דגש is placed in the second radical.

to be given — להנתן (נתן)

הווה:

אני, אתה, הוא	נתן	אנחנו, אתם, הם	נתנים
אני, את, היא	נתנת	אנחנו, אתן, הן	נתנות

עבר:

אני נתתי	אנחנו נתנו
אתה נתת	אתם נתתם
הוא נתן	הם, הן נתנו

II. **The נפעל of ל"א Verbs.** A paradigm of the conjugation of the present and the past of ל"א verbs follows:

to be found — להמצא

הווה:

אני, אתה, הוא	נמצא	אנחנו, אתם, הם	נמצאים
אני, את, היא	נמצאת	אנחנו, אתן, הן	נמצאות

עבר:

אני נמצאתי	אנחנו נמצאנו
אתה נמצאת	אתם נמצאתם
הוא נמצא	הם, הן נמצאו

Note that in the נפעל of ל"א verbs, the present and the past of the third person singular are the same.

הוא נמצא — he is found

הוא נמצא — he was found

The tense is determined by the context.

III. The Adverb גם כן. This adverb is equivalent in meaning to גם.

However, at the end of a sentence only גם כן may be used.

אני אוהב אותו גם כן.

and not

אני אוהב אותו גם.

התנ"ך

(א)

הספר הקדוש של היהודים נקרא בשם התנ"ך. השם הזה הוא קצור של שלש המלים:

(א) תורה (ב) נביאים (ג) כתובים

בתנ"ך יש עשרים וארבעה ספרים. התנ"ך נכתב בשפה העברית. רק ספר דניאל וכמעט כל ספר עזרא נכתבו בשפה הארמית. מענין לדעת, שכל המלים הנמצאות בתנ"ך, חוץ ממספר קטן, נכנסו לשפה העברית של ימינו.

במשך הזמן תרגמו את התנ"ך לכל השפות שבעולם. התרגומים האלה מאפשרים לכל מי שלא יודע עברית לקבל מושג על התורה והמצוות של עם ישראל.

(א) התורה:

התורה נחלקת לחמשה ספרים. כל ספר נקרא בשם חומש. השמות של החומשים הם:

בראשית, שמות, ויקרא, במדבר, דברים.

כל חמשה הספרים האלה ביחד נקראים גם כן בשם חומש. התורה היא גם ספר חקים וגם ספר היסטוריה. התורה מספרת לנו על בריאת העולם, ועל הדורות שהיו בעולם מאדם הראשון עד אברהם. בתורה אנו גם לומדים על חיי האבות בארץ כנען, ועל חיי בני ישראל באשר הם היו עבדים בארץ מצרים. אנו גם לומדים על משה, על יציאת מצרים, ועל חיי בני ישראל במדבר סיני במשך ארבעים שנה, עד שנכנסו לארץ כנען.

בתורה נמצאים עשרת הדברות. עשרת הדברות נכתבו על שני לוחות אבנים הנקראים לוחות הברית. בבתי כנסת רבים נמצא סמל של שני לוחות הברית על ארון הקודש.

לפי חכמי התלמוד יש בתורה שש מאות ושלוש עשרה (613) מצוות. מהן מאתיים ארבעים ושמונה (248) הן מצוות עשה, ושלוש מאות ששים וחמש (365) הן מצוות לא-תעשה.

עשרת הדברות הם היסוד של כל החקים והמצוות שנתנו בתורה לעם ישראל.

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. איך נקרא החלק הראשון של התנ"ך?
2. איזה ספר נכתב בשפה הארמית?
3. על מה מספרת לנו התורה?
4. כמה מצוות נמצאות בתורה לפי חכמי התלמוד?
5. מה הוא היסוד של כל המצוות?

ב. תרגמו:

1. My ancestors came to this country from Europe many years ago. 2. I (f.) get up every day at six in the morning, except for Saturday and Sunday. 3. The history lesson was about the Exodus of the Children of Israel from Egypt. 4. Jerusalem is called a golden city (a city of gold). 5. This story is divided into two equal parts. 6. The letter that was given to me was written exactly two days ago. 7. It is said in the Book of Genesis that God created the world in six days. 8. It is not easy to keep (guard) all the six hundred and thirteen precepts of the Torah. 9. There is no basis in the Bible for such a concept. 10. The Ten Commandments are found in two books of the Pentateuch, in Exodus and in Deuteronomy. 11. After the war was over (was finished), the two countries made a treaty not to wage war (fight). 12. In every synagogue the book of the Torah is found in the Holy Ark. 13. The Menorah is the emblem of Israel. 14. The laws are for the people and not the people for the laws. 15. Everyone thinks that his language is the easiest and the nicest. 16. There are many abbreviations in the Talmud.

ג. הַטָּה/הַטִּי (conjugate) את הפעלים הבאים בהווה ובעבר:

to be read; called — לְהַקְרֹא

to be opened — לְהַפְתֵּחַ

to be planted — לְהַנְטֵעַ

שְׁעוֹר מַח (48)

<p>was forgiven (סלח, להִסְלִיחַ) נִסְלַח</p> <p>imagery (צִיּוּרִים) צִיּוֹר</p> <p>trouble (צָרָה) צָרָה</p> <p>compassion; pity, <i>n.m.pl.</i> רַחֲמִים</p> <p>the rest; remainder שְׂאָר</p> <p>was guarded; (שָׁמַר, לְהַשְׁמֵר) נִשְׁמַר</p> <p>watched himself</p> <p>Psalms תְּהִלִּים</p> <p>history; happenings, <i>n.pl.</i> תּוֹלְדוֹת</p> <p>history of תּוֹלְדוֹת</p> <p>repentance תְּשׁוּבָה</p> <p>The First Temple; } The First } הַבַּיִת Commonwealth } הָרְאשׁוֹן</p>	<p>was redeemed (גאל, לְהַגְאֵל) נִגְאָל</p> <p>redemption גְּאוּלָּה</p> <p>demanded (דָּרַשׁ) דָּרַשׁ</p> <p>religion (דָּת) דָּת</p> <p>religious דְּתִי, דְּתִית</p> <p>society (חֲבֵרָה) חֲבֵרָה</p> <p>social חֲבֵרְתִי, חֲבֵרְתִית</p> <p>sinner (חוֹטָאִים) חוֹטָא</p> <p>destruction חֲרָבָן</p> <p>honesty; uprightness } fairness } יֶשֶׁר</p> <p>conquest (כְּבוּשִׁים) כְּבוּשׁ</p> <p>prophecy (נְבוּאָה) נְבוּאָה</p> <p>Christian, <i>n.</i> (נוֹצְרִי) נוֹצְרִי</p>
--	--

דְּבָרִים הַיּוֹצְאִים מִן הַלֵּב נִכְנָסִים אֶל הַלֵּב. (מִסְפְּרוֹת י"ב)

דְּקָדוּק

I. The Future of Verbs in the *שְׁלָמִים* .

1. A paradigm follows:

לְהִגְמַר — to be finished

עֲתִיד:

אנחנו נִגְמַר	אני אֶגְמַר
אתם תִּגְמְרוּ	את תִּגְמְרִי
אתן תִּגְמְרְנָה	אתה תִּגְמְרִי
הם יִגְמְרוּ	היא תִּגְמַר
הן תִּגְמְרְנָה	הוא יִגְמַר

Note that there is a שׁג in the first radical to compensate for the loss of the prefix "נ", which is the characteristic of the נפעל .

שׁלמים verbs are conjugated in the future like פ"נ .

2. A paradigm of the future of a שׁלמים verb whose initial radical is a guttural follows:

to be killed — להקרג

אני	אקרג	אנחנו	נקרג
אתה	תקרג	אתם	תקרגו
אתן	תקרגנה	אתן	תקרגנה
הוא	יקרג	הם	יקרגו
היא	תקרג	הן	תקרגנה

The reason for the vocalization of the prefixes by a צירה , instead of a חיריק , is to compensate for the inability of the initial guttural to take a שׁג .

3. A paradigm of the future of a שׁלמים verb whose third radical is "ח" or "ע" follows:

to be sent — להשלח

אני	אשלח	אנחנו	נשלח
אתה	תשלח	אתם	תשלחו
אתן	תשלחנה	אתן	תשלחנה
הוא	ישלח	הם	ישלחו
היא	תשלח	הן	תשלחנה

II. The Future of ל"א Verbs in the נפעל . They are conjugated like שׁלמים , except for the second and third persons feminine plural.

to be found — להמצא

אני	אמצא	אנחנו	נמצא
אתה	תמצא	אתם	תמצאו
אתן	תמצאנה	אתן	תמצאנה
הוא	ימצא	הם	ימצאו
היא	תמצא	הן	תמצאנה

III. The Imperative of the נִפְעַל. The imperative is based on the future. It is formed by dropping the prefix הַ and substituting it with the prefix הֵ. In case of a verb whose initial radical is a guttural, הֵ is substituted for הַ.

אתה תגמר	את	תגמרי	אתם תגמרו	אתן	תגמרנה
<u>עתיד:</u>					
הגמר	הגמרי	הגמרי	הגמרו	הגמרו	הגמרנה
<u>צווי:</u>					

אתה תהרג	את	תהרגי	אתם תהרגו	אתן	תהרגנה
<u>עתיד:</u>					
ההרג	ההרגי	ההרגי	ההרגו	ההרגו	ההרגנה
<u>צווי:</u>					

אתה תשלח	את	תשלחי	אתם תשלחו	אתן	תשלחנה
<u>עתיד:</u>					
השלח	השלחי	השלחי	השלחו	השלחו	השלחנה
<u>צווי:</u>					

אתה תמצא	את	תמצאי	אתם תמצאו	אתן	תמצאנה
<u>עתיד:</u>					
המצא	המצאי	המצאי	המצאו	המצאו	המצאנה
<u>צווי:</u>					

ה ת נ "ך

(ב)

ב. הַנְּבִיאִים :

אַרְבַּעַת הַסְּפָרִים הָרִאשׁוֹנִים שֶׁל הַחֶלֶק הַזֶּה הֵם סְפָרֵי הַיְּסֻדוֹת. בְּסְפָרִים הָאֵלֶּה נִכְתְּבוּ תוֹלְדוֹת עַם יִשְׂרָאֵל מִן הַכְּבוֹשׁ שֶׁל אֶרֶץ כְּנָעַן עַד הַחֲרָבֹן שֶׁל הַבַּיִת הָרִאשׁוֹן. מִתּוֹךְ הַסְּפָרִים הָאֵלֶּה אָנַחְנוּ מִקְבָּלִים תְּמוּנָה שְׁלֵמָה עַל הַמְּצָב הַדְּתִי וְהַחֲבָרְתִּי, וְעַל הַבְּעִיּוֹת הַרְבוֹת שֶׁעָמְדוּ בְּפָנָיו עַם יִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ. אָנַחְנוּ גַם לּוֹמְדִים עַל הַמְּלַחְמוֹת הַקְּשׁוֹת שֶׁבָּנִי יִשְׂרָאֵל הָיוּ צָרִיכִים לְהִלָּחֵם עִם שׁוֹנְאֵיהֶם, וְשֶׁלֹּא בְּכָל פֶּעַם נִגְמְרוּ הַמְּלַחְמוֹת הָאֵלֶּה בְּנִצְחֹן לְצַבָּא שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל.

בשאר הספרים נמצאות הנבואות של הנביאים. בנבואות האלה דברו הנביאים על אמת וצדק, על ישר ורחמים. הנביאים דרשו מן העם לעשות מעשים טובים ולהשמר משקר ומכל מעשה רע. אחד מן המושגים החשובים הנמצאים בספרי הנביאים הוא המושג של תשובה. כל חוטא יכול לתקן את מעשיו בתשובה, וכל החטאים שעשה בעבר יסלחו לו.

הנביאים דברו הרבה על הגאולה. לפי דברי הנביאים יבוא יום ועם ישראל ישוב לארץ ישראל, ויגאל מכל צרותיו. בזמן ההוא יחיו כל העמים בשלום זה עם זה, ולא ילמדו עוד מלחמה. איש לא יהרג ודם לא ישפך במלחמות.

הלשון שבה נאמרו דברי הנביאים עשירה בציורים ובמשלים רבים.

ג. כתובים:

בחלק הזה נמצאים ספרים על נושאים רבים. יש בו ספרים על נושאים דתיים, על נושאים היסטוריים ועל נושאים חברתיים. אחד מן הספרים הידועים מאד הוא ספר תהלים. הרבה מן התפלות, גם של היהודים וגם של הנוצרים, נלקחו מספר תהלים. כמעט אין בית שספר תהלים לא ימצא בו.

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. מה נמצא בספרים הראשונים של הנביאים?
2. מה דרשו הנביאים מן העם?
3. מה קורה לחוטא באשר הוא עושה תשובה?
4. מה יהיה המצב בעולם בזמן הגאולה?
5. מאיזה ספר נלקחו תפלות רבות של היהודים ושל הנוצרים?

ב. תרגמו:

1. We spoke in class on the subject of justice and fairness in society. 2. The Bible is the foundation of many religions. 3. Not all my troubles are known to you (m.s.). 4. We do not have a notion where our son is located (found). 5. I (m.) am a sinner, but I hope that my prayers will be heard. 6. Man is redeemed from his sins through (by) repentance. 7. The prophets spoke in their prophecies about the destruction of the Temple. 8. If you do (will) not watch yourself from him, he will take away all your money. 9. A religious man waits every day for the redemption. 10. The worker demanded a higher salary. 11. The lesson will be finished in forty-five minutes. 12. The Bible is a holy book also for the Christians. 13. I (f.) like to read books on social problems. 14. The first two stories in this book are easy, but the rest are difficult. 15. I knew all the answers except two. 16. If there is pity in your heart, you will give donations to the poor.

ג. שנו מעבר לעתיד:

9. החילים נלחמו	5. הדלתות נסגרו	1. הספור נכתב
10. אנשים נהרגו	6. אתם נלקחתם	2. אני נבנסתי
11. נבנסת לחדר	7. העם נגאל	3. אנחנו נשלחנו
12. השנה נגמרה	8. אתה נמצאת	4. הספרים נשמרו

ד. שנו מעתיד לעווי:

7. את תבדקי	4. אתן תמצאנה	1. אתה תלחם
8. אתה תסגר	5. אתה תשמע	2. את תשמרי
9. אתה תהרג	6. אתם תקראו	3. אתם תכנסו

שעור מט (49)

was interrupted;	}	(פסק, להפסק)	woe; alas	אוי נאבוי
was cut off;			invitation	הזמנה (הזמנות)
was stopped		נפסק	wedding	חתונה (חתונות)
clerk; official		(פקיד (פקידים)	telephone	טלפון
detail; particular		פרט (פרטים)	telephoned; called	}
private	פרטי, פרטית	(on the phone)	טלפן (לטלפן)	
rang		צלצל (לצלצל)	became known;	}
line		קו (קוים)	obtained	
tie; connection; knot		קשר (קשרים)	information	
in connection with ...		בקשר ל...	was born	ילד, להנלד נולד
date		תאריך (תאריכים)	secretary	}
occupied; busy (for	}	תפוס, תפוסה		
telephone), part.				manager; principal
royally; lavishly		בגד המלך	arranged	סדר (לסדר)
“who is who?”		מי נמי?	matter; subject	ענין (ענינים)
somebody;	}	מישהו, מישהי	meeting, n.	פגישה (פגישות)
someone				

הדרך הישרה היא הקצרה. (מספרות יה"ב)

דקדוק

I. The **פעל פ"י** of **Verbs**. A paradigm for the conjugation of such verbs follows:

להנלד — to be born

הוה:

אני, אתה, הוא	נולד
אני, את, היא	נולדת
אנחנו, אתם, הם	נולדים
אנחנו, אתן, הן	נולדות

עבר:

אני	נולדתי
אתה	נולדת
הוא	נולד
אתם	נולדתם
הם	נולדו
אתן	נולדתן
הן	נולדו

עתיד:

אני	אנלד
אתה	תנלד
הוא	ינלד
אתם	תנלדו
הם	ינלדו
אתן	תנלדנה
הן	תנלדנה

צווי:

הנלד   הנלדי   הנלדו   הנלדנה

Note that the initial "י" changes into a "ו" throughout the entire conjugation. In the present and in the past, this "ו" has no consonantal value. It carries a חולם vocalization for the prefix "נ".

נולד   נולדתי

In the infinitive, future and imperative, the "ו" has consonantal value and is vocalized by a קמץ, as required by the נפעל.

להנלד   ינלד   הנלד

2.   to become known   }
                  to get information   } — להנדע

הוה:

אני, אתה, הוא	נודע
אני, את, היא	נודעת
אנחנו, אתם, הם	נודעים
אנחנו, אתן, הן	נודעות

עבר:

אני נודעתי	אנחנו נודענו
אתה נודעת	אתם נודעתם
הוא נודע	הם נודעו
את נודעת	אתן נודעתן
היא נודעה	הן נודעו

עתיד:

אני אודע	אנחנו נודע
אתה תודעי	אתם תודעו
הוא יודע	הם יודעו
את תודעי	אתן תודענה
היא תודעה	הן תודענה

צווי:

הנדע   הנדעי   הנדעו   הנדענה

II. The Particle מאַשר (than). It is used when the second member of a comparison is a verb. E.g.,

יותר קל לשבת מאַשר לעמד.   It is easier to sit than to stand.

מדוע הִיָּה הקו תפוס?

- איש: בקר טוב, גבֵּרֶת.
- מזכירה: בקר טוב, אֲדוֹנִי, מה רצונך?
- א: באתי לראות את המנהל.
- מ: המנהל לא נמצא במשרד עכשיו. אולי תדבר עם פקיד אחר.
- א: לא, אני רוצה לדבר עם המנהל עצמו.
- מ: בקשר לאיזה ענין באת? אני המזכירה הפרטית שלו, ואולי אוכל לעזור לך.
- א: לא, תודה רבה. זה ענין פרטי, ואני רוצה לדבר רק עם המנהל. האם יש לך מושג באיזו שעה יבוא המנהל למשרד?

- מ: המנהל לא יבוא היום למשרד. אם אתה רוצה, אני יכולה לסדר לך פגישה אתו למחר בבקר.
- א: מה? הוא לא יבוא היום למשרד? נסעתי באוטובוס יותר משעה כדי לראות אותו, ועכשו את אומרת שהוא לא יבוא היום.
- מ: אל תכעס, אדוני. מדוע לא טלפנת לפני שיצאת מהבית כדי להודיע אם המנהל נמצא במשרד ולברר מתי יוכל לקבל אותך?
- א: את שואלת מדוע לא טלפנתי? אני לא רוצה לריב אתך, אבל צלצלתי כל הבקר, וכל הזמן הקו היה תפוס. כבר חשבתי שהטלפון שלכם לא פועל. סוף סוף מישהי ענתה ואמרה: "בבקשה, חכה רגע". חביתי יותר מרבע שעה, ואז הקשר נפסק. יותר קל לבוא למשרד שלכם באוטובוס מאשר לקבל קשר בטלפון.
- מ: אל תכעס, אדוני. המנהל לא נמצא היום במשרד כי אתמול הייתה החתונה של בתו הצעירה.
- א: מה? אתמול? אוי ואבוי! גם אני קבלתי הזמנה לחתונה. אני רואה שטעיתי בתאריך. חשבתי שהחתונה תהיה בחדש הבא. המנהל ואני ידידים כבר הרבה שנים, עוד לפני שהבת נולדה. חבל! חבל!
- מ: באמת חבל שלא היית בחתונה. כל "מי ומי" שבחברה הגבוהה היו שם. נתנו אכל ונין פנד המלך. אכלו, שתו ורקדו שם עד מאחר בלילה.
- א: טוב, טוב, אבל מדוע היה הטלפון תפוס כל הבקר?
- מ: אתה רוצה לדעת את האמת? טלפנתי הבקר לכל החברות שלי. ספרתי להן את כל הפרטים, הקטנים והגדולים, על החתונה.

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. מדוע לא רצה האיש לדבר עם פקיד אחר?
2. מה קרה באשר טלפן למשרד?
3. מדוע לא בא המנהל למשרד?
4. מדוע לא בא האיש לחתונה?
5. מדוע היה הקו תפוס כל הבקר?

ב. תרגמו:

1. I will come to your (f.s.) wedding even if you do not send me an invitation.
2. I was born five years after my sister. 3. I learned (it became known to me) that the manager wants to arrange a meeting with the workers and clerks.
4. The secretary asked the principal of the school for a higher salary. 5. She cannot write on paper without lines. 6. There is a strong tie between these two countries. 7. I (f.) know that there is no (not a) connection between these two matters. 8. Would you (f.s.) like (do you want) to dance with me? 9. What is today's date? 10. There is someone outside who wants to see you (m.s.), can you receive him now? 11. During the whole trip I stood on my feet because all the seats (places) in the bus were taken (occupied). 12. He has a big office with a great number of clerks. 13. The lesson was interrupted in the middle.
14. Woe unto you (m.s.) (to you) if you will not tell (say) me the truth.
15. Don't forget (f.s.) to call (phone) me this evening. 16. You (m.s.) can learn (obtain information) about all the particulars if you will phone his secretary.

שעור נ (50)

North Africa	צפון אפריקה	disaster	אסון (אסונות)
zealot; fanatic	קנאי (קנאים)	examined; tested	בָּחַן (לבחון)
was seen;	} (ראה, להראות) נִרְאָה	expelled; drove out	גָּרַשׁ (לגרש)
seemed;		ache; pain	כָּאב (כאבים)
appeared		headache	כָּאב ראש
apparently;	} כִּנְרָאָה	ached; pained	כָּאב (לכאב)
seemingly		was conquered	כִּבַּשׁ, לְהִכְבֹּשׁ נִכְבַּשׁ
skinny; lean	רָזָה, רֵזָה	blue	כָּחֹל, כְּחֹלָה
medicine; cure	רְפוּאָה	sect	כַּת (כתות)
Sultan	שׁוּלְטָן	illness, sickness	מַחְלָה (מחלות)
remedy; cure	תְּרוּפָה (תרופות)	Moslem	מוֹסְלָמִי (מוסלמים)
you (m.s.) don't	} פָּנִיךָ רָעִים	Egyptian	מִצְרִי (מצרים)
look well		wandered	נָדַד (לנדד)
he became	} שָׁמוּ הֵלֵךְ לְפָנָיו	fasted	צָם (לצום)
famous		North	צָפוֹן

שָׁקַר אֵין לוֹ רַגְלִים. (על פי התלמוד)

דקדוק

I. The Verbs of ל"ה of נפעל. A paradigm of such verbs follows:

להקנות — to be bought

הוה:

אנחנו, אתם, הם נקנים	אני, אתה, הוא נקנה
אנחנו, אתן, הן נקנות	אני, את, היא נקנית

עבר:

אני נקניתי	אנחנו נקנינו
אתה נקנית	אתם נקניתם
אתה נקנית	אתן נקניתן
הוא נקנה	הם, הן נקנו
היא נקנתה	

Note that the third radical "ה" changes in the past into a "י", as in the **פעל** (קניתי) and **פעל** (קניתם). However, the second radical is vocalized by a **צירה** instead of a **חיריק** — **נקניתי** — **חיריק**.

עתיד:

אני אקנה	אנחנו נקנה
אתה תקנה	אתם תקנו
אתה תקנה	אתן תקנינה
הוא יקנה	הם יקנו
היא תקנה	הן תקנינה

צווי:

הקנה   הקני   הקני   הקנינה

II. The נפעל of the Verb ראה. This verb is conjugated in the **נפעל** like a regular **ל"ה** verb except that the prefixes of the infinitive, future and imperative are vocalized by a **צירה** instead of a **חיריק**, to compensate for the inability of the initial "ר" to take a **דגש**.

להראות — להראות

הווה:

אני, אתה, הוא נראה	אנחנו, אתם, הם נראים
אני, את, היא נראית	אנחנו, אתן, הן נראות

עבר:

אני נראיתי	אנחנו נראינו
אתה נראית	אתם נראיתם
אתה נראית	אתן נראיתן
הוא נראה	הם, הן נראו
היא נראתה	

עתיד:

אנחנו	נראה	אני	אראה
אתם	תראו	את	תראי
הם	יראו	היא	תראה
הן	תראינה		

צווי:

הראה הראי הראי הראינה

III. **The Adverb בלי**. When it negates a verb, the verb comes in the infinitive. E.g.,

הוא עמד שם בלי לומר מלה. He stood there without saying a word.

החקמה של הרמב"ם

הרמב"ם (רבי משה בן מימון) נולד בעיר קורדובה בארץ ספרד, בשנת אלף מאה שלשים וקמ"ה (1135). באשר הרמב"ם הנה בערך בן שלש עשרה נכבשה קורדובה על ידי כת מוסלמים קנאים. הקנאים האלה שלטו בארץ שנים רבות בכח הצבא שלהם. הם יצאו במלחמה נגד דתות אחרות, והם גרשו מן הארץ את כל היהודים שלא רצו לקבל עליהם את הדת המוסלמית. משפחת הרמב"ם עזבה את ספרד ועברה לצפון אפריקה לגור שמה. אבל גם שם לא מצאה מנוחה.

שנים רבות נודדה משפחת הרמב"ם מארץ לארץ. לפעמים נפסק הקשר בין בני המשפחה, אבל בסוף באה כל המשפחה למצרים. במשך השנים הרמב"ם גדל בתורה, בחקמה ושמו הלך לפניו. שאלות על כל מיני נושאים וענינים נשלחו אליו מקרוב ומרחוק. האח הצעיר של הרמב"ם, שהיה סוחר באבנים יקרות, פרנס את המשפחה בכבוד, ואפשר לרמב"ם לשבת במנוחה וללמד.

יום אחד קרה אסון נורא. הגאח נסע למכר אבנים יקרות ותכשיטים והוא טבע בים יחד עם כל העשר שהיה לו. אז פנה הרמב"ם לרפואה והיה לרופא. במשך זמן קצר נודע שמו בכל הארץ. באשר השולטן שמע עליו, הוא בחר בו להיות הרופא הפרטי שלו. ספורים רבים נכתבו על חכמתו ברפואה. אמרו עליו שהוא יכול לדעת את המחלה של אדם לפי המראה של פניו בלי לשאל על פרטים. הוא לא היה צריך לנגע בחולה או לשאל אותו מה כואב לו, ובגלל מה הוא בא אליו. ברגע שהיה רואה את פני החולה הוא ידע בדיוק מאיזו מחלה הוא סובל, והיה נותן לו מיד את התרופה הנכונה למחלתו.

איש אחד שמע את הספורים הנפלאים על הרמב"ם ורצה לבדוק אם יש בהם אמת או יסודם בשקר. מה עשה? במשך שלשה ימים הוא לא רחץ את פניו, לא אכל כלום ולא שתה אפילו טפת מים. כל זאת עשה כדי להראות כמו איש חולה מאד.

ביום הרביעי בא האיש לפני הרמב"ם. הוא היה רזה, פניו היו רעים, שפתיו היו בחלות והוא נראה כמו איש שהולך למות.

באשר הרמב"ם ראה את האיש, הוא פנה ישר אליו בלי לשאל שאלות, ואמר בקול מלא רחמים:

— לא אכלת, בנראה, זמן רב. הנה כסף, לך אל השוק וקנה לך לחם ופרות לאכל.

— תודה רבה! אני לא עני, אמר האיש, ואין לי צורך בכסף. אתה צודק. אני בריא ושלם ואין לי כל כאב. צמתי שלשה ימים ושלשה לילות, כי רציתי לבחון את כחך ברפואה. עכשו אני רואה, שכל מה שספרו עליך לא ספרו אפילו החצי של האמת. אתה לא רק רופא מצין אלא גם איש צדיק. היה ברוך!

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. באיזו ארץ ובאיזו שנה נולד הרמב"ם?
2. מדוע עזבה משפחת הרמב"ם את ספרד?
3. מדוע לא היה צריך הרמב"ם לשאל את החולה מה בואב לו?
4. איך רצה איש אחר לבחון את חכמת הרמב"ם?
5. איך נודע לאיש שהרמב"ם הוא איש צדיק?

ב. תרגמו:

1. When I grow up (will become big), I will study medicine.
2. You (f.s.) don't look well, what is aching you? Do you have a headache?
3. In what country were you (f.s.) born?
4. After the Jews went out of Egypt, they wandered in the desert for forty years.
5. It is not easy for a skinny person to fast for 24 hours.
6. The physicians have not found yet a cure for this sickness.
7. Are there many sects in the Moslem religion?
8. We heard on (in) the radio that all the towns in the north were occupied by the enemy.
9. The boy told (said) a lie and therefore the teacher (m.) expelled him from the room.
10. It became known to us that my brother will return from the army soon.
11. The zealots fought like lions and therefore the enemy could not capture the mountain.
12. Don't forget (f.s.) to take a coat, it seems that it will rain in the evening.
13. Many new houses were built in Jerusalem last year.
14. This teacher (f.) tests the students once a month.
15. On what (in which) date were these books bought, and by whom?
16. Don't come (m.s.) to the table if you haven't washed your hands.

ג. הטו (conjugate) את הפעלים הבאים בכל הזמנים:

להבנות — to be built

להבנות — to be extinguished

שְׁעוֹר נֵא (51)

written, <i>part.</i>	כתוב, כתובה	artist	אמן (אמנים)
towards	לקראת	forbidden, <i>part.</i>	אסור, אסורה
queen	מלכה (מלכות)	it is forbidden	אסור ל...
approached; came near	} נגש (לגשת) אל	nose	אף (אפים)
made, <i>part.</i>		עשוי, עשויה	sure; certain, <i>part.</i>
color	צבע (צבעים)	built-up, <i>part.</i>	בנוי, בנויה
Sheba	שבא	animal; living thing	} בעל-חיים (בעלי-חיים)
seized; caught; comprehended	} תפס (לתפס)	clear, obvious	
thanks		חן חן = תודה	bee
vivid color	צבע חי	reminded ...	זכר, להזכר) נזכר ב...
welcome; blessed be who is coming	}	himself	
blessed be who is present here. (A polite response to הָבָא)		ברוך הָבָא, ברוכה הָבָא	
Next year in the built-up Jerusalem	}		ברוך הנמצא, ברוכה הנמצאת
		לשנה הבאה בירושלים הבנויה	

אין לה אדם שאין לו שעה, ואין לה דבר שאין לו מקום. (פרקי אבות)

דקדוק

I. The Present Passive Participle — פֿעול. The פֿעול is formed by vocalizing the first radical by a קָמֶץ and by inserting a שוּרְק (ו) between the second and the third radical:

written — כְּתוּב   closed — סְגוּר

1. Like an adjective, the פֿעול has four forms depending on the noun it qualifies.

מְחַבְּרַת סְגוּרוֹת	סְפָרִים סְגוּרִים	מְחַבְּרַת סְגוּרָה	סֵפֶר סְגוּר
נָשִׁים חֲשׁוּבוֹת	אֲנָשִׁים חֲשׁוּבִים	אִשָּׁה חֲשׁוּבָה	אִישׁ חֲשׁוּב
דְּלָתוֹת פְּתוּחוֹת	חֲלוֹנוֹת פְּתוּחִים	דְּלַת פְּתוּחָה	חֲלוֹן פְּתוּחַ
סוּפְרוֹת יְדוּעוֹת	סוּפְרִים יְדוּעִים	סוּפְרַת יְדוּעָה	סוּפֵר יְדוּעַ

2. When the third radical is a "ה", the "ה" changes to a "י" :

קְנוּיוֹת	קְנוּיִם	קְנוּיָה	קְנוּי	(קנה)
עֲשׂוּיוֹת	עֲשׂוּיִים	עֲשׂוּיָה	עֲשׂוּי	(עשה)

II. The Use of the פֿעול. The פֿעול may be used:

1. As an adjective :

An open book — סֵפֶר פְּתוּחַ
The open book — הַסֵּפֶר הַפְּתוּחַ

2. As a predicate:

The book is closed — הַסֵּפֶר סְגוּר
The book was closed — הַסֵּפֶר הָיָה סְגוּר
The book will be closed — הַסֵּפֶר יִהְיֶה סְגוּר

Note that the present tense of the נִפְעֵל and the פֿעול are close in meaning. As a rule, however, the פֿעול represents a passive state without regard to the cause, whereas the נִפְעֵל also implies the cause.

The window is open. — החלון פתוח.
 The window is (getting, being) } החלון נפתח על ידי הרוח.
 opened by the wind.

III. (אָסור לי לך...). The expression “I am (you are, etc.) forbidden” is rendered in an impersonal way: It is forbidden to me (to you, etc.).

I am forbidden to go }
 out of the house } אָסור לי לצאת מהבית, כי אני חולה.
 because I am sick. }

IV. **The Inflection of לקראת**. When a personal pronoun is the object of לקראת, לקראת is inflected as follows:

לקראתה	לקראתו	לקראתך	לקראתך	לקראתי
לקראתן	לקראתם	לקראתכן	לקראתכם	לקראתנו

V. **The Verb לגשת**. This verb is conjugated in the present and in the past as a נפעל, whereas in the future it is conjugated as a פפעל. The conjugation follows:

to approach — (נגש) לגשת

הווה:

אני, אתה, הוא	נגש	אנחנו, אתם, הם	נגשים
אני, את, היא	נגשת	אנחנו, אתן, הן	נגשות

עבר:

אני נגשתי	אנחנו נגשנו
אתה נגשת	אתם נגשתם
הוא נגש	הם, הן נגשו

עתיד:

אני אגש		אנחנו נגש	
אתה תגש	את תגשי	אתם תגשו	אתן תגשנה
הוא יגש	היא תגש	הם יגשו	הן תגשנה

צווי:

גש (גש) גשי גשו גשנה

שלמה המלך והדבורה

ביום קיץ אחר ישב שלמה המלך בארמונו על הכסא בפנה ליר הקיר. הנה יום חם מאד. החלונות היו פתוחים. דבורה קטנה ורזה עפה דרך הסלון הפתוח, ונגעה באף של המלך. המלך תפס את הדבורה ורצה להרג אותה.
אמרה הדבורה למלך:

— האם אין לך רחמים? אמנם אני בעל-חיים קטן, אבל בכל זאת אסור לך להרג אפילו בעל-חיים קטן כמוני!
— באיזה ספר כתוב חק כזה? שאל המלך בחייה.
— אולי זה לא כתוב בספר, אבל זה ברור ונדוע לכל איש חכם, ענתה הדבורה.

תשובת הדבורה מצאה חן בעיני המלך, והוא נמן לה לשוב אל הגן.

— חן חן! אמרה הדבורה, ועפה לה.

ימים עברו, שנים עברו, והמלך שכח על הדבורה הקטנה. המלכה של ארץ שבא שמעה על החכמה של שלמה המלך ועל היפי של ירושלים הבנויה. היא רצתה לבקר בירושלים ולבחן את חכמת שלמה המלך. היא בחרה פרחים אחדים שהיו עשויים בצבעים חיים על ידי אמן גדול. ביניהם היא שמה פרח אחר חי. כל

הפּרָחִים נִרְאוּ שׁוּיִם זֶה לָזֶה בְּכֹל פֶּרֶט וּפְרֶט. כָּל אֶחָד מֵהֶם נִרְאָה כְּמוֹ
הַפֶּרֶחַ הַחַי, וְאִי אֶפְשֶׁר הִיָּה לִרְאוֹת אֶת הַהֶבְדֵּל בֵּינֵיהֶם.
הַמַּלְכָּה בָּאָה לְאַרְמוֹן שֶׁל שְׁלֵמָה. הִיא מְצָאָה אֶת הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל
בֶּסֶס כְּחַל עֲשׂוּי מַעֵץ פֶּשׁוּט, לִיד חִלּוֹן סָגוּר. הַמֶּלֶךְ קָם מִן הַבֶּסֶס, הִלֵּךְ
לְקִרְאֵת הַמַּלְכָּה וְאָמַר לָהּ:

— בְּרוּכָה הַבָּאָה, גְּבֵרְתִּי!

— בְּרוּךְ הַנִּמְצָא! עֲנֵתָה הַמַּלְכָּה.

— אֲנִי מְקוּוֹה, אָמַר הַמֶּלֶךְ, שֶׁבְקוֹרֶךָ בְּאַרְץ הַזֹּאת יִהְיֶה נְעִים מְאֹד.

— חֵן חֵן, אָמְרָה הַמַּלְכָּה. שְׁמַעְתִּי שְׂאִין בְּעוֹלָם אָדָם חֶכֶם כְּמוֹךָ, וְהִנֵּה
בְּאֵתִי לִרְאוֹת אֶת חֶכְמָתְךָ.

אִז נִגְשָׁה הַמַּלְכָּה אֶל הַשְּׁלֶחַן שֶׁעֲמַד בְּאֲמֻצֵּי הַחֶדֶר. הִיא לָקְחָה אֶת
הַפֶּרָחִים שֶׁנִּשְׁאַה אֶתָּה, וְסִדְרָה אוֹתָם בְּשׁוֹרָה יִשְׂרָה עַל הַשְּׁלֶחַן. הִיא
הִיָּתָה בְּטוֹחָה שְׁעִין פֶּשׁוּטָה לֹא תוּכַל לִרְאוֹת אִיזָה הוּא הַפֶּרֶחַ הַחַי.
הַמַּלְכָּה פָּנְתָה אֶל שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, וְאָמְרָה:

— בֵּין כָּל הַפֶּרָחִים הָאֵלֶּה יֵשׁ רַק פֶּרֶחַ חַי אֶחָד. הֵאֵם תוּכַל לְמַצֹּא
אִיזָה הוּא הַפֶּרֶחַ הַחַי בְּלִי לִנְגַע בַּפֶּרָחִים אוּ לְגִשֵׁת קְרוֹב אֲלֵיהֶם?

בְּרִגְעַ הַזֶּה נִזְכַּר הַמֶּלֶךְ בְּדַבְּרוּרָה. הוּא נִגַּשׁ לְאֵט אֶל הַחִלּוֹן הַסָּגוּר
וּפָתַח אוֹתוֹ. לֹא עָבְרָה דְקָה וּדְבֹרָה נִכְנָסָה לְחֶדֶר דְרָךְ הַחִלּוֹן הַפְּתוּחַ.
הִיא עָפָה בְּקוֹ יִשָּׁר אֶל הַשְּׁלֶחַן וְעִמְדָה עַל אֶחָד מִן הַפֶּרָחִים. אִז פָּנָה
הַמֶּלֶךְ אֶל הַמַּלְכָּה בְּחִיוֹךְ שֶׁל נִצְחוֹן עַל שְׁפָתָיו, וְאָמַר:

— רְאִי, גְּבֵרְתִּי, הַדְּבֹרָה הַקְּטָנָה הַזֹּאת נִתְּנָה לָךְ אֶת הַתְּשׁוּבָה
בְּמִקּוּמִי!

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. איך נכנסה הדבורה אל הארמון?
2. מדוע רצה המלך להרג את הדבורה?
3. מדוע הוא לא הרג אותה?
4. איך בחרה מלכת שבא את הכמת שלמה?
5. מה קרה כאשר המלך פתח את החלון?

ב. תרגמו:

1. The queen had a lot of charm and she found favor in the eyes of the people.
2. In which language is this letter written?
3. I let the bird fly into the room.
4. The table and the chairs are made of (from) wood.
5. I (f.) am sure that you (m.s.) know the answer (by) yourself.
6. It is forbidden to sit on the grass in the park.
7. I caught the bee when it sat on my nose.
8. In Tel Aviv all the stores are closed on Shabbat.
9. The bee and the lion are living things.
10. The lad did not know a thing when he was examined by the teacher.
11. A great artist painted (drew) this picture on the wall.
12. I (m.s.) am reminded of the good days of the past.
13. Who of (from) us has never done a forbidden thing or didn't tell (say) a lie?
14. She approached me and said: "I will remember all my life what you have done for me."
15. When I saw them (m.) from a distance, I ran toward them and exclaimed (called out): "Welcome!"
16. I will leave the office at half past three because today is my wife's birthday.

ג. כתבו את הפעול (passive participle) של הפעלים הבאים, ותרגמו אותם:

לסגור — סגור סגורה סגורים סגורות — closed

1. לשמר	4. לדרש	7. לעזב	10. לשתות
2. לתפס	5. לקחת	8. לקרע	11. לאהב
3. ללבש	6. לנטע	9. לראות	12. להרג

שְׁעוֹר נב (52)

blew	נָשַׁב (לְנֶשֶׁב)		אָב = גָּם
universal; world-wide	} עוֹלָמִי, עוֹלָמִית	hero; mighty	גִּבּוֹר (גִּבּוֹרִים)
Northern		צְפוֹנִי, צְפוֹנִית	wolf
black	שְׁחוּרָה, שְׁחוּרָה	} bridegroom; son-in-law	חָתָן (חָתָנִים)
talk; conversation	} שִׁיחָה (שִׁיחוֹת)		bride; daughter-in-law
made happy; gladdened		} שִׂמְחָה (לְשִׂמְחָה)	rule, <i>n.</i>
hair	שַׁעַר		violin
quiet, calm, <i>adj.</i>	שָׁקֵט, שָׁקֵטָה	filled, <i>v. tr.</i>	מָלָא (לְמָלָא)
from time to time	} מִפְּעַם לְפַעַם	stick; cane	מַקֵּל (מַקְלוֹת)
exception; exceptional		יִוצֵאת, יִוצֵאת, יִוצֵאים, יִוצֵאות) מִן הַכֶּלֶל	sweet
		propheesied; predicted	נִבְּאָה (לְנִבְּאָה)
		played (an instrument)	} נָגַן (לְנִגּוֹן) בְּ... .

בְּכַד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ. (שְׁמוֹת כ, 12)

דִּקְדוּקָה

I. The Adjective. Like the noun, the adjective comes in various משְׁקָלִים (patterns). Several of these patterns follow:

1. $\times \text{ } \text{ } \times \text{ } \times$ —   גְּדוּלוֹת   גְּדוּלִים   גְּדוּלָה   גְּדוּל
- שְׁחוּרוֹת   שְׁחוּרִים   שְׁחוּרָה   שְׁחוּר

מתוּקָה is an exception, since the חוֹלָם changes to a שוֹרֵק in the feminine and the plural.

מתוּקָה   מתוּקִים   מתוּקָה   מתוּקָה

2. כחל כחלה כחלים כחלות — כחל כחלה כחלים כחלות

All colors, except *לָבָן* and *שָׁחוּר*, come in this pattern. Also adjectives describing shape or form come in this pattern. E.g.,

אָרְךָ אָרְכָה אָרְכִים אָרְכוֹת

3. A large number of nouns become adjectives by adding the following suffixes:

for the masculine singular: — אֵי

for the feminine singular: — אֵית

for the masculine plural: — אֵיִם

for the feminine plural: — אֵיוֹת

E.g.,

universal; world-wide — עוֹלָמִית עוֹלָמִיִם עוֹלָמִוֹת

final — סוֹפִית סוֹפִיִם סוֹפִוֹת

The ordinal numbers belong to this class of adjectives:

שְׁנֵי, שְׁלִישִׁי, רְבִיעִי...

This form of the adjective is also used to describe nationalities and religions:

Spanish — סְפָרְדִי סְפָרְדִית סְפָרְדִיִם סְפָרְדִיוֹת

Christian — נוֹצְרִי נוֹצְרִית נוֹצְרִיִם נוֹצְרִיוֹת

However, when it is used as a noun, there is a slight change in the feminine singular and the masculine plural.

A Spaniard — סְפָרְדִי סְפָרְדִיָה סְפָרְדִים סְפָרְדִיוֹת

A Christian — נוֹצְרִי נוֹצְרִיָה נוֹצְרִים נוֹצְרִיוֹת

Note that, for all practical purposes, the masculine singular form is identical with the inflected noun in the first person.

my place, <i>n.</i>	}	— מְקוּמִי		place — מְקוּם
local, <i>adj.</i>				

my religion, n.	} דְּחִי —		religion — דת
religious, adj.			
my person, n.	} אִישִׁי —		person — איש
personal, adj.			

II. Verbal Forms Used as Adjectives.

1. The present tense of certain stative verbs:

happy	—	שְׂמֵחַת	שְׂמֵחִים	שְׂמֵחָה	שְׂמֵחִים
old	—	זָקֵנָה	זָקֵנִים	זָקֵנָה	זָקֵנִים
nice	—	יְפֹתָה	יְפֵים	יְפֹתָה	יְפֵים
easy; light	—	קֵלָה	קֵלִים	קֵלָה	קֵלִים*

2. The present passive participle:

sure	—	בְּטוּחָה	בְּטוּחִים	בְּטוּחָה	בְּטוּחִים
simple	—	פְּשוּטָה	פְּשוּטִים	פְּשוּטָה	פְּשוּטִים
well known	—	יְדוּעָה	יְדוּעִים	יְדוּעָה	יְדוּעִים
important	—	חֲשׁוּבָה	חֲשׁוּבִים	חֲשׁוּבָה	חֲשׁוּבִים

* חָמֵם, מְרַר, קָרַר, קָלָל are the present tense of the stative verbs קָל, מַר, קָר, חָמ. These verbs belong to the גְּזֵרָה (class) of כְּפּוּלִים (geminate). The conjugation of this גְּזֵרָה will be found in lesson 71.

הבן בין הבנים

היה יום אביב יפה. מזג האוויר היה נעים. רוח צפונית קלה נשבה. השמים היו כחלים, נאפילו ענן קל לא נראה בהם. קולות מתוקים של צפרים מלאו את האויר.

שלוש נשים באו עם בדים ריקים לשאב מים מן המעיין. הנשים דברו זו עם זו. מעניין לענן עברה השיחה לנושא של בנים. על-יד המעיין ישב לברו איש זקן ושמע את שיחת הנשים.
אשה אחת אמרה:

— יש לי בן יוצא מן הכלל. קשה לתאר במה יפה הוא וכמה גדול כחו. צבע השער שלו שחור, ועיניו שחורות לו. הוא גבור, ולבו כמו לב האריה. הוא בטוח בעצמו ולא יודע כל פחד. הנה, למשל, מקרה שקרה רק לפני מספר שעות. באמצע הלילה שעבר חדר זאב לחצר שלנו. בני הגבור קפץ ממטתו, תפס מקל פשוט וגרש את הזאב מן החצר.

אמרה האשה השניה:

— לי יש בן נפלא. אין אף אחד בכפר שיודע לשיר ולנגן בכנור כמוהו. אין לכן מושג מה יפה קולו ומה גדול כחו בכנור. הוא שר ומנגן בכל חתונה בכפר. בקולו הנעים והמתוק הוא משמח חתן וכלה. הוא אמן, והאנשים בכפר מנבאים לו שם עולמי בעתיד.

האשה השלישית שתקה ולא אמרה כלום.

— האם אין לך בן? שאלו אותה שתי הנשים.

— בן, ענתה האשה השלישית בקול שקט. יש לי בן. הוא לא יוצא מן הכלל. הוא נער כמו כל הנערים.

הנשים מלאו את בדיהן מים והלכו להן. גם הזקן קם והלך אחריהן.

הנשים הולכות בדרך לאט לאט, ומפעם לפעם עומדות לנוח. הפדים כבדים והדרך ארכה. והנה שלשה נערים רצים לקראתן.

אָמַרָה הָאִשָּׁה הָרֵאשׁוֹנָה: "הִנֵּה הַבֵּן הַגִּבּוֹר שְׁלִי!"
 אָמַרָה הָאִשָּׁה הַשְּׂנִיָּה: "הִנֵּה הַבֵּן הַנִּפְּלֵא שְׁלִי!"
 אָמַרָה הָאִשָּׁה הַשְּׁלִישִׁית: "הִנֵּה הַבֵּן שְׁלִי!"
 הַבֵּן שֶׁל הָאִשָּׁה הָרֵאשׁוֹנָה וְהַבֵּן שֶׁל הָאִשָּׁה הַשְּׂנִיָּה עָמְדוּ לְרַגֵּעַ,
 אָמְרוּ "שְׁלוֹם", וְרָצוּ הִלָּאָה.

הַבֵּן שֶׁל הָאִשָּׁה הַשְּׁלִישִׁית נָגַשׁ אֶל אִמּוֹ בְּכַבּוֹד, וּבְקוֹל מְלֵא אֲהָבָה
 אָמַר:

— אִמָּא, אֲנִי רוֹצֵה לַעֲזֹר לָךְ. תִּנִּי לִי לְשֵׂאת אֶת הַכֶּדֶר. הוּא יוֹתֵר מִדִּי
 כְּבֵד בְּשִׁבְלֶךָ. אֲנִי אֶקַּח אֶת הַכֶּדֶר וְאֶשָּׂא אוֹתוֹ הַבֵּיתָה.

כַּאֲשֶׁר הִזְקֵן שָׁמַע אֶת זֹאת, הוּא נָגַשׁ אֶל הַנָּשִׁים, וְאָמַר לָהֶן:

— אֲנִי רוֹאֶה שְׁלֹשָׁה נְעָרִים וּבְיַנְיָהֶם רַק בֵּן אֶחָד.

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. על מה דברו הנָּשִׁים על-יַד הַמַּעֲנִיָּה?
2. איך גָּרַשׁ הַבֵּן שֶׁל הָאִשָּׁה הָרֵאשׁוֹנָה אֶת הַזָּאב מִן הַחֲצָרָה?
3. מה סִפְּרָה הָאִשָּׁה הַשְּׂנִיָּה עַל בְּנָהּ?
4. מדוע שָׁתְקָה הָאִשָּׁה הַשְּׁלִישִׁית?
5. מדוע אָמַר הִזְקֵן שֶׁהוּא רוֹאֶה רַק בֵּן אֶחָד?

ב. תרגום/תרגמי:

1. The young man fought like a hero in the last war. 2. She is a quiet woman with beautiful blue eyes and a sweet smile. 3. I had a long and interesting conversation with him. 4. The lion is a stronger animal than the wolf. 5. After the wedding the bride and the groom went (journeyed) to Spain. 6. I heard about you (m.s.) that you play the violin very well. 7. The mischievous boy seized a cane and broke the window. 8. The prophets prophesied that the people (nation) of Israel will return to the Land of Israel. 9. The color of a

bride's dress is white and the color of the bridegroom's clothes is black. 10. Today's news does not make us happy. 11. He filled his pockets with money. 12. Is her hair short or long? 13. Every religion wants to be a universal religion. 14. A strong northern wind blew all night and I was afraid that the roof will fall down. 15. We (f.) meet them (f.) in the restaurant from time to time. 16. She was an extraordinary secretary, said the manager, too bad (that) she left me.

שעור נג (53)

<p>caused to } laugh; made } (צחק, להצחיק) הצחיק laugh } felt; realized (רגש, להרגיש) הרגיש Roman (רומאי) רומאי famine, hunger רעב permission (רשות) רשות guard; watchman (שומר) שומר messenger (שליח) שליח gate (שער) שער army commander שר צבא anew; again מחדש לֹא אֵין מִסְפֵּר = הִרְבֵּה מְאֹד pretended; } עָשָׂה אֶת עֲצָמוֹ feigned }</p>	<p>means (אִמְצָעִי) (אִמְצָעִים) coffin; closet (אֲרוֹנוֹת) promised; } (בטח, להבטיח) הבטיח ל... assured } body (גופות) גוף made (caused) } (דאג, להדאיג) הדאיג worry } invited (זמן, הזמין) להזמין sword, <i>n.f.</i> (חרבות) חרב put in; caused } (כנס, להכניס) הכניס to enter } camp (מחנות) מחנה crowned } (מלך, להמליך) המליך (as king) } agreed (סכם, להסכים) הסכים danger (סכנות) סכנה</p>
--	---

לֹא עַל הַלָּחֵם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם. (דברים ח. 3)

דְּקָדוּק

The בְּנִין הַפְעִיל (**The Causative**). The third active בְּנִין (theme), besides הפעיל and פִּעַל, is the הפעיל.

1. The basic function of the הפעיל is to indicate causative action.

I laugh. אֲנִי צוֹחֵק.

I (cause him) make him laugh. אֲנִי מְצַחֵק אוֹתוֹ.

The father worried. הָאָב דָּאָג.

The son caused the father (to) worry. הֶבֶן הִדְאִיג אֶת הָאָב.

2. There are verbs, however, whose causative sense is not apparent but are nevertheless expressed by the הפעיל. E.g.,

להסכים — to agree   להרגיש — to feel

I. The הפעיל of שלמים Verbs. A paradigm of the conjugation of such verbs follows:

to put in — להכניס (לה × י × א)

הווה:

מכניסים	אני, אתה, הוא	מכניס
מכניסות	את, היא	מכניסה
מכניסים	אנחנו, אתם, הם	מכניס
מכניסות	אתן, הן	מכניסה

עבר:

הכנסתי	אני	הכנסתי
הכנסתה	אתה	הכנסתה
הכנסתו	הוא	הכנסתו
הכנסתם	אנחנו, אתם, הם	הכנסתם
הכנסתן	אתן, הן	הכנסתן

עתיד:

אכניס	אני	אכניס
תכניס	אתה	תכניס
יכניס	הוא	יכניס
תכניסו	אנחנו, אתם, הם	תכניסו
תכניסנה	אתן, הן	תכניסנה

צווי:

הכנס   הכניסי   הכניסו   הכנסנה

II. The Characteristics of the הפעיל.

1. The infinitive, past and imperative have a "ה" as a prefix:

להכניס; הכניס; הכנס

2. The present tense is prefixed by "מ":

מכניס

3. All prefixes are vocalized by a פתח, except for the past where the "ה" is vocalized by a חיריק:

הכניס

4. The first radical is always vocalized by a שוא :

להכניס; מכניס; הכניסת; תכניס; הכנס

הישיבה של יבנה

לפני אלפים שנה, בערך, באו הרומאים וכבשו את ארץ ישראל. אחרי מאה שנה של כבוש קשה ונמר, קמה בת של קנאים מבין היהודים ונלחמה ברומאים. במשך זמן קצר גרשו הקנאים את הרומאים מן הארץ. אז אספו הרומאים צבא חדש וכאו מן הצפון להלחם עם עם ישראל. דם רב נשפך במלחמה הזאת. כל הארץ היתה חזית גדולה אחת. במשך שנה אחת כבשו הרומאים מחדש כמעט את כל הארץ, וכאו עד שערי ירושלים. אבל נצחונם לא היה שלם. גבורי ישראל נלחמו כמו אריות, וחילי רומא עמדו שם שתי שנים. הקשר בין ירושלים ובין שאר הארץ נפסק. בעיר לא היה די אכל, והרעב גדל מיום ליום. אנשים לאין מספר מתו מרעב וממחלות.

בירושלים חי אז איש גדול בתורה בשם רבי יוחנן בן זכאי. הוא הרגיש שהעם נמצא בסכנה גדולה. לילות וימים הוא חשב על המצב בעיר, ולבו לא ידע מנוחה. הכל נראה שחור, בלי תקנה לנצחון. הוא לא היה יכול לסבל עוד את המצב, והוא שלח אחר מן ידידיו לאסף את תלמידיו. באשר באו, אמר להם:

— המצב בעיר מדאיג אותי מאד. אני מחפש אמצעים איך לצאת מן העיר, כדי לראות את אספסינוס, שר הצבא של הרומאים.

אחרי זמן-מה עשה רבי יוחנן את עצמו חולה. הוא אסף את תלמידיו בחשך הלילה וצנה אותם לספר ברחובות העיר שהוא מת מכאב לב. אז הוא צנה אותם לשים אותו בארון, ולשאת את הארון מחוץ לשערי ירושלים. וכן עשו.

באשר התלמידים באו אל השער, נגש שומר אל הארון, ורצה להכניס בו חרב, לבדק אם באמת נמצא בו גוף מת. — כבוד לרבי! צעקו התלמידים. אסור להכניס חרב בארון של איש גדול בתורה.

השומר הסכים, ונתן להם לצאת מן העיר. באשר התלמידים היו רחוקים מן השער, יצא רבי יוחנן מן הארון, והלך ישר אל המחנה של הרומאים. הוא בא לפני אספסינוס, וקרא:

— שלום עליך, אדוני המלך!
— אני לא המלך, אמר אספסינוס. אין אני אלא שר צבא של רומא. ברגע הזה בדיוק בא שליח מרומא ומכתב בידו. במכתב הזה כתוב שהמלך מת, והזקנים של רומא המליכו את אספסינוס על רומא.

אז הזמין אספסינוס את רבי יוחנן אל האהל שלו.
רבי יוחנן קבל את ההזמנה בשמחה ונכנס לאהל.
— אני בטוח שאתה איש קדוש, אמר אספסינוס, למה באת לראות אותי? מה בקשתך ותנתן לך!
— בקשתי היא, תן לי רשות לבנות ישיבה בעיר נבנה, ענה רבי יוחנן. הבקשה של רבי יוחנן הצחיקה את אספסינוס, והוא אמר:
— האם זאת היא כל בקשתך? אני אמלא אותה ברצון רב. אני מבטיח לך שיבנה תנתן לך!
אספסינוס לא נדע שהתורה יותר חזקה מהחרב. רומא נפלה, אבל עם ישראל חי! מתוך מעין התורה של נבנה, שאבו הדורות הבאים כח ותקנה לעמד בפני כל השונאים של עם ישראל.

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. מה היה המצב בירושלים כאשר הרומאים עמדו לפני שערי העיר?
2. למה רצה רבי יוחנן לעזוב את העיר?
3. איך יצא רבי יוחנן מן העיר?
4. מה היה כתוב במכתב שבא מרומא?
5. מה בקש רבי יוחנן מאספסינוס?

ב. תרגמו:

1. I (m.) realize that you (m.s.) are not able to agree to my requests.
2. I (f.) still remember the wonderful conversation I had with him a month ago.
3. I assure you (f.s.) that I will come.
4. You will make me worry if you (will) return home late.
5. The messenger told (said) a lie to the commander of the army.
6. The Romans burned the Temple two thousand years ago.
7. My life was in danger, but I had luck, my parents found an excellent physician.
8. The guard stood with a sword in his hand and did not let me enter through the gate.
9. During the time of war, there is always famine.
10. I promise you (m.s.) that I will enter my son in the Yeshiva.
11. The elders crowned the son because his father was about to die.
12. They invited all the people of the village to the wedding of their youngest son.
13. They washed the body and put it in an expensive coffin.
14. In the summer, we send the children to a camp in the mountains.
15. My father likes to make us laugh.
16. Did you (m.s.) receive permission to go out of the room?

ג. הטו (conjugate) את הפעלים הבאים בכל הזמנים:

להרגיש — to feel; to realize

להסכים — to agree

שְׁעוֹר נד (54)

looked	(נבט, להביט) הביט	red	אדם, אדמה
served; brought	} (נגש, להגיש) הגיש	reddened;	} (אדם, להאדים) האדים
near; presented		blushed	
clean	נקי, נקייה	caused to	} (אכל, להאכיל) האכיל
transferred;	} (עבר, להעביר) העביר	eat; fed	
passed on			shame
ceremonial blessing over	} קדוש	bottle	(בקבוקים) בקבוק
wine or bread			stressed,
sanctified;	(קדש (לקדש))	emphasized	
made	קדוש	burned, <i>v. int.</i>	דלק (לדלק)
broken, <i>part.</i>	שבור, שבורה	ḥallah	חלה (חלות)
the man of the	} בעל בית	goodness	טוב
house; landlord;		taste; flavor	(טעמים) טעם
host		vegetable	ירק (ירקות)
the lady of the	} בעלת בית	cup; glass, <i>n.f.</i>	כוס (כוסות)
house; landlady;		tablecloth; map	מפה (מפות)
hostess		soup	מרק (מרקים)
Friday night	ליל שבת	tune; melody	נגון (נגונים)
all the best	כל טוב	made pleasant	(נעם, להנעים) הנעים
even more	עוד יותר	dropped;	} (נפל, להפיל) הפיל
		knocked down	

דִּיהָ לְצָרָה בְּשַׁעֲתָהּ. (מן התלמוד)

דקדוק

I. The שלמים of הפעיל Verbs whose Initial Radical is a Guttural.

1. Except for the past, all prefixes are vocalized by a פתח. The first radical, being a guttural, is vocalized by a חטף-פתח instead of a שוא. A paradigm follows:

To transfer; to cause to cross; to pass on — להעביר

הוה:

מַעְבִּירִים	אני, אתה, הוא	מַעְבִּיר
מַעְבִּירוֹת	אני, את, היא	מַעְבִּירָה
אנחנו, אתם, הם		
אנחנו, אתם, הן		

עתיד:

אני אַעבִיר	אתה תַעבִיר	את תַעבִירי	הוא יַעבִיר	היא תַעבִיר
אנחנו נַעבִיר	אתם תַעבִירוּ	אתן תַעבִרְנָה	הם יַעבִירוּ	הן תַעבִרְנָה

צווי:

הַעבֵר   הַעבִירי   הַעבִירו   הַעבִרְנָה

2. In the past, the prefix "ה" is vocalized by a סגול, and the first radical (the guttural) is vocalized by a חטף-סגול.

עבר:

אני הַעבִרְתִּי	אתה הַעבִרְתָּ	את הַעבִרְתְּ	הוא הַעבִיר	היא הַעבִירָה
אנחנו הַעבִרְנוּ	אתם הַעבִרְתֶּם	אתן הַעבִרְתֶּן	הם הַעבִירוּ	הן הַעבִירוּ

- II. The הפעיל of פ"נ Verbs.** In verbs whose initial radical is a "נ", the "נ" drops out and its loss is compensated by a דגש in the second radical. E.g.,

The tree falls.

העץ נפל.

The man falls (causes to fall) the tree. האיש מפיל את העץ.

However, if the second radical is a guttural, the "נ" is retained throughout the conjugation, as is the case in the פָּעַל. (See lesson 24.) E.g.,

to make life pleasant — להנעים את החיים

A paradigm of a פ"נ verb, whose initial "נ" drops, follows:

to drop (cause to fall) — להפיל (נפל)

הוה:

אני, אתה, הוא	מפיל
אני, את, היא	מפילה
אנחנו, אתם, הם	מפילים
אנחנו, אתן, הן	מפילות

עבר:

אני הפלתי	אנחנו הפלנו
אתה הפלת את הפלת	אתם הפלתם אתן הפלתן
הוא הפיל היא הפילה	הם, הן הפילו

עתיד:

אני אפיל	אנחנו נפיל
אתה תפיל את תפילי	אתם תפילו אתן תפילנה
הוא יפיל היא תפיל	הם יפילו הן תפילנה

צווי:

הפל הפילי הפילו הפלנה

הצדיק והאורח

בעיר אחת חי איש צדיק. הצדיק הזה היה עוזר לכל איש שנמצא בצרה. הבית שלו היה פתוח לעניים נוודים. בכל ליל שבת הוא היה מזמין אורח עני לסעודת שבת. הוא היה מאכיל אותו מכל טוב, ביד המלך, והיה מנעים לו בדבריו הנעימים.

ליל שבת אחד אחרי התפלה, הזמין הצדיק איש עני לסעודת שבת. באשר האורח נכנס לבית, יצאה לקראתו אשת הצדיק מן המטבח, וקבלה אותו בשמחה. הבית היה נקי ומלא אור. על השלחן היטה מפה לבנה כמו שלג. על המפה עמדו גרות דולקים, בקבוק יין אדם ושתי חלות.

העני הביט בעינים בוחנות על כל דבר ודבר שנמצא בבית, ואמר לעצמו: "מה טוב ומה נעים להיות בשבת בבית כזה!" בעל הבית קדש על היין בשפה ברורה ובנגון מתוק בשהוא מדגיש כל מלה ומלה. אחרי הקדוש ישבו אל השלחן לאכל. בעל הבית ברח על החלות. הוא לקח חלה אחת, חתך אותה, ונתן חתיכה לכל אחד.

בעלת הבית הגישה חתיכות דגים גדולות. הדגים היו מתוקים ומלאים טעם. אחרי הדגים הגישה בעלת הבית מרק של תרנגולת, ואחרי המרק הגישה בשר וכל מיני ירקות.

בעל הבית לקח בוס, מלא אותה יין והעביר אותה לאורח. האורח תפס את הבוס ביד רועדת. באשר הוא שם אותה על השלחן, הכוס נפלה, והיין נשפך על המפה הלבנה. השיחה על יד השלחן נפסקה. פני האורח האדימו מבושה. האורח הרגיש שכל אחד מביט עליו, ופניו האדימו עוד יותר.

באשר בעל הבית ראה מה שקרה, ואת פני האורח האדמים כמו אש, מיד הוא דחף ברגל את השלחן, והפיל את הבקבוק. בקבוק היין נפל והיין נשפך על המפה הלבנה. אז הביט בעל הבית פחת השלחן וקרא:

— משהו לא בסדר. בנראה, אחת מרגלי השלחן שבורה!

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. מה היזה עושה הצדיק בכל ליל שבת?
2. מה הגישה בעלת הבית לסעודת השבת?
3. מה קרה כאשר בעל הבית העביר כוס יין לאורח?
4. מדוע האדימו פני האורח?
5. מה עשה הצדיק כאשר ראה את הפנים האדמים של האורח?

ב. תרגמו:

1. Hallah is a kind of white bread that the Jews eat on (in) Shabbat and on (in) holidays.
2. A burning candle that fell on the table burned the tablecloth and made a hole in the table.
3. He is already two years old, but he still likes to drink from a bottle.
4. A good host likes to serve food to everyone who (that) comes to his house.
5. I will never forget the taste of the soup my mother used to serve on Friday night.
6. He said Kiddush on a cup of red and sweet wine.
7. She was a bad student and the teacher transferred her to another class.
8. The waiter dropped a plate full of vegetables on the floor.
9. Look (f.s.) at (on) the beautiful color of the sky.
10. I did not realize (feel) that the glass was broken and the wine (got) spilled on my clean dress.
11. When the train came, the people pushed me and I almost got killed.
12. The sun set and the sky reddened (became red) like blood.
13. It is a big shame that you (m.pl.) don't know the difference between good and bad.
14. He sang many songs and made the evening pleasant with his beautiful melodies.
15. He is still very sick and we have to feed him.
16. They have of all the best, but they do not have children.

ג. הטו את הפעלים הבאים בכל הזמנים:

להאכיל — to feed

להביט — to look

שְׁעוֹר נה (55)

row boat	סירה (סירות)	believed ...	(אמן, להאמין) האמין ל...
directed;	}	ship; boat	אנייה (אניות)
caused		South	דרום
to turn		praised	הלל (להלל)
succeeded;	}	shore; coast	חוף (חופים)
was		thanked;	}
successful		admitted	
showed	ראה, להראות) הראה	took out;	}
captain (of a boat)	רב-חובל	brought	
raged; was noisy	רעש (לרעש)	forth	יצא, להוציא) הוציא
different	שונה, שונה	lowered;	}
different; various	שונים, שונות	took down	
lied	שקר (לשקר)	arrived; reached	נגע, להגיע) הגיע
started,	}	traveler; passenger	נוסע (נוסעים)
began		תחל, להתחיל) התחיל	merchandise;
astonishment	תמהון	wares	סחורה (סחורות)

שבעים פנים לתורה. (מן המדרש)

דְּקֻדָּק

I. The **פעיל** of **פ"י** Verbs. A paradigm of the conjugation of such verbs follows:

to lower (cause to descend) — ירד) להוריד

הוה:

מורידים	אני, אתה, הוא מוריד
מורידות	אני, את, היא מורידה
מורידים	אנחנו, אתם, הם
מורידות	אנחנו, אתן, הן

עבר:

אני הורדתי	אנחנו הורדנו
אתה הורדת את הורדת	אתם הורדתם אתן הורדתן
הוא הוריד היא הורידה	הם, הן הורידו

עתיד:

אני אוריד	אנחנו נוריד
אתה תוריד את תוריד	אתם תורידו אתן תורידנה
הוא יוריד היא תוריד	הם יורידו הן תורידנה

צווי:

הורר הורירי הורידו הורדנה

Note that, in the הפעיל of פ"י verbs, the initial radical "י" is changed to a "ו", which is vocalized by a חולם throughout the entire conjugation.

II. The הפעיל of ל"ה Verbs. A paradigm of the conjugation of such verbs follows:

to direct (cause to turn) — להפנות (פנה)

הווה:

אני, אתה, הוא מפנה	אנחנו, אתם, הם מפנים
אני, את, היא מפנה	אנחנו, אתן, הן מפנות

עבר:

אני הפנית	אנחנו הפנינו
אתה הפנית את הפנית	אתם הפניתם אתן הפניתן
הוא הפנה היא הפנתה	הם, הן הפנו

עתיד:

אנחנו נִפְגֵּה		אני אֶפְגֵּה	
אתן תִּפְגִּינה	אתם תִּפְגּוּ	את תִּפְגִּי	אתה תִּפְגֵּה
הן תִּפְגִּינה	הם יִפְגּוּ	היא תִּפְגֵּה	הוא יִפְגֵּה

צווי:

הִפְגֵּה   הִפְגִּי   הִפְגּוּ   הִפְגִּינה

III. The Verb לְהַרְאוֹת — to show. This verb is conjugated like a regular ל"ה verb, except for the past, in which case the prefix "ה" is vocalized by a סְגוּל instead of a חִיריק.

עבר:

אנחנו הִרְאִינוּ		אני הִרְאִיתִי	
אתן הִרְאִיתֶן	אתם הִרְאִיתֶם	את הִרְאִיתְךָ	אתה הִרְאִיתְךָ
הם הִרְאוּ		היא הִרְאִתְךָ	הוא הִרְאִתְךָ

IV. The Verb לְהוֹדוֹת (ידה) — to thank. לְהוֹדוֹת is simultaneously a פ"י and a ל"ה verb, and therefore partakes of the characteristics of both (גְּזוּרוֹת) classes. The conjugation of לְהוֹדוֹת follows:

הווה:

אנחנו, אתם, הם מוֹדִים	אני, אתה, הוא מוֹדֵה
אנחנו, אתן, הם מוֹדוֹת	אני, את, היא מוֹדֵה

עבר:

אנחנו הוֹדִינוּ		אני הוֹדִיתִי	
אתן הוֹדִיתֶן	אתם הוֹדִיתֶם	את הוֹדִיתְךָ	אתה הוֹדִיתְךָ
הם הוֹדוּ		היא הוֹדִתְךָ	הוא הוֹדִתְךָ

עתיד:

אני אֹדֶה		אנחנו נוֹדֶה	
אתה תֹּדֶה	את תֹּדִי	אתם תֹּדְרוּ	אתן תֹּדְיֶנָה
הוא יֹדֶה	היא תֹּדֶה	הם יֹדְרוּ	הן תֹּדְיֶנָה

צווי:

הוֹדֶה הוֹדִי הוֹדוּ הוֹדִינָה

התורה טובה מכל סחורה

חלק ראשון

בְּאֵנִיָּה אַחַת נִסְעוּ סוֹחְרִים מֵאַרְצוֹת שׁוֹנוֹת. עָרַב אֶחָד וַיָּשׁוּב
הַסּוֹחְרִים וְרָבוּ זֶה עִם זֶה עַל הַסְּחֹרוֹת שֶׁלָּהֶם. כָּל סוֹחֵר הֵלֵל אֶת
סְחֹרְתוֹ, וְאָמַר: "הַסְּחֹרָה שְׁלִי יוֹצֵאת מִן הַבְּלֵל! אֵין כְּמוֹהָ!". כָּל אֶחָד
מֵהֶם הוֹצִיא אֶת סְחֹרְתוֹ, הִרְאָה אוֹתָהּ לַסּוֹחְרִים הָאַחֵרִים, וְאָמַר:
"הִבִּיטוּ וְרָאוּ כַּמָּה טוֹבָה הִיא סְחֹרְתִי!"
עַל-יָדָם יָשַׁב אִישׁ אֶחָד וְשָׁתַק. הַסּוֹחְרִים פָּנוּ אֶל הָאִישׁ וְשָׂאוּ
אוֹתוֹ,

— מִדּוּעַ אַתָּה שׁוֹתֵק? אֵיפֹה סְחֹרְתְּךָ? מִדּוּעַ אֵינְךָ מִרְאָה אוֹתָהּ לָנוּ?
— אֲנִי יָכוֹל לְהִבְטִיחַ לָכֶם, עֲנֵה הָאִישׁ, שֶׁסְּחֹרְתִי יוֹתֵר טוֹבָה
מִסְּחֹרְתְּכֶם. אֲכַל אֵל תִּלְחָצוּ עָלַי לְהִרְאוֹת אוֹתָהּ לָכֶם.
הַסּוֹחְרִים פָּקְדוּ בְּדַבְּרֵי וְלֹא הֶאֱמִינוּ לוֹ. הֵם חָשְׁבוּ שֶׁהוּא
מְשַׁקֵּר.

לִיְלֵה אֶחָד יָרַד חֶשֶׁךְ נוֹרָא. הַשָּׁמַיִם הָיוּ מְלֵאִים עָנָנִים כְּבֵדִים, וְאֵף
כּוֹכָב לֹא נִרְאָה. גָּשֶׁם קָר הִתְחִיל לָרֶדֶת. פְּתֹאִם בָּאָה רוּחַ חֲזָקָה מִן
הַדְּרוֹם. שָׁעוֹת נִשְׁבָּה הָרוּחַ וְהָיָה רָעַשׁ. הַנוֹסְעִים הִרְגִישׁוּ שֶׁהָאֵנִיָּה
עוֹמֶדֶת לְטֵבֵעַ, וְאֶסּוֹן נוֹרָא קָרוֹב לְבוֹא. צַעֲקוֹת שֶׁל "אוֹי וְאֹבּוֹי" נִשְׁמָעוּ

מכל צד ומכל פנה. האנשים רצו ממקום למקום ונדחפו זה את זה. רב-
החובל פנה אל הנוסעים, ואמר בקול שקט:

— שבו במקומכם ואל תפחדו. אין לכם מה לראג. יש בידינו אמצעים
לעזור לכם בכל עת צרה וסכנה. יש לנו די סירות אם יהיה צורך לרדת
ליים.

הרוח גדלה. הגלים רעשו עוד יותר. מיים חדרו לתוך האניה.
באשר רב-החובל ראה זאת, הוא נתן פקודה: "לרדת ליים!". בחשך
הלילה הפנה רב-החובל את כל הנוסעים אל הסירות, והוריד אותם
ליים.

כל הנוסעים הצליחו להגיע בשלום אל החוף. באשר ראו
הסוחרים שסחורתם טבעה ביים, הם היו עצובים מאד. אחרים מהם גם
בכו. רק האיש, שלא הראה את סחורתו, לא היה עצוב. הוא הודה
לה' על הנס שעשה לו ולכל הנוסעים, שעזר להם להגיע בשלום אל
החוף.

— מדוע אתה לא עצוב? האם סחורתך לא טבעה ביים? שאלו אותו
הסוחרים.

— לא, ענה האיש. אני נושא תמיד את סחורתי עמי.
הסוחרים הביטו עליו בתמהון ולא אמרו דבר.

מרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. מה אמר כל סוחר על סחורתו?
2. מה חשבו האנשים על האיש שלא הראה את סחורתו?
3. מדוע הוריד רב-החובל את הנוסעים מן האניה?
4. מדוע היו הסוחרים עצובים באשר הם הגיעו אל החוף?
5. מי מן הנוסעים לא היה עצוב? ומדוע?

ב. תרגמו:

1. Last week, I took out various books from the library. 2. The merchants arrived yesterday from the South by (in) boat. 3. He thanked her when she showed him the street which he was looking for (searched). 4. Do not praise (m.s.) yourself! 5. I cannot believe him because he lied to me several times. 6. The mother took down the child from the table to the floor. 7. They began to build a new city on a mountain not far from the sea coast (coast of the sea). 8. The traveler was successful in finding (to find) a clean room in a nice hotel. 9. The students are looking at the blackboard when the teacher (m.) is writing new words. 10. They (m.) fell from the row boat and they drowned in the river. 11. This store is full of various kinds of wares. 12. My son likes the sea and wants to become (be) a captain. 13. The waves raged for twelve hours and the fishermen could not go down to the sea. 14. She looked at me with pity and astonishment. 15. I did not know to whom to turn, and he directed me to you (m.s.) 16. There is much snow, and it is very cold in the north of the country.

ג. שנו מעתיד לעבר:

7. את תראי	1. אני אגיע
8. אתה תביט	2. אנחנו נצליח
9. אנחנו נגיע	3. אתה תראה
10. את תצליחי	4. הם יורידו
11. אני אראה	5. הם יוציאו
12. היא תורה	6. אתם תפנו

שְׁעוֹר נו (56)

difficulty	קָשִׁי (קָשִׁים)	understood	בִּין, לְהַבִּין הַבִּין
lifted; raised	רוֹם, לְהַרִים הַרִים	knowledge; opinion;	} דַעַת = דַעַה
idea; thought	רְעִיוֹן (רְעִיוֹנוֹת)	mind	
language; shore	שָׁפָה (שָׁפוֹת)	informed;	} יָדַע, לְהוֹדִיעַ הוֹדִיעַ
the seashore	שַׁפְת הַיָם	let know	
at that time	בְּאוֹתָהּ שָׁעָה	sat (somebody)	הוֹשִׁיב הוֹשִׁיב
I have in mind;	} יֵשׁ בְּדַעְתִּי	told; said	נִגַד, לְהַגִיד הַגִיד
I intend			explained
to replace	} לְמַלֵא מְקוֹם	interrupted	פָּסַק, לְהַפְסִיק הַפְסִיק
someone;		success	הִצְלָחָה (הִצְלָחוֹת)
to substitute		listened	} קָשַׁב, לְהַקְשִיב הַקְשִיב
for someone		attentively	

הַלּוֹמֵד מְחַבְרוֹ אֶפִילוֹ אוֹת אַחַת צְרִיךְ לְנַהֵג בּוֹ כְּבוֹד. (פְּרָקֵי אָבוֹת)

דְּקָרוֹק

I. The Verbs of ע"ו and ע"י Verbs. A paradigm of the conjugation of such verbs follows:

to raise; to lift — רוֹם לְהַרִים

הוֹה:

אֲנִי, אַתָּה, הוּא מְרִים	אֲנַחְנוּ, אַתֶּם, הֵם מְרִימִים
אֲנִי, אַתָּה, הִיא מְרִימָה	אֲנַחְנוּ, אַתֶּן, הֵן מְרִימוֹת

עִבַר:

אֲנִי הִרְמַתִּי	אֲנַחְנוּ הִרְמַנּוּ
אַתָּה הִרְמַתָּ	אַתֶּם הִרְמַתֶּם
הוּא הִרִים	הֵם, הֵן הִרִימוּ
הִיא הִרְימָה	אַתָּן הִרְמַתֶּן

עתיד:

אנחנו נָרִים	אתם תָּרִימוּ	אתן תִּרְמְנָה	אני אָרִים	את תָּרִימִי	אתה תָּרִים
הם יָרִימוּ	הן תִּרְמְנָה	הוא יָרִים	היא תָּרִים		

צווי:

הָרַם הָרִימִי הָרִימוּ הָרַמְנָה

The change in vocalization, in the present tense, of the prefix מַּ to מָּ in the feminine singular and both plurals is due to the shift in accent from the first to the third radical. Similarly, the vocalization of the prefix הָּ is changed to הֶּ in the second person plural of the past tense in order to accommodate the shift in accent to the suffixes so that the difference between the masculine הָּרַם and the feminine הָּרַמְנָה will be audible.

Note that the future of the ע"ו and ע"י verbs in the הַפְעִיל is identical in form to the future of the ע"י verbs in the פְּעַל, (see lesson 25). Hence, the future of the ע"י verbs is the same for the פְּעַל and the הַפְעִיל. E.g.,

לְשִׁיר — לְשַׁיֵּר   לְהַשִּׁיר — לְהַשִּׁיֵּר

The student will sing the song.   הַתְּלָמִיד יִשְׁיֵר אֶת הַשִּׁיר.

The teacher will cause the student to sing.   הַמּוֹרֶה יִשְׁיֵר אֶת הַתְּלָמִיד.

II. The Demonstrative Adjective “That” and “Those.” These demonstratives are rendered by הַהוּא, הַהִיא; הַהֵם, הַהֵן (see lesson 43) or by אוֹתוֹ, אוֹתָהּ; אוֹתָם, אוֹתָן, which have also the meaning “the same” (see lesson 20). Hence, אוֹתוֹ הַדָּבָר has two alternative meanings: the same thing; that thing, the choice of which is determined by the context.

התורה טובה מכל סחורה

חלק שני

הנוסעים היו עיפים מאד, והם ישבו לנוח על החול הלכן אשר על שפת הים. רוח קלה באה ופזרה את העננים השחורים. השמים היו כחלים, ושוב זרחה השמש בכל אורה המתוק. אחרי שנחו זמן-מה, קמו הנוסעים ויצאו לדרך.

הם הלכו ברגל שעות רבות עד שהצליחו להגיע בסוף לעיר אחת. באשר הגיעו אל העיר הם נכנסו לבית המדרש. באותה שעה ישב שם רב זקן ולמד תורה.

הנוסעים ישבו בשורה האחרונה על-יד הדלת, והקשיבו מרחוק לדברי הרב.

פתאם הפסיק הרב את השעור, הביט בספר רגעים אחדים, ואז אמר:

— תלמידי, אגיד לכם את האמת, אני מוצא קשי גדול בענין הזה. אני מודה שאינני יכול להבין את הרעיון בו. אולי אחד מכם יוכל להסביר לי את הענין?

התלמידים ישבו וחשבו ולא אמרו דבר.

אז האיש, שאמר שהוא נושא את סחורתו תמיד עמו, קם ממקומו, הרים את קולו, ואמר:

— סליחה, רבי, אני חושב שאני מבין את הרעיון בענין הזה. תן לי רשות, בבקשה, להסביר אותו.

האיש התחיל להסביר את הענין הקשה, ודבריו מצאו חן בעיני הרב הזקן. הרב הודה לו, והזמין אותו לבוא אליו אל השלחן לשבת על-ידו.

אחרי סוף השעור, קם הרב ואמר בקול שקט:

— תלמידי, אין לי צורך להדגיש שאני זקן מאד. אתם רואים בעצמכם, שאין כחי עמי ללמד אתכם. לכן אני שמח שמצאתי היום איש גדול בתורה. אני רוצה להודיע לכם שיש בדעתי להושיב את האיש הזה במקומי. אני בטוח שהוא ימלא את מקומי בהצלחה רבה.

בְּאֶשֶׁר הַסּוֹחָרִים שָׁמְעוּ אֶת דְּבָרֵי הָרֵב, הֵם אָמְרוּ זֶה אֵל זֶה:
— מָה שֶׁהַגִּיד לָנוּ הָאִישׁ בְּאִנְיָה לֹא הָיָה שָׂקֵר. בְּרֹאשׁוֹנָה לֹא רָצִינוּ
לְהֶאֱמִין לוֹ, אָבָל עֲכָשָׁיו אֲנַחְנוּ מְבִינִים מָה הִיא סְחוּרְתּוֹ, שֶׁהוּא נוֹשֵׂא
תְּמִיד אֶתוֹ. הַתּוֹרָה הִיא טוֹבָה מְכֹל סְחוּרָה!

תְּרַגְּלִים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. מָה עָשׂוּ הַנוֹסְעִים אַחֲרֵי שֶׁהֵם נָחוּ?
2. לָאֵן הֵם הִלְכוּ בְּאֶשֶׁר הִגִּיעוּ לְעִיר?
3. מִדּוּעַ הִפְסִיק הָרֵב אֶת שְׁעוֹרוֹ?
4. מִדּוּעַ הָיָה הָרֵב שָׂמֵחַ?
5. מִדּוּעַ הַתּוֹרָה טוֹבָה מְכֹל סְחוּרָה?

ב. תרגמו:

1. According to my opinion, this is an excellent idea.
2. It is difficult for us to understand this poem because there are in it many new and difficult words.
3. I (f.) want to assure you (m.s.) that from this day on the lesson will start exactly at 8 o'clock in the morning.
4. The soldier listened with respect to the words of the commander of the army.
5. If you (m.pl.) don't agree with me, please raise the hand and I will give you permission to speak.
6. Because of the strong wind, the mother sat the child on a chair far from the door.
7. I will explain (to) you (m.pl.) the grammar of this lesson.
8. I (f.) am sure that it will not be easy to find a man to replace you (m.s.).
9. I (m.) hope that I will be able to go to the seashore after all the tests.
10. We will talk (speak) about this matter when I (will) visit you next week.
11. I cannot interrupt the work which I began only an hour ago.
12. I do not have difficulty in reading, but I do have difficulty in writing.
13. I (f.) cannot believe that he will have success in his work because he is so lazy.
14. When will you (f.s.) show me your new

clothes and your new hat? 15. He looked at (on) me with astonishment because he did not understand why I returned home so quickly. 16. The clerk phoned (to) the manager and informed (to) him that he has a terrible headache and therefore will not be able to come to the office.

ג. שנו מעבר לעתיד:

1. היא הקשיבה	7. אָנחָנוּ הַסָּפְרָנוּ
2. אָתָּה הוֹדַעְתָּ	8. אָנִי הִרְאִיתִי
3. היא הרימה	9. אָנִי הוֹשַׁבְתִּי
4. הם הבינו	10. הֵם הִרִימוּ
5. אָתְּ הִבְטַתָּ	11. היא הִרְאָתָה
6. היא הצליחה	12. הוּא הִבִּין

שְׁעוֹר נז (57)

fork	מְזֻלָּג (מְזֻלָּגוֹת)	earth; soil	אֲדָמָה (אֲדָמוֹת)
funny	מְצַחֵיק, מְצַחֵיקָה	brought	בָּוֵא, לְהַבִּיאַת הַבִּיאָה
continued	(מִשָּׁר, לְהַמְשִׁיךְ) הַמְשִׁיךְ	thin	דָּק, דִּקָּה
eyeglasses, <i>n. m. pl.</i>	מְשַׁקְפִים	ordered	} (זְמַן, לְהַזְמִין) הַזְמִין (something);
cleaned	נָקָה (לְנִקּוֹת)	invited	
amazed, <i>v. tr.</i>	(פָּלַא, לְהַפְלִיא) הַפְלִיא	order; invitation	הַזְמָנָה (הַזְמָנוֹת)
ox	שׁוֹר (שׁוֹרִים)	decided	חָלַט, לְהַחְלִיט) הַחְלִיט
slaughtered	שָׁחַט (לְשַׁחֵט)	decision	הַחְלֻטָּה (הַחְלֻטוֹת)
fat	שֶׁמֶן, שְׁמָנָה	tasty	טַעִים, טַעִימָה
potato	תְּפוּחַ אֲדָמָה (תְּפוּחֵי אֲדָמָה)	worthwhile	כְּרָאִי
menu	תְּכָרִיט (תְּכָרִיטִים)	rushed; hurried	מְהָרָה (לְמַהֵר)
	הַצְדָּה = אֶל הַצֵּד		

אָמַר מְעַט, נַעֲשֶׂה הַרְבֵּה. (פְּרָקִי אָבוֹת)

דְּקָדוּק

I. The **הַפְעִיל** of **ל"א Verbs**. A paradigm of such verbs follows:

to amaze (somebody) — (פָּלַא) לְהַפְלִיא

הוֹדָה:

אנחנו, אתם, הם	מְפַלֵּיאִים	אני, אתה, הוא	מְפַלֵּיאַת
אנחנו, אתן, הן	מְפַלֵּיאוֹת	אני, את, היא	מְפַלֵּיאָה

עֵבֶר:

אנחנו הפלאנו	אני הפלאתי
אתם הפלאתם	אתה הפלאתך
אתן הפלאתן	אתה הפלאתך
הם, הן הפליאו	הוא הפליא
	היא הפליאה

עתיד:

אני אפליא	אנחנו נפליא
אתה תפליא	אתם תפליאו
את תפליאי	אתן תפלאנה
הוא יפליא	הם יפליאו
היא תפליא	הן תפלאנה

צווי:

הפלא   הפליאי   הפליאו   הפלאנה

Note that the conjugation of ל"א verbs in the הפעיל is as follows:

1. In the present, it is identical with the שלמים verbs.
2. In the future, it is the same as the שלמים verbs, except for the plurals of the second and third persons feminine:

אתן תפלאנה   הן תפלאנה

3. In the past, the second radical is vocalized by a צירה wherever there is a פתח in the שלמים. In these instances the third radical "א" is silent.

II. The Conjugation of להוציא (יצא) "to take out." is simultaneously a פ"י and a ל"א verb, and therefore partakes of the characteristics of both (גורות) classes. The conjugation follows:

הווה:

אני, אתה, הוא מוציא	אנחנו, אתם, הם מוציאים
אני, את, היא מוציאה	אנחנו, אתן, הן מוציאות

עבר:

אני הוצאתי	אנחנו הוצאנו
אתה הוצאת	אתם הוצאתם
את הוצאת	אתן הוצאתן
הוא הוציא	הם, הן הוציאו
היא הוציאה	

עתיד:

אנחנו נוציא	אתם תוציאו	אתן תוצאנה	אני אוציא	את תוציאי	אתה תוציא
הם יוציאו	הן תוצאנה	הם יוציאו	היא תוציא	הוא יוציא	

צווי:

הוצא הוציאי הוציאו הוצאנה

III. The Conjugation of לְהָבִיא (בוא) — “to bring.” is simultaneously an ע״ו and a ל״א verb, and therefore partakes of the characteristics of both (גְּזֵרוֹת) classes. The conjugation follows:

הווה:

אנחנו, אתם, הם	מביאים	אני, אתה, הוא	מביא
אנחנו, אתן, הן	מביאות	אני, את, היא	מביאה

עבר:

אנחנו הבאנו	אתם הבאתם	אתן הבאתן	אני הבאתי	את הבאת	אתה הבאת
הם, הן הביאו	הם, הן הביאו	הם, הן הביאו	היא הביאה	הוא הביא	הוא הביא

עתיד:

אנחנו נביא	אתם תביאו	אתן תביאנה	אני אביא	את תביאי	אתה תביא
הם יביאו	הן תביאנה	הם יביאו	היא תביא	הוא יביא	הוא יביא

צווי:

הבא הביאי הביאו הביאנה

IV. The **שם הפעולה (Action Noun) of the הפעיל**. You have already learned the **שם הפעולה** of the **פעל** (see lesson 29) and of the **פעל** (see lesson 33). We shall study now the **שם הפעולה** of each **גננה** (class) in the **הפעיל**.

1. **הפעיל** — **שלימים**. The **שם הפעולה** of its **משקל** is: ה × × × ה

feeling — הרגשה	to feel — להרגיש
beginning — התחלה	to begin — להתחיל

2. **הפעיל** — **פ"נ**. The **שם הפעולה** of its **משקל** is: ה × × ה

dropping — הפלה	to drop — להפיל
telling — הגדה	to tell — להגיד

3. **הפעיל** — **פ"י**. The **שם הפעולה** of its **משקל** is: ה × × ה

announcement — הודעה	to announce — להודיע
taking out; expenditure } — הוצאה	to take out; to spend } — להוציא

4. **הפעיל** — **ע"ו-ע"י**. The **שם הפעולה** of its **משקל** is: ה × × ה

understanding — הבנה	to understand — להבין
lifting — הרמה	to lift — להרים

האם הינה כראי ?

איש שמן אחד נכנס למסעדה לאכל ארוחת ערב. הוא ישב וחיכה זמן רב למלצר. האיש דפק על השלחן פעמים אחדות. אחרי מספר דקות בא מלצר. המלצר שם מפה נקיה על השלחן, הגיש לו כוס מים ולחם, ונתן לו תפריט. האיש הוציא מכיסו את המשקפים, ונקח

אותם. הוא שם את המשקפים על האף, והביט בתפריט ובמחירים
זמן רב.

המלצר הבין שהאורח לא יכול להחליט בדיעתו מה להזמין,
ואמר:

— אדוני, האם אתה רוצה להתחיל את הארוחה במרק תרנגולת או
במרק ירקות?

— לא, אני לא אוהב מרק.

— אם כן, אולי תזמין דגים? הדגים טעימים מאד היום.

— לא. כבר אכלתי דגים היום בארוחת הצהריים, ענה האיש.

— אם כן, המשיך המלצר, מה אתה רוצה להזמין?

— אני רוצה להביט בתפריט מחדש.

— הלא כבר קראת את התפריט מראשו ועד סופו לפחות שלש
פעמים!

— התפריט הוא ארוך מאד, ואי-אפשר להגיע להחלטה כל כך מהר.
סוף סוף הוריד האיש את המשקפים מעל אפו, ואמר:

— הבא לי, בבקשה, בשר עם ירקות ותפוחי אדמה.

המלצר קבל את ההזמנה והלך ישר למטבח. אחרי דקות אחדות
הוא חזר עם צלחת גדולה. הצלחת הייתה מלאה ירקות, תפוחי אדמה
ובאמצע הייתה חתיכת בשר קטנה, דקה ורזה. האיש הרים את הסכין
ונאח המזלג והתחיל לאכול. פתאם הפסיק האיש לאכול, דחף את
הצלחת הצדה והתחיל לבכות. הדבר הפליא את המלצר.

— מה קרה לך, אדוני? שאל המלצר בתמהון. האם כואב לך משהו?
או אולי נזכרת במשהו עצוב?

— איך לא אבכה, ענה האיש. האם הינה כדאי לשחט שור גדול
בשביל חתיכת בשר קטנה, דקה ורזה כזאת?

הדבר הצחיק את המלצר. מיד הוא מהר אל בעל המסעדה וספר
לו מה שקרה. בעל המסעדה פרץ בצחוק ואמר:

— מימי לא קרה במסעדה שלי מקרה מצחיק כזה! אני לא אשכח
אותו עד יומי האחרון!

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. מדוע הביט האורח בתפריט זמן רב?
2. מדוע לא רצה האורח להזמין דגים?
3. מה הוא הזמין סוף סוף?
4. מה הביא המלצר בצלחת?
5. מדוע התחיל האורח לבכות?

ב. תרגמו:

1. The waiter brought hot soup from the kitchen. 2. We will continue to study Hebrew for many years. 3. It is possible to eat these vegetables without a knife, but it is impossible to eat them without a fork. 4. At times I (f.) help my mother(to) clean the floor. 5. The beautiful voice of the bride amazed all the guests who were (in) at the wedding. 6. He took out money from his pocket and gave to the restaurant owner. 7. This piece of meat is thin but tasty. 8. It is worthwhile planting (to sow) potatoes in this soil. 9. The fat man could not decide which wine to order, red or white. 10. Why are you (m.s.) rushing? Who is waiting for you? 11. I (f.) cannot see from a distance without glasses what is written on the blackboard. 12. A funny incident happened to me yesterday on the way to the movies. 13. The menu was written in Hebrew and I didn't understand all the words. 14. I (f.) only eat one thin piece of bread for breakfast. 15. When the lad heard about his father's decision to slaughter the ox, he began to cry. 16. Where were you (m.pl.) yesterday? I kept on ringing (I rang and rang) all day and no one answered.

ג. שנו מעתיד לעבר:

1. אָני אָבִיא	4. אָנְחֵנוּ נוֹצִיא	7. הֵם יָבִיאוּ	10. אַתָּה תִּסְבָּר
2. הוּא יִפְסִיק	5. אַתָּה תִּמְשֵׁךְ	8. אַתְּ תִּפְלִיאִי	11. אָני אָרִים
3. הִיא תִּגִּיעַ	6. אַתֶּם תִּצְחִיקוּ	9. הִיא תוֹצִיא	12. אַתְּ תִּבְנִי

שְׁעוֹר נח (58)

<p>prayed (פלל, להתפלל) התפלל</p> <p>took off (clothes) (פשט, לפשט) פשט</p> <p>undressed himself } (פשט, להתפשט) התפשט</p> <p>washed himself } (רחץ, להתרחץ) התרחץ</p> <p>list, n. (רשימה (רשימות)) רשימה</p> <p>notes; jottings רשימות</p> <p>listed; jotted down (רשם (לרשם)) רשם</p> <p>left (side; hand) שמאל</p> <p>forgetful person שכחן, שכחנית</p> <p>rejoiced, was happy } שמח (לשמח)</p>	<p>similar, like דומה, דומה</p> <p>shirt, blouse (חלצה (חלצות)) חלצה</p> <p>knowledge ידיעה (ידיעות)</p> <p>right (side; hand) ימין</p> <p>basic; fundamental יסודי, יסודית</p> <p>prepared (כונן, להכין) הכין</p> <p>dressed himself } (לבש, להתלבש) התלבש</p> <p>towel מגבת (מגבות)</p> <p>pants, <i>n.m.pl.</i> מכנסיים</p> <p>dried; wiped נגב (לנגב)</p> <p>dried himself (נגב, להתנגב) התנגב</p> <p>prayerbook; arrangement } סדור (סדורים)</p>
--	---

אדם בלי חבר, בשמאל בלי ימין. (מספרות יה"ב)

דְּקִדּוּק

I. The בְּנֵן הַתַּפְעֵל. This בְּנֵן (theme) expresses reflexive or reciprocal action.

to put on clothes; to wear — ללבש

to dress oneself — להתלבש

to write — לכתב

to write to one another; to correspond — להתכתב

There are a number of verbs that come in the בְּנֵן הַתַּפְעֵל where the reflexive or reciprocal meaning is not apparent. E.g.,

to pray — להתפלל

A paradigm of the conjugation of a שלמים verb in the התפעל follows:

to dry oneself — להתנגב (נגב)

הוה:

אני, אתה, הוא	מתנגב
אתם, הם	מתנגבים
אני, את, היא	מתנגבת
אתם, הם	מתנגבות

עבר:

אני התנגבתי	אתה התנגבת
אתה התנגבת	את התנגבת
הוא התנגב	היא התנגבה
אנחנו התנגבנו	אתם התנגבתם
הם, הן התנגבו	אתן התנגבתן

עתיד:

אני אתנגב	אתה תתנגב
אתה תתנגב	את תתנגבי
הוא יתנגב	היא תתנגב
אנחנו נתנגב	אתם תתנגבו
הם יתנגבו	אתן תתנגבנה

צווי:

התנגב התנגבי התנגבו התנגבנה

Note that the three radical letters have the same vocalization in the התפעל as in the פעל, including the ךְּגשׁ in the middle radical, except for the past in which the first radical is vocalized by a פתח instead of a חיריק.

התפעל	פעל
הוא מתנגב — He is drying himself	הוא מנגב — He dries
הוא התנגב — He dried himself	הוא נגב — He dried
הוא יתנגב — He will dry himself	הוא ינגב — He will dry
אתה התנגב — Dry yourself	אתה נגב — Dry

דע את עצמך

פעם שאלו תלמידים את רבם: "מה היא הבְּעִיָּה הַיְסוּדִית שֶׁל הָאָדָם בְּחַיִּים?"

הרבי חשב רגע, וענה:

— הַבְּעִיָּה הַיְסוּדִית הַיָּא, שְׂאִין הָאָדָם יוֹרֵעַ אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת מְקוֹמוֹ בְּחַיִּים. אֲנָשִׁים רַבִּים הֵם כְּמוֹ הַיֶּלֶד הַשֶּׁכֶחָן בְּסִפּוּר: "אֵיפֹה אָנִי?". וְהִנֵּה אֲסַפֵּר לָכֶם אֶת הַסִּפּוּר.

מִיכָאֵל הֵיךְ יֵלֵד שֶׁכֶחָן. תְּמִיד הֵיךְ שׁוֹכֵחַ בְּאִיזָה מְקוֹם הוּא שֶׁם אֶת הַדְּבָרִים שְׁלוֹ. בְּכָל בִּקְרָה, כְּאֲשֶׁר הֵיךְ קָם מִמִּטָּתוֹ, הוּא הֵיךְ מְחַפֵּשׂ זְמַן רַב כֹּל דְּבָר וְדְבָר. כְּאֲשֶׁר הֵיךְ הוֹלֵךְ לְהִתְרַחֵץ, וְרָצָה לְנֹגֵב אֶת הַפְּנִים וְאֶת הַיָּדַיִם, לֹא הֵיךְ יָכוֹל לְמַצֵּא אֶת הַמְּגֻבָּת שְׁלוֹ. כְּאֲשֶׁר רָצָה לְהִתְלַבֵּשׁ, לֹא הֵיךְ יָכוֹל לְמַצֵּא אֶת בְּגָדָיו. כְּאֲשֶׁר רָצָה לְהִתְפַּלֵּל, לֹא זָכַר אֵיפֹה הוּא שֶׁם אֶת סְדוּרוֹ. תְּמִיד הֵיךְ מְאַחֵר לְבֵית הַסִּפֵּר, וְהֵיךְ צָרִיךְ לְלַכֵּת לְמִשְׁרָד שֶׁל הַמְּנַהֵל כְּדֵי לְקַבֵּל רְשׁוֹת לְהַכְּנִס לְכַתֵּה. פְּעַם אַחַת אָמְרָה לוֹ אִמּוֹ:

— מִיכָאֵל בְּנִי, יֵשׁ לִי רְעִיוֹן מְצִיָּן בְּשִׁבְלֶךָ. אִם אַתָּה רוֹצֵה לְבֹא בְּזְמַן לְבֵית הַסִּפֵּר, שְׁמַע לְעֵצָה שְׁלִי: בְּעָרֵב לְפָנַי שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לִישׁוֹן, בְּרֵאשׁוֹנָה סֹדֵר אֶת סִפְרֶיךָ. אַחֲרֵי־כֵן, כְּאֲשֶׁר אַתָּה פּוֹשֵׁט אֶת בְּגָדֶיךָ, קַח נִיר נָקִי וְהִכֵּן לָךְ רְשִׁימָה. בְּרְשִׁימָה כְּתַב בְּאִיזָה מְקוֹם אַתָּה שֶׁם כֹּל דְּבָר וְדְבָר. מִיכָאֵל שְׂמַח עַל הָעֵצָה הַזֹּאת וְהוֹדָה לְאִמּוֹ. בְּעָרֵב, לְפָנַי שְׂמִיכָאֵל הֵלֶךְ לִישׁוֹן, הוּא סֹדֵר אֶת סִפְרָיו בְּיִלְקוּטוֹ. הוּא הִתְפַּשֵּׁט מֵהַר וְרַחֵץ אֶת פְּנָיו וְיָדָיו. אַז הוֹצִיא נִיר מִן הַמַּחְבֵּרֶת שְׁלוֹ, לְקַח עֲפָרוֹן אֲדָם וְרָשַׁם בְּאוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת:

הַמְּגֻבָּת שְׁלִי בְּצַד שְׂמָאל שֶׁל הַדְּלֵת

הַמְּכַנְסִים עַל הַכֶּסֶא בְּצַד יְמִין שֶׁל הָאָרוֹן

הַחֲלֵצָה בְּפִנֵּה לִיַד הַחֲלוֹן

הַנְּעֻלִים תַּחַת הַמִּשָּׁה

הַסְּדוּר בְּאָרוֹן הַסִּפְרִים

וְאִנִּי — בְּמִשָּׁה

בשבע וחצי בבקר, באשר השעון צלצל, מיד קם מיכאל ממטתו. לקח את הרשימה שהכין, שם את המשקפים על אפו וקרא בשמחה: — היום לא אאחר! היום אבוא מקדם אל בית הספר. מיכאל התרחץ. לקח את המגבת והתנגב. אחר־כן לקח את המכנסים ואת החלצה והתלבש מהר. אז הביט תחת המטה והוציא את הנעלים. אחר־כן הוציא את הסדור מארון הספרים והתחיל להתפלל. באשר הוא גמר להתפלל, הביט שוב ברשימה וקרא: "ואני — במטה".

מיכאל הביט וראה שהמטה ריקה. אז הרים את קולו וקרא: — אמא, ואיפה אני?
 הרבי גמר את ספורו, פנה אל תלמידיו, והמשיך:
 — אנשים רבים דומים לילד מיכאל, יש להם ידיעות רבות ושונות, אבל את מקומם בעולם אינם יודעים.

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. מדוע היה מיכאל בא מאחר אל בית הספר?
2. איזו עצה טובה נתנה לו אמו?
3. איפה הוא שם את המגבת ואת המכנסים?
4. מדוע הוא שמח באשר לקח את הרשימה בבקר?
5. לפי הרבי, מה היא הבציה היסודית של האדם בחיים?

ב. תרגמו:

1. I got up late, I dressed myself quickly, but I had no time to eat breakfast.
2. I returned home because I forgot my notes in the dining room.
3. Many children don't like to wash themselves.
4. He prays without a prayerbook because he knows all the prayers by heart.
5. Mama, where is a clean towel? I want to dry myself.
6. He looked for his shoes and finally found

them under the bench. 7. Hebrew is written (one writes) from right to left, and English is written (one writes) from left to right. 8. This shirt is a big bargain, it costs only a dollar and a half. 9. The coming Shabbat I will put on (wear) my new trousers and my new coat, and then I will go to visit my girlfriend. 10. My son is only three years old and he knows already how to dress himself and undress himself. 11. He jots down all the new words in his notebook. 12. Please give (f.s.) me a towel and I will dry the plates. 13. I was afraid to come to (the) class because I did not prepare the lesson. 14. We shall be very happy (rejoice) to see you (f.s.), please come. 15. Truth and social justice are basic concepts in the Bible.

ג. הטו את הפעלים הבאים בכל הזמנים:

להתרחץ— to wash oneself

להתפלל — to pray

שְׁעוֹר נֹט (59)

was ashamed;	}	(בוש, להתביש) התביש
was embarrassed		
teacher (religious)		מְלַמֵּד (מְלַמְדִים)
opposed; was against		נִגַּד, לְהַתְּנַגֵּד (הַתְּנַגֵּד לְ...)
observed; looked closely		סָבַל, לְהִסְתַּכֵּל (הִסְתַּכֵּל)
goat, <i>n.f.</i>		עֵז (עֵזִים)
small town		עִירָה (עִירוֹת)
wonder, <i>n.</i>		פֶּלֶא (פְּלֵאִים)
wondered; was surprised		הִתְפַּלֵּא (הִתְפַּלֵּא)
crowded; dense, <i>part.</i>		צָפוּף, צְפוּפָה
crowdedness; density		צְפִיפוּת
title of a Hasidic rabbi		רִבֵּי
became irritated; got angry		הִתְרַגַּז (הִתְרַגַּזוּ)
got accustomed		הִתְרַגַּל (הִתְרַגַּל)
became crazy;	}	(שָׂגַע, לְהִשְׁתַּגֵּעַ) הִשְׁתַּגַּעַ
went out of his mind		
made an effort; tried		שָׁדַל, לְהִשְׁתַּדֵּל (הִשְׁתַּדֵּל)
generally; as a rule		בְּדֶרֶךְ כָּלֵל
every day		יוֹם יוֹם
according to my opinion		לְפִי דַעְתִּי
how are things?		מָה הָעִנְיָנִים?
אַיִזְהוּ עֲשִׂירָה? הַשָּׁמַיִם בְּחֵלְקוֹ. (פְּרָקֵי אַבוֹת)		

דְּקָדוּק

I. The **Verbs** פ"ס, פ"ש, פ"ש — שְׁלֵמִים of הַתְּפַעֵל. In verbs whose first radical is a sibilant "ס" or "ש", "ש" metathesis takes place. The sibilant radical changes position with the "ת" of the

prefix, but the vowel sequence remains the same. Thus, להִתְסַבֵּל becomes להִתְסַבֵּל and להִתְשַׁדֵּל becomes להִתְשַׁדֵּל.

A paradigm of the conjugation of such verbs follows:

(סבל) להִתְסַבֵּל

הוה:

מִתְסַבְּלִים	אנחנו, אתם, הם	מִתְסַבֵּל	אני, אתה, הוא
מִתְסַבְּלוֹת	אנחנו, אתן, הן	מִתְסַבֵּלָת	אני, את, היא

עבר:

אנחנו הִתְסַבַּלְנוּ	אתם הִתְסַבַּלְתֶּם	אני הִתְסַבַּלְתִּי	אתה הִתְסַבַּלְתָּ
אתן הִתְסַבַּלְתֶּן	הם, הן הִתְסַבַּלוּ	הוא הִתְסַבַּל	היא הִתְסַבַּלָה

עתיד:

אנחנו נִסְתַבֵּל	אתם תִּסְתַבְּלוּ	אני אֶסְתַבֵּל	אתה תִּסְתַבֵּל
אתן תִּסְתַבְּלנה	הם יִסְתַבְּלוּ	את תִּסְתַבְּלִי	היא תִּסְתַבֵּל
הן תִּסְתַבְּלנה		הוא יִסְתַבֵּל	היא תִּסְתַבֵּל

צווי:

הִתְסַבְּלוּ   הִתְסַבְּלוּ   הִתְסַבְּלוּ   הִתְסַבְּלוּ

II. The הִתְפַּעֵל of ל"א Verbs. A paradigm of the conjugation of such verbs follows:

to wonder — להִתְפַּלֵּא

הוה:

מִתְפַּלְּאִים	אנחנו, אתם, הם	מִתְפַּלֵּא	אני, אתה, הוא
מִתְפַּלְּאוֹת	אנחנו, אתן, הן	מִתְפַּלֵּאת	אני, את, היא

עבר:

אני התפלאתי	אנחנו התפלאנו
אתה התפלאת את התפלאת	אתם התפלאתם אתן התפלאתן
הוא התפלא היא התפלאה	הם, הן התפלאו

עתיד:

אני אֶתְפַּלֵּא	אנחנו נִתְפַּלְּא
אתה תִּתְפַּלֵּא את תִּתְפַּלְּאִי	אתם תִּתְפַּלְּאוּ אתן תִּתְפַּלְּאֵנָה
הוא יִתְפַּלֵּא היא תִּתְפַּלְּא	הם יִתְפַּלְּאוּ הן תִּתְפַּלְּאֵנָה

צווי:

התפלא התפלאי התפלאו התפלאנה

Note that, in the past, the second radical is vocalized by a *שְׁלִמִים* פֶּתַח in the *צִירָה* wherever it is vocalized by a

III. *אֵיזָה*. In addition to serving as an interrogative, it also serves as an exclamative, in which case it is the equivalent of the exclamative "what" in English.

What a wonder! — אֵיזָה פֶּלֵא!

What a woman! — אֵיזוֹ אִשָּׁה!

הַרְבֵּי וְהַעֲזוֹ

בעִירָה אַחַת גָּר מְלַמֵּד עֲנִי. הַמְּלַמֵּד הִזָּה בְּעַל מִשְׁפָּחָה גְּדוֹלָה.
 הַבֵּית שָׁלוֹ הִזָּה קָטָן מְאֹד, וְהַצְּפִיפוֹת בּוֹ הִיְתָה רַבָּה.
 יוֹם יוֹם הִיְתָה הָאִשָּׁה אוֹמֶרֶת לְבַעֲלָהּ:
 — בְּמָה רָע וּמַר לִי! אֵינְנִי יְכוּלָה לְסַבֵּל אֶת הַצְּפִיפוֹת בְּבֵית.

המלמד היה איש דתי, והיה מתפלל שלש פעמים ביום בבית הכנסת של הרבי. יום אחר החליט המלמד ללכת אל הרבי לבקש ממנו עצה. אחרי תפלת הבקר קם המלמד והלך אל הרבי. — מה העניינים? בגלל מה באת אלי, בני? שאל אותו הרבי. — רבי, יש לי צרות, ענה המלמד. המשפחה שלי, ברוך השם, גדולה, אבל הבית קטן ואין בו מקום לזוז.

הרבי הקשיב לבטיה, ואחרי דקות אחרות שאל:

— האם יש לך עז?

— כן, רבי, ענה המלמד. יש לנו עז רזה אחת.

— אם כן, אמר הרבי, הכנס את העז אל הבית.

המלמד התפלא על העצה הזאת, אבל בכל זאת לא פקפק בקחמת הרבי, כי האמין ברבי בכל לבו. הוא הלך והכניס את העז אל הבית.

האשה לא התנגדה. היא השתדלה להתרגל למצב החדש, אבל לא יכלה.

— איזה מין עצה נתן לך הרבי! צעקה האשה. לפי דעתי זו עצה רעה. לך והגד לו שעכשו עוד יותר צפוף בבית.

המלמד הסתכל באשתו ולא ענה דבר, כי גם הוא לא הבין את העצה של הרבי. הוא יצא מהבית ומהר אל הרבי לבקש עצה אחרת ממנו.

— האם יש לכם בעלי-חיים אחרים חוץ מן העז? שאל הרבי. למשל, תרנגול או תרנגולת?

— כן, רבי, ענה המלמד. יש לנו תרנגולת שמנה אחת.

— אם כן, אמר הרבי, הכנס אותה אל הבית.

הפעם היה לו עוד יותר קשה להבין את העצה של הרבי, אבל בכל זאת שמע בקולו ועשה כמו שצנה הרבי. הוא הלך והכניס את התרנגולת אל הבית.

בדרך כלל, האשה לא הייתה מתנגדת למעשי בעלה. היא תמיד הייתה עושה את רצון בעלה כמו כל אשה טובה. מעולם לא הרימה

את קולה עליו ולא רבה אתו. אבל הפעם היא התרגזה מאד
 והתחילה לבכות. היא צעקה ואמרה:
 — אי אפשר להמשיך במצב הנורא הזה. רויץ מהר אל הרבי ואמר
 לו, כי אפשר להשתגע מן הרעש ומן הצפיפות!
 שוב רץ המלמד אל הרבי. הרבי הקשיב לדברי המלמד, ואמר:
 — לך והוצא את העז ואת התרנגלת מן הבית.
 המלמד התפלא מאד, אבל התביש לשאל שאלות. הוא הלך
 והוציא את העז ואת התרנגלת מהבית.
 והנה נס! המלמד ואשתו הסתכלו זה בזה וקראו פה אחר:
 — כמה חכם הוא רבנו! אין עוד צפיפות בבית. איזה פלא!

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. מדוע היתה צפיפות גדולה בבית של המלמד?
2. מה אמרה אשת המלמד לבעלה?
3. מה היתה העצה הראשונה של הרבי?
4. מה היתה העצה השנייה של הרבי?
5. מתי הרגישו המלמד ואשתו שאין עוד צפיפות בבית?

ב. תרגמו:

1. At times I like to sit by (near) the window and look at (observe) the people who pass in the street.
2. She still did not get accustomed to rise (get up) early.
3. We are surprised that you (m.s.) are opposing the new law.
4. The overcrowding here is great because there are more than thirty students in this room.
5. He was sick, but nevertheless he came to work.
6. Please try to come tomorrow early in the morning to fix (repair) our telephone line.
7. As a rule, it is not worthwhile to become irritated by (from) every little thing.
8. Did you become crazy, why do you sing in the middle of the night?
9. Don't be

ashamed (m.pl.) to ask questions. 10. Even in small towns there were always teachers (religious). 11. The farmer sold the fat goat and bought in its place one rooster and seven chickens. 12. It was so crowded in the train that there was not even a place to stand. 13. I got used to these exercises, and I can do them without difficulty. 14. I have an exceptional son, he always obeys me. 15. I am (f.s.) surprised at (on) you (f.s.) that you are asking such a simple question. 16. It is no wonder that he succeeded in the test, he is smart and always tries to be prepared (ready) for every test.

ג. שנו מעבר לעתיד:

1. היא הסתפקה בי באהבה.	6. האשה התלבשה במעילה החדש.
2. לא התרגלנו לחיים בעיר גדולה.	7. הילד לא התביש לשאל שאלות.
3. הוא השתדל לגמר מהר את עבודתו.	8. מדוע התפלאת כל כך?
4. לא השתגעתי לעשות זאת.	9. מדוע לא התרחצתם בים?
5. מדוע התרגזתן עליו?	10. היא התפללה בקול.

שעור ס (60)

philosopher	פילוסוף	although	אף-על-פי ש...
excelled	(צין, להצטיין) הצטיין	manner, way	(אפנים) אפן
was sorry;	} (צער, להצטער) הצטער	aged; became old	(זקן, להזדקן) הזדקן
regretted		barrel	קבית (קביות) קבית
a little, <i>adv.</i>	קצת	lacking; missing	חסר, חסרה
drew near;	} (קרב, להתקרב) התקרב	Greece	יוון
approached		relationship; attitude	(יחסים) יחס
pursued;	} רדף (לרדף) אחרי	covered, <i>v. tr.</i>	(כסה (לכסות) כסה
ran after		angrily	בכעס
seriousness	רצינות	peacefully; restfully	במנוחה
seriously	ברצינות	state; country	(מדינות) מדינה
anything	שום דבר	permitted; lawful	מותר, מתרת
a mortal; flesh	} בשר ודם	recognized;	} (נכר, להכיר) הכיר
and blood		became	
		acquainted	

צדק, צדק תרדף! (דברים טו, 20)

דקדוק

I. The **תפעל** of **שלימים** — **Verbs** פ"ז — In verbs whose first radical is a sibilant "ז", the "ת" of the **תפעל** is changed to a "ד" and metathesis takes place between the first radical "ז" and the "ד".

A paradigm of the conjugation of such verbs follows:

to age — (זקן) להזדקן

הווה:

אנחנו, אתם, הם	מזדקנים	אני, אתה, הוא	מזדקן
אנחנו, אתן, הן	מזדקנות	אני, את, היא	מזדקנת

עבר:

אנחנו הִזְדַּקְנוּ	אתם הִזְדַּקְתֶּם	אתן הִזְדַּקְתֶּן	אני הִזְדַּקְנִי	אתה הִזְדַּקְתָּ	את הִזְדַּקְתְּ
הם, הן הִזְדַּקְנוּ				הוא הִזְדַּקֵּן	היא הִזְדַּקְנָה

עתיד:

אנחנו נִזְדַּקֵּן	אתם תִּזְדַּקְנוּ	אתן תִּזְדַּקְנָה	אני אִזְדַּקֵּן	אתה תִּזְדַּקֵּן	את תִּזְדַּקְנִי
הם יִזְדַּקְנוּ				הוא יִזְדַּקֵּן	היא תִּזְדַּקְנֶה

צווי:

הִזְדַּקְנוּ הִזְדַּקְנִי הִזְדַּקְנֶה הִזְדַּקְנָה

II. The **Verbs** of פ"צ — שלמים of התפעל. In verbs whose first radical is a sibilant "צ", the "ת" of the התפעל changes to "ט" and metathesis takes place between the first radical "צ" and the "ט".

A paradigm of the conjugation of such verbs follows:

to excel — להִצְטִיץ (ציץ)

הווה:

אנחנו, אתם, הם מִצְטִיִּים	אני, אתה, הוא מִצְטִיֵּץ
אנחנו, אתן, הן מִצְטִיִּנוֹת	אני, את, היא מִצְטִיִּנָה

עבר:

אנחנו הִצְטִיִּנוּ	אתם הִצְטִיִּתֶם	אתן הִצְטִיִּתֶן	אני הִצְטִיִּנִי	אתה הִצְטִיִּתָּ	את הִצְטִיִּתְּ
הם, הן הִצְטִיִּנוּ				הוא הִצְטִיִּן	היא הִצְטִיִּנָה

עתיד:

אנחנו נצטין	אתם תצטינו	אתן תצטינה	אני אצטין	את תצטיני	אתה תצטין
הם יצטינו	הן תצטינה	הוא יצטין	היא תצטין		

צווי:

הצטין	הצטיני	הצטינו	הצטינה
-------	--------	--------	--------

III. The Adverb — תאר הפעל .

1. The most common way of forming the adverb is by adding the prefix ב... to an abstract noun.

quietly — בשקט	quiet — שקט
seriously — ברצינות	seriousness — רצינות

2. By placing the word באפן before an adjective

E.g., clearly - באפן ברור

3. Certain adjectives may be used as adverbs. E.g.,

nicely; well — יפה	hard — קשה
late — מאחר	early — מקדם

4. There is a limited number of adverbs that do not fall into any particular pattern.

immediately — מיד	quickly — מהר
always — תמיד	a little — קצת

IV. Impersonal Expressions. Certain phrases, which are expressed in English in a personal way, are expressed in Hebrew in an impersonal way. E.g.,

I am warm (it is warm to me)	—	חם לי
I am cold (it is cold to me)	—	קר לי
I am forbidden (it is forbidden to me)	—	אסור לי

I am permitted (it is permitted to me) — מתר לי

I am lacking (it is lacking to me) — חסר לי

Since in Hebrew these impersonal phrases are expressed indirectly, the subject in English becomes the object in Hebrew and vice versa. Thus,

We lack money=Money is lacking to us. — חסר לנו כסף.

He lacks many things=Many things are } חסרים לו הרבה דברים.
lacking to him.

V. שום . While כל , meaning “any,” may be used both with a positive and a negative statement, שום is used only with a negative statement.

He is (not)ready to } הוא (לא) מוכן לעשות כל עבודה.
do any work.

He is not ready to } הוא לא מוכן לעשות שום עבודה.
do any work.

He reads Hebrew } הוא קורא עברית בלי שום (כל) קשי.
without any }
difficulty.

המלך והפילוסוף

לפני שנים רבות חי בארץ יון פילוסוף בשם דיאגנוס. הוא הצטין
בחקמתו הגדולה, והיה ידוע באפן חזיו הפשוטים. לא היה לו שום
דבר חוץ מן החבית שבה הוא ישן, שק נקי שבו הוא כסה את גופו,
מקל ויזקוט. מעולם לא רדף אחרי עשר וכבוד.

אלכסנדר הגדול, מלך יון, שמע הרבה דברים מענינים עליו,
והחליט שכדאי להכיר אותו מקרוב. באשר המלך הלך לבקר את
הפילוסוף, הוא מצא אותו שוכב במנוחה על גבו בשמש. המלך

התקרב אליו לאט והסתכל בפניו בעינים בוחנות. באשר המלך ראה שהפילוסוף לא קם ולא זז, הוא התרגז, ואמר בכעס:

"האם אתה לא יודע מי אני? אני אלכסנדר הגדול!"

אמר הפילוסוף בשקט: "ואני דיאגונוס".

אמר המלך: "מדוע אינך מראה יחס של כבוד למלך?"

ענה הפילוסוף: "אף-על-פי שאתה מלך, אתה רק בשר ודם. אם

בן, למה אתה דורש כבוד ממני?"

אמר המלך: "האם אין לך פחד מהמלך? למלך יש הכח לתת כל

ענש שהוא רוצה".

ענה לו: "האם אתה אדם רע, שצריכים לפחד ממך?"

אמר המלך: "האם יש לך מה לבקש ממני?"

ענה הפילוסוף: "בן. בבקשה, זוז קצת הצדה. הודקנתי וקר לי,

ואתה מכסה לי את השמש".

המלך זז הצדה, ואמר בצחוק: "אני מצטער מאד שכסיתי לך את

השמש. האם זה הכל מה שאתה רוצה? מתר לך לבקש ממני כל מה

שלבך רוצה!"

ענה הפילוסוף ברצינות: "האם עשיר מבקש דבר מעני?"

התפלא המלך, ואמר: "אני לא מבין. האם אתה חושב ברצינות

שאני העני ואתה העשיר?"

"בן" ענה הפילוסוף. "לפי דעתי, אני העשיר, כי לא חסר לי שום

דבר. אבל אתה עני, כי כל חייך אתה משתדל לכבש עוד ועוד מדינות

של עמים אחרים".

התשובה הזאת מצאה חן בעיני המלך, והוא אמר: "עכשו אני

רוצה שכל מה ששמעתי עליך אמת ונכון הוא. כדאי היה לי לבוא

מרחוק כדי להפיר אותך פנים אל פנים".

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. מה הם ארבעה הדברים שהיו לפילוסוף?
2. מדוע בעס המלך?
3. מדוע לא פחד הפילוסוף מהמלך?
4. מה היתה הבקשה של הפילוסוף?
5. מדוע חשב הפילוסוף את עצמו לעשיר?

ב. תרגמו:

1. Although she does not lack anything, nevertheless she always cries.
2. The children sat quietly and listened to the story.
3. The clouds covered the sky and it began to rain.
4. I (f.) don't like your (m.s.) attitude, are you speaking seriously or jokingly (with laughter)?
5. From a distance I did not recognize him, but when I approached (to) him, I saw that he was my friend's father.
6. She can speak a little Hebrew because she was in Israel several months.
7. He excels in everything that he does.
8. Because of the many troubles he had in his life, he aged before his time.
9. Many Arabs live in the State of Israel.
10. The sick man is now sleeping restfully.
11. He gave us a barrel of sweet wine as (in) a gift.
12. There were many great philosophers and artists in Greece.
13. Why don't you (m.s.) wear a coat, are you so warm?
14. Please close (f.s.) the doors, I am very cold.
15. She is very beautiful and all the boys run after her.
16. I (f.) regret to inform you (let you know) that you (m.s.) are not permitted to leave the country.

ג. הטו את הפעלים הבאים בכל הזמנים:

להכיר — to recognize

להצטער — to be sorry

שעור סא (61)

<p>wall כְּתֵל (כְּתָלִים)</p> <p>The Western Wall הַכְּתֵל הַמְעָרְבִי</p> <p>airplane מֵטוֹס (מֵטוֹסִים)</p> <p>the war of מִלְחָמַת = הַמִּלְחָמָה שֶׁל</p> <p>The Six-Day מִלְחַמַת</p> <p>War שֵׁשֶׁת הַיָּמִים</p> <p>developed פָּתַח, לְהִתְפַּתֵּחַ (הִתְפַּתַּח)</p> <p>got in touch with זִיקָה, לְהִתְקַשֵּׁר אֶל</p> <p>saw (each } רָאָה, לְהִתְרַאֵת (הִתְרַאָּה</p> <p> other) }</p> <p>blanket שְׂמִיכָה (שְׂמִיכוֹת)</p> <p>changed (oneself); } שָׁנָה, לְהִשְׁתַּנּוֹת (הִשְׁתַּנּוּת)</p> <p>became different } הִשְׁתַּנָּה</p> <p> וּבְכֵן = אִם כֵּן</p> <p>first of all רִאשִׁית כֹּל</p>	<p>ear, <i>n.f.</i> אָזֵן (אָזְנִים)</p> <p>factory בַּיִת חֶרֶשֶׁת (בְּתֵי חֶרֶשֶׁת)</p> <p>Bar Mitzvah בַּר מִצְוָה</p> <p>surprise הִפְתָּעָה (הִפְתָּעוֹת)</p> <p>development הִתְפַּתְחוּת (הִתְפַּתְחוּת)</p> <p>advancement; } הִתְקַדְמוּת (הִתְקַדְמִיּוֹת)</p> <p>progress }</p> <p>celebration חֲגִיגָה (חֲגִיגוֹת)</p> <p>electricity חֶשֶׁמַל</p> <p>flew (by plane) טָס (לְטוֹס)</p> <p>flight טִיסָה (טִיסוֹת)</p> <p>highway; } כְּבִישׁ (כְּבִישִׁים)</p> <p>paved road }</p> <p>covered } כִּסָּה, לְהִתְכַסּוֹת (הִתְכַסָּה)</p> <p>oneself }</p>
---	---

אָזְנִים לְכַתֵּל! (מִן הַמְדַרְשׁ)

דְּקָדוּק

I. The התפעל of ל"ה Verbs.

A paradigm of the conjugation of such verbs follows:

to cover oneself — לְהִתְכַסּוֹת (כִּסָּה)

הוּוֵה:

אֲנַחֲנוּ, אַתֶּם, הֵם   מִתְכַּסִּים

אֲנִי, אַתָּה, הוּא   מִתְכַּסֶּה

אֲנַחֲנוּ, אַתָּן, הֵן   מִתְכַּסּוֹת

אֲנִי, אַתָּה, הִיא   מִתְכַּסֶּה

עבר:

אנחנו התבסינו	אני התבסיתי
אתם התבסיתם	אתה התבסית את התבסית
הם, הן התבסו	הוא התבסה היא התבסתה

עתיד:

אנחנו נתבסה	אני אֶתבסֶה
אתם תתבסו	אתה תתבסה את תתבסי
הם יתבסו הן תתבסינה	הוא יתבסה היא תתבסה

צווי:

התבסה   התבסי   התבסו   התבסינה

Note: If the middle radical is "א" or "ר", the first radical is vocalized throughout the conjugation by a קמץ (compare the פעל, lesson 32). E.g.,

ראה) להראות אתה מתראה התראית תתראה התראה

II. The ה־הפעל of Verbs whose Initial Radical is a Sibilant.

A paradigm of the conjugation of such verbs follows:

to change (oneself) — להשתנות

הוה:

אנחנו, אתם, הם משתנים	אני, אתה, הוא משתנה
אנחנו, אתן, הן משתנות	אני, את, היא, משתנה

עבר:

אנחנו השתנינו	אני השתניתי
אתם השתניתם	אתה השתנית את השתנית
הם, הן השתנו	הוא השתנה היא השתנתה

עתיד:

אני אֶשְׁתַּנֶּה	אתה תִּשְׁתַּנֶּה	אתם תִּשְׁתַּנּוּ	אנחנו נִשְׁתַּנֶּה
הוא יִשְׁתַּנֶּה	היא תִּשְׁתַּנֶּה	הם יִשְׁתַּנּוּ	הן תִּשְׁתַּנּוּ

צווי:

הִשְׁתַּנֶּה   הִשְׁתַּנִּי   הִשְׁתַּנּוּ   הִשְׁתַּנּוּנָה

III. The Inflection of אֶצֶל. Like all prepositions, אֶצֶל must be inflected when it has a personal pronoun as its object. The inflection follows:

אֶצְלִי	אֶצְלְךָ	אֶצְלָהּ	אֶצְלוֹ	אֶצְלָהּ
אֶצְלָנוּ	אֶצְלֵכֶם	אֶצְלָכֶן	אֶצְלָם	אֶצְלָנָה

פְּגִישָׁה בְּמִטּוֹס

אָדוֹן וּגְבֵרַת בְּרִגְמוֹן, תִּירִים מֵאַרְצוֹת הַבְּרִית, יוֹשְׁבִים בְּמִטּוֹס
 "עַל עַל" לִיד אָדוֹן לִוִי, יִשְׂרָאֵלִי מִתַּל אֲבִיב.

- אָדוֹן לִוִי: שְׁמִי דָוִד לִוִי, וּמֵה שְׁמֵךְ, אָדוֹנִי?
- אָדוֹן בְּרִגְמוֹן: שְׁמִי מִרְשֵׁל בְּרִגְמוֹן, בְּבִקְשָׁה לְהַכִּיר אֶת אִשְׁתִּי.
- ל: נָעִים מְאֹד.
- ב: אֲנַחְנוּ בָּאִים מִבּוֹסְטוֹן. הֲאִם מִתֵּר לִי לִשְׁאֹל מֵאִין אַתָּה?
- ל: אֲנִי מִתַּל אֲבִיב. הֲיִיתִי חֹדְשִׁים בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית. בְּקִרְתִּי קְרוּבִים, וְעַכְשָׁו אֲנִי חוֹזֵר הַבֵּיתָה. הֲאִם זֶה הַבְּקוֹר הֲרֵאשׁוֹן שְׁלָכֶם בְּאַרְץ?

ב: לא בדיוק. אני בקרתי בארץ לפני עשרים
וחמש שנים. אבל בשביל אשתי זה יהיה
הבקר הראשון בארץ, וזאת גם הטיסה
הראשונה שלה במטוס.

ל: האמן לי, לא תביר את הארץ. יש הבדל
גדול בין מה שראית אז ובין מה שתראה
עכשו. לא חסר כלום בארץ. הארץ
התפתחה והשתנתה מאז הרבה מאד. אני
מבטיח לך שתהיינה לך הפתעות רבות.

ב: למשל?

ל: מה אני יכול להגיד לך? פשוט קשה לתאר
במלים את ההתפתחות של הארץ במשך
השנים האחרונות. בכל מקום שתמצא,
ובכל כביש שתסע, תתפלא על ההתקדמות
שעיניך תראינה ואזניך תשמענה. האם יש
לכם קרובים בארץ?

ב: כן, יש לי דוד. אנחנו טסים עכשו לחגיגת
הבר-מצוה של בנו.

ל: האם מתר לי לשאל, מה עושה דודך, ואיפה
הוא גר?

ב: יש לו בית חרשת לשמיכות. הוא גר בתל
אביב, אבל חגיגת הבר מצוה תהיה
בירושלים על-יד הכתל המערבי.

ל: מה שם דודך?

ב: שמו היה יצחק ברגמן, אבל הוא שנה את
שם המשפחה שלו. עכשו שמו יצחק הררי.

ל: מה? יצחק הררי הוא דודך? איזו הפתעה
נעימה! אנו באמת חיים בעולם קטן!
ראשית כל היינו יחד בצבא, וגם נלחמנו

יחד במלחמת ששת הימים. שנית, אנחנו גם קרובים. אשתו היא קרובה של אשתי.
 ב: אם כן, מזל טוב! גם אנחנו קרובים. ובכן נתראה בחגיגת הבר מצוה.

ל: תקנתי שנתראה לא רק בחגיגת הבר מצוה. אני מזמין אתכם לבקר אצלנו ולהכיר את משפחתי. רשם, בבקשה, את הכתבת: רחוב החלוץ (20) עשרים, ומספר הטלפון: שלש, אפס, תשע, ארבע, אפס (30940). אל תשכח להתקשר אלי.

ב: תודה רבה. אנחנו נשתדל לבקר אתכם.

ל: בבקשה, אל תשכחו לעשות זאת. ועכשו אתם בודאי עיפים ולכן נפסיק את השיחה. נכבה את החשמל וננוח. הנה שמיכות, נתכסה ונשתדל לישן קצת.

ב: רעיון מצוין. עוד יהיה לנו די זמן לדבר במשך הטיסה עד שנגיע למדינת ישראל.

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. למה נסע ארון לוי לארצות הברית?
2. למה טסים ארון וגברת ברגמן לישראל?
3. מה עושה הדוד של ארון ברגמן?
4. מדוע אמר א' ברגמן "מזל טוב" לא' לוי?
5. באיזה מקום בישראל יתראו א' לוי וא' ברגמן?

1. Many relatives and friends came to the synagogue for the celebration of my Bar-Mitzvah. 2. It is a pleasant surprise to meet you (f.s.) here. 3. My father bought a shoe factory (factory of shoes) and he paid a hundred thousand shekels. 4. I flew already many times in a plane, but nevertheless my heart is full of fear when I have to fly. 5. First of all, tell (m.s.) me where you were yesterday, and secondly, tell me what you did there. 6. The children developed very nicely in the camp during the summer vacation. 7. His progress in the Hebrew language made a great impression on me. 8. There are too many cars on the highways and it is a danger to walk there. 9. I (f.s.) hope that we will see one another this weekend (end of week). 10. Are there still places in the United States without electricity? 11. This is my third meeting with him. 12. You (f.s.) have not changed, you look (are seen) as young and beautiful as you were when I met you for the first time. 13. He covered himself with his coat because he forgot to bring a blanket. 14. The Western Wall is the holiest place in the world for the Jews. 15. On my last flight to Israel, I made the acquaintance of many interesting people. 16. It is forbidden to play ball on the grass.

שְׁעוֹר סב (62)

Sanhedrin (a body of 71 ordained scholars)	} סנהדרין		
aroused; awakened, <i>v. tr.</i>	} עורר (לעורר)	bath house	אימתי = מתי בית מרחץ
was aroused; woke up, <i>v. intr.</i>	} (עור, להקעורר) הקעורר	a human being	בן-אדם (בני אדם)
help	עזרה	health	בריאות
alert; awake	ער, ערה	individual	יחיד (יחידים)
withdrew; retired	פרש (לפרש)	related	} (יחס, להתייחס) התייחס
public; community	צבור	treated	
sensitive	רגיש, רגישה	prepared	} (כון, להתכונן) התכונן
soft; tender	רך, רכה	himself;	
elder (title of honor)	זקן	got ready	
whenever	כל פעם ש...	century	מאה (מאות)
		temple	מקדש (מקדשים)
		cleanliness	נקיון
		president; head	נשיא (נשיאים)

וְהִלְלָהּ (וְהִלֵּל אוֹתָהּ) זָר, וְלֹא פִיָּה. (משלי כו, 2)

דקדוק

I. The **פעל of ע"ו Verbs**. In the **פעל** of such verbs, the third radical is doubled. A paradigm of the conjugation of such verbs follows:

to arouse — לעורר (עור)

הווה:

מעוררים הם	אני, אתה, הוא מעורר
מעוררות הן	אני, את, היא מעוררת

עבר:

אני עורקתי	אנחנו עורקנו
אתה עורקת	אתם עורקתם
הוא עורר	הם, הן עוררו
את עורקת	אתן עורקתן
היא עוררה	

עתיד:

אני אעורר	אנחנו נעורר
אתה תעורר	אתם תעוררו
הוא יעורר	הם יעוררו
את תעוררי	אתן תעוררנה
היא תעורר	הן תעוררנה

צווי:

עורר עוררי עוררו עוררנה

II. The **התפעל** of **ע"ו Verbs**. The conjugation of the **התפעל** is based on the stem of the **פעל** with the addition of the prefix **הת...**

A paradigm of the conjugation of such verbs follows:

to wake up — להתעורר (עור)

הוה:

אני, אתה, הוא	מתעורר
אתה, היא	מתעוררת
אנחנו, אתם, הם	מתעוררים
אנחנו, אתן, הן	מתעוררות

עבר:

אני התעוררתי	אנחנו התעוררנו
אתה התעוררת	אתם התעוררתם
הוא התעורר	הם, הן התעוררו
את התעוררת	אתן התעוררתן
היא התעוררה	

עתיד:

אנחנו נתעורר	אני אֶתְעוֹרֵר
אתם תתעוררו	את תתעוררי
הם יתעוררו	היא תתעורר
הן תתעוררנה	

צווי:

התעורר   התעוררי   התעוררו   התעוררנה

III. The Adverb and Preposition ...כְּ.

1. ...כְּ serves as a shortened form of the adverb כִּמוֹ , and is attached to the word that follows.

He is as strong as Samson. — הוא חֹזֵק כְּשָׁמְשׁוֹן.

He is as wise as Solomon. — הוא חָכָם כְּשִׁלְמוֹהַ.

If the word to which ...כְּ is to be attached, begins with the definite article, the definite article is dropped and the ...כְּ takes on the vowel of the definite article, as is the case with the prepositions ...לְ and ...בְּ (see lessons 4 and 9).

Like the sky — כְּהַשָּׁמַיִם = כְּשָׁמַיִם

Like the world — כְּהָעוֹלָם = כְּעוֹלָם

Like the wise man — כְּהַחֲכָם = כְּחָכָם

2. ...כְּ also renders the English preposition “as” with the sense “in the capacity of.”

He is known in the city
as an excellent physician. } הוא יְדוּעַ בְּעִיר כְּרוֹפֵא מְצִיָּן.

הלל הזקן

הלל הזקן חי ופעל במאה שלפני חרבן הבית השני. הוא היה הנשיא של הסנהדרין. הוא היה גדול בתורה והיו לו תלמידים רבים. הלל הדגיש תמיד את החשיבות של השלום בחיי החברה. הוא היה אוהב שלום ורודף שלום, והתייחס בכבוד לכל בן-אדם. הוא היה ער לכל הפעילות של העם. הלל השתדל בכל מיני אמצעים לעורר בכל איש כבוד ואהבה לעם ולתורה.

הלל היה בעל לב רך ורגיש. כל פעם שהגיעה לאזניו ידיעה על מקרה של איש טובל, היו מתעוררים בו רחמים גדולים, והיה עושה כל מה שהיה בכחו כדי לעזור לאיש הנמצא בצרה. אף-על-פי שהלל היה מוכן תמיד לעזור לאחרים בכל דבר שהיה חסר להם, בכל זאת לא היה מבקש עזרה משום איש לעצמו. הוא היה אומר:

“אם אין אני לי, מי לי?”

וכשאני לעצמי, מה אני?”

ואם לא עכשו, אימתי?”

הלל ראה את היחיד כחלק מן החברה, והיה אומר:

“אל תפרש מן הצבור!”

הגוף של האדם היה בעיניו במקדש, כי הרוח של האדם נמצאת בו. לכן היה הלל שומר על הנקייה ועל הבריאות של הגוף.

פעם אחת כשהתכונן הלל לצאת מבית המדרש, נגשו אליו תלמידיו, ואמרו:

“רבנו, האם מתר לנו לשאל לאן אתה הולך?”

ענה להם: “לעשות מצנה.”

שאלו התלמידים: “איזו מצנה?”

ענה להם: “אני הולך לבית-המרחץ.”

אמרו התלמידים בתמהון: “האם זאת מצנה?”

“כן”, ענה הלל, והסביר להם: “הגוף דומה למקדש, כי בו נמצא

הרוח של האדם. לכן, כל אדם צריך להשתדל שגופו יהיה נקי ובריא.

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. מי הִיָּה הַלֵּל הַזֶּקֶן, וּמָתִי הוּא חַי?
2. מִדּוּעַ כָּבְדוּ הָאֲנָשִׁים אֶת הַלֵּל?
3. אֵיךְ הִתְיַחַס הַלֵּל לְבֶן-אָדָם סוֹבֵל?
4. מִדּוּעַ הִיָּה הַלֵּל שׁוֹמֵר עַל הַנְּקִיוֹן שֶׁל הַגּוֹף?
5. מָה הִיָּתָה הַמַּצָּנָה שֶׁהַלֵּל הִלֵּךְ לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר יָצָא מִבֵּית הַמְּדַרְשָׁא?

ב. תרגמו:

1. He has a tender heart and always treats the poor people with compassion.
2. I (f.) never write in my books and therefore they are clean.
3. The cleanliness in the cities is very important for the health of the public.
4. I woke up in the middle of the night because I had a terrible earache.
5. Jerusalem was captured by the Romans in the first century.
6. She suffers a lot in life because she is too sensitive.
7. In the United States, a president is elected (chosen) for four years.
8. He retired from the army when he was only fifty-five years old.
9. He did it by himself without the help of his parents.
10. I (f.) am very busy because I have to prepare myself for a long trip in Europe.
11. The individual is the foundation of society.
12. The teacher aroused in me a love for Hebrew literature.
13. In the past, every religious Jew used to go to the bathhouse every Friday.
14. There are animals that sleep in the daytime (day) and are awake at night.
15. The air is full of sand because a wind is blowing from the desert.
16. This violin was given to me as a gift for my birthday.

ג. הטו את הפעל הבא בכל הזמנים:

(כּוֹן) לְהִתְכַּוֵּן — to prepare oneself

שעור סג (63)

refused	סָרַב (לְסַרֵּב)	if (hypothetical)	אִלּוּ = לוּ
buyer	קוֹנֵה (קוֹנִים)	animal (domestic)	בְּהֵמָה (בְּהֵמוֹת)
remained	שָׁאַר, לְהִשָּׂאֵר נִשְׂאָר	for; pro	בְּעַד
judge	שׁוֹפֵט (שׁוֹפְטִים)	merit; privilege; right	זְכוּת (זְכוּיֹת)
belongs	שִׁיךָ, שִׁיכָה	by merit of	בְּזְכוּת
returned, <i>v. tr.</i>	}	appeared	יִפַּע, לְהוֹפִיעַ (הוֹפִיעַ)
gave back		since (because)	בֵּינָן שׁ... שׁ
(something);		was sold	מָכַר, לְהִמָּכֵר (נִמְכָּר)
replied		seller	מוֹכֵר (מוֹכְרִים)
condition	תְּנַאי (תְּנָאִים)	custom	מִנְהַג (מִנְהָגִים)
		was given	נָתַן, לְהַנְתִּין (נָתַן)

הַכֹּל בְּמִנְהַג הַמְדִינָה. (מִן הַתְּלִמּוֹד)

דְּקָדוּק

I. The Conditional — הַתְּנָאִי.

1. In a past conditional sentence, the main clause is introduced by the hypothetical "if" — לוּ or אִלּוּ, followed by the verb in the past tense:

Had I known... לוּ יָדַעְתִּי...

In the resultant clause, the verb is composed of the auxiliary verb היה in the past tense with the main verb in the present:

I would not have sold... לֹא הָיִיתִי מוֹכֵר...

Had I known that there is a לוּ יָדַעְתִּי שֶׁיֵּשׁ

treasure in the field, I אוֹצֵר בְּשָׂדֵה, לֹא

would not have sold it. הָיִיתִי מוֹכֵר אוֹתוֹ.

Had you come yesterday, לוּ בָאתָ אֶתְמוֹל,

you would have met him. הָיִיתָ פּוֹגֵשׁ אוֹתוֹ.

2. In a future conditional sentence, the main clause is introduced by the conjunction אם . The verb in the main clause, as well as the verb in the resultant clause, comes in the future.

If you come, I shall be happy. אם תבוא, אשמח.

If you run quickly, you will fall. אם תרוץ מהר, תפל.

II. בשביל and בעד . בשביל is used in the sense: "for the sake of," "for the benefit of." בעד is used in the sense: "in exchange of," "in payment of," and also in the sense: "pro," "in favor of."

I bought a field for my son. קניתי שדה בשביל בני.

I paid a thousand dollars for the field. } שלמתי אלף דולר בעד השדה.

I am for peace and against war. אני בעד שלום ונגד מלחמה.

III. The Inflection of בעד . When a personal pronoun is the object of בעד , the two are combined by the inflection of בעד .

בערה	בערו	בערה	בערה	בערי
בערן	בערם	בערכן	בערכם	בערנו

בשביל מי זורחת השמש?

אלכסנדר הגדול, מלך יון, כבש מדינות רבות בצפון ובדרום, במזרח ובמערב. מזמן לזמן היה מבקר במדינות שכבש, כי רצה להכיר את המצב מקרוב ולראות איך מתפתחים העניינים.

פעם אחת בקר אלכסנדר בארץ אחת, שהיתה ידועה במנהגיה היפים. כאשר ישב אלכסנדר בארמון המלך של הארץ הזאת, הופיעו שני אנשים לפני המלך למשפט. הסתכל בהם המלך ושאל אותם:

— מה הריב ביניכם?

ענה הראשון:

— לפני חדש קניתי שדה מהאיש הזה. באשר התחלתי לחפר באדמה הרבה כדי לנטע עץ, פגעתי במשהו קשה מתחת. הפסקתי לרנע. באשר המשכתי לחפר, מצאתי, להפתעתי הגדולה, אוצר של כסף וזהב, תכשיטים ואבנים יקרות. מיד הלכתי אל המוכר להגיד לו מה שקרה ולהשיב לו את האוצר. אמרתי לו: "מצאתי אוצר בשדה. שלמתי לך רק בעד השדה, ולא בעד האוצר. לפי דעתי האוצר שלך לך, כי לו ידעת שיש בו אוצר, לא היית מוכר לי את השדה". אבל אדוני המלך, המשיך הקונה, המוכר מתנגד לדעתי ומסרב לקחת את האוצר ממני.

— מדוע אתה מסרב לקבל את האוצר ממנו? שאל המלך את המוכר.
ענה המוכר והסביר:

— נכון, לו ידעתי שיש בו אוצר, לא הייתי מוכר את השדה. אבל לפי דעתי, כיון שהשדה נמכר בלי שום תנאי, כל מה שנמצא בשדה שלך לקונה.

שאל המלך את המוכר:

— האם יש לך בן?

ענה המוכר: "כן".

שאל המלך את הקונה:

— האם יש לך בת?

ענה הקונה: "כן".

אמר המלך:

— אם בן, יקח הבן את הבת לאשה, והאוצר ינתן לחתן ולכלה כמתנה לחתונה.

שני האנשים, המוכר והקונה, הודו למלך ויצאו שמחים מן הארמון.

אלכסנדר ישב כל הזמן בצד, ולא אמר מלה. הדבר היה לפלא בעיניו. קשה היה לו להאמין לכל מה שעניו ראו ואזניו שמעו.

באשר שניהם נשארו לבדם, שאל המלך את אלכסנדר:
 — לו אפה היית במקומי מה היית עושה?
 — יש לך לב רך. לו באו האנשים האלה לפני, הייתי מצוה להרג את
 שניהם, והייתי לוקח את האוצר לעצמי! ענה אלכסנדר.
 — האם השמש זורחת בארצה? שאל המלך.
 — בנדאי! ענה אלכסנדר.
 — האם יורדים גשמים בארצה? שאל שוב המלך.
 — בנדאי!
 — האם יש בהמות, חיות ועופות בארצה?
 — בנדאי!
 — אם כן, אמר המלך ברצינות, השמש זורחת והגשמים יורדים
 בארצה רק בזכות הבהמות, החיות והעופות!

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. מדוע היה מבקר אלכסנדר במדינות שכבש?
2. מדוע רצה הקונה לתת את האוצר למוכר?
3. מדוע לא רצה המוכר לקבל את האוצר?
4. למי נתן המלך את האוצר?
5. מה היה עושה אלכסנדר, לו הוא היה השופט?

ב. תרגמו:

1. To whom does this dress belong? 2. Finally, the waiter appeared with a menu in his hand. 3. Many times a quarrel begins with (from) a simple thing. 4. I will come on (in) condition that you (m.pl.) will not invite any other person. 5. There were in Greece good customs and bad customs. 6. Had you told the truth to the judge, you (m.s.) would not have received such a severe punishment. 7. The sun is shining in this world by the merit of the

righteous people. 8. Had he known the customs of this country, he would not have come to live here. 9. The judge said angrily: "You (m.s.) have no right to this inheritance." 10. The market was full of buyers and all the animals were sold in a short time. 11. He refuses to be helped by his friends. 12. Had you (m.s.) returned the book to me yesterday, I (f.) would have prepared myself for the test much better. 13. How much did you (f.s.) pay for the tickets to the theater? 14. Since I (m.) know Hebrew, I help her from time to time to prepare her homework. 15. Had I recognized him, I (f.) would not have given him any donation (alms). 16. Your (f.s.) description of Israel arouses in me a strong desire to visit there soon.

שְׁעוֹר סֵד (64)

up; upstairs; above	לְמַעַלָּה	beloved, <i>part.</i>	אַהוּב, אַהוּבָה
licked	לָקַק (לְלַקֵּק)	well, <i>n.f.</i>	בְּאֵר (בְּאֵרוֹת)
juice	מִיץ (מִיְצִים)	doll	בִּבְהָ (בְּבוֹת)
over; above	מַעַל לְ...	fence, <i>n.f.</i>	גְּדֵר (גְּדֵרוֹת)
soul; person, <i>n.f.</i>	נַפְשׁ (נַפְשׁוֹת)	hugged, embraced	חָבַק (לְחַבֵּק)
around	סָבִיב	milk	חֵלֵב
roundabout	מְסָבִיב	heat; fever; temperature	חֵם
neighbor	שָׁכֵן (שְׁכֵנִים)	fresh	טָרִי (טְרִיָּה)
tooth, <i>n.f.</i>	שֵׁן (שֵׁנִים)	as if, as though	כְּאִלוֹ
baby, <i>m.</i>	תִּינוּק (תִּינוּקוֹת)	dog	כְּלָב (כְּלָבִים)
baby, <i>f.</i>	תִּינוּקָה (תִּינוּקוֹת)	down; downstairs; below	לְמַטָּה

בְּשֵׁלֶשֶׁה דְּבָרִים הָאֵדָם נִבְרָ (אֶפְשָׁר לְהַבִּיר): בְּכוֹסוֹ, בְּכִיסוֹ וּבְכַעְסוֹ. (מִן הַתְּלִמּוּד)

דְּקָדוּק

The Gender of the Noun. You have already learned that nouns ending in הָ or ת are feminine. This rule has to be further expanded.

I. Nouns Ending in "ת". Such nouns are feminine only when the ת is a non radical letter. E.g.,

חֵבֵר — is derived from the stem **חֵבֵר** — **מְחַבְרֵת**

צֵלַח — is derived from the stem **צֵלַח** — **צִלְחָת**

But if the final ת is a radical letter, then the noun is masculine.* E.g.,

בֵּית — is derived from the stem **בֵּית** — **בֵּית**

מוֹת — is derived from the stem **מוֹת** — **מוֹת**

*There is a small number of such nouns. Here are the important ones:

שָׂרִוֶת — service; צָנֹת — crew; מוֹפֵת (example) — sign; זַיִת — olive; אוֹת — sign

II. לִילָה . לִילָה is masculine because it is basically לִיל , and the "ה" is merely a poetic ending. That is also why the accent falls on the first syllable לִילָה , whereas in all feminine nouns, ending in חָה , the accent falls on the last syllable.

III. **Countries and Cities.** All names of countries and cities and the nouns "city" and "country" are feminine. E.g.,

אַרְץ, עִיר, יִשְׂרָאֵל, יְרוּשָׁלַיִם, יָנּוּן, רוּמָא

IV. **Organs of the Body.** Organs of the body that come in pairs are feminine:

אָזָן, יָד, רֶגֶל, עֵינַי, שְׁפָה, שֵׁן

V. **Exceptions.** There is a limited number of nouns which are feminine by exception. Here are most of these nouns:

spoon —	.8 .כַּף (כַּפּוֹת) *	stone —	.1 אֶבֶן (אֶבְנִים)
tongue —	.9 .לָשׁוֹן (לְשׁוֹנוֹת)	fire —	.2 אֵשׁ (אֵשִׁים)
needle —	.10 .מַחַט (מַחְטִים)	well —	.3 בְּאֵר (בְּאֵרוֹת)
shoe —	.11 .נַעַל (נַעֲלִים)	fence —	.4 גְּדֵר (גְּדֵרוֹת)
soul —	.12 .נַפְשׁ (נַפְשׁוֹת)	sword —	.5 חֶרֶב (חֶרְבוֹת)
time —	.13 .פַּעַם (פַּעְמִים) *	court —	.6 חֶצֶר (חֶצְרוֹת)
bird —	.14 .צִפּוֹר (צִפּוּרִים)	glass; cup —	.7 כּוּס (כּוּסוֹת)

VI. **Nouns of Common Gender.** There are several nouns which are of common gender, such as:

sun — שֶׁמֶשׁ ; wind — רוּחַ ; face — פָּנִים ; road — דֶּרֶךְ

Usage, however, prefers the feminine for these nouns.

*The original meaning of פַּעַם is "foot," and that of כַּף is "palm" (of the hand), and therefore they follow the rule governing the organs of the body.

הפֶּלֶב וְהַבָּבָה

הַדָּבָר קָרָה בְּקִיץ לְפָנַי שָׁנִים רַבּוֹת, אָבֵל אֲנִי זוֹכֵר אוֹתוֹ בְּאֵלוֹ זֶה קָרָה רַק אֶתְמוֹל. הֵייתִי אֲזִי וְלֹד בֶּן תִּשְׁעַ שָׁנִים. גָּרְנוּ בְּעִירָה קֶטְנָה. הִיָּה לָנוּ בַּיִת לְכוֹן יָפֵה, שְׁעָמַד בְּתוֹךְ חֲצַר גְּדוֹלָה. מִסָּבִיב לְחֲצַר הֵימָּה גָּדַר יָרְקָה גְּבוּהָה. לֵיד הַגָּדָר הֵימָּה בָּאָר וּבָה מִים קָרִים וּמְתוֹקִים.

עָרַב אָחַד בָּאוּ אֵלֵינוּ אוֹרְחִים. הַחֵם בְּבַיִת הִיָּה נוֹרָא. יִצְאָנוּ עִם הָאוֹרְחִים לְחֲצַר. אִמָּא הִבִּיאָה גְּלִידָה, מִיץ קָר, וְלִילְדִים גַּם כּוֹסוֹת גְּדוֹלוֹת וּבָהֵן חֶלֶב טָרִי. הַפֶּלֶב הָאֵהוּב שְׁלִי "גִּיל" שָׁכַב לְיָדַי עַל אֶבֶן אַחַת. בְּלִשׁוֹנוֹ הָאֶרְבָּה וְהָאֶדְמָה הוּא לִקַּק אֶת נְעֻלֵי הַחֲדָשׁוֹת.

הַמְּבַגְרִים הָיוּ עֲסוּקִים בְּשִׂיחָה, וְהַקֶּטְנִים שָׁחֲקוּ בְּכַדּוֹר. פְּתָאֵם הִגִּיעוּ לְאֲזוּגֵינוּ קוֹלוֹת מִן הַחֲצַר שֶׁל הַשָּׁכֵן. רִצְנוּ אֶל הַשַּׁעַר. רָאינוּ אֵשׁ חֲזָקָה פּוֹרֶצֶת מִן הַבַּיִת.

לְמִטָּה עָמְדוּ הַשָּׁכֵן וְאִשְׁתּוֹ וְצָעְקוּ: "הַתִּינוֹק שְׁלָנוּ! הַתִּינוֹק שְׁלָנוּ!" רִצְיָנוּ לְעֹזֵר, אָבֵל לֹא יָדַעְנוּ מַה לַעֲשׂוֹת, כִּי הַסָּכָנָה הֵימָּה גְּדוֹלָה מְאֹד. פְּתָאֵם רָאינוּ אֶת הַפֶּלֶב קוֹפֵץ מֵעַל לַגָּדָר, וְרָץ לְמַעַלָּה לְתוֹךְ הַבַּיִת. אַחֲרֵי דַקּוֹת אַחְדוֹת הוֹפִיעַ הַפֶּלֶב עִם הַתִּינוֹק. רִצְיָתִי לְחַבֵּק אוֹתוֹ, אָבֵל "גִּיל" שֵׁם מֵהָר אֶת הַתִּינוֹק עַל הָאֶרֶץ, לֹא חָבָה אֶף רַגַע, וּמִיָּד רָץ שׁוֹב אֶל הַבַּיִת.

הַשָּׁכֵן הִתְחִיל לְצָעֵק:

— גִּיל! גִּיל! שׁוֹב! שׁוֹב! אֵין עוֹד נֶפֶשׁ חַיָּה לְמַעַלָּה!

הַפֶּלֶב לֹא שָׁם לֵב לְקַרְיָאוֹת שֶׁל הַשָּׁכֵן, וְקָפַץ יָשָׁר אֶל הַבַּיִת. דַּקּוֹת אַחְדוֹת עָבְרוּ וְהַפֶּלֶב עוֹד לֹא חֹזֵר. לְבִי דָּפַק מִפְּחָד. הִתְחַלְתִּי לְבַכּוֹת. הֵייתִי בְּטוֹחַ שְׁזֶה הַסּוֹף שֶׁל הַפֶּלֶב הָאֵהוּב שְׁלִי. פְּתָאֵם הוֹפִיעַ "גִּיל" וּבָבָה גְּדוֹלָה וְרַבָּה בֵּין שְׁנֵי הַלְּבָנוֹת. כָּל הָאֲנָשִׁים פָּרְצוּ בַּצְּחוּק. וְאֲנִי רִצְתִי לְקַרְאָתוֹ, תִּפְסְתִּי אוֹתוֹ בְּשִׁמְיִי יָדִי, לְחַצְתִּי אוֹתוֹ אֶל לְבִי, וְחִבַּקְתִּי אוֹתוֹ בְּאֵהָבָה וּבְדַמְעוֹת.

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. איפה ישבה המשפחה עם האורחים? ומדוע?
2. מה הם ראו כאשר הגיעו לשער?
3. מה עשה הכלב?
4. מה צעק השכן לכלב כאשר הוא רץ אל הבית בפעם השנייה?
5. מדוע רץ הכלב אל הבית בפעם השנייה?

ב. תרגמו:

1. In the summer, when the heat is great, it is pleasant to take a walk (to stroll) by (near) the river. 2. The dog tore the dress of the doll. 3. He is an excellent dentist (physician of teeth), and his brother is a well-known pediatrician (physician of children). 4. My father built by himself a high fence around our yard. 5. The dog licks the milk that was spilled on the floor by the baby. 6. We (m.) are very sad because our beloved neighbor died suddenly. 7. It was dark, no living soul was outside. 8. The waiter brought a glass of juice instead of a glass of milk. As it seems, he did not hear well my order. 9. The boy broke one leg when he jumped over the high fence. 10. The soldier hugged his mother lovingly when he returned home from the army. 11. My parents and I live in the same house, I live upstairs and they live downstairs. 12. The grandmother went down in the middle of the night and covered the baby. 13. Aren't you (m.s.) ashamed to speak with impudence to an old man like me? 14. Since you (m.s.) do not listen (hear) to my advice, I will not give you any help in the future. 15. It is hard to agree to such conditions.

ג: בחרו (choose) את שם התאר (adjective) הנכון:

11. צפור (קטן, קטנה)	1. יד (חזק, חזקה)
12. אש (אדם, אדמה)	2. כוס (מלא, מלאה)
13. אבנים (יקרים, יקרות)	3. מלים (חשובים, חשובות)
14. שנים (לבנים, לבנות)	4. חלונות (סגורים, סגורות)
15. פעמים (אחדים, אחדות)	5. קולות (נעימים, נעימות)
16. שנים (טובים, טובות)	6. ערים (גדולים, גדולות)
17. שדות (ריקים, ריקות)	7. נפש (בריא, בריאה)
18. ארונות (פתוחים, פתוחות)	8. לשון (אדם, אדמה)
19. רגלים (ארפים, ארפות)	9. מנת (מר, מרה)
20. כף (מלא, מלאה)	10. לילה (קר, קרה)

שעור סה (65)

fell upon; attacked	} (נפל, להתנפל) התנפל על	egg	ביצה (ביצים)
		fled, ran away	ברח (לקרח)
sign	סימן (סימנים)	cheese	גבינה (גבינות)
rifle, gun	רוכב (רוכים)	butter	חמאה (חמאות)
hung; suspended	תלה (לתלות)	shot at	ירה (לירות) ב...
fled for his life	ברח לנפשו	faithful	נאמן, נאמנה

מה אכפת לך? What do you care? What does it matter to you?

I don't care; it does not matter to me   לא אכפת לי

If you don't mind   אם לא אכפת לך

כל הרודף אחר הכבוד, הכבוד בורח ממנו. (על פי התלמוד)

דקדוק

I. The Segolate Noun. The segolate nouns comprise one of the largest groups of noun patterns (משקלים). A segolate noun is a two-syllable noun whose second syllable is vocalized by a סגול, with the accent falling on the first syllable. The first syllable may be סגול, צירה, or חולם. E.g., ספר, חדש, בגד.

1. If the middle letter of a segolate noun is a guttural, then both syllables are vocalized by a פתח: פחר, שער, בעס. There are several exceptions to this rule with לחם being the most important one of them.

2. If the third radical of a segolate noun is "ח" or an "ע", then only the second syllable is vocalized by a פתח. E.g., פרח, פצע.

II. The Inflection of the Segolate Noun. The segolate noun undergoes inner vowel changes in the inflection. The סגול of the second syllable always changes to a שְׁוָא (in the gutturals, to a חֲטַף-פְּתַח). The vowel of the first syllable will undergo one of the following changes:

1. In nouns whose initial syllable is vocalized by a סגול or ציריה, these vowels change either to a חיריק or to a פתח. There are no rules by which to determine whether the first syllable is vocalized by a חיריק or by פתח.*

יָלַד — יִלְדֵי	דָּרַךְ — דִּרְכָי
בָּגַד — בִּגְדֵי	סָפַר — סִפְרָי

However, if the first radical is a guttural, and it is vocalized by a סגול, it changes to a פתח.

עָבַד — עִבְדֵי	אָבֵן — אִבְנֵי
-----------------	-----------------

2. In nouns whose middle radical is a guttural, the initial פתח remains unchanged in the inflection.

פָּחַד — פִּחְדֵי	נָעַר — נִעְרֵי
-------------------	-----------------

3. In nouns whose initial syllable is vocalized by a חולם, the חולם changes to a קמץ קטן (phonetically the קמץ קטן is equivalent to the חולם).

אָזַן — אִזְנֵי	חָדַשׁ — חִדְשֵי	עָשָׂר — עִשְׂרֵי
-----------------	------------------	-------------------

*Of the nouns we have encountered thus far, the following are inflected like

גִּשְׁם, גִּשְׁר, סִמְל, סִפֵּר, פִּלֵּא, פִּצֵּע, פָּרַח, : בָּגַד — בִּגְדֵי

פָּסַל, צָדַק, קִמַּח, רָנַע, רָשַׁת, שָׁלַג, שָׁמֶשׁ, שָׁקֵט, שָׁקַר

while the following are inflected like דָּרַךְ — דִּרְכָי :

דָּלַת, יָלַד, בָּלַב, בָּסַף, לָחַם, מָלַךְ, נָפֶשׁ, רָגַל

III. The סמיכות of the Singular Segolate Noun. This class of nouns does not change in the סמיכות .

הבגד של האיש = בגד האיש

The noun חדר is an exception, as it becomes חדר in the סמיכות .

החדר של האכל = חדר האכל

העבר החכם

הדרך קרה לפני שנים רבות באשר לא היה בעולם לא דאר, לא טלפון ולא חשמל. בימים ההם היו שולחים מכתבים או כספים מעיר לעיר וממדינה למדינה על ידי שליחים פרטיים.

בעיר אחת גר סוחר עשיר, ולו היה עבד נאמן. פעם אחת שלח הסוחר כסף לעיר אחרת בידי עבדו הנאמן. העבד שם את הכסף בכיס בגדו ויצא לדרך.

בדרך אל העיר עבר העבד על-יד יער. היה שקט מסביב. רוח מזרחית קלה נשבה. קולות מתוקים ונעימים של צפרים הגיעו לאזניו מתוך היער. העבד החליט להפגס ליצר כדי לגנוח קצת מן הנסיעה הארכה. הוא ישב שם על אבן אחת תחת עץ ירק, והקשיב לקולות השונים שנשמעו מכל צד. הוא הוציא מילקוטו את האכל שהכין לדרך, לחם שחור טרי, תמאה, גבינה וביצים קשות, והתחיל לאכל. פתאם הופיע שורד מתוך העצים הצפופים. השורד הוציא רובה מתחת מעילו, ודרש מן העבד את כספו.

— הכסף שנמצא אצלי הוא לא כספי, אמר העבד, הוא שיה לאדוני. אני רק שליח. בבקשה, עשה לי טובה, שלח בדור בבגדי. באשר אשוב הביתה ואגיד לאדוני, ששורד התנפל עלי ולקח את כספו, הוא יאמין לי, כי החור בבגדי יהיה סימן שאני לא משקר.

השורד לא סרב, ואמר:

— טוב, פשוט מהר את בגדך, ואעשה כבקשתך.

העבד פשט את בגדו ותלה אותו על עץ. השורד ירה ברוכה ועשה חור בבגד.

העבד הודה לשורד, ושוב פנה אליו ואמר:
— בבקשה, שלח גם בדור בנעלים. אז זבין אדוני שהייתי בסכנת מות.

השורד הסכים לבקשתו, ואמר:
— זה רעיון מצין. תכף ומיד אעשה גם זאת.
העבד שם את הנעלים על הארץ. השורד ירה בנעל אחת. הבדור פגע בנעל ועשה בה חור.

— אם לא אכפת לך, אמר שוב העבד, שלח בדור גם בנעלי השנייה. אז אדוני ידע באפן ברור כמה גדולה הייתה הסכנה שנמצאתי בה.
השורד הרים את הרוכה ורצה לירות בנעל השנייה. אבל, להפתעתו הגדולה, אף בדור אחר לא יצא מן הרוכה שלו.
— אוי, קרא השורד, לא נשארו לי עוד בדורים!
ברגע הזה קפץ העבד ממקומו, תפס את בגדו וכרח לנפשו.

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. איך היו שולחים מכתבים בימים בשלא (באשר לא) היה עוד דאר?
2. מי התנפל על העבד בדרך, ומה הוא דרש ממנו?
3. מה בקש העבד מהשורד?
4. מדוע לא ירה השורד בנעל השנייה?
5. מה עשה העבד בסוף?

ב. תרגמו:

1. Everyone in my family likes all kinds of cheese. 2. I entered (to) the house, I took off my coat and hung it in the closet. 3. A loyal friend is always ready to help. 4. The messenger grabbed (seized) a gun and shot the robber who

demanded his money. 5. I will remain only a few months in this state. 6. When a person eats well, it is a sign that he is healthy. 7. Every morning I (m.) eat bread and butter, a little piece of cheese and two eggs. 8. When our loyal soldiers approached (to) the city, the enemy fled for his life. 9. Be quiet (m.s.), don't tell a thing. Don't you know that walls have ears? 10. This rifle belongs to the soldier who visited us last week. 11. The lion attacked the farmer's goat. 12. It does not matter to me that only a month remains till the end of my vacation. 13. The dog looked at me with eyes full of thanks when I gave him a piece of meat. 14. It is a wonder that the slave returned home safely (in peace). 15. All the children sat around (roundabout) the table and listened to the stories of their father. 16. Please tell me, how I can reach (arrive) highway number nine?

ג. כתבו במלה אחת:

הכסף שלי — בספי

— 7. הילד שלכם	— 1. האבן שלך
— 8. החדש שלו	— 2. הארץ שלנו
— 9. הלחם שלי	— 3. הבעל שלה
— 10. הענש שלה	— 4. הבגד שלהם
— 11. העצם שלהן	— 5. הדרך שלך
— 12. הפרח שלך	— 6. הדרך שלי

שעור סו (66)

old (with inanimate things)	} ישן, ישנה	in the meantime; meanwhile	} בינתיים
wrapped	} (עטף, להתעטף) התעטף	thief	(גנב) גנב
himself		stole	(לגנב) גנב
wrapped; enveloped, part.	} עטוף, עטופה	was stolen	(גנב, להגנב) נגנב
sorrow; grief	צער	dressing room	חדר הלבשה
usual; accustomed	רגיל, רגילה	smiled	(חסך) חסך
left (something)	} (שאר, להשאיר)	pious; pious man;	} (חסיד) חסיד
	השאיר	a Hasid	
		error; mistake	(טעות) טעות
	hung; hanging, part.	תלוי, תלויה	

במקום שאין אנשים השתדל להיות איש. (פרקי אבות)

דקדוק

I. The Pluralization of the Segolate Noun. The plural of the segolate noun has the following form: $\times \times \text{G} \mid \times \times \times$

מלך — מלכים | רנע — רנעים | עבד — עבדים

A few segolate nouns have the ending $\times \text{ot}$ in the plural:

רשת — רשתות | נפש — נפשות | ארץ — ארצות

II. The Construct State (סמיכות) of the Plural Segolate Noun.

The סמיכות has the following forms:

1. The clothes of the man — בגדי האיש $\times \times \times$

2. The ways of the country — דרכי הארץ $\times \times \times$

3. The nets of the fisherman — רשתות הדיג $\times \times \times$

4. The souls of the dead — נפשות המתים $\times \times \times$

Whether the initial vowel is a חיריק or a פתח is determined by the inflection of the singular:

בגדי — בגדי האיש
 דרכי — דרכי הארץ

III. The Inflection of the Plural Segolate Noun.

1. Segolate nouns whose סמיכות is of the form $\times \times \times$ or $\times \times \times$ are inflected according to the following paradigms:

דרכים (דרכי)		בגדים (בגדי)	
דרכי		בגדי	
דרכיך	דרכיה	בגדיך	בגדיה
דרכיה	דרכיו	בגדיה	בגדיו
דרכינו		בגדינו	
דרכיכם	דרכיהם	בגדיכם	בגדיהם
דרכיהם	דרכיהן	בגדיהם	בגדיהן

2. Segolate nouns whose סמיכות is of the form $\times \times \times$ or $\times \times \times$ are inflected according to the following paradigms:

נפשות (נפשות)		רשות (רשות)	
נפשותי		רשותי	
נפשותיך	נפשותיה	רשותיך	רשותיה
נפשותיה	נפשותיו	רשותיה	רשותיו
נפשותינו		רשותינו	
נפשותיכם	נפשותיהם	רשותיכם	רשותיהם
נפשותיהם	נפשותיהן	רשותיהם	רשותיהן

איש חסיד הנה

איש חסיד אחד הנה רגיל ללכת בכל ערב שבת לבית המרחץ להתרחץ לכבוד שבת. ערב שבת אחד הלך החסיד בדרך ומנהגו לבית המרחץ. הוא נכנס לחדר ההלבשה, הוריד את כבועו מעל ראשו ותלה אותו על הקיר. פשט את המעיל ואת החלצה, הוריד את המכנסים, והשאיר את הכל על הספסל. אחרי-כן ירד למטה להתרחץ. כאשר גמר, חזר החסיד למעלה לחדר ההלבשה. כשרצה להתלבש לא מצא את בגדיו ואת כספו, שהוא שם בכיס המכנסים. — מה קרה לכבועי, שהיה תלוי על הקיר ולבגדי, שהשארתי על הספסל? שאל החסיד את שומר הבגדים בתמהון.

— לא ראיתי אף אחד שנגע בהם, אמר השומר. חכה רגע ואני אחפש אותם.

השומר חפש את בגדי החסיד בכל מקום ובכל פנה, אבל לא הצליח למצא אותם. הוא חזר אל החסיד ואמר לו:

— אני מצטער מאד, בנראה שבגדיך נגנבו. אבל אל תדאג! אני מבטיח לך, שאשתדל למצא את הגנב שגנב את בגדיך ואת כספך.

— אולי יש לך בינתיים בגד ישן בשבילי? אמר החסיד.

— לצערי הרב, ענה השומר, אין אצלי שום בגדים ישנים. יש פה מגבת נקיה ורכה, והיא לא שייכת לשום אדם. אם לא אכפת לך, קח אותה והתעטף בה.

בראשונה סרב החסיד, כי התבייש להופיע עטוף במגבת בחוץ. כינון שלא הייתה לו דרך אחרת, החליט לקחת את המגבת. למזלו הטוב הדבר קרה בקיץ. ביום ההוא מזג האויר הנה חם ונעים. הוא התעטף במגבת והלך הביתה.

כאשר האשה ראתה מרחוק את בעלה מטיל ברחוב עטוף במגבת, הדבר הפליא אותה. היא רצה לקראתו וקרצה בקול עצוב:

— מה קרה לך? איפה בגדיך?

ענה החסיד בשקט:

- בְּנִרְאָה, מִיִּשְׁהוּ עָשָׂה טְעוֹת וְלָקַח אֶת בְּגָדֵי בְּמִקּוֹם בְּגָדָיו.
 — אִם בֶּן, שָׁאַלָה הָאִשָּׁה, אֵיפֹה הֵם בְּגָדֵי הָאִישׁ הַהוּא?
 הַחֲסִיד חִיךְ וְעָנָה:
 — בְּנִרְאָה, הָאִישׁ הַהוּא שָׁכַח לְהַשְׁאִיר אֶת בְּגָדָיו.

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. מָה הָיָה הַחֲסִיד רְגִיל לַעֲשׂוֹת בְּכָל עָרֵב שָׁבֹת?
2. מָה עָשָׂה הַחֲסִיד בְּשֹׁנְכָנֵס לְחֹרֵר הַהִלְבָּשָׁה?
3. מָה קָרָה לְבְּגָדֵי הַחֲסִיד?
4. אֵיזוֹ עֵצָה נָתַן לוֹ שׁוֹמֵר הַבְּגָדִים?
5. אֵיךְ רוֹאִים מֵהַסְּפוֹר שֶׁהָאִישׁ הָיָה חֲסִיד?

ב. תרגמו:

1. My old car was stolen, but the policeman caught the thief.
2. It is impossible for a man to smile when he is in grief.
3. Every religious Jew prays three times (in) a day.
4. She took my books by (with) mistake.
5. The bathhouse is on the corner of that street.
6. Somebody told me that we will have a test tomorrow. Is this true?
7. When we (m.) go out in the evening, we generally leave the children with the grandmother.
8. I was cold and I wrapped myself in my winter coat.
9. This pious man (Hasid) is accustomed to fast two days every week.
10. He forgot his cane in the dressing room.
11. I was asleep (sleeping) and I didn't hear when the thieves entered the house.
12. There did not remain any sign of the snow after the sun shone for a few hours.
13. My dog is smarter than your dog.
14. We (m.) regret (are sorry) to inform you (m.s.) that we will be unable (not able) to fill your request.
15. I will serve supper at a quarter past seven; in the meantime take (f.s.) a glass of juice or a glass of milk.
16. I (m.) don't see any progress in his studies.

ג. כתבו במלך אחת:

הילדים שלי — ילדי

— 7. העבדים שלכם	— 1. האבנים שלך
— 8. הפרחים שלך	— 2. הרגלים שלהם
— 9. הכספים שלך	— 3. הדרךכים שלנו
— 10. הסמלים שלהם	— 4. הכלבים שלי
— 11. הרגעים שלו	— 5. הנערים שלה
— 12. הארצות שלהם	— 6. הספרים שלך

שְׁעוֹר סו (67)

perplexed; bewildered, <i>part.</i>	} נְבוּךְ, נְבוּכָה	calamity; misfortune	} אָסוֹן (אָסוֹנוֹת)
pot	סִיר (סִירִים)	cooked, <i>v. tr.</i>	בָּשָׁל (לְבַשֵּׁל)
sugar	סֶכֶר	cooking, <i>n.</i>	בִּשּׁוּל
disturbed, <i>v.</i>	פָּרַע, לְהַפְרִיעַ (הַפְרִיעַ)	returned	} חוֹר, לְהַחְזִיר (הַחְזִיר)
end, <i>n.</i>	קֶץ (קָצִים)	(something)	
hint; wink	רָמַז (רְמִזִּים)	spoon, <i>n. f.</i>	כַּף (כַּפּוֹת)
borrowed	שָׁאל (לְשַׂאֵל)	tea spoon; small	} כַּפִּית (כַּפִּיּוֹת)
lent	שָׂאל, לְהַשְׂאִיל (הַשְׂאִיל)	spoon	
to put an end	לָשִׂים קֶץ	salt	מֶלַח (מִלְחִים)

טוֹב שֶׁכֵּן קָרוֹב מֵאֵחַ רְחוֹק. (משלי כו, 10)

דְּקָדוּק

I. The Inflection of Nouns of the מִשְׁקָל $\times \times$ (חם). A paradigm follows:

חם (סְמִיכוּת — חם)

חָמָה	חָמוּ,	חָמָךְ,	חָמְךָ,	חָמִי,
חָמוֹן	חָמָם,	חָמְכוֹן,	חָמְכֶם,	חָמְנוּ,

Note that, in monosyllabic nouns with a full חוֹלָם, the חוֹלָם is retained in the inflection (... סוֹפֵי, סוֹפְךָ, סוֹפְךָ), whereas in those which do not have a full חוֹלָם, the חוֹלָם is changed to a קְבוּץ and a דְּגֵשׁ is placed in the second radical.*

---

*The מִשְׁקָל $\times 1 \times$ is derived from ע"ו verbs, whereas the מִשְׁקָל $\times \times$ is derived from the כְּפוּלִים (geminate).

The nouns חק (law) and כל (all, whole) are similarly inflected except that in the סמיכות, the חולם changes to a קמץ קטן, חק, כל, which is pronounced like a חולם.

כל (כל), כלי, כלך, כלך, כלו, כלה
 כלנו, כלכם, כלכן, כלם, כלן

If the second radical is a guttural and thus cannot take a רגש, the חולם is retained in the inflection.

כח (סמיכות — כח) force, power

כחי, כחך, כחך, כחו, כחה
 כחנו, כחכם, כחכן, כחם, כחן

II. The Inflection of Nouns of the משקל $\times \text{ י } \times$.

בית יין לילה (לילה) עין

1. The סמיכות of such nouns takes the form of $\times \text{ י } \times$:

בית יין לילה עין
 הבית של השבן = בית השבן הלילה של שבת = ליל שבת

2. A paradigm of the inflection of such nouns follows:

בית (בית), ביתי, ביתך, ביתך, ביתו, ביתה
 ביתנו, ביתכם, ביתכן, ביתם, ביתן

III. The Word אין . אין is both a noun, with the meaning of “naught,” “nothing,” and an adverb, with the meaning “not,” “no.” The inflection of אין is similar to that of בית . The inflection of אין follows:

אין (סמיכות — אין)

איני (אינני), אינך, אינך, אינו (איננו), אינה (איננה)
 איננו, אינכם, אינכן, אינם, איןן

Either the סמיכות of אין, or its inflected form are used as negatives in the present tense:

אין אני יודע = איני יודע (אינני יודע)

אין אתה יודע = אינך יודע

IV. **The Emphatic סמיכות**. There is an alternate form of the סמיכות used for emphasis in the third person singular and plural. The first noun is put in the inflected form of the third person followed by the word של.

הבית של המורה	=	בית המורה	או	ביתו של המורה
הבית של המורה	=	בית המורה	או	ביתה של המורה
הבית של המורים	=	בית המורים	או	ביתם של המורים
הבית של המורות	=	בית המורות	או	ביתן של המורות

שני שכנים

בְּחֶצֶר אַחַת גָּרוּ שְׁנַי שְׂכָנִים, רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן. רְאוּבֵן הָיָה רְגִיל תְּמִיד לְשָׂאֵל כָּל מֵינֵי דְבָרִים מִשְׂכָּנֹו שִׁמְעוֹן. הוּא הָיָה נִכְנָס לְבֵיתוֹ שֶׁל שִׁמְעוֹן בְּכָל שְׁעוֹת הַיּוֹם, בְּבִקְרָה, בְּצִהָרִים וּבְעֶרֶב. כָּל פְּעַם שֶׁהָיָה צָרִיף לְבַשֵּׁל, וְהָיוּ חֹסְרִים לוֹ דְבָרִים שׁוֹנִים, הָיָה בָּא לְשָׂאֵל אוֹתָם מִשְׂכָּנֹו: פְּעַם קָצַת קֶמַח, מְלַח אוֹ סֶבֶר, וּפְעַם בִּיצָה אוֹ כּוֹס חֶלֶב. הַדְּבָר הָיָה הַפְּרִיעַ מְאֹד לְשִׁמְעוֹן, וְהוּא סָבַל הַרְבֵּה מִזֶּה, אָבַל קִשָּׁה הָיָה לוֹ לְסָרֵב. הוּא הִשְׁתַּדַּל לְהַתְּרַגֵּל לְמַצֵּב וְלֹא הָיָה יָכוֹל. לָכֵן הִחְלִיט בְּלִבּוֹ לְשִׂים קֶץ לְדְבָר.

מָה עָשָׂה שִׁמְעוֹן? יוֹם אֶחָד הֵלַךְ לְבֵיתוֹ שֶׁל רְאוּבֵן וְאָמַר לוֹ:
 — בְּבִקְשָׁה, הַשְּׂאֵל לִי כּוֹס אַחַת.
 רְאוּבֵן הִשְׂאִיל לְשִׁמְעוֹן כּוֹס גְּדוּלָּה.

למחרת בא שמעון לביתו של ראובן והחזיר לו שתי כוסות, את הכוס הגדולה ועוד כוס אחת קטנה. ראובן התפלא מאד ואמר:

— הלא שאלת ממני רק את הכוס הגדולה!

— הכוס שלך ילדה כוס קטנה, ענה שמעון, להפתעתו הנעימה של ראובן.

הדבר מצא חן בעיני ראובן. הוא הודה לשמעון ולקח ממנו את שתי הכוסות.

אחרי ימים אחדים שוב הלך שמעון לביתו של ראובן לשאל ממנו כף. ראובן השאיל לו את הכף בשמחה. למחרת חזר שמעון עם

כף וכפית בידו, ואמר ברצינות כאלו זה היה דבר רגיל:

— הכף שלך ילדה כפית.

ראובן קבל את הכף ואת הכפית, הודה לשמעון, ולא שאל שאלות.

עברו ימים אחדים ושמעון שוב בא אל ביתו של ראובן ואמר:

— הערב בואו אצלי אורחים, ואני צריך להכין ארוחה גדולה. בבקשה השאל לי סיר גדול.

ראובן נתן לשמעון את הסיר ברצון רב.

עברו ימים אחדים ושמעון לא החזיר עדין את הסיר. הלך ראובן אל בית השכן ושאל:

— האם באו אליך אורחים בערב ההוא?

— כן, ענה שמעון, כלם באו.

— אם כן, אמר ראובן, מדוע לא החזרת לי את הסיר?

— לצערי הרב, ענה שמעון, בשעת הבשול קרה אסון. סירך מת!

ראובן עמד פלו נבוך, ואמר:

— אינני מבין, איך יכול סיר למות?

— אם כוס וכף יכולות ללדת, סיר יכול למות, הסביר שמעון.

ראובן הבין את הרמז, ומאז הפסיק להפריע לשמעון.

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. בַּמָּה הִיָּה רְאוּבֵן מְפָרִיעַ לְשִׁכְנוֹ?
2. מָה אָמַר שְׁמַעוֹן לְשִׁכְנוֹ בְּאֲשֶׁר הוּא הִחְזִיר לוֹ שְׁתֵּי כּוֹסוֹת?
3. מָה הָיוּ הַדְּבָרִים שֶׁרְאוּבֵן הִיָּה שׁוֹאֵל מִשִּׁכְנוֹ?
4. מִדּוּעַ הִשְׁאִיל רְאוּבֵן בְּשִׂמְחָה אֶת הַכֶּף לְשִׁכְנוֹ?
5. מָה הִיָּתָה תְּשׁוּבָתוֹ שֶׁל שְׁמַעוֹן לְשִׂאֵלָה: "אֵיךְ יָכוֹל סִיר לְמוֹת?"

ב. תרגמו:

1. He is a bad neighbor, he likes to borrow but not to lend. 2. A man who does not understand a hint is a fool. 3. Maimonides (Rambam) wrote a book by the name of "The Guide (teacher) of the Perplexed." 4. For you (m.s.) I will do it gladly. 5. Yesterday a terrible calamity happened on (in) the sea, a ship full of people sank. 6. The woman put the pot on a small fire and went out of the kitchen. 7. She made a mistake, she put a little sugar on the meat instead of salt. 8. Please do not interrupt me in the middle of the conversation. 9. He covered himself with a blanket and lay down on the grass. 10. You (f.s.) forgot to return the plates that you borrowed from me last month. 11. The time has come to put an end to wars. 12. All our spoons, forks and knives were stolen two days ago. 13. All of us will fly tomorrow in his private plane to see his new factory. 14. I (f.) have no idea what to cook today for supper. 15. I remained in my room the whole day because I had a lot of work. 16. I forgot to put a stamp on the envelope and therefore the letter came back (returned) to me.

ג. כתבו במלֵא אַחַת:

1. הָעֵין שְׁלָהּ	5. הַחֵם שְׁלָהּ	9. הַרְצוֹן שְׁלוֹ
2. הַשְּׂמִימָה שְׁלוֹ	6. הָעֵין שְׁלִי	10. הָאָסוֹן שְׁלֶךְ
3. הַבַּיִת שְׁלָנוּ	7. הַיַּיִן שְׁלָהֶם	11. הַחֶדֶר שְׁלֶךְ
4. הַחֹק שְׁלָכֶם	8. הַסֶּפֶר שְׁלֶךְ	12. הַלֶּחֶם שְׁלָכֶם

שְׁעוֹר סַח (68)

horse	סוס (סוסים)	kicked	בָּעַט (לִבְעַט)
frightened, <i>v. tr.</i>	}	פּחַד, לְהַפְחִיד) הַפְחִיד	kick, <i>n.</i>
wounded, <i>part.</i>			בָּרַק (בָּרָקִים)
took leave; parted	}	פָּצוּעַ, פְּצוּעָה	Galilee
cow			גָּלִיל
smell, odor, fragrance	}	פָּרָה (פָּרוֹת)	feeling, <i>n.</i>
robbed, <i>v. tr.</i>			הַרְגָּשָׁה (הַרְגָּשׁוֹת)
guarding; watching	}	שָׁרַד (לְשָׁרֵד)	settlement
night after night			הַתְּיַשְׁבוּת (הַתְּיַשְׁבוּתִים)
moonlit night	}	שְׂמִירָה (שְׂמִירוֹת)	attack
sleep well!			הַתְּנַפְלוּת (הַתְּנַפְלוּתִים)
	}	לַיְלָה לַיְלָה	search
			חִפּוּשׁ (חִפּוּשִׁים)
	}	לַיְלַת יָרַח	took care; treated ... בְּ...
			טָפַל (לְטַפֵּל)
	}	לַיְלַת מְנוּחָה!	settled
			(himself) } יָשַׁב, לְהִתְיַשֵּׁב) הַתְּיַשֵּׁב
	}	לֵיל מְנוּחָה!	fast; speedy
			מְהִיר, מְהִירָה
	}	לֵיל מְנוּחָה!	colony
			מוֹשְׁבָה (מוֹשְׁבוֹת)
	}	לֵיל מְנוּחָה!	volunteered
			נָדַב, לְהִתְנַדֵּב) הַתְּנַדֵּב
	}	לֵיל מְנוּחָה!	rescued, saved
			נָצַל, לְהַצִּיל) הַצִּיל

בְּאַר שְׁשֵׁתֵי מְנוּחָה מִיָּם, אֵל תִּזְרַק בָּה אָבֹן. (עַל פִּי הַתְּלַמוּד)

דִּקְדוּק

I. The התפעל of שם הפעולה of the .

1. The מִשְׁקַל of the שֵׁם הַפְּעוּלָה of שְׁלָמִים "פ"י, שְׁלָמִים "פ"נ, פ"א, verbs is:

irritation	— הַתְּרָגוּת	to get irritated	— לְהִתְרַגֵּוּ
settling	— הַתְּיַשְׁבוּת	to settle	— לְהִתְיַשֵּׁב
attack	— הַתְּנַפְלוּת	to attack	— לְהִתְנַפֵּל
surprise	— הַתְּפֹלְאוּת	to be surprised	— לְהִתְפַּלֵּא
observation	— הַסְּתַבְלוּת	to observe	— לְהִסְתַּבֵּל

2. The משקל of the הפעולה שם of ע"ו verbs is:

awakening —	התעוררות	to wake up —	להתעורר
preparation;	} התכוננות	to get ready;	} להתכונן
readiness		to prepare oneself	

II. Review of the הפעולה שם of the פעל , פעל and הפעיל .

1. The הפעולה שם of the פעל :

A. For the שלמים , פ"א , פ"י , פ"נ and the ל"א verbs, the pattern is:

שְׁמִירָה	—	לְשַׁמֵּר	(שמר)
אֲכִילָה	—	לְאָכַל	(אכל)
יְצִיאָה	—	לְצַאת	(יצא)
נְסִיעָה	—	לְנַסֵּעַ	(נסע)
מְצִיאָה	—	לְמַצֵּא	(מצא)

B. For the ל"ה verbs, the pattern is:

שְׁתִּיָּה	—	לְשִׁתּוֹת	(שתה)
עֲלִיָּה	—	לְעֵלוֹת	(עלה)

C. For the ע"ו — ע"י verbs, the pattern is:

טִיסָה	—	לְטוֹס	(טוס)
שִׁירָה	—	לְשִׁיר	(שיר)

2. The הפעולה שם of the פעל :

A. For the שלמים , פ"י , פ"נ and ל"א the pattern is:

חִפּוּשׁ	—	לְחַפֵּשׂ	(חפש)
----------	---	-----------	-------

For verbs, whose second radical is א or ר , the pattern is:

תּוֹאֵר	—	לְתַאֵר	(תאר)
גְּרוּשׁ	—	לְגַרֵּשׁ	(גרש)

B. For the ל"ה verbs the pattern is:

(שנה) לשנות — שנוי

3. The הפעיל of the שם הפעולה :

A. For the שלמים and ל"א verbs the pattern is:

(צלח) להצליח — הצלחה

(פלא) להפליא — הפלאה

B. For the פ"ג verbs, the pattern is:

(נצל) להציל — הצלה

C. For the פ"י verbs, the pattern is:

(ירד) להוריד — הורדה

(יפע) להופיע — הופעה

D. For the ע"י—ע"ו verbs, the pattern is:

(רום) להרים — הרמה

(בוא) להביא — הבאה

הסוס הנאמן

— אבא, הגד לי מדוע אתה מטפל באהבה כל כך גדולה בסוס שלנו?
הלא הוא כבר זקן ושמן, ואין לו כח לעבד.

— דע לך, בני, הסוס הזה הציל את חיי ממנות בטוח. שמע ואספר לך
איך קרה הדבר.

זה קרה באשר עוד היית תינוק. זה היה בראשית ההתישבות
בארץ. לא רבים היו החלוצים שבאו בימים ההם להתישב בארץ.
התפתחותה של הארץ, אשר עיניך רואות, התחילה רק בשנים

האחרונות. הארץ השתנתה הרבה מאז. בימים ההם אפילו חשמל לא היה לנו.

גרנו אז במושבה קטנה בגליל. החיים היו קשים ומלאי בעיות וסכנות. שוודים היו מתנפלים לעתים קרובות על המושבה והיו שוודים פרות, תרנגלות, כלי עבודה וכל מיני דברים חדשים וגם ישנים. כמעט בכל לילה הייתה התנפלות עלינו. המצב הזה הפריע את החיים במושבה.

התנדבתי לשמר על המושבה בלילות. הסוס שלנו היה אז צעיר, חזק ומהיר כמו ברק. כל לילה ולילה הייתי יוצא לבדי על הסוס לשמירה. לילה לילה הייתי רוכב בשדות מסביב למושבה. מאז התחיל לרדת מספר ההתנפלויות.

לילה אחד אמרתי "ליל מנוחה" למשפחה ויצאתי במנהגי לשמירה. היה ליל ירח יפה, ורוח מערבית קלה נשבה מבין ההרים. ריחות נעימים מהשדות מסביב מלאו את האויר. ואני רוכב לי לאט לאט על סוסי הנאמן בשקט הלילה. פתאם ראיתי מרחוק, מצד שמאל של הבאר, שני שוודים ואתם פרות המושבה. קראתי להם לעמד. הם לא שמו לב לקריאות שלי. יריתי באויר כדי להפחיד אותם. לאסונו הגדול השיבו השוודים אש ופגעו בי ובסוס. אני והסוס, שנינו נפלנו על הארץ. דם כסה אותי ואת הסוס. השוודים התקרבו אלי, והוציאו את הרובה ממני. ברגע הזה הייתה לי הרגשה שהגיע קצי. אבל הסוס, ששכב בלי לזוז כאלו היה מת, קפץ פתאם על רגליו, והתחיל לבצע בשוודים בעיטה אחרי בעיטה. שני השוודים נפלו לארץ בלי סימן של רוח חיים.

אף-על-פי שהסוס היה פצוע קשה, הוא רץ כמו ברק ישר למושבה. כאשר ראו אנשי המושבה את הסוס הפצוע, הם הבינו מיד מה שקרה. כלם יצאו לחפש אותי. אחרי חפוש ארוך, מצאו אותי שוכב פצוע על העשב על יד הגופות של השוודים.

ידיד נאמן ואהוב היה לי הסוס כל השנים. קשה יהיה לי להפרד

ממנו!

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. מה שאל הבן את אביו?
2. מה הייתה אחת מן הבציות הקשות של החלוצים?
3. ממתי התחיל לרדת מספר ההתנפלויות על המושבה?
4. מתי הרגיש השומר שקצו קרוב לבוא?
5. איך הציל הסוס את חייו של השומר?

ב. תרגמו:

1. The pioneers had many problems when they settled in the Galilee. 2. The lightning struck (in) the tree near the shoe factory. 3. The baby started to cry and to kick with his little legs on the floor. 4. My parents cried when I took leave (parted) of them. 5. After a quick search, the policemen found the wounded horse. 6. Several pioneers were killed in the last attack on the colony. 7. Don't worry (m.s.), I will take care of this matter. 8. The farmer sold the cow because she was not giving enough milk. 9. I had a feeling that it will rain today. 10. Don't tell (f.s.) the child sad stories, you will scare him. 11. During the war, I volunteered to work in a hospital because there were not enough nurses. 12. The new medicine saved my son's life. 13. The colony was in danger because robbers used to attack it night after night. 14. The winds bring to the village pleasant odors from the forest. 15. Are you (m.s.) for (pro) me or against me? 16. The watchman returned home tired, hungry and thirsty after a night of guarding.

ג. כתבו את שם הפעולה (action noun) של הפעלים הבאים:

1. לפגש	6. לרצת	11. לנסע	16. להוריד
2. לפתח	7. לשבת	12. לשוב	17. להפסיק
3. לבדק	8. למצא	13. לקנות	18. להשיב
4. לחתך	9. לשיר	14. להזמין	19. להתרחץ
5. לטיל	10. לעמד	15. להחליט	20. להסתכל

(כבד)

הוה:

מְכַבְּדִים	הם	אנחנו,	אתם,	הם	מְכַבְּדִים
מְכַבְּדוֹת	הן	אנחנו,	אתן,	הן	מְכַבְּדוֹת

עבר:

אני	כִּבַּדְתִּי	אתה	כִּבַּדְתָּ	את	כִּבַּדְתָּ
הוא	כִּבַּד	היא	כִּבְּדָה	הוא	כִּבַּד
אנחנו	כִּבַּדְנוּ	אתם	כִּבַּדְתֶּם	אתן	כִּבַּדְתֶּן
הם,	הן	כִּבְּדוּ	הם,	הן	כִּבְּדוּ

עתיד:

אני	אֶכְבֵּד	אתה	תִּכְבְּד	את	תִּכְבְּדִי
הוא	יִכְבֵּד	היא	יִכְבְּדָה	הוא	יִכְבֵּד
אנחנו	נִכְבֵּד	אתם	תִּכְבְּדוּ	אתן	תִּכְבְּדְנָה
הם	יִכְבְּדוּ	הן	תִּכְבְּדְנָה	הם	יִכְבְּדוּ

Note the characteristic features of the פִּעַל :

- A. The first radical in all tenses is vocalized by a קבוץ .
- B. All prefixes and suffixes are identical in their vocalization to that of the פִּעַל .
- C. The second radical, as in the פִּעַל , has a דגש .
- D. The פִּעַל has neither an infinitive nor an imperative.

II. The פִּעַל of שְׁלֵמִים Verbs whose Second Radical is a Guttural or "ר" .

A paradigm of the conjugation of such verbs follows:

(ברך)

הוה:

מְבָרְכִים	הם	אנחנו,	אתם,	הם	מְבָרְכִים
מְבָרְכוֹת	הן	אנחנו,	אתן,	הן	מְבָרְכוֹת

עבר:

אנחנו ברכנו	אתם ברכתם	אתן ברכתן	הם, הן ברכו	אני ברכתי	אתה ברכתך	את ברכתך	הוא ברך	היא ברכה
-------------	-----------	-----------	-------------	-----------	-----------	----------	---------	----------

עתיד:

אנחנו נברך	אתם תברכו	אתן תברכנה	הם יברכו	הן תברכנה	אני אברך	את תברכי	אתה תברך	היא תברך
------------	-----------	------------	----------	-----------	----------	----------	----------	----------

To compensate for the inability of the middle radical "ר" to take a *דגש*, the short vowel *קבוץ* of the first radical is elevated to the long vowel *חולם*.

III. The *פעל ל"ה* of *Verbs*. A paradigm of the conjugation of such verbs follows:

(כסה)

הווה:

אנחנו, אתם, הם	מכסים	אני, אתה, הוא	מכסה
אנחנו, אתן, הן	מכסות	אני, את, היא	מכסה

עבר:

אנחנו בסינו	אתם בסייתם	אתן בסייתן	הם, הן בסו	אני בסייתי	אתה בסייתך	את בסייתך	הוא בסה	היא בסתה
-------------	------------	------------	------------	------------	------------	-----------	---------	----------

עתיד:

אנחנו נכסה	אתם תכסו	אתן תכסינה	הם יכסו	הן תכסינה	אני אכסה	את תכסי	אתה תכסה	היא תכסה
------------	----------	------------	---------	-----------	----------	---------	----------	----------

IV. The Present Tense of the פעל. The present tense may be used both as a verb and as an adjective. E.g.,

He is honored by the whole nation. הוא מְכַבֵּד על ידי כָּל הָעָם.

He is an honored man. הוא איש מְכַבֵּד.

חֻמַּתוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ

רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ חֵי בַמָּאָה הָרֵאשׁוֹנָה אַחֲרֵי חֲרַבְנֵי הַבַּיִת הַשֵּׁנִי. הוּא הֵינָה בְּנֵי-דוֹרוֹ שֶׁל רַבֵּן גַּמְלִיאֵל, הַנְּשִׂיא שֶׁל הַסַּנְהֶדְרִין בְּיַבְנָה. הוּא הֵינָה אִישׁ חָכֵם וּמְלָמֵד. בְּתַלְמוּד מְסַפֵּר הַרְבֵּה עַל חֻמָּתוֹ הַגְּדוֹלָה. הוּא הֵינָה מְכַבֵּד בְּעֵינֵי כָּל מִי שֶׁהִבִּיר אוֹתוֹ, וְשָׁמוֹ הֵלֵךְ לְפָנָיו.

כַּאֲשֶׁר סֵפֵר לְמַלְךְ רוּמָא עַל רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, הוּא רָצָה לְהִפְרִיר אוֹתוֹ. הַמֶּלֶךְ הִזְמִין אֶת רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ לָבוֹא אֵלָיו. אַחֲרֵי שִׂיחָה קְצָרָה אִתּוֹ, רָאָה הַמֶּלֶךְ שֶׁאִישׁ גְּדוֹל וּמְלָמֵד עוֹמֵד לְפָנָיו. מִן הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיָה וְהִלָּאָה הֵינָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ לִידִידוֹ הַקְּרוֹב שֶׁל הַמֶּלֶךְ, וְהֵינָה מְבַקֵּר לְעֵתִים קְרוֹבוֹת בְּאַרְמוֹן. הוֹדוֹת לְחֻמָּתוֹ הַגְּדוֹלָה שָׁנָה הַמֶּלֶךְ לְטוֹבָה אֶת יַחְסוֹ לַיהוּדִים. הַרְבֵּה גְזֵרוֹת רְעוֹת נִגְדוּ הַיהוּדִים בְּטָלוֹ, וְשׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל פָּחְדוּ לְהִרִים רֹאשׁ. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הֵינָה אֶהוֹב עַל עֲמוֹ בְּגַלְל כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה, וְשָׁמוֹ הֵינָה מְבַרֵךְ בְּפִי כָּל אֶחָד וְאַחֵד.

בֵּת הַמֶּלֶךְ שָׁמְעָה עַל רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְהִיא רָצְתָה לְהִפְרִיר אוֹתוֹ. כַּאֲשֶׁר הִיא פָּגְשָׁה אוֹתוֹ, וְרָאָתָה אֶת פָּנָיו הַמְּכַעְרִים, הִיא הִשְׁתַּדְּלָה לְהִסְתִּיר אֶת תְּמַהוֹנָהּ אֲבָל לֹא יָכְלָה. הִיא פָּנְתָה אֵלָיו, וְשָׁאַלָה:

— מִדּוּעַ שָׁם אֱלֹהִים חֻמָּה מִפְּאֶרֶת בְּכֵלֵי מְכַעֵר?
הַשְּׁאֵלָה הַזֹּאת הִרְגִּיזָה מְעַט אֶת רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, אֲבָל הוּא שָׁלַט בְּרוּחוֹ, וְאָמַר בְּקוֹל שִׁקֵּט:

— הַגִּידִי לִי בְּבִקְשָׁה, גְּבֵרְתִי, בְּאִיזָה מִיֵּן כְּלִים מְשֻׁמְרֵי הַיַּיִן הַמְּשֻׁבָּח שֶׁל הַמֶּלֶךְ?

בֵּת הַמֶּלֶךְ לֹא הִבִּינָה אֶת הַרְמֵז שֶׁבְּשִׂאֵלָהּ, וְהִיא עֲנָתָה בְּרִצְיָנוֹת:
— בְּכֵלֵי חֶרֶס וְשִׁנִּים. וּמִיָּד הִמְשִׁיכָה בְּתַמְהוֹן:

— אֲבָל אֵינִי רוֹאָה שׁוֹם קֶשֶׁר בֵּין שְׂאֵלְתִי וּבֵין שְׂאֵלְתְּךָ!

— את הקשר תראי משאלתי הבאה. התוכלי להסביר לי, המשיך רבי יהושע, מדוע לא משתמש המלך בכלי זהב או לפחות בכלי כסף? — הסבה היא פשוטה, ענתה בת המלך. הטעם והריח יתקלקלו אם היין ישמר בכלי כסף או בכלי זהב. — תשמענה אַזְנֵיךְ מה שפיר מדבר, אמר רבי יהושע בחיור. החכמה כמו היין, היא תשמר רק בכלים פשוטים!

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. מדוע הִיָּה רבי יהושע מְכַבֵּד?
2. מדוע הִיָּה שְׁמוֹ מְבָרָךְ בְּפִי הַיְהוּדִים?
3. מדוע התפלאה בת המלך כאשר פגשה בפעם הראשונה את רבי יהושע?
4. מה קורה לַיִן אם שמים אותו בכלי זהב?
5. מה היתה התשובה של רבי יהושע לתמהון של בת המלך?

ב. תרגמו:

1. We hope that the king's evil (bad) decrees will be abolished in the end. 2. He is blessed with faithful children. 3. In our days people do not use earthenware for cooking. 4. Whoever will do this, will be honored. 5. She is a very smart girl, but she was not blessed with beauty—she is ugly. 6. A learned person is always honored by his contemporaries on account of his wisdom. 7. He is a well-known philosopher; whatever he wrote is found in every library. 8. He has a magnificent house filled with paintings (pictures) of great artists and books of well-known writers. 9. Merchandise of choice quality always costs more. 10. If you (m.s.) put wine in a cold place, it will be preserved well. 11. Thanks to the help of my brother, I was able to continue with my studies. 12. The meat got spoiled in the heat. 13. A donkey cannot

hide his long ears. 14. I gave a piece of sugar to the horse, and he licked my hand. 15. Which grammar book are you using? 16. When I (f.) was young, I loved to dance.

ג. הטו את הפעלים הבאים בפעל בכל הזמנים:

was divided — חלק

was changed (altered) — שנה

שְׁעוֹר ע (70)

was knocked down; was dropped	}	הִפֵּל		happiness	אֲשֶׁר
was victorious; triumphant	}	נִצָּח (לְנִצָּח)		caused; brought about	} גָּרַם (לְגָרַם)
was felt		הִרְגִישׁ		associated himself	} (חֵבֵר, לְהִתְחַבֵּר) הִתְחַבֵּר
kept himself away	}	(רָחַק, לְהִתְרַחֵק) הִתְרַחֵק		childhood	יְלָדוּת
drunkard		שָׂכוּר (שְׂכוּרִים)		spent	(יָצָא, לְהוֹצִיא) הוֹצִיא
influenced		(שָׁפַע, לְהַשְׁפִּיעַ) הִשְׁפִּיעַ		forced, <i>v. tr.</i>	(כָּרַח, לְהַכְרִיחַ) הִכְרִיחַ
was influenced		הִשְׁפַּע		was forced	הִכְרַח
drunk		שָׂתוּי, שְׂתוּיָה		dirty	מְלֻכְלָךְ, מְלֻכְלָכֵת
				successful	מַצְלָח, מַצְלָחַת

הַהִתְחַלָּה יוֹתֵר מִחֻצֵי הַבַּיִת. (מִסְפָּרוֹת יֵה"ב)

דְּקָרוֹק

The הפעיל . The הפעל serves as the passive of the הפעיל .

The father entered (caused to enter) the son in school. } הָאָב הִכְנִיס אֶת הַבֵּן לְבֵית הַסֵּפֶר.

The son was entered (caused to enter) in school by the father. } הַבֵּן הִכְנַס לְבֵית הַסֵּפֶר עַל יְדֵי הָאָב.

I. A paradigm of the conjugation of a שְׁלֵמִים verb in the הפעל follows:

(כִּנֵּס)

הוּהוּ:

מְכַנְסִים	אֲנִי, אַתָּה, הוּא
מְכַנְסוֹת	אֲנִי, אַתָּה, הִיא
הֵם	מְכַנְסִים
הֵן	מְכַנְסוֹת

עבר:

אני הכנסתי	אנחנו הכנסנו
אתה הכנסת	אתם הכנסתם
את הכנסת	אתן הכנסתן
הוא הכנס	הם, הן הכנסו
היא הכנסה	

עתיד:

אני אכנס	אנחנו נכנס
אתה תקנס	אתם תקנסו
את תקנסי	אתן תקנסנה
הוא יכנס	הם יכנסו
היא תקנס	הן תקנסנה

II. A paradigm of the conjugation of a פ"נ verb in the הפעל follows:

(נפל)

הווה:

אני, אתה, הוא מְפַל	אנחנו, אתם, הם מְפַלִּים
אני, את, היא מְפַלֶּת	אנחנו, אתן, הן מְפַלּוֹת

עבר:

אני הפלתי	אנחנו הפלנו
אתה הפלת	אתם הפלתם
את הפלת	אתן הפלתן
הוא הפל	הם, הן הפלו
היא הפלה	

עתיד:

אני אפל	אנחנו נפל
אתה תפל	אתם תפלו
את תפלי	אתן תפלנה
הוא יפל	הם יפלו
היא תפל	הן תפלנה

Note the characteristic features of the הפעל :

- A. The prefixes in all tenses are the same as those in the הפעיל , but they are all vocalized by a קבוץ .

B. The הפעל has neither an infinitive nor an imperative.

Note also that, in the פ"נ verbs, the initial "נ" drops out in all tenses and its omission is compensated by a דגש in the second radical.

הנצחון

במשפחה אחת היו שני בנים. הברל גדול היה בין שניהם. בן אחר היה מצלח, והביא הרבה אשר נשמחה להורים. הוא כבד את אביו ואת אמו, והיה תמיד שומע בקולם. מראשית ילדותו היה רגיל לעזר לכל אדם. טוב לבו היה מרגש בכל מעשיו, והיה נושא לשיחה בין כל אלה שהכירו אותו.

לא כן היה הבן השני. הוא לא הקשיב להוריו, וגרם להם בעיות וכאב לב. הוא היה מתחבר עם חברים רעים והשפע מהם. ההורים השתדלו להכריח אותו להתרחק מחבריו הרעים, אבל לא הצליחו. הבן סרב להפריד מחבריו. כל הכסף שהיה מקבל היה מוציא על יין, ולעתים קרובות היה חוזר הביתה שתוי ופצוע.

ההורים היו מדאגים מאד. מפעם לפעם אביו היה אומר לו: "ראה כמה מצלח אחיך. מדוע אינך הולך בדרךכיו? גם אתה תוכל להצליח כמוהו, אם רק תחליט לשנות את דרכיך. דע לך שאין דבר העומד בפני הרצון".

דברי האב היו מרגיזים את הבן, והבן המשיך במעשיו הרעים. לאט לאט התחיל להתרחק מן הבית, והתקרב עוד יותר אל חבריו הרעים.

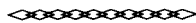
"אם לא תפסיק את הידידות עם חבריך, ואם לא תשנה את דרכיך, אכרח לגרש אותך מן הבית", היה האב אומר בכעס. אבל דברי האב לא השפיעו על הבן. ימים עברו והאב לא ראה שום שנוי לטובה.

יום אֶחָד רָאָה הָאֵב, לִיד הַגֶּדֶר שֶׁל בֵּיתָם, שָׁכור שׁוֹכֵב עַל גִּבּוֹ עַל
הַמַּדְרֵכָה. בְּגִדָיו וּנְעָלָיו הָיוּ קְרוּעִים, פְּנָיו הָיוּ מְלֻכְלָכִים וְכָל גּוּפוֹ הָיָה
מְכֻסָּה פְּצָעִים. הוּא שָׁכַב כְּמוֹ מֵת, בְּלִי סִימָן שֶׁל רוּחַ חַיִּים. לֹא רְחוּק
מִמְנוּ הָיָה בְּקִבּוּק רִיק, שֶׁכִּנְרָאָה הִפֵּל עַל-יְדֵי הַשָּׁכֹּר בְּשַׁעָה שֶׁהוּא נִפֵּל
עַל הַמַּדְרֵכָה.

"יֵשׁ לִי רַעִיוֹן מְצִין", אָמַר הָאֵב בְּלִבּוֹ, "אַלְךָ וְאָקְרָא אֶת בְּנִי,
וְאֶרְאֶה לוֹ אֶת הַמַּרְאָה הַעֲצוּב הַזֶּה. אוֹלֵי יִתְבַּיֵּשׁ וְיִשְׁפַּע מִזֶּה לְטוֹבָה".
הָאֵב מֵהָר וְקָרָא לְבֵן. הֵבֵן בָּא, וְהִסְתַּבֵּל בְּשֹׁכֹר. הִתְקַרֵּב אֵלָיו.
הָרִים אֶת הַבְּקִבּוּק אֶל אָפוֹ, וְקָרָא: "רִיחַ נִפְלֵא! אֵיזָה מִיֵּן זֵין מְשַׁבַּח
הוּא שְׁתָּה!"

הָאֵב לֹא אָמַר דְּבָר. דְּמַעוֹת מְרוֹת עָלוּ בְּעֵינָיו. אִזּוֹ פָּנָה הָאֵב אֶל
הֵבֵן בְּקוֹל רֶךְ וּבוֹכָה, וְאָמַר: "בְּנִי, שִׁים לֵב לְמַרְאָה שֶׁל הַשָּׁכֹּר, וְלֹא
לְטַעַם וְלָרִיחַ שֶׁל הַיַּיִן שֶׁבְּבִקְבּוּק!"

רַגְעִים אַחְדִּים עָבְרוּ בְּשִׁתִּיקָה כְּבֵדָה. פְּתָאם הָרִים הֵבֵן אֶת קוֹלוֹ,
וְאָמַר: "אַבָּא, אַתָּה צוֹרֵק, סֶלַח לִי".

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. מָה הָיָה הַהֶבְדֵּל בֵּין שְׁנֵי הַבָּנִים?
2. מָה הָיָה אוֹמֵר הָאֵב לְבֵן הָרַע?
3. מִמֵּי הַשְּׁפַע הֵבֵן הָרַע?
4. מָה הָיָה הַמַּרְאָה שֶׁל הַשָּׁכֹּר שֶׁשָּׁכַב עַל הַמַּדְרֵכָה?
5. מָה עָשָׂה הֵבֵן כְּאִשֶּׁר רָאָה אֶת הַשָּׁכֹּר?

ב. תרגמו:

1. Wealth does not always bring happiness. 2. The Jews triumphed over the Greeks and drove them out from the land. 3. He caused (to) his family a lot of trouble (troubles) and sorrow because he associated himself with bad

friends. 4. The watch was dropped by the baby and got broken. 5. All of us are influenced by (from) everything we learned in our childhood. 6. We eat very seldom in a restaurant. 7. We were forced to leave our city during (in the time) the war. 8. A drunkard does not drink from a small glass but straight from the bottle. 9. In many big cities the sidewalks are dirty. 10. He annoyed me many times and therefore I kept away from him. 11. We got very worried by the condition (situation) of his health. 12. The fragrance of spring is already felt in the air. 13. The appearance of the wounded man worried (caused to worry) the physician. 14. You (one) can take a horse to the water, but you (one) cannot make (force) him drink. 15. I (f.) don't like the smell and the taste of this cheese.

ג. הטו את הפעלים הבאים בהפעל בכל הזמנים:

הרגיש — was felt

הכרח — was forced

שעור עא (71)

added;		atmosphere (cultural,	
continued	} (יסף, להוסיף) הוסיף	social, etc.)	} אַוירָה
correspondent	כתב (כתבים)	Austria	אוסטריה
political	מדיני, מדינית	antisemitism	אנטישמיות
jurisprudence; law, <i>n. pl.</i>	משפטים	lonely	בודד, בודדת
post; position	משרה (משרות)	Budapest	בודפשט
additional	נוסף, נוספת	swallowed	בלע (לבלע)
surrounded	סבב (לסב, לסבב)	trunk (of a tree); stem;	} גזע (גזעים)
branch	ענף (ענפים)	race	
journalism	עתונאות	high school	גימנסיה
solved	פתר (לפתר)	defended	} (גנן, להתגונן) התגונן
solution	פתרון (פתרונות)	himself	
Zion	ציון	similar	דומה, דומה
Zionism	ציונות	kindled; lit	הדליק, להדליק) הדליק
joined;	} (צרף, להצטרף) הצטרף	was lit	הדלק
attached		assimilation	התבוללות
himself		Vienna	וינה
return, <i>n.</i>	שיבה	celebrated	חגג (לחג, לחגג)
of one's own	משל	Judaism; Jewry	יהדות
in the light of	לאור	sole; only one	יחיד, יחידה

הרבה למדתי מרבותי (ממורי), ומחברי יותר מרבותי,
ומתלמידי יותר מכלם. (מן התלמוד)

דקרוק

I. The **פֿעל of the גְּפוּלִים (Geminate Verb)**. This class (גְּזֵרָה) of verbs has two conjugations in the פֿעל: one of its own, and the other is like the שְׁלֵמִים.

to surround; to turn — לְסַבֵּב — לָסַב (סבב)

<u>הוה:</u>	<u>הוה:</u>
אני, אתה, הוא סוֹבֵב	אני, אתה, הוא סָב
אני, את, היא סוֹבֵבֶת	אני, את, היא סָבָה
אנחנו, אתם, הם סוֹבְבִים	אנחנו, אתם, הם סָבִים
אנחנו, אתן, הן סוֹבְבוֹת	אנחנו, אתן, הן סָבוֹת
<u>עבר:</u>	<u>עבר:</u>
אני סִבַּבְתִּי	אני סִבַּבְתִּי
אתה סִבַּבְתָּ	אתה סִבַּבְתָּ
את סִבַּבְתְּ	את סִבַּבְתְּ
הוא סִבַּב	הוא סָב
היא סִבַּבָּה	היא סָבָה
אנחנו סִבַּבְנוּ	אנחנו סִבַּבְנוּ
אתם סִבַּבְתֶּם	אתם סִבַּבְתֶּם
אתן סִבַּבְתֶּן	אתן סִבַּבְתֶּן
הם, הן סִבְּבוּ	הם, הן סִבּוּ
<u>עתיד:</u>	<u>עתיד:</u>
אני אֶסְבֵּב	אני אֶסְבֵּב
אתה תִּסְבֵּב	אתה תִּסְבֵּב
את תִּסְבְּבִי	את תִּסְבְּבִי
הוא יִסְבֵּב	הוא יִסְבֵּב
היא תִּסְבְּבָה	היא תִּסְבְּבָה

אנחנו נִסְבֵּב		אנחנו נָסַב	
אתם תִּסְבְּבוּ		אתם תִּסְבְּבוּ	אתן תִּסְבְּבֶנָה
הם יִסְבְּבוּ		(אתן תִּסְבְּיֶנָה)	
הן תִּסְבְּבֶנָה		הם יִסְבּוּ	הן תִּסְבְּנָה
		(הן תִּסְבְּיֶנָה)	
		<u>צווי:</u>	<u>צווי:</u>
סָבַב, סָבְבִי,		סָבַב, סָבְבִי,	סָבַב, סָבְבִי,
סָבְבֶנָה		סָבְבֶנָה	סָבְבֶנָה

Note: In modern Hebrew the tendency is to conjugate the **כפולים** according to the conjugation of **שְׁלֵמִים**.

II. The פֻּעַל of the (כפולים) Geminate Verb. The conjugation of this class of verbs is identical with the conjugation of the ע"ו class of verbs in the פֻּעַל (see lesson 62).

A paradigm of the conjugation of a כפולים verb in the פֻּעַל follows:

לְבוֹדֵד — to isolate

	<u>הוה:</u>
אנחנו, אתם, הם מְבוֹדְדִים	אני, אתה, הוא מְבוֹדֵד
אנחנו, אתן, הן מְבוֹדְדוֹת	אני, את, היא מְבוֹדְדֶת

	<u>עבר:</u>
אנחנו בּוֹדְדֵנוּ	אני בּוֹדְדֵתִי
אתם בּוֹדְדֵתֶם	אתה בּוֹדְדֵתְךָ
אתן בּוֹדְדֵתֵינָה	את בּוֹדְדֵתְךָ
הם, הן בּוֹדְדוּ	הוא בּוֹדֵד
	היא בּוֹדְדָה

עתיד:

אנחנו נבֹודר	אני אֶבֹודר
אתם תבֹודרו אתן תבֹודרנה	אתה תבֹודר את תבֹודרי
הם יבֹודרו הן תבֹודרנה	הוא יבֹודר היא תבֹודר

צווי:

בֹודר, בֹודרי, בֹודרו, בֹודרנה

III. The התפעל of the כפולים Verb. The conjugation of this class of verbs in the התפעל is identical with the conjugation in the התפעל of the ע"ו class of verbs (see lesson 62).

A paradigm of the conjugation in the התפעל of a geminate verb (כפולים) follows:

להתבֹודר – to isolate oneself

הוה:

אנחנו, אתם, הם	מתבֹודדים	אני, אתה, הוא	מתבֹודר
אנחנו, אתן, הן	מתבֹודרות	אני, את, היא	מתבֹודרת

עבר:

אנחנו התבֹודרנו	אני התבֹודרתי
אתם התבֹודרתם אתן התבֹודרתן	אתה התבֹודרת את התבֹודרת
הם, הן התבֹודרו	הוא התבֹודר היא התבֹודרה

עתיד:

אנחנו נתבֹודר	אני אֶתבֹודר
אתם תתבֹודרו אתן תתבֹודרנה	אתה תתבֹודר את תתבֹודרי
הם יתבֹודרו הן תתבֹודרנה	הוא יתבֹודר היא תתבֹודר

צווי:

התבֹודר, התבֹודרי, התבֹודרו, התבֹודרנה

IV. Nouns and Adjectives Derived from Verbs. The present tense of verbs serves, in many instances, either as a noun or as an adjective. The following nouns and adjectives, which we have encountered thus far, represent such instances.

Nouns: גב, גג, גל, גן, הר, חג, כר, כף, כת, עם, צד, שק, שר

Adjectives: דק, חם, מר, קל, קר, רב, רך, רע

המנוחה

תאודור (בנימין זאב) הרצל נולד בבודפשט בשנת 1860 (אלף שמונה מאות וששים). הוא למד בבית ספר עברי עד שהיה ל"בר-מצוה". אחרי ה"בר מצוה" הוא למד בגימנסיה ולא המשיך בלמודי הנהדרות. בשנת 1878 (אלף שמונה מאות שבעים ושמונה) נכנס הרצל לאוניברסיטה של וינה ללמד משפטים. באשר גמר את למודיו הוא רצה להיות שופט. אבל בעת ההיא האנטישמיות באוסטריה היתה גדולה, ובגלל זאת לא הצליח הרצל לקבל משרה של שופט. אז הוא פנה לעתונאות.

בעת משפט דרייפוס, בשנת 1894 (אלף שמונה מאות תשעים וארבע) היה הרצל הכתב של עתון אוסטרי חשוב. המשפט הזה השאיר רשם חזק עליו וגרם לשנוי יסודי בדעותיו. הוא ראה מעכשו את הסכנה הגדולה ליהודים מן האנטישמיות. הוא הבין שההתבוללות לא תפתר את הבעיה הזאת. העם היהודי לא יוכל להתגונן מפני שונאיו הרבים הסובבים אותו אלא-אם-כן תהיה לו ארץ משלו. הרצל החליט, שהפתרון היחיד לבעיית האנטישמיות הוא השיבה לציון; וכך נולד הרעיון של הציונות המדינית.

בביתו של הרצל לא היו חוגגים את חגי ישראל. עכשו החליט הרצל להכניס לבית אויכה יהודית, ולחג את החגים.

התקרב חג החנוכה. הרצל קנה מנוחה. במנוחה הוא ראה סמל ומשל לעם ישראל. המנוחה היתה דומה בעיניו לעץ בעל ענפים רבים. הגזע הוא העם בלו, והענפים הם הדורות בתולדות העם.

הגיע הלילה הראשון של החג. הרצל הרליק את הנר הראשון. לאור הנר הקטן הזה ספר הרצל לילדיו על תולדות החג. הוא ספר להם על מלחמות המכבים ועל נצחונותיהם, ועל הגאולה שהביאו לעם ישראל. הילדים סבבו את אביהם ובלעו כל מלה ומלה שיצאה מפיו.

בכל לילה של שמונה ימי החנכה הדלק נר נוסף. בכל לילה ולילה, לאור הנרות הדולקים, הוסיף הרצל לספר לילדיו מתולדות עם ישראל.

הנרות הדולקים היו בעיני הרצל סמל ומשל להתעוררות העם. בראשונה נר בודד אחד דולק. בבית עוד רב החשר. כל לילה ולילה מצטרפים אליו נרות נוספים. ביום השמיני הבית מלא אור. כך תאר הרצל לעצמו את התעוררות העם. הרעיון של שיבת ציון חודר בראשונה רק ללבותיהם של מעטים. אל המעטים האלה מצטרפים במשך הזמן אנשים נוספים — אנשים שחיי העם יקרים להם. בסוף, הרעיון של שיבת ציון כובש את כל העם כלו.

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

1. מדוע פנה הרצל לעתונאות?
2. איך השפיע משפט דריפוס על הרצל?
3. למה הייתה המנוחה דומה בעיני הרצל?
4. איך חגג הרצל את חג החנכה?
5. איזה משל ראה הרצל בנרות הדולקים?

ב. תרגמו:

1. We shall celebrate Passover exactly two weeks from today.
2. All of them surrounded the correspondent and wanted to hear the latest (last) news.
3. I (f.) am looking for (seeking) a position in journalism.
4. Everyone has to solve

his own problems. 5. From a healthy trunk come out healthy branches. 6. Don't give (f.s.) money to the baby, he might (is able to) swallow it. 7. There is a big difference between these two problems; each one requires (demands) a solution of its own. 8. We (m.) are going for a hike; would you (f.s.) like (do you want) to join (to) us? 9. Would you (m.s.) like (do you want) to add a few words to my letter? 10. The dress that I bought a few days ago is very similar to yours (f.s.). 11. We (m.) are lighting candles in order to bring a holiday atmosphere into the house. 12. They had no other children; he was their only son. 13. This is an isolated event; it happens very seldom. 14. The return to Judaism will put an end to assimilation and to antisemitism. 15. In the light of the new situation, we will accept a number of new students. 16. The pioneers had to learn how to work the soil and how to defend themselves from attacks.

ג. הטו בְּכֹל הַזְּמַנִּים אֶת הַפֶּעַל וְאֶת הַהִתְפַּעֵל שֶׁל הַפֶּעַל הַבֹּא:

לְסוּבֵב — to surround

לְהִסְתוּבֵב — to go round

שעור עב (72)

closed (the eyes)	צָעַם (לְעַצֵּם)	behind; in back of	אַחֲרָי, מֵאַחֲרָי
livelihood	פְּרֻנְסָה	pocketbook; purse	אַרְנָק (אַרְנָקִים)
earned a live- lihood; made a living	} (פּרנס, להתפרנס) התפרנס	flashed	בָּרַק, לְהִבְרִיק הִבְרִיק
		milked	חָלַב (לְחַלֵּב)
poison	רַעַל	transported	יָבֵל, לְהוֹבִיל הוֹבִיל
thunder	רַעַם (רַעֲמִים)	was beneficial;	} יִעַל, לְהוֹעִיל הוֹעִיל
thundered	רָעַם, לְהִרְעִים הִרְעִים	was of use;	
got burned	שָׂרַף, לְהִשָּׂרֵף נִשְׂרַף	availed	
just now	זֶה עַכְשָׁיו	effort	מֵאֲמָץ (מֵאֲמָצִים)
as long as;	} כָּל זְמַן שֶׁ...	load; cargo	מִשָּׂא (מִשָּׂאוֹת)
so long as			was rescued;
depends on	תָּלוּי בְּ...	was saved	
		hid himself	סָתַר, לְהִסְתַּתֵּר הִסְתַּתֵּר
		blind	עִוֵּר (עִוְרִים)

שׁוּבָא מִתְּנֻנָּה, יְהִיָּה. (משלי טו, 27)

דְּקָדוּק

I. The Infinitive Construct (שם הפעל) of the פִּעֵל. The infinitive stem without its prefix represents a verbal noun; it serves as a gerund. The infinitive construct comes only in the singular.

watching — שָׁמַר	to watch — לְשָׁמַר
sitting — שָׁבַת	to sit — לְשָׁבַת
returning — שׁוּב	to return — לְשׁוּב
seeing — רָאוּת	to see — לְרָאוּת

II. The Inflection of the Infinitive Construct. Serving as a noun, it is subject to inflection.

1. The infinitive construct of שְׁלָמִים and פִּי verbs, with few exceptions, is inflected like the segolate noun whose first syllable is vocalized by a חוֹלָם (see lesson 65).

Paradigms of such conjugations follow:

שְׁמַרְהוּ	שְׁמַרוּ	שְׁמַרְךָ	שְׁמַרְךָ	שְׁמַרְי	— שְׁמַר —	(לְשַׁמַּר)
שְׁמַרְנוּ	שְׁמַרְכֶם	שְׁמַרְכֶן	שְׁמַרְכֶם	שְׁמַרְנוּ		
נְפַלְהוּ	נְפַלוּ	נְפַלְךָ	נְפַלְךָ	נְפַלְי	— נְפַל —	(לְנַפֵּל)
נְפַלְנוּ	נְפַלְכֶם	נְפַלְכֶן	נְפַלְכֶם	נְפַלְנוּ		

2. The infinitive construct of the defective פִּי verbs is inflected like a segolate noun (see lesson 65).

שְׁבַתְהוּ	שְׁבַתוּ	שְׁבַתְךָ	שְׁבַתְךָ	שְׁבַתְי	— שְׁבַת —	(לְשַׁבֵּת)
שְׁבַתְנוּ	שְׁבַתְכֶם	שְׁבַתְכֶן	שְׁבַתְכֶם	שְׁבַתְנוּ		
דַּעַתְהוּ	דַּעַתוּ	דַּעַתְךָ	דַּעַתְךָ	דַּעַתְי	— דַּעַת —	(לְדַעַת)
דַּעַתְנוּ	דַּעַתְכֶם	דַּעַתְכֶן	דַּעַתְכֶם	דַּעַתְנוּ		

The verbal noun לָכַת is an exception; it retains its initial סְגוּל throughout the inflection.

לָכַתְהוּ	לָכַתוּ	לָכַתְךָ	לָכַתְךָ	לָכַתְי	— לָכַת —	(לְלָכַת)
לָכַתְנוּ	לָכַתְכֶם	לָכַתְכֶן	לָכַתְכֶם	לָכַתְנוּ		

3. The infinitive construct of the ע"ו—ע"י and ל"ה verbs is inflected like monosyllabic nouns having a full vowel (see lesson 30).

שׁוּבְהוּ	שׁוּבוּ	שׁוּבְךָ	שׁוּבְךָ	שׁוּבְי	— שׁוּב —	(לְשׁוּב)
שׁוּבְנוּ	שׁוּבְכֶם	שׁוּבְכֶן	שׁוּבְכֶם	שׁוּבְנוּ		

(לְשִׁים) שִׁים — שִׁימִי שִׁימְךָ שִׁימְךָ שִׁימוּ שִׁימָה
 שִׁימְנוּ שִׁימְכֶם שִׁימְכֶן שִׁימְם שִׁימְן

(לְרֵאוֹת) רֵאוֹת — רֵאוֹתִי רֵאוֹתְךָ רֵאוֹתְךָ רֵאוֹתוֹ רֵאוֹתָהּ
 רֵאוֹתֵנוּ רֵאוֹתְכֶם רֵאוֹתְכֶן רֵאוֹתֶם רֵאוֹתֵן

III. The Infinitive Construct with the Preposition בְּ. While in
 Hebrew it has the force of a noun, it is usually resolved in English
 translation as a finite verb with a conjunction, or with a temporal
 clause. The tense of the finite verb in English translation will be
 determined by the context.

Every day when I return from school, בְּכָל יוֹם בְּשׁוּבִי מִבַּיִת הַסֵּפֶר,
 I find my mother at home. אֲנִי מוֹצֵא אֶת אִמִּי בְּבַיִת.

Yesterday when I returned from school, בְּשׁוּבִי אֶתְמוֹל מִבַּיִת הַסֵּפֶר,
 I found my mother at home. מִצָּאתִי אֶת אִמִּי בְּבַיִת.

I hope that tomorrow when I will בְּאֲנִי מְקַוֶּה, שְׂמַחֵר בְּשׁוּבִי מִבַּיִת
 return from school, I will find הַסֵּפֶר, אֲמַצָּא אֶת אִמִּי בְּבַיִת.
 my mother at home.

The infinitive construct with the preposition בְּ... may be
 rendered in English either by "when," "while" or "as," whichever
 is most suitable to the context.

As (while, when) I was walking in } בְּלֶכְתִּי בְּרֹחוֹב מִצָּאתִי אֶרְנָק.
 the street, I found a purse.

IV. The Infinitive Construct with the Preposition בְּ. It is
 frequently used to express time determination.

The moment he heard about the misfortune (=at the moment of his hearing), he began to cry.

V. The Infinitive Construct of the **נפעל, פעל, הפעיל, התפעל** .

Every **בנין**, except for **פעל** and **הפעל**, has an infinitive construct.

A paradigm of the inflection of the infinitive construct of each **בנין** follows:

בנין נפעל — להשמר

השמרה	השמרו	השמרו	השמרו	השמרי
השמרן	השמרם	השמרכו	השמרכם	השמרנו

בנין פעל — לדבר

דברה	דברו	דברו	דברו	דברי
דברן	דברם	דברכו	דברכם	דברנו

בנין הפעיל — להדליק

הדליקה	הדליקו	הדליקו	הדליקו	הדליקי
הדליקו	הדליקם	הדליקו	הדליקכם	הדליקנו

בנין התפעל — להתישב

התישבה	התישבו	התישבו	התישבו	התישבי
התישבו	התישבם	התישבו	התישבכם	התישבנו

אם מן השמים לא רוצים

בעינה אחת גרו שני אחים נאמנים. אח אחד היה סוחר עשיר והשני פועל עני. מצבו של האח העני גרם צער רב לאחיו העשיר. האח העשיר השתדל בכל מיני אמצעים לעזור לאחיו העני. יום אחד קנה האח העשיר סוס ועגלה לאחיו. האח העני התחיל להוביל משאות בעגלה, וכך היה מוצא את פרנסתו בכבוד. יום אחד בנסע האח העני העירה עם עגלה מלאה סחורה, התעשפו השמים עננים. ברקים הבריקו, רעמים הרעימו וגשם חזק ירד. פתאם פגע ברק בסוס ובעגלה. הסוס נפל מת, והעגלה עם הסחורה נשרפה. רק בדרך גס הוא בעצמו נצל, ושב ברגל הביתה. בשובו העירה, ספר האח העני לאחיו מה שקרה לו בדרך. כשמע האח העשיר על האסון שקרה לאחיו, הלך וקנה לו פרה משבחת, ושלם בעדה הרבה כסף. מעכשו היה האח העני מתפרנס ממכירת חלב. הוא היה חולב את הפרה יום יום, והיה מביא את החלב הטרי לשוק למכירה.

יום אחד בבואו לחלב את הפרה, מצא אותה שוכבת על הארץ בלי סימן של רוח חיים. בראותו את הפרה במצב זה, הבין שהפרה בלעה רעל בהיותה בשדה. כל המאמצים להציל את הפרה לא הועילו. אחרי עבר שעות אחדות הפרה מתה.

בראות האח העשיר שאין מזל לאחיו, החליט שאין פתרון אחר אלא לתת לו כסף. אבל בידעו שאחיו לא יקבל נדבות ממנו, הוא חפש עצה איך לתת את הכסף לאחיו בלי לריב אתו.

האח העשיר ידע שאחיו הולך כל בקר לבית הכנסת להתפלל. בקר אחד הוא לקח ארנק מלא כסף, והלך אל הרחוב שאחיו היה רגיל לעבר בו בדרך כל בית הכנסת. הוא עמד מאחורי גדר בפנת הרחוב, וחיכה לאחיו שיופיע. בראותו את אחיו מרחוק, מיד הוא שם את הארנק על המדרכה, ושוב הסתתר מאחורי הגדר. הוא היה בטוח שבעברו בדרך, יראה אחיו את הארנק ויזרים אותו. אבל מה גדול

הִיָּה תַמְהוֹנוֹ, בְּרֵאוֹתוֹ אֶת אָחִיו עוֹבֵר עַל־יַד הָאֲרֶנֶק בְּלִי לְהַרִים אוֹתוֹ.
הָאֵחַ הָעֶשִׂיר רָץ מִיַּד אַחְרֵי אָחִיו, וְאָמַר לוֹ:
— זֶה עֲכָשׁוּ עִבְרַת עַל־יַד הָאֲרֶנֶק הַזֶּה. אָמַר לִי, מִדּוּעַ לֹא הִרְמַת
אוֹתוֹ?

עָנָה הָאֵחַ הָעֶנִי:

— בְּצֵאתִי הִבְקַר מִבֵּיתִי חֲשַׁבְתִּי עַל מְזִלֵי הַמַּר וְעַל הָאֲסוֹנוֹת הַרְבִּים
שֶׁקָּרוּ לִי בַמֶּשֶׁךְ הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ. אָכֵל בְּלִכְתִּי בְּדֶרֶךְ אֲמַרְתִּי לְעֶצְמִי, כָּל
זְמַן שֶׁאֲנִי בָּרִיא וְשָׁלֵם בְּגוֹפִי, אֲנִי בְּאֵמֶת עֹשִׂיר! יֵשׁ לִי, בְּרוּךְ הַשֵּׁם,
עֵינַיִם, שְׁנַיִם, יָדַיִם, רַגְלַיִם. בְּאוֹתוֹ הִרְגַע שְׁאֵלְתִי אֶת עֶצְמִי, אִיךְ הֵייתִי מְרַגֵּשׁ,
לְמַשָּׁל, לוֹ הֵייתִי עוֹרֵךְ הוֹרְדָתִי אֶת הַמְשַׁקְפִים, וְעֶצְמִתִּי אֶת עֵינַי לְדַקּוֹת
אַחְדוֹת כְּדֵי לְרֵאוֹת אִיךְ מְרַגֵּשׁ עוֹר. וְכֵן הִמְשַׁכְתִּי בְּדַרְכֵי כְּאִלּוֹ הֵייתִי עוֹר.
— הוּי! קָרָא הָאֵחַ הָעֶשִׂיר, כְּשָׁמְעוּ אֶת דְּבָרֵי אָחִיו, הִכַּל תְּלוּי בִּידֵי שָׁמַיִם. אִם
מִן הַשָּׁמַיִם לֹא רוֹצִים שְׁתִּהְיֶה עֹשִׂיר, שׁוּם עֶצֶה לֹא תוֹעִיל לָךְ!

תְּרַגְלִים

א. עֵנוּ בַמְשַׁפְטִים שְׁלֵמִים:

1. מַה קָּרָה לְסוֹס וְלַעֲגֹלָה שֶׁל הָאֵחַ הָעֶנִי?
2. אִיךְ מֵתָה פֶּרֶתוֹ?
3. מִדּוּעַ לֹא נָתַן הָאֵחַ הָעֶשִׂיר כֶּסֶף לְאָחִיו?
4. מִדּוּעַ עֲצַם הָאֵחַ הָעֶנִי אֶת עֵינָיו בְּעִבְרוֹ עַל־יַד הָאֲרֶנֶק?
5. מִדּוּעַ חָשַׁב הָאֵחַ הָעֶנִי אֶת עֶצְמוֹ לְעֹשִׂיר?

ב. תְּרַגְמוּ:

1. He did not make any effort and therefore he did not succeed in his studies. 2. He is like a blind man, he cannot see the difference between red and blue. 3. The remedy was of no use and the dog died. 4. Don't hide (f.s.) behind my back. 5. He is a weak man and such a load is too heavy for him. 6. The baby drank poison by mistake, but he was immediately taken to

the hospital and was saved from death. 7. His store was burned and he remained without a livelihood. 8. He is making a living by (from) selling newspapers. 9. Suddenly an excellent idea flashed in my head. 10. Your (f.s.) pocketbook is old and torn, the time has come to buy a new pocketbook. 11. I have a big car, I (m.) often use it for transporting (in order to transport) all kinds of merchandise. 12. The farmer has to get up early in the morning to milk his cows. 13. It is forbidden to hide oneself under a tree when there is thunder and lightning. 14. I did not close my eyes the whole night because my teeth were aching (ached to me). 15. As long as there is a sign of life (spirit of life), there is hope.

ג. כתבו במלה אחת:

כֹּאֲשֶׁר קָמְתִי = בְּקוֹמִי

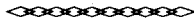
— 7. כֹּאֲשֶׁר שָׁבַת	— 1. כֹּאֲשֶׁר כָּתְבֵנוּ
— 8. כֹּאֲשֶׁר יִרְצֶה	— 2. כֹּאֲשֶׁר יַעֲבֵרוּ
— 9. כֹּאֲשֶׁר עֲזַרְתָּ	— 3. בְּזִמְנֵן שְׁדַבֵּר
— 10. כֹּאֲשֶׁר יִרְדֵּת	— 4. כֹּאֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ
— 11. בְּזִמְנֵן שְׁקִרְאֲתִי	— 5. בְּזִמְנֵן שְׁקִנְתָּה
— 12. בְּזִמְנֵן שְׁשַׁחֲקֵנוּ	— 6. כֹּאֲשֶׁר שָׁרְנוּ

שְׁעוֹר עַג (73)

instinct; inclination	יֵצֵר (יֵצְרִים)	lost	אָבַד (לְאָבַד)
level; stair	מִדְרָגָה (מִדְרָגוֹת)	finger, <i>n.f.</i>	אֶצְבַּע (אֶצְבָּעוֹת)
morality; ethics	מוֹסֵר	overcame;	} גִּבַּר, לְהַתְגַּבֵּר הַתְגַּבֵּר עַל
moral; ethical	מוֹסְרִי, מוֹסְרִית	overpowered	
find (of a lost article)	} מְצִיאָה (מְצִאוֹת)	debate	וָכַח (וּכְחוֹסִים)
low; short		נְמוּךְ, נְמוּכָה	justification
experience	נְסִיוֹן (נְסִיווֹת)	court, <i>n.f.</i>	חֵצֵר (חֵצְרוֹת)
wicked man	רָשָׁע (רָשָׁעִים)	proved	יָכַח, לְהוֹכִיחַ הוֹכִיחַ
		debated;	} יָכַח, לְהַתְנוּחַח הַתְנוּחַח
		argued	

אֵין חָכָם כְּבַעַל הַנְּסִיוֹן. (מִסְפְּרוֹת יְהוֹ"ב)

דְּקָדוּק

I. The Verbal Pronominal Suffixes. The usual way of expressing the direct object pronoun is by the inflection of the particle אַתְּ .

You met me.   אַתָּה פָּגַשְׁתָּ אוֹתִי.

I met you.   אֲנִי פָּגַשְׁתִּי אוֹתְךָ.

There is, however, a shorter way of expressing the direct object pronoun by attaching pronominal suffixes to the verb.

You met me.   אַתָּה פָּגַשְׁתָּנִי.

I met you.   אֲנִי פָּגַשְׁתִּיךָ.

It is self evident that only transitive verbs can have pronominal suffixes since they take a direct object. The pronominal suffixes apply only to the active בְּנִינִים , the פְּעַל, פְּעַל, הַפְּעִיל.

In common speech the verbal pronominal suffixes are used only sporadically and only in simple constructions. A table for a שְׁלָמִים verb in the פְּעַל בְּנִינִן with the pronominal suffixes follows:

II. The Verb אבד . The concept of losing an object is rendered in an impersonal way. E.g.,

I lost a pencil. אבד לי עפרון.

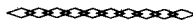
She lost her eyeglasses. אבדו לה המשקפים שלה.

Compare the other impersonal expressions in lesson 60.

In common speech, the concept of losing an object may also be expressed directly by using the פעל of אבד

I lost a pencil אבדתי עפרון.

She lost her eyeglasses. היא אבדה את המשקפים שלה.

איזהו חכם

בחצרו של רבי אהרן ישבו חסידים אחרים והתנפחו ביניהם על השאלה: מי נקרא איש חכם, ומי נקרא איש טפש? כל אחד מהם השתדל להוכיח שהוא צודק. הרבי ישב מן הצד ליד החלון ולא הרים אצבע. הוא הקשיב לנכוח בלי לומר מלה. פתאם הכריק רעיון בראשו של הרבי. הוא הפסיק את הנכוח של החסידים, ואמר לאחד מהם:

— הנה עובר איש ברחוב, לך וקרא אותו לבוא הנה.

החסיד הלך וקראו.

— קראתיה, אמר הרבי לאיש, כי יש לי שאלה לשאלך. לו מצאת ברחוב ארנק מלא כסף, מה היית עושה?

האיש חשב רגע וענה:

— הייתי לוקחו לעצמי, כי מציאה היא במתנה מהשמים, ומתר לכל מי שמוצאה לקחת אותה.

הרבי הודה לו, והאיש יצא מהחדר.

הרבי פנה שנית אל אחד מהחסידים ואמר:

— הנה עובר איש שני ברחוב, לך וקראהו.

באשר האיש השני נכנס לחדר, אמר לו הרבי:
— קראתיה כי יש לי שאלה לשאלה. לו מצאת ברחוב ארנק מלא
בסף מה היית עושה?

האיש לא פקפק אפילו רגע וענה:
— לו מצאתי ברחוב ארנק מלא בסף, הייתי מחפש את האיש שאבד
לו הארנק, והייתי מחזירו לו.

— תודה רבה, אמר לו הרבי, והאיש יצא מן החדר.

שוב פנה הרבי אל אחד מהחסידים ואמר:

— הנה עובר איש שלישי ברחוב, לך וקראהו.

האיש השלישי נכנס לחדר ואמר:

— רבי, למה קראתני לבוא אליך?

— קראתיה, אמר לו הרבי, כי יש לי שאלה לשאלה. לו מצאת ברחוב
ארנק מלא בסף, מה היית עושה?

האיש חשב רגעים אחרים, ואז אמר בקול רך ונמוך:

— שאלה קשה שאלתני, רבי. מעולם לא קרה לי דבר כזה. איך אני
יכול לדעת מראש מה שאעשה בעתיד. אי אפשר לי לדעת עכשו אם
אצליח לכבש את יצר הרע שלי ואחזיר את הארנק, או אולי יתגבר
עלי יצר הרע, ואקחהו לעצמי. הכל תלוי באיזו מדרגה מוסרית
אהיה באותו הזמן.

הרבי אמר לו:

— אני מודה לך על שבאת הנה, ועכשו, בני, לך לדרךך בשלום.

באשר יצא האיש מהחדר, פנה הרבי אל החסידים והסביר להם:

— האיש הראשון הוא רשע, כי הוא מצא הצדקה כדי לקחת לעצמו
בסף שלא שיק לו. השני הוא טפש, כי אין בן-אדם יכול לדעת מראש
מה שיעשה בתנאים שאין לו נסיון בהם. השלישי הוא חכם, כי הוא
יודע מה קשה היא המלחמה בין יצר הרע ובין יצר הטוב בתוך לבו של
האדם.

תרגילים

א. ענו במשפטים שלמים:

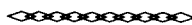
1. על מה התנכחו החסידים?
2. מדוע שלח הרבי לקרא את האנשים?
3. איזו הצדקה מצא לעצמו האיש הראשון?
4. מדוע אמר הרבי שהאיש השני הוא טפוש?
5. מה היה עושה האיש השלישי לו מצא את הארנק?

ב. תרגמו:

1. He does not have any experience and therefore he will have difficulties in finding (to find) a position. 2. What are you (f.s.) looking for (searching)? What did you lose? 3. The baby fell from the stairs, but nothing happened to him. 4. Ethics is the foundation of society. 5. I (m.) am letting you (m.pl.) know in advance that I will not teach here next year. 6. Don't argue (m.s.) with him. He has more experience than you in this matter. 7. The soldier refused to eat non-kosher food. 8. There is no justification for their (m.) deeds. 9. I (f.) don't want to enter into a debate with you (m.s.). 10. In (according to) my opinion, what you (m.s.) did is not ethical. 11. I (m.) am very sorry that I cannot lend you (m.s.) my notes. 12. Do not touch the food with your finger! 13. The boy overcame the evil inclination and decided to return the find. 14. We hung up in the dining room the picture that you (m.s.) gave us. 15. I don't care who will be victorious in this debate. 16. We ate by (to) the light of candles because the electricity was out of order (got spoiled).

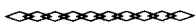
ג. כתבו במלה אחת.

— אגמר אותם .6	— שלחתי אותו .1
— מצאתי אותך .7	— ראיתי אותך .2
— לקח אותי .8	— שאלתי אותה .3
— עזב אותי .9	— תזרק אותם .4
— יכתב אותם .10	— יפגש אותנו .5

שְׁעוֹר עַד (74)

behold, they sur- rounded } וַהֲנִיהֶם תִּסְבִּינָה	bound (sheaves), <i>v. tr.</i> (אֵלֶם לְאֵלֶם) sheaf (אֵלֶמָה אֵלֶמוֹת, אֵלֶמִים)
stripe (פֶּסַע פֶּסַע)	rebuked; scolded (נָעַר לְגַעַר)
verse (in the Bible) (פְּסוּקִים פְּסוּקִים)	old age, <i>n. pl.</i> זְקֵנִים
chapter (פָּרָק פָּרָקִים)	coat of many colors } כְּתֹנֶת פֶּסִים (bibl.)
envied (קָנָא לְקָנָא)	dwelling; dwelling } מְגוּרִים place, <i>n. pl.</i>
bowed down } (שָׁחָה, לְהִשְׁתַּחֲוֹת) הִשְׁתַּחֲוָה	kept (in his mind); } נָא = בְּבִקְשָׁה remembered } (לְשַׁמֵּר) שָׁמַר
hated (שָׂנָא לְשָׂנָא)	stood up (יָצַב) נָצַב will surround (תִּסְבִּינָה) תִּסְבִּינָה =

דְּקָדוּק

I. The "ו" Consecutive (Conversive) — וְ הַהַפּוּךְ .

1. In biblical Hebrew, when describing a series of past events, a special narrative past tense is used. This past tense is formed by attaching "ו" to the future, and placing a וָגֵשׁ in the prefix of the future. When the "ו" consecutive is attached to the first person, the "ו" is vocalized by a קָמֶץ to compensate for the inability of the prefix "א" to take a וָגֵשׁ .

I wrote — וָאָכַתְבִּי = וְאָכַתְבִּי   I will write — אָכַתְבִּי

He wrote — וְיָכַתְבֵּי = וְיָכַתְבֵּי   He will write — יָכַתְבֵּי

2. The "ו" consecutive may also be attached to any suitable word that precedes the verb in the future. In this case, it is vocalized like the regular "ו" conjunctive.

They will surround. — תִּסְבְּינָה
Behold, they surrounded. — וְהִנֵּה תִסְבְּינָה

3. When the future verb is turned past by the "ו" consecutive, the accent shifts to the first syllable. Hence, a long vowel of the second syllable is frequently changed into a short vowel, to facilitate the shift of accent.

He sat; resided — יָשָׁב   He will sit; reside — יֵשֵׁב
He said — וַיֹּאמֶר   He will say — יֹאמֶר

II. The Use of the Infinitive Absolute. The infinitive absolute is used together with the verb to give it emphasis.

1. The infinitive absolute of the פָּעַל consists of the three radicals, the first of which is vocalized by a קָמֶץ and the second by a חוֹלָם (× × ×).

You will indeed (surely) rule.   מִשַׁל תִּמְשַׁל.
Will you indeed rule?   הֲמִשַׁל תִּמְשַׁל?

Every בְּנִין has its own infinitive absolute.

2. For the פָּעַל, it is the same as its infinitive construct.

He surely will speak.   דַּבֵּר יְדַבֵּר. (× × ×)

3. For the נִפְעַל, it is the same as its infinitive construct.

It surely will be broken.   הִשָּׁבַר יִשָּׁבַר. (× × ×)

4. For the הִפְעִיל, the infinitive construct is:

He indeed will invite you.   הִזְמִין יִזְמִין אוֹתְךָ. (× × ×)

5. For the הַתְּפַעֵל , it is the same as its infinitive construct.

He indeed will dress himself. (הַתְּלַבֵּשׁ יִתְלַבֵּשׁ .)

III. A Series of Interrogatives. When interrogatives come in a series, the interrogative particle הַ... precedes only the first one, whereas the rest are preceded merely by the particle אִם . E.g.,

Will you indeed reign over us? הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ?

Will you indeed rule over us? אִם מֶשֶׁל תִּמְשַׁל בְּנוּ?

חלומות יוסף

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְדוּר אָבִיו, בְּאֶרֶץ כְּנָעַן.

וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת יוֹסֵף מִכָּל בְּנָיו, כִּי בֵן זָקֵנִים הוּא לוֹ, וַעֲשֵׂה לוֹ

כְּתוּבַת פְּסִים.

וַיִּרְאוּ אָחָיו כִּי אוֹתוֹ אֶהָב אָבִיהֶם מִכָּל אָחָיו, וַיִּשְׁנְאוּ אוֹתוֹ, וְלֹא

יָכְלוּ דַבְּרוֹ לְשָׁלוֹם.

וַיַּחְלֵם יוֹסֵף חֲלוֹם, וַיַּגִּד לְאָחָיו, וַיּוֹסִיפוּ עוֹד שְׁנֹא אוֹתוֹ.

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, שְׁמְעוּ נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי. וְהִנֵּה אֲנִי חֹנֵן

מֵאֱלֹהִים אֲלֵיכֶם בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהִנֵּה קָמָה אֲלַמְתִּי וְגַם נִצְבָּה, וְהִנֵּה

תִּסְבִּינָה אֲלַמְתֵיכֶם, וְתִשְׁתַּחֲוֶינָה לְאֲלַמְתִּי.

וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָחָיו, הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ? אִם מִשׁוֹל תִּמְשַׁל בְּנוּ?

וַיּוֹסִיפוּ עוֹד שְׁנֹא אוֹתוֹ, עַל חֲלוֹמֹתָיו וְעַל דַּבְּרָיו.

וַיַּחְלֵם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר, וַיִּסְפֹּר אוֹתוֹ לְאָחָיו, וַיֹּאמֶר, הִנֵּה חֲלַמְתִּי

חֲלוֹם עוֹד, וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עֶשֶׂר כּוֹכָבִים, מִשְׁתַּחֲוִים לִי.

וַיִּסְפֹּר אֶל אָבִיו וְאֶל אָחָיו, וַיִּגְעַר בּוֹ אָבִיו, וַיֹּאמֶר לוֹ, מָה הַחֲלוֹם

הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ? הַבּוֹא נְבוֹא אֲנִי וְאִמִּי וְאָחִיךָ, לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ

אֲרָצָה?

וַיִּקְנְאוּ בּוֹ אָחָיו, וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַדָּבָר.

בראשית, פרק לו, פסוקים 1, 3-11

א. ענו במשפטים שלמים:

1. מדוע אהב יעקב את יוסף יותר מכל בניו?
2. איך הראה יעקב את אהבתו ליוסף?
3. מה היה חלומו הראשון של יוסף?
4. מה היה חלומו השני של יוסף?
5. מדוע גער יעקב ביוסף באשר שמע את חלומו השני?

ב. שנו את הפעלים עם ו' ההפוך (Conversive "ו") לעבר פשוט:

1. ויברך אלהים את יום השביעי, ויקדש אותו. (בראשית ב, 3)
2. ויאשאל אותה נאמר, בת מי את? ותאמר בת בתואל בן נחור. (בראשית כד, 47)
3. ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה. (בראשית כד, 66)
4. ויחפרו עבדי יצחק, וימצאו שם באר מים חיים. (בראשית כו, 19)
5. ותרעב כל ארץ מצרים, ויצעק העם אל פרעה ללחם. (בראשית מא, 55)
6. ויזכר יוסף את החלומות אשר חלם. (בראשית מב, 9)
7. ויצא משה וידבר אל העם את דברי ה'. ויאסוף שבעים איש מזקני העם. (במדבר יא, 24)
8. ותאכלנה הפרות, רעות המראה ודקות הבשר, את שבע הפרות ופת המראה והבריאות. (בראשית מא, 4)
9. ויבוא עמלק, וילחם עם ישראל ברפידיים. (שמות יז, 8)
10. ויתפלל משה בעד העם. (במדבר כא, 7)
11. ונסע מחרב, ונלך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא, אשר ראיתם. (דברים א, 19)
12. ויאמר שמואל אל כל ישראל, הנה שמעתי בקולכם, ואמליך עליכם מלך. (שמואל א, יב, 1)

שְׁעוֹר עַה (75)

instructed	(ירָה, לְהוֹרוֹת) הוֹרָה	the end of days	אַחֲרֵית הַיָּמִים
beat; crushed	(בָּתַת) לְבַתַּת	way	(אֶרְחוֹת) אֶרֶחַ
pruning-hook	(מְזַמְרָה) מְזַמְרָה	ploughshare; spade	(אֲתִים) אֶת
streamed	(נָהַר) לְנָהַר	hill	(גְּבָעוֹת) גְּבָעָה
firmly established	נָכוֹן, נְכוֹנָה	nation	(גוֹיִים) גוֹי
lifted; raised	(נָשָׂא) לְנָשָׂא	let us go	יֵלֵךְ, הֵלֵךְ = גִּלְךָ
was raised	(נָשָׂא, לְהָנִישָׂא) נָשָׂא	envisioned; saw	(לְחִזּוֹת) חָזָה
judged	(לְשַׁפֵּט) שִׁפֵּט	spear	(חֲנִיתוֹת) חֲנִית
		pointed out;	} (יָבַח, לְהוֹכִיחַ) הוֹכִיחַ
		judged	

דְּקָדוּק

The "ו" Consecutive (Conversive) — ו' הַהֲפּוּךְ, Continued.

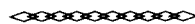
The "ו" consecutive is also used in the Bible to turn the past into future. The "ו" is in this case vocalized in a similar manner as the "ו" conjunctive (see lesson 14).

The accent shifts to the last syllable, with the exception of the first person plural, in which case only the context will determine whether the "ו" is conjunctive or consecutive.

and you loved — וְאַהֲבָתְךָ

you will love — וְאַהֲבָתְךָ

and we loved }
we shall love } וְאַהֲבָנוּ

אחרית הימים

הדָּבָר אֲשֶׁר חָזָה יִשְׁעִיָּהוּ בֶן-אֲמוּץ עַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם.

וְהָיָה בְאַחֲרֵית הַיָּמִים	נִכּוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית ה'
וְנִקְהָרוּ אֱלֹהֵי כָּל הַגּוֹיִם.	וְהִלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ
לָכוּ וְנַעֲלֶה אֶל הַר ה'	אֶל-בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
וַיֹּרְנוּ מִדְרָכָיו	וְנִלְכֶּה בְּאַרְחֻתָיו
כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה	וְדָבַר ה' מִירוּשָׁלַיִם.
וְשָׁפַט בֵּין הַגּוֹיִם	וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים
וְכָתַתּוּ חֲרָבוֹתֵם לְאֵתִים	וְחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמִזְמֵרוֹת
לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חָרָב	וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה.

ישעיה, פרק ב', פסוקים 2 – 5

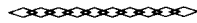

א. למדו על פה את הנבואה שלמעלה.

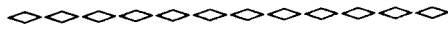
ב. שנו את הפעלים עם ו' ההפוך לעתיד פשוט:

1. וְאֶכְלְתֶם אֶת טוֹב הָאָרֶץ. (עזרא ט, 12)
2. שָׂרִי אֲשַׁתָּךְ לֹא תִקְרָא אֶת שְׁמָהּ שָׂרִי, כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ. וּבִרְכָתִי אוֹתָהּ, וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לָךְ בֶּן. (בראשית יז, 15)
3. וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו, וְשָׁמַתְּ אֶת הַדְּבָרִים בְּפִיו. (שמות ד, 15)
4. וְהִגַּדְתֶּם לְאָבִי אֶת כָּל כְּבוֹדֵי בְּמִצְרַיִם, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר רָאִיתֶם, וּמִהֲרַתֶּם וְהוֹרְדַתֶּם אֶת אָבִי הַנֶּה. (בראשית מה, 13)
5. וְשִׁפְטֶתֶם צָדֵק בֵּין אִישׁ וּבֵין אָחִיו. (דברים א, 16)
6. וְנָתַתִּי אֶת יַדִּי בְּמִצְרַיִם... וְהוֹצֵאתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם. (שמות ז, 4-5)
7. וְעִבַרְתֶּם אֶת הַיַּרְדֵּן, וְיִשְׁבַּתֶּם בְּאָרֶץ. (דברים יב, 10)
8. וּבִשְׁלַת וְאֶכְלַת, בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ בּוֹ, וּפְנִיתָ בְּבִקְרָה וְהִלַּכְתָּ לְאַהֲלֶיךָ. (דברים טז, 7)

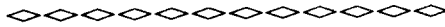
9. וְזָכַרְתָּ בִּי עֶבֶד הַיֵּיתָ בְּמִצְרַיִם, וְשָׁמַרְתָּ אֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה. (דברים טו, 12)
10. וְסָלַחְתָּ לְעַמֶּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ. (מלכים א, פרק ח, 50)
11. וָשָׁבוּ אֵלֶיךָ בְּכֹל לְבָבָם וּבְכֹל נַפְשָׁם. (מלכים א, פרק ח, 48)
12. וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ, וְרוּחַ חֲדָשָׁה... וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֵּי תִלְכוּ...
וְיִשְׁכַּחְתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְתֵּיכֶם, וְהֵייתֶם לִי לְעָם,
וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים. (יחזקאל לו, 26—27)
13. וְקִרְאתֶם אֹתִי וְהִלַּכְתֶּם, וְהִתְפַּלַּלְתֶּם אֵלַי, וְשָׁמַעְתִּי אֲלֵיכֶם, וּבִקְשַׁתֶּם אוֹתִי
וּמְצֵאתֶם, כִּי תִדְרְשׁוּנִי בְּכֹל לְבַבְכֶם. (ירמיהו כט, 12-13)
14. וְהִבֵּאתִי אוֹתָם אֶל אֲדָמָתָם, וְעָשִׂיתִי אִתָּם לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ, בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל.
(יחזקאל לו, 21-22)
15. וְלָקַחְתִּי אִתְּכֶם מִן הַגּוֹיִם, וּקְבָצְתִי (וְאֶסְפַּתִּי) אֶתְכֶם מִכָּל הָאֲרָצוֹת, וְהִבֵּאתִי
אֶתְכֶם אֶל אֲדָמַתְכֶם. (יחזקאל לו, 24)

לוחות ומפתחות

מלון אנגלי - עברי

תרגילים לחזרה

שמות הַחֲדָשִׁים

11. אָב	9. סִינֵן	7. נִיסָן	5. שֶׁבֶט	3. כֶּסֶלֹו	1. תִּשְׂרֵי
12. אָלוּל	10. תַּמּוּז	8. אֵיָר	6. אָדָר	4. טִבֵּת	2. חֲשָׁנֹן

הַחֲגִים

— א, ב' תִּשְׂרֵי	ראש השנה
— י' תִּשְׂרֵי	יום כפור
— ט"ו תִּשְׂרֵי — כ"ב תִּשְׂרֵי	סכות
— כ"ג תִּשְׂרֵי	שמחת תורה
— כ"ה כֶּסֶלֹו — ב' טִבֵּת	חגכה
— ט"ו שֶׁבֶט	ראש השנה לאילנות
— י"ד אָדָר	פורים
— ט"ו נִיסָן — כ"ב נִיסָן	פסח
— ה' אֵיָר	יום העצמאות
— ו' סִינֵן — ז' סִינֵן	שבועות

הַצּוּמוֹת

שבעה עשר בתמוז — י"ז תמוז	צום גדליה — ג' תִּשְׂרֵי
תשעה באב — ט' אָב	עשרה בטבת — י' טִבֵּת
	תענית אסתר — י"ג אָדָר

The Names of the Months of the Civil Calendar

January	ינוָאָר	July	יוּלֵי
February	פֶּבְרוּאָר	August	אוּגוּסְט
March	מָרְס (מָרֵץ)	September	סֶפְטֵמְבֶּר
April	אֶפְרִיל	October	אוּקְטוֹבֶר
May	מַאי	November	נוּבֶמְבֶּר
June	יוּנֵי	December	דֶּצֶמְבֶּר

The Inflection of Regular Nouns

דורות	דוֹרָה	דוֹרִים	דוֹר	
דורותי	דוֹרָתִי	דוֹרֵי	דוֹרִי	שְׁלִי
דורותיך	דוֹרָתְךָ	דוֹרֵיךָ	דוֹרְךָ	שְׁלָךָ
דורותיך	דוֹרָתְךָ	דוֹרֵיךָ	דוֹרְךָ	שְׁלָךָ
דורותיו	דוֹרָתוֹ	דוֹרָיו	דוֹרוֹ	שְׁלוֹ
דורותיה	דוֹרָתָהּ	דוֹרֵיהָ	דוֹרָהּ	שְׁלָהּ
דורותינו	דוֹרָתֵנוּ	דוֹרֵינוּ	דוֹרֵנוּ	שְׁלָנוּ
דורותיכם	דוֹרָתְכֶם	דוֹרֵיכֶם	דוֹרְכֶם	שְׁלָכֶם
דורותיכן	דוֹרָתְכֶן	דוֹרֵיכֶן	דוֹרְכֶן	שְׁלָכֶן
דורותיהם	דוֹרָתָם	דוֹרֵיהֶם	דוֹרָם	שְׁלָהֶם
דורותיהן	דוֹרָתָן	דוֹרֵיהֶן	דוֹרָן	שְׁלָהֶן

The Inflection of Segolate Nouns

בְּגָדִים	בְּגָד	יְלָדִים	יְלָד	
בְּגָדִי	בְּגָדִי	יְלָדֵי	יְלָדִי	שְׁלִי
בְּגָדֶיךָ	בְּגָדְךָ	יְלָדֶיךָ	יְלָדְךָ	שְׁלָךָ
בְּגָדֶיךָ	בְּגָדְךָ	יְלָדֶיךָ	יְלָדְךָ	שְׁלָךָ
בְּגָדָיו	בְּגָדוֹ	יְלָדָיו	יְלָדוֹ	שְׁלוֹ
בְּגָדֶיהָ	בְּגָדָהּ	יְלָדֶיהָ	יְלָדָהּ	שְׁלָהּ
בְּגָדֵינוּ	בְּגָדֵנוּ	יְלָדֵינוּ	יְלָדֵנוּ	שְׁלָנוּ
בְּגָדֵיכֶם	בְּגָדְכֶם	יְלָדֵיכֶם	יְלָדְכֶם	שְׁלָכֶם
בְּגָדֵיכֶן	בְּגָדְכֶן	יְלָדֵיכֶן	יְלָדְכֶן	שְׁלָכֶן
בְּגָדֵיהֶם	בְּגָדָם	יְלָדֵיהֶם	יְלָדָם	שְׁלָהֶם
בְּגָדֵיהֶן	בְּגָדָן	יְלָדֵיהֶן	יְלָדָן	שְׁלָהֶן

קדשים	חדש	נערים	נער	
קדשי	חדשי	נערי	נערי	שלי
קדשיך	חדשה	נעריך	נערה	שלך
קדשיך	חדשך	נעריך	נערה	שלך
קדשיו	חדשו	נעריו	נערו	שלו
קדשיה	חדשה	נעריה	נערה	שלה
קדשינו	חדשנו	נערינו	נערינו	שלנו
קדשיכם	חדשכם	נעריכם	נערכם	שלכם
קדשיכן	חדשכן	נעריכן	נערכן	שלכן
קדשיהם	חדשם	נעריהם	נעריהם	שלהם
קדשיהן	חדשן	נעריהן	נעריהן	שלהן

The Inflection of Particles

אמריה	אמריו	אמריך	אמריך	אמרי	אמרי
אמריהן	אמריהם	אמריכן	אמריכם	אמרינו	
איננה (אינה)	איננו (אינו)	אינך	אינך	אינני (איני)	אין
אינן	אינם	אינכן	אינכם	איננו	
אליה	אליו	אליך	אליך	אלי	אל
אליהן	אליהם	אליכן	אליכם	אלינו	
אצלה	אצלו	אצלך	אצלך	אצלי	אצל
אצלן	אצלם	אצלכן	אצלכם	אצלנו	
אתה	אתו	אתך	אתך	אתי	את (= עם)
אתן	אתם	אתכן	אתכם	אתנו	
אותה	אותו	אותך	אותך	אותי	את
אתן	אתם	אתכן	אתכם	אתנו	

ב	בִּי,	בְּךָ,	בְּךָ,	בוּ,	בָּהּ
	בָּנוּ,	בְּכֶם,	בְּכֶן,	בָּהֶם (בָּם),	בָּהֶן (בָּן)
בֵּין	בֵּינִי,	בֵּינְךָ,	בֵּינְךָ,	בֵּינוּ,	בֵּינָה
	בֵּינֵינוּ,	בֵּינֵיכֶם,	בֵּינֵיכֶן,	בֵּינֵיהֶם,	בֵּינֵיהֶן
בָּעַר	בָּעַדִּי,	בָּעַדְךָ,	בָּעַדְךָ,	בָּעַדוּ,	בָּעַדָּהּ
	בָּעַדְנוּ,	בָּעַדְכֶם,	בָּעַדְכֶן,	בָּעַדְם,	בָּעַדְן
בָּעָצָם	בָּעָצְמִי,	בָּעָצְמְךָ,	בָּעָצְמְךָ,	בָּעָצְמוּ,	בָּעָצְמָהּ
	בָּעָצְמֵנוּ,	בָּעָצְמְכֶם,	בָּעָצְמְכֶן,	בָּעָצְמָם,	בָּעָצְמָן
בְּשִׁבִיל	בְּשִׁבִילִי,	בְּשִׁבִילְךָ,	בְּשִׁבִילְךָ,	בְּשִׁבִילוֹ,	בְּשִׁבִילָהּ
	בְּשִׁבִילֵנוּ,	בְּשִׁבִילְכֶם,	בְּשִׁבִילְכֶן,	בְּשִׁבִילָם,	בְּשִׁבִילָן
כְּמוֹ	כְּמוֹנִי,	כְּמוֹךָ,	כְּמוֹךָ,	כְּמוֹהוּ,	כְּמוֹהָ
	כְּמוֹנוּ,	כְּמוֹכֶם,	כְּמוֹכֶן,	כְּמוֹהֶם,	כְּמוֹהֶן
ל	לִי,	לְךָ,	לְךָ,	לוֹ,	לָהּ
	לָנוּ,	לְכֶם,	לְכֶן,	לְהֶם,	לְהֶן
לְכַד	לְכַדִּי,	לְכַדְךָ,	לְכַדְךָ,	לְכַדוּ,	לְכַדָּהּ
	לְכַדְנוּ,	לְכַדְכֶם,	לְכַדְכֶן,	לְכַדְם,	לְכַדְן
לְפָנַי	לְפָנַי,	לְפָנֶיךָ,	לְפָנֶיךָ,	לְפָנָיו,	לְפָנֶיהָ
	לְפָנֵינוּ,	לְפָנֵיכֶם,	לְפָנֵיכֶן,	לְפָנֵיהֶם,	לְפָנֵיהֶן
לְקִרְאת	לְקִרְאתִי,	לְקִרְאתְךָ,	לְקִרְאתְךָ,	לְקִרְאתוּ,	לְקִרְאתָהּ
	לְקִרְאתֵנוּ,	לְקִרְאתְכֶם,	לְקִרְאתְכֶן,	לְקִרְאתָם,	לְקִרְאתָן

היסוד

לתוך	לתוכי,	לתוכך,	לתוכם,	לתוכי,	לתוכי,
	לתוכנו,	לתוכך,	לתוככם,	לתוכי,	לתוכנו,
מן	ממני,	ממך,	ממכם,	ממני,	ממני,
	ממנו,	ממך,	ממכם,	ממנו,	ממנו,
מאחורי	מאחורי,	מאחוריך,	מאחוריהם,	מאחורי,	מאחורינו,
	מאחוריי,	מאחוריך,	מאחוריהם,	מאחורי,	מאחורינו,
נגד	נגדי,	נגדך,	נגדכם,	נגדי,	נגדי,
	נגדנו,	נגדך,	נגדכם,	נגדנו,	נגדנו,
עוד	עודני,	עודך,	עודכם,	עודני,	עודני,
	עודנו,	עודך,	עודכם,	עודנו,	עודנו,
על	עלי,	עליך,	עליכם,	עלי,	עלי,
	עלינו,	עליך,	עליכם,	עלינו,	עלינו,
על-יד	על-ידי,	על-ידך,	על-ידכם,	על-ידי,	על-ידי,
	על-ידנו,	על-ידך,	על-ידכם,	על-ידנו,	על-ידנו,
עם	עמי,	עמך,	עמכם,	עמי,	עמי,
	עמנו,	עמך,	עמכם,	עמנו,	עמנו,
של	שלי,	שלך,	שלכם,	שלי,	שלי,
	שלנו,	שלך,	שלכם,	שלנו,	שלנו,
תחת	תחתי,	תחתך,	תחתכם,	תחתי,	תחתי,
	תחתנו,	תחתך,	תחתכם,	תחתנו,	תחתנו,

<p>ෂ්‍රී ලංකා</p>	<p>මිල මිල</p>	<p>මිල මිල</p>	<p>මිල මිල</p>	<p>මිල මිල</p>
<p>ෂ්‍රී ලංකා</p>	<p>මිල මිල</p>	<p>මිල මිල</p>	<p>මිල මිල</p>	<p>මිල මිල</p>
<p>ෂ්‍රී ලංකා</p>	<p>මිල මිල</p>	<p>මිල මිල</p>	<p>මිල මිල</p>	<p>මිල මිල</p>
<p>මුදල</p>	<p>මුදල මුදල</p>	<p>මුදල මුදල</p>	<p>මුදල මුදල</p>	<p>මුදල මුදල</p>
<p>මුදල</p>	<p>මුදල මුදල</p>	<p>මුදල මුදල</p>	<p>මුදල මුදල</p>	<p>මුදල මුදල</p>

මුදල (මුදල මිල)

අයිතමය	නම	විෂයය	විෂයය	විෂයය
අයිතමය	පාලන මණ්ඩලය	විෂයය	විෂයය	විෂයය
	පාලන මණ්ඩලය	විෂයය	විෂයය	විෂයය
	පාලන මණ්ඩලය	විෂයය	විෂයය	විෂයය
	පාලන මණ්ඩලය	විෂයය	විෂයය	විෂයය
	පාලන මණ්ඩලය	විෂයය	විෂයය	විෂයය
අයිතමය	පාලන මණ්ඩලය	විෂයය	විෂයය	විෂයය
	පාලන මණ්ඩලය	විෂයය	විෂයය	විෂයය
	පාලන මණ්ඩලය	විෂයය	විෂයය	විෂයය
	පාලන මණ්ඩලය	විෂයය	විෂයය	විෂයය
	පාලන මණ්ඩලය	විෂයය	විෂයය	විෂයය
මුළු	පාලන මණ්ඩලය	විෂයය	විෂයය	විෂයය
මුළු	පාලන මණ්ඩලය	විෂයය	විෂයය	විෂයය

මුළු (මුළු පාලන මණ්ඩලය)

פֿעל

זורה	ש'עץגים (שרש)	ז"ה (צודה)	ז"א (מצא)	ש'עץגים—ע"ר (ברך)	1. פֿפולזים (סבב) 2. ע"ר — ע"ר
ש'עץגים	אין	אין	אין	אין	אין
טוה	טושלגט טושלגט טושלגט טושלגט	טוהט טוהט	טוהט טוהט	טוהט טוהט טוהט טוהט	טוהט טוהט טוהט טוהט טוהט טוהט
לעך	לעשלג לעשלג לעשלג	לעוהט לעוהט לעוהט	לעוהט לעוהט לעוהט	לעוהט לעוהט לעוהט לעוהט לעוהט לעוהט	לעוהט לעוהט לעוהט לעוהט לעוהט לעוהט
זיגל	זיגלען זיגלען זיגלען	זיגלען זיגלען זיגלען	זיגלען זיגלען זיגלען	זיגלען זיגלען זיגלען זיגלען זיגלען זיגלען	זיגלען זיגלען זיגלען זיגלען זיגלען זיגלען
זיגל	זיגלען זיגלען זיגלען	זיגלען זיגלען זיגלען	זיגלען זיגלען זיגלען	זיגלען זיגלען זיגלען זיגלען זיגלען זיגלען	זיגלען זיגלען זיגלען זיגלען זיגלען זיגלען
זיגל	זיגלען זיגלען זיגלען	זיגלען זיגלען זיגלען	זיגלען זיגלען זיגלען	זיגלען זיגלען זיגלען זיגלען זיגלען זיגלען	זיגלען זיגלען זיגלען זיגלען זיגלען זיגלען

הפעיל

שם	ל"ה	ל"א	פ"י	פ"י—ל"א	ע"ו—ל"א
גזרה	ל"ה	ל"א	פ"י	פ"י—ל"א	ע"ו—ל"א
ה' ו' ו' ו'	מפנים מפנות מפנה	מפעלים מפעלות מפעל	מוריד מורידה מורידים	מוציא מוציאה מוציאים	מביא מביאה מביאים
לכך	מגיפה מגיפות מגיפה	מגיפה מגיפות מגיפה	מוריד מורידה מורידים	מוציא מוציאה מוציאים	מביא מביאה מביאים
עזרה	מפנה מפנות מפנה	מפעלים מפעלות מפעל	מוריד מורידה מורידים	מוציא מוציאה מוציאים	מביא מביאה מביאים
אז	מפנה מפנות מפנה	מפעלים מפעלות מפעל	מוריד מורידה מורידים	מוציא מוציאה מוציאים	מביא מביאה מביאים

הַפְעֵל

	ע"ו — ל"א	פ"י — ל"א	פ"י	ל"א	ל"ה	שם הפעל
גזרה	ע"ו — ל"א	פ"י — ל"א	פ"י	ל"א	ל"ה	גזרה
שם הפעל	אין (בוטא)	אין (נצא)	אין (ירד)	אין (פלא)	אין (פנה)	שם הפעל
ה'ו	מובאים מובאת	מוצאים מוצאת	מונדים מונדת	מפלים מפלת	מפנים מפנת	ה'ו
לכא	הובאטי הובאת הובאת הובאת הובאת	הוצאטי הוצאת הוצאת הוצאת הוצאת	הונדתי הונדת הונדת הונדת הונדת	הנפילתי הנפלת הנפלת הנפלת הנפלת	הנפנתי הנפנת הנפנת הנפנת הנפנת	לכא
עתידי	אובא תובאי תובא תובא תובאת	אוצא מוצאי מוצא מוצא מוצאת	אונד מונדי מונד מונד מונד	אפלא תפילאי תפילא תפילא תפילאת	אפנה תפני תפנה תפנה תפנת	עתידי
אין	אין	אין	אין	אין	אין	אין

INDEX (Numbers refer to chapters)

- Abbreviations 5
- Adjective 5; as adverb 8; as predicate 5;
demonstrative 6, 19, 43; formulation
of 52; participle as adjective 51;
pluralization of 5; position of 5;
possessive (שֵׁל) 18; qualifying an
inflected noun 30
- Adverb 60; position of 5
- Age, telling of 43
- Article, indefinite 1; definite 4, 8, 10; as
relative pronoun 18
- Commandment, negative 28
- Comparative 37
- Conditional 63
- Conjunction וְ 14; כִּי 11; שֶׁ 21
- Construct state 35, 65, 67
- Contractions 5
- Conversive (consecutive) וְ 74, 75
- Demonstrative 6, 19, 43, 56
- Directive suffix 16
- Exclamative 26, 59
- Future, functions of 2; as imperative 28
- Gerund 72
- Imperative 28
- Impersonal expressions 60, 73
- Infinitive 19; as imperative 28
- Infinitive construct 72
- Interrogative 7
- Mappiq 30
- Narrative past 74; narrative future 75
- Noun, dualization of 13; gender of 1, 14,
64; inflection of 30, 31, 36, 65-67;
pluralization of 1, 66; segolate 65;
verbal 72; nouns of action 29, 68
- Numbers, cardinal 38, 39, 40; ordinal 41
- Object, definite and direct 7
- Participle, passive 51; as adjective 51
- Particle אֵת 7; הִנֵּה 9; שׁוּם 60
- Partitive 45
- Passive voice 8
- Past, repetitive 17
- Predicate 5
- Preposition, אֶל 9, 36; אַחֲרַי 36; בְּ 1, 4,
7, 8, 12, 14, 51; בֵּין 38; בְּעַד 63;
בְּשִׁבִיל 21; בִּ 62; לְ 9, 14; לִפְנֵי 36;
לְקִרְאָת 51; מִן 45; מִן 13, 37; עַל
36; עִם 8, 12; attached to inflected
noun 30
- Present, functions of 2
- Pronoun, demonstrative 6; relative (שֶׁ
אֲשֶׁר) 16, 18, 41; possessive 18
- Possession, in the present 10; in the past
17; in the future 25
- Possessive 3, 65, 67
- Quadriliteral verbs 45
- Subject, position of 14; impersonal 23
- Superlative 37
- Time, telling of 39
- Verbal noun 72
- Verb, geminate 71; negation of 10;
pronominal suffixes of 73;
quadriliteral 45; stative 12
- Vocalization of אֶרֶץ 27; בְּ 14; וְ 14;
לְ 14; מָה 11
- Weekdays, names of 41

רשימת המלים (לפי השעורים)

61 אָנוּ = אַנחֵנוּ	2 אֵל	22 אֹת	א
71 אַנטישמיות	21 אֵל	6 אָז	9,47 אָב
1 אָני	33 אֵלָא	61 אָן	9 אָבא
55 אָנה	34 אֵל־אִם־בֵּן	9 אַח	73 אָבד
50 אָסוֹן	6 אֵלֶה	16 אַחַד, אַחַת	42 אָביב
51 אָסור	28 אֵלֵהִים	20 אַחֲדִים	5 אָבֵל
22 אָסֶף	63 אֵלוּ = לוֹ	72 אַחֲרַי, מְאַחֲרַי	17 אָבֵן
51 אָף	74 אֵלְמָה	9,46 אַחֹת	3 אָדוֹן
29 אָף	40 אֵלְף	34 אַחַר	37 אָדָם
29 אָף אַחַד לֹא	53 אֵלְפִים	39 אַחַר	54 אָדָם
30 אָף פֶּעַם לֹא	9 אִם	34 אַחֲרוֹן	54 הָאָדָם
60 אָף־עַל־פִּי שׁ..	4 אִם	5 אַחֲרַי	57 אָדְמָה
19 אָפִילוּ	4 אִם בֵּן	6 אַחֲרֵי־בֵן	5 אָהֵב
37 אָפֶס	9 אָמָא	6 אִיזָה	18 אָהָבָה
24 אָפֶשֶׁר	51 אָמֵן	8 אִיךְ	64 אָהוּב
24 אִי־אָפֶשֶׁר	55 הָאָמִין	62 אִמְתִּי	28 אָהֵל
45 אָפֶשֶׁר	43 אָמֵנָם	5,37 אִין	6 אֹו
17 אָצֵל	45 אָמְצֵע	2 אִיפֶה	32 אוֹטוֹבוֹס
73 אָצִבֵע	53 אָמְצֵעי	46 אִירוֹפֶה	49 אוֹי נְאָבוֹי
38 אָרְבֵעָה	2, 47 אָמֵר	5 אִישׁ	23 אָויר
40 אָרְבַּעִים	8 אָמֵרִיקַני	9 אָבֵל	71 אָוירָה
36 אָרוּחָה	25 אָמֵת	12 אָבֵל	13 אוֹלִי
36 אָרוּחַת בָּקָר	6 אָנְגֵלִי	54 הָאָכִיל	33 אוֹצֵר
36 אָרוּחַת צְהָרִים	13 אָנְגֵלִיה	65 אָכַפֶת	25 אוֹר
36 אָרוּחַת עָרֵב	10 אָנְגֵלִית	23 אָבֵר	24 אוֹרֶחַ

65	בְּרַח	14	בְּכַל זֹאת	63	בְּהֵמָה	3,53	אֲרוֹן
23	בְּרִיא	8	בְּלִי	9	בְּנֹדָאֵי	46	אֲרִיָּה
41	בְּרִיאָה	71	בְּלַע	71	בּוֹדֵד	27	אֲרֶךְ
62	בְּרִיאוֹת	31	בְּמָקוֹם	18	בּוֹל	31	אֲרָמוֹן
47	בְּרִית	29	בְּמִשְׁךָ	54	בּוֹשָׁה	47	אֲרָמִית
32	בְּרֶךְ	18	בֵּן	11	בַּחוּץ	72	אֲרָנָק
69	בְּרֶךְ	62	בֶּן-אָדָם	8	בַּחוּר	27	אֲרָץ
25	בְּרֶכֶה	69	בֶּן-דָּוִד	50	בָּחוּן	32	אֲרָצוֹת הַבְּרִית
68	בְּרֶק	47	בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל	22	בַּחַר	37	אֵשׁ
72	הַבְּרִיק	26	בְּנָה	53	(בטח) הַבְּטִיחַ	5	אִשָּׁה
21	בְּשָׁבִיל	63	בָּעַד	51	בְּטוֹחַ	16	אִשָּׁר
67	בְּשׁוּל	68	בָּעֵט	69	בְּטָל	70	אִשָּׁר
67	בְּשָׁל	40	בְּעִיָּה	56	(כִּי) הַכִּין	1	אֵת
39	בְּשַׁעַת	68	בְּעִיטָה	15	בֵּין	1	אֵתָהּ
12	בְּשָׂר	21,24	בַּעַל	66	בִּינְתִים	1	אֵתָם
60	בְּשָׂר וָדָם	54	בַּעַל-בַּיִת	65	בִּיצָה	3	אֵתְמוֹל
20,27	בַּת	51	בַּעַל-חַיִּים	59	הַתְּבַיֵּשׁ	7	אֵת מִי
		40	בַּעֲרָךְ	3	בַּיִת	1	אֵתָן
	ג	54	בַּקְּבוּק	48	הַבַּיִת הַרְאִשׁוֹן		
48	(גאל) נִגְאָל	32	בַּקּוֹר	36	בַּיִת חוֹלִים		ב
48	גְּאוּלָּה	32	בַּקָּר	61	בַּיִת חֲרֻשֶׁת	12	בָּא
42	גַּב	4	בַּקָּר	13	בַּיִת כְּנֻסֶת	64	בָּאָר
29	גְּבוּהָה	32	בַּקֶּשׁ	44	בַּיִת מְדֻרָשׁ	57	הַבִּיא
52	גְּבוּר	10	בַּקְּשָׁה	45	בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ	64	בְּבָהּ
65	גְּבִינָה	10	בַּבְּקָשָׁה	62	בַּיִת מְרֻחָץ	9	בְּגָד
75	גְּבַעָה	28	בְּרָא	44	בַּיִת סֹהַר	38	בְּגִלְלָל
73	(גבר) הַתְּגַבֵּר	34	בְּרֵאשׁוֹנָה	3	בַּיִת סֶפֶר	39	בְּדִיוֹק
3	גְּבַרְת	28	בְּרוּךְ	35	בַּיִת שְׁמוּשׁ	23	בְּדָק
40	גַּג	51	בְּרוּךְ הַבָּא	34	בְּכָה	46	נְבֻדָּק

רשימת המלים

הצדקה	73	דרום	55	ד		גדול	5
הצלחה	56	דרישת שלום	32	האר	18	גדל	27
הר	11	דרך	9,26	ראג	29	גדל	32
הרבה	5	דרך	35	הראיג	53	גדר	64
הרג	21	דרש	48	דבור	33	גוי	75
נהרג	46	דת	48	דבורה	51	גוף	53
הרגשה	68	דתי	48	דבר	6	גזע	71
התבוללות	71			דבר	32	יה	69
התישבות	68	ה		דג	12	גיר	2
התנפלות	68	הכדל	38	דגיש (דגש)	54	גל	23
התפתחות	61	הר	34	דוד	30	גלידה	9
התקדמות	61	הוא	1	דודה	30	גם	1
		ההוא, ההיא	43	דומה	58	גמל	27
	ו	ההם, ההן	43	דור	43	גמר	15
וכוח	73	הודות ל...	69	דחף	29	נגמר	46
התנכח	73	הנה	22	די	22	גן	7
		הורים	24	דיג	23	גוילדים	9
	ז	הזמנה	57,49	דיו	35	גנב	66
זאב	52	החלטה	57	דלק	54	גנב	66
זאת	6	היא	1	הדליק	71	נגנב	66
זה	6	הינה	17	הדלק	71	גנון (גנון)	71
זקב	14	הפל	8	דלת	16	גער	74
זו	19	הלאה	14	דם	46	גר	24
זו	25	הלה	3,19	דמעה	31	גרם	70
זכות	63	הלל	55	דעת	56	גרש	50
זכר	20	הם, הן	1	דפק	21	גשם	33
זכר	51	הנה	9	דק	57	גשר	15
זמן	13,22	הנה	28	דקדוק	22		
זומין (זמן)	57,53	הפתעה	61	דקה	36		

חשף 25	חלק 45	חולה 5	זקן 7,62
חשמל 61	חלק 33	חומש 47	זקן (זקן) הזרזן 60
חתונה 49	נחלק 47	חוף 55	זר 26
חתיכה 24	חלש 24	חויץ מן 47	זרח 39
חמך 31	חם 14	חור 19	זרע 33
חמן 52	חם 64	חזית 46	זרק 14
	חמאה 65	חזק 23	
ט	חמור 21	חזר 30	ח
טבע 23	חמשה 38	החזיר 67	חבור 22
טוב 5	חמשים 40	חטא 37	חבית 60
טוב 54	חן 42	חטא 37	חבל 36
טובה 28	חן חן 51	חי 4	חבק 64
טיול 43	חנות 10	חיה 41	חבר 8
טיל 43	חסיד 66	חיוך 36	התחבר 70
טיסה 61	חסר 60	חיט 30	חברה 48
טלפון 49	חפוש 68	חיים 4	חברתי 48
טס 61	חפר 33	חיך 66	חבש 18
טעה 25	חפש 33	חיל 46	חג 16
טעות 66	חפשה 32	חכה 33	חנג 71
טעים 57	חצי 39	חכם 5	חגיגה 61
טעם 54	חצפה 44	חכמה 33	חדר 20
טפה 19	חצר 73,31	חלב 64	חדר 15
טפל 68	חק 47	חלב 72	חדר אכל 35
טפש 34	חרב 53	חלה 54	חדש 46
	חרבון 48	חלום 15	חדש 13
י	חרף 40	חלון 11	חדשות 39
יביל (יבל) הוביל 72	חשב 2	חלוצ 32	חוט 30
יך 7	חשוב 9	חלט (חלט) החליט 57	חוטא 48
יודה (ידה) הודה 55	חשיבות 33	חלם 15	חול 14

רשימת המלים

27 כְּדִי	20 יְשִׁיבָה	11 יָם	44 יְדוּעַ
41 כּוֹכַב	66 יָשָׁן	58 יָמִין	31 יְדִיד
58 (כוֹן) הַכִּין	21 יָשָׁן	47 יְסוּד	44 יְדִירוֹת
62 הַתְּכוּנָן	31 יִשָּׂר	58 יְסוּדִי	58 יְדִיעָה
54 כּוֹס	48 יִשָּׂר	71 (יִסְף) הוֹסִיף	3 יָדַע
22 כְּזָאת, כְּזֶה	8 יִשְׂרָאֵל	72 (יַעַל) הוֹעִיל	49 נוֹדַע
26 כַּח	8 יִשְׂרָאֵלִי	15 יָעַר	56 הוֹדִיעַ
50 כָּחַל		32 יָעַר	71 יְהִדוֹת
2,11 כִּי	כ	5 יָפָה	31 יְהוּדִי
63 כִּינּוּן	50 כָּאֵב	11 יָפִי	3 יוֹם
30 כִּיס	50 כָּאֵב	63 (יַפַּע) הוֹפִיעַ	3 הַיּוֹם
8 כָּךְ	23 כָּאֵלֶּה	11 יָצָא	30 יוֹם הַלְּדֹת
2 כָּל	64 כָּאֵלוֹ	55,70 הוֹצִיא	60 יָנַן
11 כָּל כָּךְ	4 כָּאֲשֶׁר	29 יָצִיֵּאָה	52 יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל
64 כָּלֵב	30 כָּבֵד	47 יָצִיֵּאת מִצָּרִים	9 יוֹתֵר
52 כָּלָה	33 כָּבֵד	73 יָצַר	38 יוֹתֵר מִדִּי
33 כָּלוּם	69 כָּבֵד	17 יָקַר	12 יָחַד
24 כָּלִי	21 כָּבֵה	19 יָרַד	71,62 יָחִיד
69 כָּלִי חָרָס	37 כָּבֵה	55 הוֹרִיד	60 יָחַס
52 כָּלָל	44 כָּבוֹד	65 יָרָה	62 הַתִּיחַס
10 כָּמָה	48 כָּבוֹשׁ	45 יְרוּשָׁה	17 יָיִן
5 כָּמוֹ	61 כָּבִישׁ	8 יְרוּשָׁלַיִם	73 (יִכַח) הוֹכִיחַ
8 כָּמַעַט	17 כָּבַע	41 יָרַח	19 יָכַל
1,26 כֵּן	8 כָּבָר	43 יָרַק	7 יָלַד
52 כָּנוֹר	46 כָּבֵשׁ	54 יָרַק	26 יָלַד
46 (כִּנְס) נִכְנַס	50 נִכְבַּשׁ	5 יֵשׁ	49 נוֹלַד
53 הַכְּנִיס	14 כָּד	2 יָשַׁב	7 יָלְדָה
27 כָּנַעַן	57 כְּדָאִי	56 הוֹשִׁיב	70 יָלְדוֹת
50 כְּנָרְאָה	34,46 כְּדוֹר	68 הַתִּישַׁב	21 יִלְקוּט

6 בסא	14 לב	46 נלקח	50 מוסלמי
60 בסה	41 לבר	64 לקק	73 מוסר
61 התבסה	25 לבן	51 לקראת	73 מוסרי
10 בסף	16 לבש	31 לשון	1 מורה
20 בעס	58 התלבש		68 מושבה
31 בעס	63 לו	מ	47 מושג
67 בף	2 לוח	6 מאד	20 מנת
67 בפית	12 לחם	40,62 מאה	21 מת
42 בפר	46 (לחם) נלחם	20 מאז	23 מזוג אור
70 (כרח) הכריח	36 לחיצה	19 מאחר	49 מזכיר
70 הכרח	36 לחיצת יד	13 מאין	10 מזל
36 בריס	36 לחץ	72 מאמץ	57 מזלג
13 בשר	15 לילה	42 מבגר	43 מזרח
50 בת	54 ליל שבת	6 מבחן	2 מחברת
2 בתב	7 ליד	69 מברך	30 מחט
46 נכתב	17 לבן	58 מגבת	25 מחיר
71 בתב	2 למד	12 מדבר	50 מחלה
32 בתבת	33 למד	2 מדוע	53 מחנה
2 בתה	35 למודים	60 מדינה	22 מקור
51 בתוב	9 למה	71 מדיני	24 מטבח
47 בתובים	22 למחרת	73 מדרגה	15 משה
61 בתל	64 למטה	13 מדרךה	61 מטוס
61 הכתל המערבי	64 למעלה	1 מה	1 מי
58 בתנת	9 למשל	68 מהיר	8 מיד
	40 לפחות	16 מהר	12 מים
	39 לפי	57 מהר	35 מין
	2, 26 לפני	20 מוכן	64 מיץ
27 לאט	25 לפעמים	63 מוכר	49 מישוה, מישוהי
3 לאן	3 לקח	13 מונית	69 מבקר

רשימת המלים

31 נָגַד	54 מָרַק	4 מַעֲבָרָה	13 מְכוּנִית
56 הָגִיד	72 מָשָׂא	8 מַעֲט	29 מְכִירָה
59 הִתְנַגַּד	69 מִשְׁבָּח	18 מַעֲטָפָה	58 מְכַנְסִים
52 נָגַן	29 מָשָׂהוּ	3 מַעִיל	69 מְכַרֵּר
24 נָגַע	11 מְשׁוֹרָר	27 מַעֲזֵן	17 מְכַר
55 הָגִיעַ	57 (מִשְׁרָ) הַמְשִׁיחַ	42 מַעַל	63 נִמְכָּר
51 נָגַשׁ	38 מִשְׁכָּרְת	15 מַעֲזִינָן	18 מְכַתֵּב
54 הָגִישׁ	9 מָשַׁל	43 מַעֲרַב	12 מְלֵא
68 (נֹדֵב) הִתְנַדַּב	24 מִשְׁפָּחָה	35 מַעֲשָׂה	52 מְלֵא
36 נָדְבָה	37,22 מִשְׁפָּט	69 מִפְּאָר	19 מְלָה
50 נָדַד	71 מִשְׁפָּטִים	54 מִפָּה	6 מְלוֹן
24 נָהַג	57 מִשְׁקָפִים	21 מִפְּנֵי שׁ...	21 מְלוֹן
13 נָהַג	38 מִשְׁרָד	17 מְצָא	12 מְלַח
15 נָהַר	71 מִשְׁרָה	47 נִמְצָא	46 מְלַחְמָה
75 נָהַר	52 מְתוֹק	43 מְצַב	10 מְלֶךְ
26 (נוּחַ) נָח	4 מְתִי	47 מְצִנָּה	53 הַמְלִיךְ
55 נוֹסַע	27 מְתַנֶּה	57 מְצַחֵיק	51 מְלַבֵּה
71 נוֹסֵף	60 מְתַר	29, 73 מְצִיֵּאָה	70 מְלַבְלֵךְ
48 נוֹצְרִי		22 מְצִיָּן	59 מְלַמֵּד
17 נוֹרָא	נ	70 מְצַלַּח	69 מְלַמֵּד
22 נוֹשָׂא	74 נָא	47 מְצַרִּים	12 מְלַצֵּר
43 נָטַע	65 נָאֲמָן	16 מְקַדֵּם	4 מֵן
22 נִיר	52 נָבֵא	62 מְקַדֵּשׁ	12 מֵן
6 נָכוֹן	48 נְבוּאָה	12 מְקוֹם	63 מְנַהֵג
60 (נֹכַר) הִפִּיר	67 נְבוּךְ	52 מְקַל	49 מְנַהֵל
73 נְמוּךְ	54 (נֹבֵט) הִבִּיט	31 מְקַרָּה	26 מְנוּחָה
8 נָס	15 נְבִיא	37 מֵר	26 מְנוּרָה
73 נָסִיוֹן	58 נָגַב	29 מְרָאָה	12 מְסַעְרָה
29 נְסִיעָה	58 הִתְנַגַּב	44 מְרָאֵשׁ	38 מְסַפֵּר

4	ער	13	סליקה	ס	18	נסע	
39	ערין	47	סמל	23	סב, סבא	31	נעים
9	עונה	62	סנהדרין	71	סבב	40	נצל
11	עוד	28	סעודה	69	סבה	54	נעם) הנעים
13	עולה	16	ספור	64	סביב	27	נער
5	עולם	7	ספסל	28	סבל	27	נערה
20	מעולם לא	2	ספר	56	סבר) הסביר	11	נפל
26	לעולם לא	30	ספר	23	סבתא	54	הפיל
52	עולמי	32	ספר	16	סגור	70	הפל
41	עוף	69	ספר	7	סגר	65	התנפל
72	עור	31	ספרד	58	סדור	30	נפלא
62	עורך	16	ספרות	40	סדר	64	נפש
62	התעורר	10	ספריה	49	סדר	70	נצח
59	עז	63	סרב	38	סוחר	37	נצחון
20	עזב	36	סרט	68	סוס	72	נצל) נצל
17	עזר	23	סתו	22	סוף	68	הציל
62	עזרה	69	סתר) הסתיר	16	סופר	22	נקדה
2	עט	72	הסתתר	55	סחורה	57	נקה
66	עטוף			65	סימן	54	נקי
66	התעטף	ע		12	סיני	62	נקיון
13	עין	27	עבר	67	סיר	21	נר
12	עיף	4,37	עבר	55	סירה	37	נשא
7	עיר	4	עבודה	24	ספין	52	נשב
59	עירה	11	עבר	59	סבל) הסתבל	62	נשיא
4	עכשו	54	העביר	53	סכום) הסכים	18	נשיקה
2	על	22	עבר	53	ספגה	31	נשק
7	על-יד	6	עברי	67	ספר	6	נתן
46	על ידי	2	עברית	28	סלח	63	נתן
15	על פה	38	עגלה	48	נסלח		

רשימת המלים

74 פָּרַק	28 פָּנָה	17 עָשָׂר	10,11 עָלָה
62 פָּרַשׁ	55 הַפָּנָה	38 עֲשָׂרָה	8 עַם
20 פָּשׁוּט	36 פָּנָה	47 עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת	20 עַם
58 פָּשַׁט	28 פָּנִים	40 עֲשָׂרִים	2 עָמַד
58 הַתְּפִשֵּׁט	74 פָּס	42 עַת	39 עֲמוּד
3 פָּתָאם	32 פָּסַח	42 לְעֵתִים קְרוּבוֹת	7 עָנָה
7 פָּתַח	25 פָּסַל	42 לְעֵתִים רְחוֹקוֹת	17 עָנִי
61 הַתְּפַתֵּחַ	74 פָּסוּק	3 עֵתוֹן	49 עָנָן
71 פָּתַר	49 (פָּסַק) נִפְסַק	71 עֵתוֹנָאוֹת	23 עָנָן
71 פָּתְרוֹן	56 הַפָּסִיק	22 עֲתִיר	71 עָנָף
	40 פָּעַל		37 עָנֵשׁ
צ	22 פָּעַל	פ	32 עָסוּק
19 צָאן	20 פָּעַם	49 פְּגִישָׁה	46 עָף
46 צָבָא	68 פָּצוּעַ	46 פָּגַע	8 עֲפָרוֹן
62 צָבוּר	36 פָּצַע	12 פָּגַשׁ	7,24 עֵץ
51 צָבַע	31 פָּקוּדָה	2 פָּה	33 עָצָה
41 צַד	49 פָּקִיד	15 פֶּה	19 עָצוּב
28 צָדִיק	45 פָּקַק	22 פֶּה אֶחָד	22 עָצַל
15 צָרַק	68 (פָּרַד) נִפְרַד	17 פּוֹעֵל	72 עָצַם
38 צָרַק	68 פָּרָה	37 פָּזַר	34 עָצַם
17 צָרַקָה	35 פָּרַח	23 פָּחַד	13 עֲצָמָאוֹת
5 צָהָרִים	49 פָּרַט	23 פָּחַד	62 עָר
44 צָנָה	49 פָּרְטִי	68 הַפָּחִיד	4 עָרַב
29 צָחֹק	32 פָּרִי	38 פָּחוֹת	31 עָרְבִי
3 צָחַק	45 פָּרַגַּס	60 פִּילוֹסוֹף	41 עָשָׁב
53 הַצָּחִיק	72 הַתְּפָרַגַּס	59 פָּלָא	9 עָשָׂה
71 צִיּוֹנוֹת	72 פָּרַנְסָה	57 הַפְּלִיא	53 עָשָׂה אֶת עֲצָמוֹ
60 (צִין) הַצִּיָּן	67 (פָּרַע) הַפְּרִיעַ	59 הַתְּפִלָּא	51 עָשׂוּי
35,48 צִיּוֹר	29 פָּרַץ	58 הַתְּפִלָּל	17 עָשִׂיר

רנן 45	קשר 49	קטן 7	ציר 35
רזה 50		קיץ 30	צלחת 24
רחוב 4	ר	קיר 35	55 (צלח) הצליח
רחוק 18	ראש 30	קל 40	49 צלצל
רחם 36	מראש 44	התקלקל 69	50 צם
רחמים 48	ראשון 34	קם 11	12 צמא
רחץ 28	ראשית כל 61	קמח 25	42 צעיר
התרחץ 58	רצה 7	קנא 74	15 צעק
70 (רחק) התרחק	נראה 50	קנאי 50	21 צעקה
ריב 41	הראה 55	קנה 9	66 צער
רב 41	התראה 61, 10	קפיצה 29	60 (צער) הצטער
ריח 68	26, 44 רב	קפץ 15	50 צפון
ריצה 29	רב חובל 55	קץ 67	59 צפוף
ריק 14	רבע 39	קצור 47	11 צפור
רך 62	(רגז) הרגז 69	קציר 45	59 צפיפות
רכב 31	התרגז 59	קצר 45	48 צרה
רם 34	רגיל 66	קצר 18	71 (צרף) הצטרף
רמז 67	רגיש 62	קצת 60	10 צריך
רע 15	(רגל) התרגל 59	קר 36	45 צרך
רע 46	רגל 14	קרא 3	
רעב 12	רגע 16	נקרא 47	ק
רעב 53	(רגש) הרגיש 53, 70	קר (קרוב) התקרב 60	32 קבוץ
רעד 14	רדף 60	קרה 17	32 קבל
רעיון 56	רוכה 65	קרוב 18	54 קדוש
רעל 72	רוח 14,37	קריאה 29	26 קדוש
רעם 72	רום (רום) הרים 56	קרע 35	49 קו
הרעים 72	רומאי 53	קשב (קשב) הקשיב 56	33 קנה
רעש 7	רועה 19	קשה 19	15 קול
רעש 55	רופא 5	קשי 56	36 קולנוע
			63 קונה

רשימת המלים

שְׁמִיחָה 4	שִׁיר 11	שִׁבְעִים 40	רְפוּאָה 50
שְׁמִיכָה 61	שָׁר 11	שִׁבְר 24	רָץ 11
שְׁמִים 11	שִׁכַּב 23	שִׁבַר 35	רָצָה 10
שְׁמִירָה 68	שִׁכּוּר 70	שִׁבְת 17	רָצוֹן 44
שְׁמִלָּה 35	שִׁכַּח 16	שִׁגִיאוֹה 8	רָצִינוֹת 60
שְׁמֹן 57	שִׁכְּחֹן 58	שִׁגְעָה (שגוע) הַשְׁתַּגַּע 59	רָצְפָה 21
שְׁמַע 4, 46	שִׁכּוֹן 64	שִׁדְר 68	רָק 8
שְׁמַע בְּקוֹל 59	שָׁל 3	שִׁדָּה 20	רָקַד 42
שְׁמֵר 19	שִׁלַּג 40	שִׁדְלָה (שדל) הַשְׁתַּדְּל 59	רְשׁוֹת 53
נְשִׁמָּר 48	שָׁלוֹם 1	שׁוּב 28	רְשִׁימָה 58
שְׁמֵר 69	שָׁלַח 18	שׁוּבָב 35	רְשָׁם 20
שְׁמֵשׁ 11	נְשַׁלַּח 46	שׁוּדָר 21	רְשָׁם 58
שְׁמַשׁ (שמש) הַשְׁתַּמַּשׁ 69	שָׁלַחַן 6	שׁוּה 45	רְשַׁע 73
שֵׁן 64	שָׁלַט 37	שׁוּטָר 16	רְשֵׁת 23
שְׁנָא 34	שָׁלַיַח 53	שׁוּם 60, 7	
שְׁנָה 8	שָׁלַם 26	שׁוּמָר 53	ש
שְׁנָה 33	שָׁלַם 38	שׁוּנָא 46	שָׁאב 27
הַשְׁתַּנָּה 61	שָׁלַשָּׁה 38	שׁוּנָה 55	שָׁאֵל 3,67
שְׁנִים 38	שָׁלִשִׁים 40	שׁוּפֵט 63	הַשְּׁאִיל 67
שְׁעָה 28	שָׁם 5	שׁוּק 17	שָׁאֵלָה 6
שְׁעוֹן 39	שָׁם 11	שׁוּר 57	שָׁאָר 48
שְׁעוּר 1	שָׁם 12	שׁוּרָה 22	נְשָׂאָר 63
שְׁעָר 53	שָׁם לֵב 16	שׁוּחָה (שחה) הַשְׁתַּחֲוּה 74	הַשְּׁאִיר 66
שְׁעָר 52	שָׁמַאל 58	שׁוּחַר 52	שָׁב 21
שְׁפָה 44,56	שָׁמוּנָה 38	שָׁחַט 57	הַשִּׁיב 63
שְׁפֵט 75	שָׁמוּנִים 40	שָׁחַק 34	שָׁבוּעַ 10
שְׁפָר 35	שָׁמַח 30	שִׁיבָה 71	שָׁבוּר 54
נְשַׁפָּר 46	שָׁמַח 58	שִׁיחָה 52	שָׁבִיל 14
שְׁפִיעַ (שפיע) הַשְּׁפִיעַ 70	שָׁמַח 52	שִׁיךְ 63	שָׁבַעַה 38

70	השפע	70	שְׁתוּי, שְׁתוּיָה	39	תְּחִתִּית	49	תְּפוּס
14	שֶׁק	36	שְׁתִּיקָה	64	תִּינוּק	14	תְּפִלָּה
16	שֶׁקֶט	35	שְׁתַּק	13	תִּיר	51	תְּפֹס
23	שֶׁקֶט			34	תְּכִי	30	תְּפֹר
52	שֶׁקֶט		ת	42	תְּכֹף וּמִיד	57	תְּפָרִיט
11	שֶׁקַע	36	תֵּאֲטֹרֹן	27	תְּכָשִׁיט	14	תְּקֹה
33	שֶׁקֶר	32	תֵּאֲר	65	תְּלָה	40	תְּקוֹן
55	שֶׁקֶר	49	תֵּאֲרִיק	72, 66	תְּלוּי	40	תְּקַן
11	שֶׁר	45	תְּבוֹאָה	1	תְּלִמִיד	22	תְּרַגֵּל
31	שֶׁר	48	תְּהַלִּים	55	תְּמֹהוֹן	50	תְּרוּפָה
53	שֶׁר צָבֵא	10	תְּוֹדָה	35	תְּמוּנָה	21	תְּרַנְגֵּל
37	שֶׁרֶף	37	תּוֹךְ	4	תְּמִיד	10,45	תְּרַגּוּם (תְּרַגּוּם)
72	נִשְׂרָף	48	תּוֹלְדוֹת	63	תְּנָאִי	6,48	תְּשׁוּבָה
38	שֶׁשָׁה	55	(תַּחַל) הַתְּחִיל	46	תְּנִיךְ	38,40	תְּשַׁעָה (תְּשַׁעִים)
40	שִׁשִׁים	29	תְּחַנֶּה	29	תְּפֹחַ		
17	שְׁתָה	7	תַּחַת	57	תְּפֹחַ אֲרָמָה		

השְׁמִטוֹת - omissions

18	ש"ח	54	נַגּוּן	58	חִלְצָה	20	אֵין דָּבָר
15	שְׁקִית	30	פְּתָגָם	64	טְרִי	60	אָפֶן
10	שֶׁקֶל	29	קִנְיָה	39	טְמַפְרִטוּרָה	32	בְּגַד-יָם
38	שֶׁקֶל לְשֶׁקֶל	12	קָפָה	12	מָלַח	51	בְּרוּר
35	שְׁרוּתִים	61	קֶשֶׁר לְהַתְּקֶשֶׁר	39	מַעֲלָה	34	בְּרַר (בְּרַר) לְבָרֵר
16	תִּיק	29	רַבְּכַת	16	מִשְׁטָרָה	46	גְּמוּר

ENGLISH — HEBREW DICTIONARY

A			
abbreviation	קצור (קצורים)	alas	אוי ואבוי
able	יכול, יכולה	alive	חי, חיה
abolish	בטל (לבטל)	all	כל
about	על	almost	כמעט
above	מעל, למעלה	already	כבר
absent	חסר, חסרה	also	גם
according	לפי	although	אף-על-פי ש...
accustomed	רגיל, רגילה	always	תמיד
ache, <i>v.</i>	כאב (לכאב)	American	אמריקני
ache, <i>n.</i>	כאב (כאבים)	and	ו (ו, ו, ו, ו)
acquainted with	הכיר (להכיר)	anger, <i>n.</i>	כעס
add	הוסיף (להוסיף)	became angry	כעס (לכעס)
additional	נוסף, נוספת	animal	חיה (חיות)
address, <i>n.</i>	כתבת (כתבות)	annoy	הרגיז (להרגיז)
adult	מבגר, מבגרת	became annoyed	התרגז (להתרגז)
advice	עצה (עצות)	answer, <i>n.</i>	תשובה (תשובות)
after	אחרי	answer, <i>v.</i>	ענה (לענות)
afterwards	אחרי-כן	antisemitism	אנטישמיות
again	שוב	any	כל
age, get old	הזדקן (להזדקן)	any (with negative)	שום
ago	לפני	apparently	בנראה
agree	הסכים (להסכים)	appear	הופיע (להופיע)
air	אוויר	appearance	מראה (מראות)
airplane	מטוס (מטוסים)	apple	תפוח (תפוחים)
		approach, <i>v.intr.</i>	התקרב (להתקרב)

approximately	בערך	B	
Arab	ערבי, ערביה	baby	תינוק
Aramaic	ארמי, ארמית	bachelor	בןק (בןקיים)
arise, <i>v.intr.</i>	התעורר (להתעורר)	back, <i>n.</i>	גב (גבאים, גבות)
army	צבא (צבאות)	bad	רע, רעה
around	סביב, מסביב	bag	שק (שקים)
arouse, <i>v.tr.</i>	עורר (לעורר)	ball	כדור (כדורים)
arrange	סדר (לסדר)	barrel	חבית (חביות)
arrive	הגיע (להגיע)	bathroom	בית מרחץ (בתי מרחץ)
artist	אמן (אמנים)	beautiful	יפה, יפה
(be) ashamed	התביש (להתביש)	beauty	יפי
ask	שאל (לשאל)	because	כי, מפני ש... בגלל
ass	חמור (חמורים)	bed	מטה (מטות)
assimilation	התבוללות	bee	דבורה (דבורים)
associate oneself	התחבר (להתחבר)	before	לפני
assure, <i>v.</i>	הבטיח (להבטיח)	begin	התחיל (להתחיל)
(be) astonished	התפלא (להתפלא)	behind	מאחורי
at; near	על-יד	behold	הנה
atmosphere (social)	אווירה	believe	האמין ל... (להאמין)
attack, <i>n.</i>	התנפלות (התנפלויות)	belongs	שייכת
attack, <i>v.</i>	התנפל על (להתנפל)	below	למטה
attitude	יחס (יחסים)	bench	ספסל (ספסלים)
aunt	דודה (דורות)	between	בין
autobus	אוטובוס	Bible	תנ"ך
autumn	סתו	big	גדול, גדולה
avail, <i>v.</i>	הועיל (להועיל)	bird, <i>n.f.</i>	צפור (צפרים)
awake, <i>adj.</i>	ער, ערה	birthday	יום הולדת
awful	נורא, נורא	bitter	מר, מרה
		black	שחור, שחורה

blackboard	לוח (לוחות)	build, <i>v. tr.</i>	בָּנָה (לבנות)
bless, <i>v. tr.</i>	בָּרַךְ (לברך)	bullet	בָּדוּר (בדורים)
blessed, <i>part.</i>	מְבֻרָךְ, מְבֻרָכָת	burn, <i>v. tr.</i>	שָׂרַף (לשרף)
was blessed	בָּרַךְ	burn, <i>v. intr.</i>	נִשְׂרַף (להשרף)
blessing	בְּרָכָה (ברכות)	burst, <i>v.</i>	פָּרַץ (לפרץ)
blind	עוֹר (עורים)	busy, <i>part.</i>	עָסוּק, עָסוּקָה
blood	דָּם	but	אָבָל, אֶלָּא
blow, <i>v.</i>	נָשַׁב (לנשב)	butter	חֶמְצָה
blue	כָּחֹל, כְּחֹלָה	buy, <i>v.</i>	קָנָה (לקנות)
body	גוּף (גופות)	buyer	קוֹנֵה (קונים)
bone, <i>n. f.</i>	עֶצֶם (עצמות)		
book	סֵפֶר (ספרים)	C	
(be) born	נולַד (להנלד)	cake	עוּגָה (עוגות)
borrow	שָׁאַל (לשאל)	calamity	אָסוֹן (אסונות)
bottle	בְּקָבוּק (בקבוקים)	call, <i>v.</i>	קָרָא (לקרא)
bow, <i>v. intr.</i>	הִשְׁתַּחֲוָה (להשתחוות)	be called	נִקְרָא (להקרא)
boy	נֶעָר; יֶלֶד	calm, <i>adj.</i>	שָׁקֵט, שָׁקֵטָה
branch	עָנָף (ענפים)	camel	גָּמֶל (גמלים)
bread	לֶחֶם (לחמים)	camp	מַחֲנֶה (מחנות)
break	שָׁבַר (לשבר)	candle	נֵר (נרות)
breakfast	אֲרוּחַת בֶּקָר	captain	רֵב חוּבָל
bride	כַּלָּה (כלות)	car	מְכוּנִית (מכוניות)
bridegroom	חַתָּן (חתנים)	care for	טַפַּל בְּ... (לטפל)
bridge	גֶּשֶׁר (גשרים)	cargo	מִשָּׂא (משאות)
briefcase	יֶלְקוּט (ילקוטים)	carry	נָשָׂא (לשאת)
bring, <i>v. tr.</i>	הִבִּיא (להביא)	cause, <i>n.</i>	סִבָּה (סבות)
broken, <i>part.</i>	שְׁבוּרָה, שְׁבוּרָה	cause, <i>v.</i>	גָּרַם (לגרם)
brother	אָח (אחים)	celebration	חֻגִיגָה (חגיגות)
budge, <i>v. intr.</i>	זָוָה (לזוה)	certain (sure), <i>part.</i>	בְּטוּחָה, בְּטוּחָה

certainly	בְּוַדָּאִי	command, <i>v.</i>	צִוָּה (לְצִוּוֹת)
chair	כְּסֵא (כְּסֵאוֹת)	community	צְבוּר
chalk	גִּיר (גִּירִים)	complete, <i>adj.</i>	שָׁלֵם, שְׁלֵמָה
change, <i>v. tr.</i>	שָׁנָה (לְשִׁנוֹת)	concept	מוֹשָׁג (מוֹשָׁגִים)
be changed	הִשְׁתַּנָּה (לְהִשְׁתַּנוֹת)	condition	תְּנָאִי (תְּנָאִים)
chapter	פָּרָק (פָּרָקִים)	confused, <i>adj.</i>	נְבוּךְ, גְּבוּכָה
charity	צְדָקָה	connection	קָשָׁר (קָשָׁרִים)
charm	חַן	conquer	כָּבַשׁ (לְכַבֵּשׁ)
cheese	גְּבִינָה (גְּבִינוֹת)	be conquered	נִכְבָּשׁ (לְהִכְבֹּשׁ)
child	יָלֵד (יָלֵדִים)	conquest	כְּבוּשׁ (כְּבוּשִׁים)
chocolate	שׁוֹקוֹלָדָה	continue, <i>v. tr.</i>	הִמְשִׁיךְ (לְהִמְשִׁיךְ)
choose	בָּחַר (לְבַחֵר)	conversation	שִׁיחָה (שִׁיחוֹת)
Christian	נוֹצְרִי	cook, <i>v.</i>	בָּשַׁל (לְבַשֵּׁל)
class; classroom	כֵּתָה (כֵּתוֹת)	cooking, <i>n.</i>	בִּשּׁוּל
clean	נָקִי, נְקִיָּה	corner	פְּנָה (פְּנוֹת)
cleanliness	נְקִיוֹן	correct	נָכוֹן, נְכוֹנָה
clerk	פְּקִיד (פְּקִידִים)	correspondent	כְּתֹב (כְּתֹבִים)
clock	שְׁעוֹן (שְׁעוֹנִים)	count, <i>v.</i>	סָפַר (לְסַפֵּר)
close, <i>v.</i>	סָגַר (לְסַגֵּר)	country	אֶרֶץ (אֶרְצוֹת)
close (eyes)	עָצַם (לְעַצֵּם)	covenant	בְּרִית
closed, <i>part.</i>	סָגוּר, סְגוּרָה	cover, <i>v. tr.</i>	כָּסָה (לְכַסּוֹת)
closet	אָרוֹן (אָרוֹנוֹת)	cover oneself	הִתְכַּסָּה (לְהִתְכַּסּוֹת)
clothing, <i>n.</i>	בְּגָדִים (בְּגָדִים)	covered, <i>part.</i>	מְכַסָּה, מְכֻסָּה
cloud	עָנָן (עָנָנִים)	cow	פָּרָה (פָּרוֹת)
coast	חוֹף (חוֹפִים)	became crazy	הִשְׁתַּגַּע (לְהִשְׁתַּגַּע)
coat	מְעִיל (מְעִילִים)	create	בָּרָא (לְבָרֵא)
cold, <i>adj.</i>	קָר, קָרָה	cross, <i>v.</i>	עָבַר (לְעַבֵּר)
colony	מוֹשְׁבָה (מוֹשְׁבוֹת)	crowded, <i>part.</i>	צִפּוּף, צִפּוּפָה
color	צָבַע (צָבָעִים)	crowdedness	צִפּוּפוּת

crown, <i>v. tr.</i>	המליך (להמליך)	dictionary	מלון (מלונים)
cry, <i>v.</i>	בכה (לבכות)	die, <i>v.</i>	מת (למות)
cup, <i>n. f.</i>	כוס (כוסות)	difference	הבדל (הבדלים)
custom	מנהג (מנהגים)	different	שונה, שונה
cut, <i>v.</i>	חתך (לחתך)	difficult	קשה, קשה
		difficulty	קשי (קשיים)

D

daddy	אבא	dig, <i>v.</i>	חפר (לחפר)
dance, <i>v.</i>	רקד (לרקד)	dining room	חדר אכל
danger	סכנה (סכנות)	dinner	ארוחת ערב
darkness	חשך	director	מנהל (מנהלים)
date	תאריך (תאריכים)	divide, <i>v.</i>	חלק (לחלק)
day	יום (ימים)	be divided	נחלק (להחלק)
dear	יקר, יקרה	donation	נדבה (נדבות)
death, <i>n. m.</i>	מות	draw, <i>v.</i>	ציר (לציר)
debate, <i>n.</i>	דיווח (דיווחים)	draw (water), <i>v.</i>	שאב (לשאב)
debate, <i>v.</i>	התנפח (להתנפח)	drawing	ציור
decide, <i>v.</i>	החליט (להחליט)	dream, <i>n.</i>	חלום (חלומות)
decision	החלטה (החלטות)	dream, <i>v.</i>	חלם (לחלם)
decree	גזרה (גזרות)	dress	שמלה (שמלות)
deed	מעשה (מעשים)	dress oneself	התלבש (להתלבש)
defend oneself	התגונן (להתגונן)	drink, <i>v.</i>	שתה (לשתות)
demand, <i>v.</i>	דרש (לדרש)	drive (car), <i>v.</i>	נהג (לנהוג)
describe	תאר (לתאר)	driver	נהג (נהגים)
desert	מדבר (מדברים, מדברות)	drop, <i>n.</i>	טפה (טפות)
destruction	חרבן	drop, <i>v. tr.</i>	הפיל (להפיל)
detail	פרט (פרטים)	was dropped	הפל
develop oneself	התפתח (להתפתח)	drown, <i>v. intr.</i>	טבע (לטבע)
development	התפתחות	drunkard	שכור (שכורים)
		dry (wipe), <i>v.</i>	נגב (לנגב)

dry oneself	התנגב (להתנגב)	enter, <i>v.intr.</i>	נכנס (להכנס)
during	במשך	envelope, <i>n.</i>	מעטפה (מעטפות)
dwell, <i>v.intr.</i>	גר (לגור)	envy, <i>v.</i>	קנא (לקנא)
		equal	שנה, שנה
		err, <i>v.</i>	טעה (לטעות)
		error	טעות (טעיות)
		ethical	מוסרי, מוסרית
		ethics	מוסר
		Europe	אירופה
		evening	ערב (ערבים)
		every	כל
		everything	כל דבר
		evil, <i>n.</i>	רע
		exactly	בדיוק
		example	משל (משלים)
		excel, <i>v.intr.</i>	הצטיין (להצטיין)
		excellent, <i>part.</i>	מצין, מצוינת
		get excited	התרגש (להתרגש)
		exit, <i>n.</i>	יציאה (יציאות)
		Exodus from Egypt	יציאת מצרים
		expel, <i>v.</i>	גרש (לגרש)
		expensive	יקר, יקרה
		explain, <i>v.tr.</i>	הסביר (להסביר)
		extinguish, <i>v.intr.</i>	כבה (לכבות)
		extinguish, <i>v.tr.</i>	כבה (לכבות)
		eye, <i>n.f.</i>	עין (עיניים)
E			
ear, <i>n.f.</i>	און (אזניים)		
early	מקדם		
earn a living	התפרנס (להתפרנס)		
earth	אדמה (אדמות)		
East	מזרח		
easy	קל; קלה		
eat, <i>v.</i>	אכל (לאכל)		
echo	הד (הדים)		
effort	מאמץ (מאמצים)		
egg	ביצה (ביצים)		
Egypt	מצרים		
eight	שמונה		
eighty	שמונים		
electricity	חשמל		
empty, <i>adj.</i>	ריק, ריקה		
enable, <i>v.</i>	אפשר (לאפשר)		
end, <i>n.</i>	סוף		
end, <i>v.</i>	גמר (לגמר)		
endeavor, <i>v.</i>	השתדל (להשתדל)		
enemy	שונא (שונאים)		
England	אנגליה		
English	אנגלי, אנגלית		
enough	די		
enter, <i>v.tr.</i>	הכניס (להכניס)		

F		be finished	נגמר (להגמר)
face, <i>n.pl. f.&m.</i>	פנים	fire, <i>n.f.</i>	אש
factory	בית חרשת (בתי חרשת)	first	ראשון, ראשונה
faithful	נאמן, נאמנה	first of all	ראשית כל
fall, <i>v.</i>	נפל (לנפל)	at first	בראשונה
cause to fall	הפיל (להפיל)	The First Temple	הבית הראשון
famous, <i>part.</i>	ידוע, ידועה	fish, <i>n.</i>	דג (דגים)
far	רחוק, רחוקה	fisherman	דיג (דיגים)
farmer	אבר (אברים)	five	חמשה, חמש
fast, <i>v.</i>	צם (לצום)	flash, <i>v.</i>	הבריק (להבריק)
fat, <i>adj.</i>	שמן, שמנה	flee, <i>v.</i>	ברח (לברח)
father	אב (אבות), אבא	flesh	בשר
favor, <i>n.</i>	טובה (טובות)	flight (airplane)	טיסה (טיסות)
fear, <i>n.</i>	פחד	floor	רצפה (רצפות)
fear, <i>v.intr.</i>	פחד (לפחד)	flour	קמח
feed, <i>v.tr.</i>	האכיל (להאכיל)	flower	פרח (פרחים)
feel, <i>v.tr.</i>	הרגיש (להרגיש)	fly (by airplane), <i>v.</i>	טס (לטוס)
feeling, <i>n.</i>	הרגשה (הרגשות)	fly, <i>v.</i>	עף (לעוף)
feminine	נקבה (נקבות)	food	אכל
field	שדה (שדות)	fool	טפש, טפשה
fifty	חמשים	for	בשביל
fight, <i>v.</i>	נלחם (להלחם)	forbidden, <i>part.</i>	אסור, אסורה
fill, <i>v.tr.</i>	מלא (למלא)	force, <i>n.</i>	כח (כחות)
film, <i>n.</i>	סרט (סרטים)	force, <i>v.tr.</i>	הכריח (להכריח)
find, <i>n.</i>	מציאה (מציאות)	was forced	הכרח
find, <i>v.</i>	מצא (למצא)	forest	יער (יערות, יערים)
be found	נמצא (להמצא)	foreign	זר, זרה
finger, <i>n.f.</i>	אצבע (אצבעות)	forget, <i>v.</i>	שכח (לשכח)
finish, <i>v.</i>	גמר (לגמר)	forgetful person	שכחן, שכחנית

half	חֲצִי (חֲצָאִים)	hide, <i>v.</i>	הִסְתִּיר (לְהִסְתִּיר)
hand, <i>n.f.</i>	יָד (יָדַיִם)	hide oneself	הִסְתַּתֵּר (לְהִסְתַּתֵּר)
handshake	לְחִיצַת יָד	high	גְּבוּהָ, גְּבוּהָה
hang, <i>v.tr.</i>	תָּלָה (לְתַלּוֹת)	highway	כְּבִישׁ (כְּבִישִׁים)
happen	קָרָה (לְקַרּוֹת)	hike, <i>v.</i>	טִיל (לְטִיל)
happiness	אֶשֶׁר	hike, <i>n.</i>	טְיוּל (טְיוּלִים)
hard	קָשָׁה, קָשָׁה	hill	גְּבֻעָה (גְּבֻעוֹת)
harvest, <i>n.</i>	קָצִיר	hint, <i>n.</i>	רְמִז (רְמִזִּים)
harvest, <i>v.</i>	קָצַר (לְקַצֵּר)	hither	הִנָּה
hat	כִּבֵּעַ (כְּבָעִים)	hole	חֹר (חֹרִים)
hate, <i>v.</i>	שָׂנָא (לְשָׂנֵא)	holiday	חַג (חַגִּים)
he	הוּא	holy	קְדוּשָׁה, קְדוּשֵׁה
head	רֹאשׁ (רִאשִׁים)	home, <i>n.m.</i>	בַּיִת (בָּתִּים)
health	בְּרִיאוֹת	honest	יֵשֶׁר, יִשְׁרָה
healthy	בְּרִיא, בְּרִיאָה	honesty	יֵשֶׁר
hear, <i>v.tr.</i>	שָׁמַע (לְשָׁמַע)	honor, <i>n.</i>	כְּבוֹד
be heard	נִשְׁמַע (לְהִשְׁמַע)	honor, <i>v.tr.</i>	כִּבְד (לְכַבֵּד)
heart	לֵב (לְבוֹת)	was honored	כִּבְד
by heart	עַל פִּה	honored, <i>part.</i>	מְכַבֵּד, מְכַבֵּדָת
heat, <i>n.</i>	חֶם	hope, <i>n.</i>	תַּקְוָה (תַּקְוֹת)
heavy	כָּבֵד, כְּבֵדָה	hope, <i>v.</i>	קָוָה (לְקַוּוֹת)
Hebrew	עִבְרִי, עִבְרִית	hospital	בֵּית חוּלִים (בְּתֵי חוּלִים)
Hebrew (language)	עִבְרִית	hotel	מְלוֹן (מְלוֹנִים)
hello	שָׁלוֹם	hour	שָׁעָה (שָׁעוֹת)
help, <i>v.</i>	עָזַר (לְעַזֵּר)	house, <i>n.m.</i>	בַּיִת (בָּתִּים)
help, <i>n.</i>	עֲזָרָה	how	אֵיךְ
hen	תְּרַנְגֵּלָת	how much; how many	כַּמָּה
here	פֹּה	human being	בֶּן אָדָם (בְּנֵי אָדָם)
hero	גִּבּוֹר (גְּבוּרִים)	hundred	מֵאָה (מֵאוֹת)

hunger, <i>n.</i>	רָעֵב	inspect	בָּדַק (לְבַדֵּק)
hungry	רָעֵב, רָעֵבָה	be inspected	נִבְדָּק (לְהִבְדֹּק)
husband	בַּעַל (בְּעָלִים)	instantly	תְּכַף וּמִיד
		instead	בְּמָקוֹם
	I	instinct	יָצָר (יִצְרִים)
ice cream	גְּלִידָה	intelligent	חָכָם, חֲכָמָה
if	אִם	interesting	מְעִיָּן, מְעִיָּנָה
if (hypothetical)	לוֹ	interrupt, <i>v. tr.</i>	הִפְסִיק (לְהַפְסִיק)
if so	אִם כֵּן	was interrupted	הִפְסַק
illness	מַחְלָה (מַחְלוֹת)	invitation	הַזְמָנָה (הַזְמָנֹת)
immediately	מִיד	invite, <i>v. tr.</i>	הִזְמִין (לְהִזְמִין)
immigrant	עוֹלָה (עוֹלִים)	Israel	יִשְׂרָאֵל
importance	חֲשִׁיבוּת	Israeli	יִשְׂרָאֵלִי, יִשְׂרָאֵלִית
important, <i>part.</i>	חָשׁוּב, חֲשׁוּבָה	Israelites	בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
impossible	אֵי אֶפְשָׁר		
impression	רֶשֶׁם (רִשְׁמִים)	J	
impudence	חֲצָפָה	Jerusalem	יְרוּשָׁלַיִם
impulse	יָצָר (יִצְרִים)	Jew	יְהוּדִי, יְהוּדִיָּה
in; in the	בְּ... בְּ...	jewel	תְּכֵשִׁיט (תְּכֵשִׁיטִים)
in order to	כְּדֵי לְ...	jot down	רָשַׁם (לְרָשֵׁם)
incident	מִקְרָה (מִקְרִים)	journalism	עַתוֹנָאוֹת
indeed	בְּאִמָּת	journey	נְסִיעָה (נְסִיעוֹת)
independence	עֲצֻמָּאוֹת	joy	שִׂמְחָה (שִׂמְחוֹת)
individual, <i>n. & adj.</i>	יְחִיד (יְחִידִים)	joyful	שִׂמְחָה, שִׂמְחָה
influence, <i>v.</i>	הִשְׁפִּיעַ (לְהַשְׁפִּיעַ)	Judaism	יְהוּדָאוֹת
was influenced	הִשְׁפַּע	judge, <i>n.</i>	שׁוֹפֵט (שׁוֹפְטִים)
inform, <i>v. tr.</i>	הוֹדִיעַ (לְהוֹדִיעַ)	judge, <i>v.</i>	שָׁפַט (לְשַׁפֵּט)
inheritance	ירוּשָׁה (ירוּשׁוֹת)	juice	מִיץ (מִיצִים)
ink	דִּיו	jump, <i>v.</i>	קָפַץ (לְקַפֵּץ)

jump, <i>n.</i>	קפיצה (קפיצות)	lamp	מנורה (מנורות)
jurisprudence	משפטים	land, <i>n.f.</i>	ארץ (ארצות)
justice	צדק	landlord	בעל-בית (בעל-בתים)
justification	הצדקה	language, <i>n.f.</i>	לשון (לשונות)
		last	אחרון, אחרונה
		late	מאחר
		be late	אחר (לאחר)
		laugh, <i>v.</i>	צחק (לצחק)
		cause to laugh	הצחיק (להצחיק)
		laughter	צחוק
		law	חוק (חקים)
		lazy	עצל, עצלה
		least	הפחות
		at least	לכל הפחות
		leave, <i>v.</i>	עזב (לעזוב)
		left (side)	שמאל
		lend, <i>v.tr.</i>	השאיל (להשאיל)
		less	פחות
		lesson	שעור (שעורים)
		letter	מכתב (מכתבים)
		letter (alphabet)	אות (אותיות)
		library	ספרייה (ספריות)
		lie, <i>v.</i>	שקר (לשקר)
		lie, <i>n.</i>	שקר (שקרים)
		lie down, <i>v.</i>	שכב (לשכב)
		life, <i>n.m.pl.</i>	חיים
		lift, <i>v.tr.</i>	הרים (להרים)
		light, <i>n.</i>	אור (אורות)
		light, <i>adj.</i>	קל, קלה
K			
keep oneself away	התרחק (להתרחק)		
kick, <i>v.</i>	בצעט (לכעט)		
kick, <i>n.</i>	בעיטה (בעיטות)		
kill, <i>v.</i>	הרג (להרג)		
be killed	נהרג (לההרג)		
kind, <i>n.</i>	מין (מינים)		
kindergarten	גן ילדים (גני ילדים)		
kindle, <i>v.tr.</i>	הדליק (להדליק)		
was kindled	הדלק		
king	מלך (מלכים)		
kiss, <i>n.</i>	נשיקה (נשיקות)		
kitchen	מטבח (מטבחים)		
knife	סבין (סכינים)		
knock, <i>v.</i>	דפק (לדפק)		
know	ידע (לדעת)		
become known	נודע (להודע)		
known, <i>part.</i>	ידוע, ידועה		
knowledge	ידיעה (ידיעות)		
L			
laboratory	מעבדה (מעבדות)		
lacking	חסר, חסרה		
lad	נער (נערים)		

lightning	בָּרָק (בְּרָקִים)	many	הַרְבֵּה, רַבִּים, רַבּוֹת
like (as)	כְּמוֹ	market	שׁוּק (שׁוּקִים)
line	קו (קוֹיִם); שׁוּרָה (שׁוּרוֹת)	masculine	זָכָר (זָכָרִים)
lion	אַרְיֵה (אַרְיֹת)	matter, <i>n.</i>	עִנְיָן (עִנְיָנִים)
lip	שִׁפָּה (שִׁפְתִּים)	meal	אַרוּחָה (אַרוּחוֹת)
list, <i>n.</i>	רְשִׁימָה (רְשִׁמוֹת)	meanwhile	בֵּינְתַיִם
listen, <i>v.</i>	הִקְשִׁיב (לְהִקְשִׁיב)	meat	בָּשָׂר
literature	סִפְרוֹת	medicine	רְפוּאָה
little, <i>adj.</i>	קָטָן, קְטַנָּה	meet	פָּגַשׁ (לְפָגֵשׁ)
little, <i>adv.</i>	מְעַט	meeting	פְּגִישָׁה (פְּגִישׁוֹת)
live	חַי (לְחַיּוֹת)	menu	תַּפְרִיט (תַּפְרִיטִים)
livelihood	פְּרֻקָּה	merchandise	סְחוּרָה (סְחוּרוֹת)
load, <i>n.</i>	מְשָׂא (מְשָׂאוֹת)	merchant	סוֹחֵר (סוֹחְרִים)
lonely	בוֹדֵד, בּוֹדְדָה	merit, <i>n.</i>	זְכוּת (זְכוּתִים)
long	אַרְךָ, אֶרְכָּה	messenger	שְׁלִיחַ (שְׁלִיחִים)
look, <i>v.</i>	הִבִּיט (לְהִבִּיט)	middle, <i>n.</i>	אֶמְצָע
lose, <i>v.</i>	אָבַד (לְאָבֵד)	milk, <i>v.</i>	חָלַב (לְחַלֵּב)
love, <i>v.</i>	אָהַב (לְאָהֵב)	milk, <i>n.</i>	חֶלֶב
love, <i>n.</i>	אַהֲבָה (אַהֲבוֹת)	minister	שָׂר (שָׂרִים)
low	נְמוּךְ, נְמוּכָה	minute	דְּקוּהָ (דְּקוֹת)
lower, <i>v.</i>	הוֹרִיד (לְהוֹרִיד)	miracle	נִס (נִסִּים)
luck	מָזַל	mischievous	שׁוֹכֵב (שׁוֹכְבִים)
lunch	אַרוּחַת צַהֲרַיִם	mistake	שְׂגִיאַה (שְׂגִיאוֹת)
		moment	רְגַע (רְגָעִים)
	M	money	כֶּסֶף (כֶּסֶפִּים)
mail, <i>n.</i>	דָּאָר	month	חֹדֶשׁ (חֹדָשִׁים)
mama	אִמָּא	moon	יָרֵחַ
man	אִישׁ, אָדָם	more	יֹתֵר
manna	מָן	morning	בֹּקֶר (בֹּקְרִים)

Moslem	מוסלמי, מוסלמית	no, not	לא
most	היותר	nobody	אף אָהר לא, אף אַחַת לא
at most	לְכָל הַיּוֹתֵר	noise	רעש
mother	אִמָּה, אָמָא	make noise	רעש (לרעש)
mountain	הַר (הרים)	noon	צְהָרִים
mouth	פֶּה (פיות)	North	צָפוֹן
movie	קולנוע (בתי-קולנוע)	nose	אף (אפים)
Mrs.; Miss	גְּבֵרַת (גְּבֵרוֹת)	notebook	מַחְבֵּרֶת (מחברות)
much	הַרְבֵּה	nothing	לא כְּלוּם; אִפְס
		now	עַכְשָׁו
		number	מִסְפָּר (מספרים)
		nurse, n.	אֲחֻזָּה (אחיות)
	N		
name, n.	שֵׁם (שמות)		
nation	עַם (עמים)		
near	עַל־יָד, קָרוֹב		
need, n.	צָרָה (צרכים)		
needs (in need of)	צָרִיךְ, צָרִיכָה		
needle, n.f.	מַחַט (מחטים)		
neighbor	שָׁכֵן (שכנים)		
net	רֶשֶׁת (רשתות)		
never	{ with past מְעוֹלָם לֹא { with future לְעוֹלָם לֹא		
nevertheless	בְּכָל זֹאת		
new	חֲדָשׁ, חֲדָשָׁה		
news, n.f.pl.	חֲדָשׁוֹת		
newspaper	עֶתוֹן (עיתונים)		
nice	יָפֵה, יָפָה		
night	לַיְלָה (לילות)		
nine	תְּשַׁעָה, תְּשַׁע		
ninety	תְּשַׁעִּים		
		O	
		obey	שָׁמַע בְּקוֹל (לשמע בקול)
		occupied, part.	תְּפוּס, תְּפוּסָה
		of, prep.	שָׁל; מִן
		office	מִשְׁרָד (משרדים)
		often	לְעֵתִים קְרוֹבוֹת
		old	זָקֵן, זָקֵנָה; יָשָׁן, יָשָׁנָה
		on	עַל
		one	אֶחָד, אַחַת
		only	רַק
		open, v.tr.	פָּתַח (לפתח)
		open, part.	פְּתוּחַ, פְּתוּחָה
		opinion	דְּעָה (דעות), דְּעַת
		oppose, v.	הִתְנַגֵּד (להתנגד)
		or	או
		order (a meal, etc.)	הִזְמִין (להזמין)

order (arrangement) <i>n.</i>	סדר (סדרים)	perhaps	אולי
other	אחר, אחרת	permission	רשות (רשיות)
outdoors, outside	בחוץ	permitted, <i>part.</i>	מותר, מתרת
overpower, <i>v.</i>	התגבר על (להתגבר)	philosopher	פילוסוף (פילוסופים)
ox	שור (שורים)	physician	רופא (רופאים)
		picture	תמונה (תמונות)
		piece, <i>n.</i>	חתיכה (חתיכות)
		pioneer	חלוץ (חלוצים)
		pious	חסיד (חסידים)
		pitcher	כר (כדים)
		pity, <i>v.</i>	רחם (לרחם)
		pity, <i>n.pl.</i>	רחמים
		place (put), <i>v.</i>	שם (לשים)
		place, <i>n.</i>	מקום (מקומות)
		plant, <i>v.</i>	נטע (לנטע)
		plate	צלחת (צלחות)
		play, <i>v.</i>	שחק (לשחק)
		play (instrument), <i>v.</i>	נגן (לנגן)
		please (do...)	בבקשה
		pleasant	נעים, נעימה
		make pleasant, <i>v.</i>	הנעים (להנעים)
		pocket	כיס (כיסים)
		pocketbook	ארנק (ארנקים)
		poet	משורר (משוררים)
		poison	רעל
		policeman	שוטר (שוטרים)
		poor	עני, עניה
		portion	חלק (חלקים)
		position	משרה (משרות)

P

page	עמוד (עמודים)
palace	ארמון (ארמונות)
paper	נייר (ניירות)
pardon, <i>v.</i>	סלח (לסלח)
pardon, <i>n.</i>	סליחה (סליחות)
parents	הורים
parrot	תפי (תפיים)
part, <i>v.intr.</i>	נפרד (להפרד)
part, <i>n.</i>	חלק (חלקים)
pass, <i>v.</i>	עבר (לעבר)
passenger	נוסע (נוסעים)
Passover	פסח
past tense	עבר
path	שביל (שבילים)
pay, <i>v.</i>	שלם (לשלם)
pay attention, <i>v.</i>	שם לב (לשים לב)
peace	שלום
pen	עט
pencil	עפרון (עפרונות)
penetrate, <i>v.</i>	חדר (לחדר)
Pentateuch	חומש
people (nation)	עם (עמים)

rejoice	שָׂמַח (לְשִׂמְחָה)	right (side)	יָמִין			
cause to rejoice	שִׂמַח (לְשִׂמְחָה)	be right, <i>v.</i>	צָדַק (לְצַדֵּק)			
relate oneself to	הִתְיַחַס (לְהִתְיַחֵס)	righteous man	צַדִּיק (צַדִּיקִים)			
relative	קָרוֹב (קְרוֹבִים)	rise	קָם (לְקוּם)			
religion	דָּת (דְּתוֹת)	river	נָהָר (נְהָרוֹת)			
remain	נִשְׁאַר (לְהִשָּׂאר)	road	דֶּרֶךְ (דְּרָכִים)			
remember	זָכַר (לְזָכֵר)	rob, <i>v.</i>	שָׁדַד (לְשַׁדֵּד)			
remind oneself	נִזְכָּר (לְהִזְכֵּר)	robber	שׁוֹדֵד (שׁוֹדְדִים)			
remind, <i>v. tr.</i>	הִזְכִּיר (לְהִזְכִּיר)	roof	גַּג (גַּגוֹת)			
repair, <i>v.</i>	תָּקַן (לְתַקֵּן)	Roman	רוֹמָאִי (רוֹמָאִים)			
repair, <i>n.</i>	תְּקוּן (תְּקוּנוֹת)	room	חֶדֶר (חֲדָרִים)			
request, <i>v.</i>	בִּקֵּשׁ (לְבַקֵּשׁ)	rooster	תְּרַנְגָּל (תְּרַנְגָּלִים)			
request, <i>n.</i>	בִּקְשָׁה (בִּקְשׁוֹת)	row, <i>n.</i>	שׁוֹרָה (שׁוֹרוֹת)			
rescue, <i>v.</i>	הִצִּיל (לְהִצִּיל)	rowboat	סִיָּה (סִירוֹת)			
be rescued	נִצַּל (לְהִנָּצֵל)	rule, <i>v.</i>	שָׁלַט (לְשַׁלֵּט)			
respect, <i>v.</i>	כָּבַד (לְכַבֵּד)	rule, <i>n.</i>	כְּלָל (כְּלָלִים)			
was respected	כִּבְּד	run, <i>v.</i>	רָץ (לְרוּץ)			
respect, <i>n.</i>	כְּבוֹד	running	רִיצָה (רִיצוֹת)			
rest, <i>v.</i>	נָח (לְנוּחַ)	rush, <i>v.</i>	מָהַר (לְמַהֵר)			
rest, <i>n.</i>	מְנוּחָה					
restaurant	מִסְעָדָה (מִסְעָדוֹת)					
retire	פָּרַשׁ (לְפָרֵשׁ)					
return, <i>v. intr.</i>	<table border="0"> <tr> <td rowspan="2">}</td> <td>שָׁב (לְשׁוּב)</td> </tr> <tr> <td>חָזַר (לְחָזֵר)</td> </tr> </table>	}	שָׁב (לְשׁוּב)	חָזַר (לְחָזֵר)	salary	מִשְׁכָּרְתַּת (מִשְׁכּוֹרוֹת)
			}	שָׁב (לְשׁוּב)		
חָזַר (לְחָזֵר)						
return, <i>v. tr.</i>	<table border="0"> <tr> <td rowspan="2">}</td> <td>הִשִּׁיב (לְהִשִּׁיב)</td> </tr> <tr> <td>הִחְזִיר (לְהִחְזִיר)</td> </tr> </table>	}	הִשִּׁיב (לְהִשִּׁיב)	הִחְזִיר (לְהִחְזִיר)	sale, selling	מְכִירָה (מְכִירוֹת)
			}	הִשִּׁיב (לְהִשִּׁיב)		
הִחְזִיר (לְהִחְזִיר)						
rich	עָשִׂיר, עֲשִׂירָה	salt	מֶלַח (מְלָחִים)			
		sand	חוֹל (חוֹלוֹת)			
ride (an animal), <i>v.</i>	רָכַב (לְרַכֵּב)	say	אָמַר (לֹאמַר)			
		scatter	פָּזַר (לְפָזֵר)			
ride (a train, etc.), <i>v.</i>	נָסַע (לְנַסֵּעַ)	scholar	תְּלָמִיד חֹכֵם (תְּלָמִידֵי חֻכְמַיִם)			
		school	בַּיִת סֵפֶר (בֵּית סֵפֶר)			

S

sea	ים (ימים)	shoe, <i>n.f.</i>	נעל (נעלים)
search, <i>v.</i>	חפש (להפש)	shoot, <i>v.</i>	ירה (לירות)
search, <i>n.</i>	חפוש (חפושים)	short	קצר, קצרה
secretary	מזכיר, מזכירה	shout, <i>v.</i>	צעק (לצעק)
sect	כת (כתות)	shout, <i>n.</i>	צעקה (צעקות)
see	ראה (לראות)	show, <i>v.</i>	הראה (להראות)
be seen	נראה (להראות)	sick	חולה (חולים)
seize	תפס (לתפס)	side, <i>n.</i>	צד (צדדים)
seldom	לעתים רחוקות	sidewalk	מדרגה (מדרכות)
sell	מכר (למכר)	sign	סימן (סימנים)
be sold	נמכר (להמכר)	silence	שתיקה
send	שלח (לשלח)	similar	דומה, דומה
be sent	נשלח (להשלח)	sin, <i>v.</i>	חטא (לחטא)
sentence	משפט (משפטים)	sin, <i>n.</i>	חטא (חטאים)
seriousness	רצינות	since, <i>adv.</i>	מאז, מן הזמן
serve, <i>v. tr.</i>	הגיש (להגיש)	since, <i>conj.</i>	כיון
settle	התישב (להתישב)	sing	שר (לשיר)
settlement	התישבות	sink, <i>v. intr.</i>	טבע (לטבע)
seven	שבעה, שבע	sinner	חוטא (חוטאים)
seventy	שבעים	Sir; Mr.	אדון (אדונים)
several	אחדים, אחדות	sister	אחות (אחיות)
shame	בושה	sit, <i>v. intr.</i>	ישב (לשבת)
shatter, <i>v.</i>	שבר (לשבר)	sit, <i>v. tr.</i>	הושיב (להושיב)
she	היא	situation	מצב (מצבים)
sheep, <i>n.f.</i>	צאן	six	ששה, שש
shepherd	רועה (רועים)	sixty	שים
shine	זרח (לזרח)	skinny	רזה, רזה
ship	אניה (אניות)	sky	שמים
shirt	חלצה (חלצות)	slaughter, <i>v.</i>	שחט (לשחט)

slave, <i>n.</i>	עֶבֶר (עֲבָדִים)	spill	שָׁפַךְ (לְשַׁפֵּךְ)
sleep, <i>v.</i>	ישָׁן (לִישׁוֹן)	be spilled	נִשְׁפָּךְ (לְהַשְׁפִּיךְ)
slowly	לְאִט	spirit	רוּחַ (רוּחוֹת)
small	קָטָן, קְטַנָּה	(get) spoiled	הִתְקַלְקַל (לְהִתְקַלְקֵל)
smell, <i>n.</i>	רִיחַ (רִיחוֹת)	spoon, <i>n.f.</i>	כַּף (כַּפּוֹת)
smile, <i>v.</i>	חִיךְ (לְחַיֵּךְ)	tea spoon	כַּפִּית (כַּפִּיּוֹת)
smile, <i>n.</i>	חִיּוּךְ (חִיּוּכִים)	spring (season)	אָבִיב
snow	שֶׁלֶג (שֶׁלֶגִים)	stamp, <i>n.</i>	בוֹל (בוֹלִים)
so	כֵּן	stand, <i>v.</i>	עָמַד (לְעִמֹּד)
so much	כֵּל כֵּן	state (country)	מְדִינָה (מְדִינוֹת)
social	חִבְרָתִי, חִבְרָתִית	station	תַּחְנָה (תַּחְנוֹת)
society	חִבְרָה (חִבְרוֹת)	statue	פְּסֶל (פְּסֻלִים)
soft	רַךְ, רֵךְ, רַבֵּה	steal	גָּנַב (לְגַנֹּב)
soldier	חֵיל (חֵילִים)	be stolen	נִגְנַב (לְהִגְנֹב)
solution	פְּתָרוֹן (פְּתָרוֹנוֹת)	still, <i>adv.</i>	עוֹד
solve	פָּתַר (לְפָתֵר)	stone, <i>n.f.</i>	אֶבֶן (אֲבָנִים)
someone	מִיִּשְׁהוּ, מִיִּשְׁהִי	store, <i>n.</i>	חֲנוּת (חֲנוּיּוֹת)
son	בֶּן (בָּנִים)	story	סִפּוּר (סִפּוּרִים)
song	שִׁיר (שִׁירִים)	stress, <i>v.tr.</i>	הִדְגִישׁ (לְהִדְגִישׁ)
sorrow	צַעַר	student	תַּלְמִיד, תַּלְמִידָה
be sorry	הִצְטַעַר (לְהִצְטַעַר)	study, <i>v.</i>	לָמַד (לְלַמֵּד)
soul, <i>n.f.</i>	נַפְשׁ (נַפְשׁוֹת)	studies, <i>n.pl.</i>	לְמוּדִים
soup	מֶרֶק (מֶרְקִים)	subway	תַּחְתִּית (תַּחְתִּיּוֹת)
South	דָּרוֹם	succeed	הִצְלִיחַ (לְהִצְלִיחַ)
sow, <i>v.</i>	זָרַע (לְזַרֵּעַ)	success	הִצְלָחָה (הִצְלָחוֹת)
Spain	סְפָרַד	successful, <i>part.</i>	מַצְלָח, מַצְלָחַת
speak	דָּבַר (לְדַבֵּר)	such	כֵּזֶה, כֵּזֶאת, כֵּאֵלֶּה
speech	דְּבוּר (דְּבוּרִים)	suddenly	פְּתָאֵם
spend (money)	הוֹצִיא (לְהוֹצִיא)	suffer	סָבַל (לְסַבֵּל)

sugar	סֶכֶר	temple	מִקְדָּשׁ (מִקְדָּשִׁים)
summer	קִיץ (קִיּוּצִים)	The Temple	בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
sun, <i>n.f. & m.</i>	שֶׁמֶשׁ (שֶׁמֶשׁוֹת)	ten	עֶשְׂרֵה, עָשָׂר
supper	אֲרוּחַת עֶרֶב (אֲרוּחוֹת עֶרֶב)	The Ten	} עֶשְׂרֵת הַדְּבָרוֹת
support (provide), <i>v.</i>	פָּרַגַּס (לִפְרָגַס)	Commandments	
surprise, <i>v.tr.</i>	הִפְתִּיעַ (לְהִפְתִּיעַ)	tense (grammar)	זְמַן (זְמַנִּים)
was surprised	הִפְתַּעַ	tent	אֹהֶל (אֹהֶלִים)
surround	סוּבַב (לְסוּבַב)	test, <i>v.</i>	בָּחַן (לְבָחֵן)
swallow, <i>v.</i>	בָּלַע (לְבַלַּע)	test, <i>n.</i>	מִבְחָן (מִבְחָנִים)
sword, <i>n.f.</i>	חֶרֶב (חֶרְבוֹת)	thank, <i>v.</i>	הוֹדָה (לְהוֹדוֹת)
symbol	סִמּוּל (סִמּוּלִים)	thanks	תוֹדָה (תוֹדוֹת)
synagogue	בֵּית כְּנֶסֶת (בְּתֵי כְנֶסֶת)	thanks to	הוֹדוֹת לְ...
		that, <i>conj.</i>	אֲשֶׁר, שְׁ... כִּי
		that one, <i>pron.</i>	הַהוּא, הֵיאָה
		theater	תֵּאָטְרוֹן (תֵּאָטְרוֹנִים)
		theme	נוֹשֵׂא (נוֹשְׂאִים)
		then	אָז
		there	שָׁם
		there is; there are	יֵשׁ
		therefore	לְכֵן
		these	אֵלֶּה
		they	הֵם, הֵן
		thief	גַּנָּב (גַּנְבִּים)
		thin	דָּק, דַּקָּה
		thing	דָּבָר (דְּבָרִים)
		think	חָשַׁב (לְחַשֵּׁב)
		thirsty	צָמָא, צָמָה
		thirty	שְׁלֹשִׁים
		this	זֶה; זֹאת

T

table	שֻׁלְחָן (שֻׁלְחָנוֹת)
table cloth	מִפָּה (מִפּוֹת)
tailor	חַיָּט (חַיָּטִים)
take	לָקַח (לְקַחַת)
be taken	נִלְקַח (לְהִלְקַח)
take out	הוֹצִיא (לְהוֹצִיא)
taste, <i>n.</i>	טַעַם (טַעֲמִים)
tasty	טַעִים, טַעִימָה
taxicab	מוֹנִיָּת (מוֹנִיּוֹת)
teach	לָמַד (לְלַמֵּד)
teacher	מוֹרֶה, מְלַמֵּד
tear, <i>n.</i>	דְּמְעָה (דְּמְעוֹת)
tear, <i>v.</i>	קָרַע (לְקַרַּע)
tell	סָפַר (לְסַפֵּר)
was told	סֻפַּר

	V		
vacation	חפֿשה (חפֿשות)	watch, <i>n.</i>	שְׁמִירָה (שְׁמִירוֹת)
vegetable	יֶרֶק (יִרְקוֹת)	watchman	שׁוֹמֵר (שׁוֹמְרִים)
verb	פֿעֵל (פֿעֻלִים)	water, <i>n.m.pl.</i>	מַיִם
verse (in Bible)	פֿסוּק (פֿסוּקִים)	way, <i>n.f. & m.</i>	דֶּרֶךְ (דֶּרֶכִים)
very	מְאֹד	we	אֲנַחְנוּ
victory	נִצְחוֹן (נִצְחוֹנוֹת)	weak	חֲלָשׁ, חֲלָשָׁה
village	כִּפּוּר (כִּפּוּרִים)	weather	מָזְג־אֵוִיר
violin	כִּנּוֹר (כִּנּוֹרוֹת)	week	שָׁבוּעַ (שָׁבוּעוֹת)
visit, <i>v.</i>	בִּקֵּר (לְבַקֵּר)	welcome	בְּרוּךְ הַבָּא (בְּרוּכִים הַבָּאִים)
visit, <i>n.</i>	בִּקּוּר (בִּקּוּרִים)	West	מַעֲרָב
voice, <i>n.</i>	קוֹל (קוֹלוֹת)	The Western Wall	הַכֶּתֶל הַמַּעֲרָבִי
volunteer, <i>v.</i>	הִתְנַדֵּב (לְהִתְנַדֵּב)	what	מָה
	W	what for	לְמָה
wagon	עֲגָלָה (עֲגָלוֹת)	when, <i>adv. & pron.</i>	מָתִי
wait	חָבַה ל... (לְחַכּוֹת)	when, <i>conj.</i>	כַּאֲשֶׁר
waiter	מְלַצֵּר (מְלַצְרִים)	where	אֵיפֹה
walk, <i>v.</i>	הִלֵּךְ (לְלַכֵּת)	wherefrom	מֵאֵינן
wall	קִיר (קִירוֹת)	whereto	לְאֵן
wander, <i>v.</i>	נָדַד (לְנָדַד)	which	אֵיזָה, אֵיזוֹ
want, <i>v.</i>	רָצָה (לְרַצּוֹת)	white	לָבָן, לְבָנָה
war	מִלְחָמָה (מִלְחָמוֹת)	who	מִי
warm	חָם, חֻמָּה	whole	שָׁלֵם, שְׁלֵמָה
wash, <i>v.tr.</i>	רָחַץ (לְרַחֵץ)	whom	אֵת מִי
wash oneself	הִתְרַחֵץ (לְהִתְרַחֵץ)	why	מִדּוּעַ
watch (clock)	שָׁעוֹן (שָׁעוֹנִים)	wife	אִשָּׁה (נָשִׁים)
watch, <i>v.</i>	שָׁמַר (לְשָׁמַר)	wind, <i>f.&m.</i>	רוּחַ (רוּחוֹת)
be watched	נִשְׁמַר (לְהִשְׁמַר)	window	חִלּוֹן (חִלּוֹנוֹת)
		wine	יַיִן (יַיִנוֹת)
		winter	חֶרֶף

תרגילים נוספים

Additional Exercises

תרגילים לחזרה - שיעורים 1 - 5

Choose the correct word from the following list that best completes each sentence.

(כמו, באשר, עד, אל, על, מתי, יושבים, כי, קורא, לפני)

1. מה יש ( ) השלחן של המורה?
2. היא יודעת עברית ( ) דוד.
3. הוא עובד מן הבקר ( ) הערב.
4. בבקר הילדים הולכים ( ) בית-הספר.
5. לאן אתה הולך ( ) אתה חולה?
6. הם תלמידים חכמים ( ) הם לומדים תמיד.
7. אני לא יודע ( ) התלמידים הולכים אל המעבדה.
8. המורה עומד ( ) הלוח וכותב בגיר.
9. התלמידים ( ) אבל המורה עומד.
10. אני ( ) עתון בצהרונים.

תרגילים לחזרה - שעורים 6 - 10

Underline the word in parenthesis that best completes each sentence.

1. יש (היא, לה, לו) אחים אַבְל אין לָהּ אַחִיות.
2. אַחְרֵי הַצָּהֳרַיִם אָנִי הוֹלֵךְ (עִם, אֶל, אִם) חֲבֵרִים לָגֵן.
3. מְתִי (אוֹמְרִים, אוֹמֵר, אוֹמְרוֹת) בִּקֵּר טוֹב?
4. הוּא קוֹנֵה סְפָרִים רַק אִם הֵם לֹא (שׁוֹאֲלִים, קוֹנִים, עוֹלִים) הַרְבֵּה.
5. הֵם בָּבֵר קוֹרְאִים עֵבְרִית (יִפְה, יִפְה, יִפִּים).
6. הַתִּנְיָרִים (הָאֵלֶּה, הֵן, מְעַטִּים) לֹא אוֹכְלִים גְּלִינְדָה.
7. תִּלְמִידָה חֲכָמָה בּוֹתֶבֶת (עִם עֲפְרוֹן, בְּעֲפְרוֹן) בְּמַחְבֶּרֶת אֶת הַתְּשׁוּבָה הַנְּכוּנָה.
8. (אֶת מִי, לְמִי, אֶת מַה) אֶת אוֹהֶבֶת יוֹתֵר אֶת אַבָּא אוֹ אֶת אִמָּא?
9. יש (אֶל דֵּן, לְדֵן, אֶת דֵּן) חֲבֵרִים טוֹבִים.
10. (בְּאִינָה, אִיפֹה, בְּאִיזוֹ) חֲנוּת קוֹנִים בְּגָדִים?

תרגילים לחזרה - שעורים 11 - 15

Underline the word in parenthesis that best completes each sentence.

1. (הוא אכל (כף, במה, כל כף) הרבה לחם פי היה רעב מאד.
2. אני פותחת את החלונות באשר (מלא, חם, ריק) בחדר.
3. באשר הילדים שמעו את הצפרים (רעבות, שרות, עיפות), הם (זרקו, זרקנו, זרקתם) להן עוגות.
4. עולה חדשה (פגשה, פגש, פגשת) במסעדה את המורה לעברית.
5. הבחור הזה (גומר, עובד, עובר) בחנות הזאת כמעט שבועים.
6. הילדה (נופלת, קפצה, קופצת) מן המטה באשר היא שמעה פתאם רעש בחוץ.
7. לדג הזה יש עינים (קטנים, קטנות, יפים) אבל הוא רואה (בהן, בהם, בכך) טוב מאד.
8. (לאיש, באיש, האיש) הזה יש הרבה כסף, אבל הוא חי חיים ריקים.
9. האב (צעק, צדק, נכון) באשר הוא לא נתן כסף לבנים הרעים.
10. השנה כמעט כבר (עברה, עבר, עברנו) ועוד לא גמרנו את הספר.

תרגילים לחזרה - שיעורים 16 - 20

Underline the word in parenthesis that best completes each sentence.

1. האיֵשׁ (מי, אֲשֶׁר, אֵיפֶה) רָאִיתָ אֶת־מוֹל בְּשׁוֹק הוּא שׁוֹטֵר.
2. הַרְבֵּה דְבָרִים חֲשׁוּבִים וּמַעֲנִינִים (קָרָאוּ, קָרוּ, קָרְעוּ) בְּעִיר שְׁלֵנוּ.
3. אָנִי תָמִיד מוֹכֵן לְלֶכֶת (אוֹתוֹ, אֶתוֹ, אָמוֹ) לְמַסְעֵדוֹת כִּי הוּא יוֹדֵעַ אֵיפֶה יֵשׁ אֲכָל טוֹב.
4. אֶת־מוֹל (הֵיטָה, הֵיטִי, הֵיטָה) אֶצֶל הַרוֹפֵא וְהוּא אָמַר לִי: "גְּבַרְתָּ, לֹא טוֹב לְשִׁתּוֹת הַרְבֵּה קָפָה".
5. הַחֲבָרִים, דֵּן וְדוֹד, קָמוּ מִקֵּדָם וְ(רָצוּ, רָצוּ, רָצוּ) מִהַר לְבֵית הַסֵּפֶר.
6. לְאִשָּׁה הָעֹשִׂיָה הַהִיא (הֵיטָה, הֵיטָה, יֵהֵיטָה) לֵב טוֹב, וְהִיא הֵיטָה תָמִיד מוֹכֵנָה לְעֹזֵר לְעֹנִיִּים.
7. הַפּוֹעֲלִים (כְּעֵסְנוּ, כְּעָסוּ, כְּעֵסְתֶם) מְאֹד (וְצָעְקוּ, וְצָעְקוּ, וְצָעְקֶתֶם): "חֲבָרִים, אֵינִן לָנוּ מַה לַּעֲשׂוֹת פֹּה!"
8. הַחֲבֵר הַטּוֹב שְׁלִי, ד"ר כֹּהֵן, אָמַר לִי: "מַעֲוֹלָם לֹא (חָלַם, חָלַמְתִּי, חוֹלָם) בְּחַיִּים שְׁלִי לְהִיֹּת רוֹפֵא."
9. כְּאֲשֶׁר הִבֵּת שְׁלִי הֵיטָה יִלְדָה קִטְנָה (הֵיטָה, הֵיטָה, הֵיטָה) לָהּ מְעַט מְאֹד חֲבָרוֹת.
10. הָאֲחֹת שְׁלִי לֹא (רָאָה, רָאֵתָה, רָאִיתָ) אֶת הַמּוֹרִים שְׁלֵהּ מֵאֹז (שְׁעֹזְבוֹ, שְׁעֹזְבָה, שְׁעֹזְבֹת) אֶת הָאוֹנִיבְּרִסִּיטָה.

תרגילים לחזרה - שעורים 21 - 25

Underline the word in parenthesis that best completes each sentence.

1. כל (מה, מה ש) את צריכה, תקני עכשו (מפני, מפני ש) המחירים יעלו בקרוב.
2. אם לא (תקום, יקום) מחר מקדם לא (יהיה, תהיה) לך די זמן לגמר את החבור.
3. אני לא רוצה שאתם (יעשו, תעשו) רעש (אחרי, אחרי ש) ההורים שִׁכְּבוּ לישן.
4. הינדים של המלצר הזה רועדות ואני פוחד שאם (ינגע, יגע) בצלחת היא (תפל, תנפל) על הבגד החדש שלי.
5. הורים אוהבים שהבנים שלהם (תשימו, ישימו) לב לבקשות שלהם.
6. אם (אהיה, יהיה) לי זמן, אבוא בשמחה (לראות, אראה) אתכם בשבוע הבא.
7. אנשים הרוצים (להיות, לחיות) חיים (בריאים, בריא) צריכים ללכת הרבה ברגל כל יום.
8. הרופא בִּדק אותי ואמר לי: "אין לך מה לפחד (תשכב, תשכב) במטה ימים אחדים ואז אבדק אותך עוד פעם".
9. סבתא גרה בעיר רחוקה. כאשר ארצה לראות אותה (אנסע, אסע) באוטובוס, כי היא לא רוצה שאני (אהג, אנהג) במכונית שלי.
10. אם בערב יהיה מזג-אוויר רע וסבא שלי (יפחד, יפחד) לצאת מן הבית אז אבוא להיות אתו.

תרגילים לחזרה - שיעורים 26 - 30

Choose the correct word from the following list that best completes each sentence.

(תני, לרחץ, תגדל, גלף, תפנה, תדאגי, לתת, לקחת, תדחפו, ידע)

1. לעולם לא ( ) אדם מה שיקרה לו בעתיד.
2. קניתי תיק יפה בחנות כדי ( ) אותו במתנה לאחי ליום ההלדת שלו.
3. לפני שאת תצאי לדרך ארפה אל תשכחי ( ) אתך אכל ודי מים לשתייה.
4. הייתי כל כך עיף, שלא היה לי כח אפילו ( ) את הפנים לפני שהלכתי לישון.
5. אמא, אני לא נהג חדש, אל ( ) , אני אשוב מהנסיעה בריא ושלם.
6. תשובו פה, בבקשה, עד שאחזור עם הודתנו, ואז ( ) יחד לאכל במסעדה.
7. אל תתני לעני הזה כסף, ( ) לו משהו לאכל, כי הוא רעב.
8. אם ( ) אל השוטר, שעומד שם על יד התחנה של הרכבת, הוא ידע איך לעזור לך.
9. בשהייתי ילד קטן, אנשים היו שואלים אותי פעמים רבות: "מה אתה רוצה להיות באשר ( )"? ( )
10. ילדים, אל ( ) את השלחן, כי אני פוחדת שכל הכלים היקרים יפלו על הרצפה.

תרגילים לחזרה - שעורים 31 - 35

Choose the correct word from the following list that best completes each sentence.

(מחפש, משחקים, חכה, צירה, מקנה, שפר, בפגישה, קבלה, בקרנו, ספר)

1. בחפשת הקיץ האחרונה ( ) אצל ידיד המשפחה, שגר קרוב לים.
2. אם ירד גשם, אל תחכה לי בחוץ, ( ) לי בתחנת הרכבת.
3. ידידי הטוב, דוד, ( ) לי על הבקור הנעים בצפת במשך חפשת חג הפסח.
4. אמא, ( ) השבוע הרבה מתנות ופרחים ליום ההלדת שלי.
5. האם אתה יודע על איזה נושא ידברו המורים ( ) עם הורי התלמידים.
6. אני תיר ואני ( ) מלון טוב אבל לא יקר, האם אתה יודע על מלון כזה?
7. התמונה היפה הזאת שעל הקיר בחדר האכל, ( ) אותה הבת שלי.
8. באשר אכלנו אתמול במסעדה ( ) המלצר טפות קפה על השמלה החדשה שלי.
9. אני מקנה שאמצא בית ספר טוב ללמד בו אחרי שאגמר את הלימודים באוניברסיטה.
10. אני אוהבת לראות ילדים ( ) בלי רעש ובלי צעקות.

תרגילים לחזרה - שעורים 36 - 40

Choose the correct word from the following list that best completes each sentence.

(בקשה, לתת, רואים, ללמד, חביתי, מדברת, תכבה, מחלקים, אסע, לתקן)

1. דודתי ( ) אותי לבוא אליה לארוחת ערב בשעה שש וחצי בערב.
2. הוא בן-אדם מלא בעיות ובכל זאת ( ) תמיד חיוך על פניו.
3. אל תשימי את הנרות קרוב לחלון פתוח כי הרוח ( ) אותם.
4. הנעלים שלי קרועות, ואי אפשר ( ) אותן, ולכן אלך עוד היום לקנות נעלים חדשות.
5. בסוף כל שנה במשרד שלנו ( ) לעובדים פרטיסים לתאטרון.
6. לא קל לאיש זקן כמוהו ( ) לשון קשה כמו הלשון האנגלית.
7. אם תבוא לעבד גם בשעות הערב אשמח ( ) לך משפרת גבוהה.
8. מדוע אחרת? מה קרה לך? לפחות עשרים וחמש דקות ( ) לך על יד הקולנוע.
9. שמע מה שאני ( ) אליך, תלבש מעיל חם, כי הלילה יהיה קר ואפשר שגם ירד שלג.
10. אם יהיה לי כח הערב ( ) לבקר את דודתי החולה ששוכבת בבית החולים.

תרגילים לחזרה - שעורים 41 - 45

Choose the correct word from the following list that best completes each sentence.

(ולטייל, נותן, שפות, דואגת, בן, תוכל, תאכל, ואדע, מקנה, שוים)

1. הוא צעיר, רק ( ) שמונה עשרה שנה, והוא כבר כוכב ידוע בעולם הסרטים.
2. מזמן לזמן אנו אנוהבים לצאת מחוץ לעיר ( ) בשדות ובכפרים.
3. אשתי ( ) למצב של אביה הזקן, והיא נוסעת לעתים קרובות לבקר אותו.
4. אמי גרה לבדה, האם בתך ( ) לבוא להיות אמה בערבים ואני מוכנה לשלם לה שבועה שקלים לשעה.
5. אל תשכח לומר לאביך, שלא אוכל לפגש אותו הערב, כי המצב של אשתי לא ( ) לי לעזב אותה בבית לבדה.
6. בני, אל ( ) עוגות עכשו, בעוד חצי שעה נאכל ארוחת צהרים ואחרי-כן תקבל עוגות.
7. יש אנשים שיודעים לקרא בהרבה ( ) זרות, אבל אינם יכולים לדבר בהן.
8. אל תאמר לי מה לעשות, אני כבר מבגר ( ) בעצמי מה עלי לעשות.
9. שלשה אחים חלקו ביניהם ירשה לשלשה חלקים ( ), וכל חלק היה שנה אלפים דולר לפחות.
10. ראיתי סרט מענין מאד שמצא חן בעיני. לך לראות אותו. אני ( ) שהוא ימצא חן גם בעיניך.

תרגילים לחזרה - שעורים 46 - 50

Choose the correct word from the following list that best completes each sentence.

(תכנס, נפסקו, צלצל, נגמרה, ישלח, שנוודו, להכנס, נראית, נמצא, נהרגו)

1. המנהל ענה לי בטלפון: "המכתב ( ) לך עוד הבקר על ידי המזכירה ואתה בודאי תקבל אותו מחר בצעהרים.
2. אל ( ) למשרד הפרטי של השר אלא-אם-כן סדרת פגישה אתו מראש.
3. קראנו אתמול בעתון ששני חילים ( ) בחזית שבצפון.
4. אין לי משג מה שם הספר שבו ( ) הספור שאתה מחפש, אבל אני יודע את שם הסופר.
5. במשך זמן רב היו לי כאבי ראש חזקים, ואחרי שפניתי לרופא המשפחה שלנו, הוא נתן לי תרופה מצינת והכאבים ( ).
6. בתי עדין ( ) רע כי היא עברה מחלה קשה, אבל אני מקנה שתוכל לשוב בקרוב ללמודים.
7. אחרי ( ) לנו שלש בנות, נולד לנו השבוע בן, והשמחה במשפחה היתה גדולה.
8. ידידי הטוב ( ) אלי ואמר לי, שבגלל מות במשפחה תהיה חתנת בנו בתאריך אחר.
9. באנו לתאטרון בשעה שמונה ורבע ולא יכלנו ( ), כי הדלתות נסגרות בשעה שמונה בדיוק.
10. אני שמח ששנת הלימודים כבר ( ). אני עיף מאד ואני רוצה לנסע לנוח במלון על שפת הים.

תרגילים לחזרה - שעורים 51 - 55

Choose the correct word from the following list that best completes each sentence.

(להראות, הגענו, הוריד, להכניס, לפי, מודה, והגיש, הרגשתי, תתחיל, נגשתי)

1. איש אחד נכנס למסעדה והזמין מרק ירקות, אבל המלצר טעה ( ) לו מרק עוף.

2. אני מבטיח לך שאם ( ) לעבד במשרד שלנו ותצליח בעבודה, תוכל לפרנס את משפחתך בכבוד.

3. אמן אחד רצה ( ) לי את תמונותיו האחרונות. אמרתי לו שאבוא ברצון לראות אותן, אבל שידע מראש, שברגע זה לא אוכל לקנות שום תמונה.

4. באשר ראיתי את פניו העצובים של ידידי ( ) שקרה אסון במשפחתו.

5. המנהל הבטיח שישלם את המשכורת באמצע החדש ואני האמנתי לו. והנה ( ) לסוף החדש ועדין לא קבלתי אפילו שקל אחד.

6. אני ( ) לך מאוד על כל מה שעשית בשביל בני באשר חייו היו בסכנה.

7. באשר נודע לו שאנחנו יודעים שהוא שקר לנו, הוא ( ) את ראשו מבושה ושתק.

8. כמעט תמיד אפשר לדעת בערך בן כמה הוא האדם ( ) הצבע של השער שלו.

9. ( ) אליו והודיתי לו על בקבוק היין המצין ששלח לנו לכבוד ראש השנה.

10. בן דודי בקש רשות ממני ( ) את המכונית שלו לחצר שלי למשך הזמן שיהיה בחוץ לארץ.

תרגילים לחזרה - שעורים 56 - 60

Underline the word in parenthesis that best completes each sentence.

1. אני לא (הבין, מבין, תבין) למה את מתביישת שאחייך העשיר עוזר לך.
2. הוא לא (תפיר, הפיר, יפיר) את שם השולח של המכתב, ולכן פחד להוציא אותו מהמעטפה.
3. פגשתי במקרה את מורי מבית הספר היסודי וכאשר (אסתפל, הסתפלתי, מסתפל) בו כמעט שלא הפרתי אותו, כי הוא כל כך הודקן במשך השנים.
4. לכבוד יום העצמאות (תכין, הכינה, תכיני) אמי ארוחה גדולה וטעימה והזמינה את כל בני המשפחה מקרוב ומרחוק.
5. אשתי ואני (הצטערנו, מצטערים, נצטער) להודיע לכם, שבגלל מחלה במשפחה לא נוכל להתראות הערב.
6. אני (אתפלא, מתפלא, תתפלא) עליך, כי לא חסר לך כלום ובכל זאת אתה נראה כל כך עצוב.
7. החלטתי (להמשיך, ממשיך, אמשיך) בלמודי באוניברסיטה אחרת הפסקה של שלש שנים בצבא.
8. האם את חושבת (בסדר, ברצינות, בכבוד) שפדאי לך לעזוב את הבית החם של הוריה ולעבר לגור לבדך בחדר קטן.
9. בדרך כלל (מתר, נכון, צריך) להוציא מהספרייה חמשה ספרים בפעם אחת, אבל לפני המבחנים אסור להוציא יותר משני ספרים.
10. (משתדל, תשתדל, ישתדל) לבוא אלי בשעה עשר כדי שנוכל להגיע בזמן לרכבת היוצאת מן התחנה בדיוק בעשר וחצי.

תרגילים לחזרה - שעורים 61 - 65

Choose the correct word from the following list that best completes each sentence.

(הופעת, הפסקנו, מתפתח, התנפל, הפנית, מצליחים, נוגעות, לסרב, מסביר, ישתנו)

1. לו לא הגשתי לי עזרה כאשר הפלג של השכן ( ) עלי, הייתי עדין במצב קשה.
2. בשנה שעברה בנינו גדר גבוהה מסביב לביתנו, ובכל זאת ילדים שובבים ( ) לקפץ מעל לגדר.
3. התכוננתי בהתרגשות רבה לבקורי הראשון בארץ. ( ) שלש שעות לפני הטיסה ואז נודע לי שהמטוס יצא באחור של שעות.
4. התינוק שלנו ( ) יפה מאד; עכשו הוא לא רק שותה חלב ומיץ מבקבוק, אלא כבר אוכל לחם, גבינה וביצים רכות.
5. היינו עיפים והחלטנו להשאר בבית בסוף שבוע זה, אבל לא יכלנו ( ) להזמנת השכן שלנו לצאת אתו לטיול במכונית החדשה שלו.
6. לו ידעתי שהתנאים של מכירת נעלים בשוק העולמי ( ) כל כך פתאום, לא הייתי קונה בית-חרשת לנעלים.
7. אם מה שקורה במדינה אכפת לך, ואם הבציות בחברה ( ) ללבך, תבוא הערב לביתי לפגישת חברים לשיחה על המצב.
8. כל רופא-שנים ( ) לילדים את החשיבות של שנים נקיות לבריאות הגוף, וגם מראה להם איך לנקות אותן.
9. הלכתי ברחוב ופתאום הרגשתי שמשהו מסבך את גבי. ( ) את ראשי ולהפתעתי הנעימה זה היה חבר שלא התראינו שנים רבות.

10. המורה אָמר לַכֶּתֶה: אַתְּמוֹל ( ) אֶת הַקְּרִיָּאָה בְּעִמּוּד מֵאֲתִים, שְׁתֵּי שׁוּרוֹת מִלְּמַעְלָה, וְאֲנִי מְקוּהָ שֶׁהַיּוֹם נִגִּיעַ לְעִמּוּד מֵאֲתִים וְעֶשְׂרָה, שֵׁשׁ שׁוּרוֹת מִלְּמַטָּה.

תְּרַגְּלִים לַחֲזָרָה - שְׁעוּרִים 66 - 70

Choose the correct word from the following list that best completes each sentence.

(וּמְמַשִּׁיכִים, שֶׁהִשְׁאֲרָנוּ, מְכַרְח, הַתְּנַדְּבָנוּ, מִשְׁתַּמְּשִׁים, מִתְּכוּנָן, בְּטָעוֹת, שְׁגָרְמָה, וּמְרַגֵּשׁ, הַתְּחַלְתִּי)

1. כִּלְנוּ ( ) לְעֹזֵר לְעוֹלָיִם שֶׁהִגִּיעוּ הַשְּׁבוּעַ לְאַרְץ, וּלְטַפֵּל בְּבַעֲיֹת הַשׁוֹנוֹת שֶׁלָּהֶם.
2. עוֹד יִסְפֵּר בְּתוֹלְדוֹת עִם יִשְׂרָאֵל עַל הַמַּעֲשִׂים הַנִּפְלְאִים שֶׁהַחְלוּצִים עָשׂוּ ( ) לְעֵשׂוֹת.
3. הַשְּׂמִים מְכַסִּים בְּעַנְנִים כְּבָדִים וְרוּיִם חֹזְקָה נוֹשֶׁבֶת ( ) בְּאֹיֵר שְׁעוֹד מַעֲט יֵרֵד גֶּשֶׁם חֹזֵק.
4. מִהֲרָנוּ לְצַאת מֵהַבַּיִת וְלֹא שָׁמְנוּ לֵב ( ) אֶת הַדָּלֶת פְּתוּחָה. כֹּאשֶׁר חֹזְרָנוּ מִצְּאֲנוּ שְׁגָנָבִים נִכְנְסוּ וְנָגְבוּ אֶת כָּל הַתְּכַשִּׁיטִים שֶׁל אִשְׁתִּי.
5. אֲנִי ( ) לַהֲדוּת, שֶׁהֲרַבָּה הַשְּׁפָעֵתִי מִכָּל מַה שֶׁאֲנִי שָׁמְעוּ וּמִכָּל מַה שֶׁעִינִי רָאוּ בְּמִשְׁךָ חַיֵּי הָאָרְכִים.
6. הַבֶּשֶׂר נִשְׁאָר יוֹתֵר מִשְׁעָה בְּשִׁמְשׁ וְזֹאת הַסֵּבָה ( ) לְבֶשֶׂר לְהִתְקַלְקֵל.
7. בְּדֶרֶךְ כָּלֵל, אֲנַחְנוּ ( ) בְּכֵלִים פְּשׁוּטִים, אֲבָל כְּשֶׁבָּאִים אֵלֵינוּ אוֹרְחִים, אֲנַחְנוּ מְגִיִּשִׁים אֶת הָאֲרוּחָה בְּצִלְחֹת הַיְקָרוֹת שֶׁלָּנוּ.

-
8. אתמול בערב קפץ עלי שודד ודרש ממני כסף. ( ) לצעק, ולמזלי עבר באותו רגע שוטר והציל אותי מידיו של השודד.
9. כאשר הודעתי לחברי שאני ( ) לעלות לארץ, הוא הבטיח להזמין לביתו את כל החברים כדי להפריד ממני.
10. במבחן הסופי של השנה היה עלינו לתרגם מאנגלית לעברית עשרה משפטים מתוך חמשה-עשר, ( ) עשיתי רק תשעה מהם, ובכל זאת עברתי את המבחן בהצלחה.